

Kegyelmi Kérdések

Ajándék példány

Kegyelmi kérdések

*Annak a sok embernek ajánlom ezt a könyvet
akiket olyan sokáig hazugságokkal
tanítottak. Isten kegyelmének igazságai
elárasztják elmédet és a szívedet olvasás
közben és szabaddá tesz.*

Ajándék példány

Budapest, 2023

Magánkiadás, ajándék példány

Tartalomjegyzék

Ki az apukád?.....	7
Milyen Isten?.....	11
Mi történt valójában a keresztnél?	16
Mi a legnagyobb szükséged?	18
Ki a bűnös?	21
Mi történt a kereszten?.....	23
Mi a keresztség evangéliuma?	25
Mi a helyzet a feltámadással?.....	27
Mi volt az üres sírban?	29
Mi a feltámadás jelentősége?	31
Mi a legjobb dolog, amit Jézus valaha is tett?.....	34
Te melyik Jézusban bízol?	37
Mi a kulcsa az áttörésnek?	40
Mi a kegyelem?	43
Mi az egyetlen evangélium?	45
Hogyan nyilatkoztatta ki Jézus a kegyelmet?.....	47
Mi az egyetlen dolog, amit tehetsz a kegyelemmel?.....	50
Hogyan ferdítjük el a kegyelem evangéliumát?.....	53
Mi az egész evangélium?	58
Törvény alatt vagyok?.....	61
Mi a törvény?	63
Mi a törvény célja?.....	65
Segít-e a törvény legyőzni a bűnt?.....	67
Miért van szükségünk törvényre?	69
Melyek a törvényen alapuló élet tünetei?.....	71
Ha nem törvény, akkor mi?.....	74
Hogyan olvashatom a Bibliát anélkül, hogy összezavarodnék?.....	75

Ahhoz, hogy helyesen osszuk fel a szentírásokat, két kérdést kell feltennünk	77
Kit szólítanak meg az adott igei szakaszban, történetben?.....	80
Hogyan egyeztetjük össze az egymásnak ellentmondó szentírási szövegeket?	82
Miért kellene olvasnom a Bibliát?.....	85
Melyik a legjobb bibliafordítás?	87
Mindent meg kell tennem, amit Jézus mondott?.....	88
Hogyan hirdette Jézus a törvényt?.....	90
Leválni a kezed?! Jézus komolyan gondolta?.....	92
Miért prédikálta Jézus a törvényt?	94
Krisztus jelenti számodra a törvény végét?	96
Hogyan olvassuk Jézus szavait?	99
Langyos vagyok?.....	102
Mit jelent langyosnak lenni?	105
Ki betegítette meg Jézust?.....	108
Hogyan „vásároljuk meg” az üdvösségünket?.....	111
Mit akar Jézus, mit tegyünk?	113
Hogyan bírom ki a végsőig?.....	117
Miért vált ki ellenségeskedést a kegyelem evangéliuma?	120
Mi a farizeusok kovásza?.....	122
Mi a Heródes kovásza?	124
Hogyan élhetünk békében egy ellenséges világban?.....	126
Ki részesülhet úrvacsorában?	128
Hogyan vehetjük az úrvacsorát méltatlanul?.....	130
Úrvacsora: ki hatástalaníthatja a testet és a vért?.....	133
Ki részesülhet úrvacsorában?	136
Úrvacsora.....	139
Úrvacsora: hogyan kellene áldoznunk?	141
Hogyan bánik velünk Isten, amikor testiek vagyunk és csinálunk ezt azt?.....	143
Miért mondja a Biblia, hogy Isten elítél bennünket és bűntudatot kelt a bűneinkkel kapcsolatban?	146
Hogyan győz meg minket a Szent Szellem?	149
Hogyan bánik velünk Isten, amikor eltévelyedünk ?	152
Hogyan javít meg bennünket a Szent Szellem?	155
Mi történik, ha nem válaszolunk a Szent Szellem korrekciójára?	157
A kegyelem engedély a bűnre? – I.	159
Elveszítem az üdvösségemet, ha továbbra is vétkezem vagy testies vagyok?	162
Ha Isten már megbocsátott minden bűnt, miért nem vétkezhetek tovább?.....	164
A kegyelem engedély a bűnre? – II.	166

Miért vétkezem még mindig?	168
Isten akarata, hogy beteg legyek?	171
Honnan jön a betegség?	174
Isten azért tesz beteggé, hogy megtanítson valamire?	176
Hogyan gyógyítsuk meg a betegeket?	178
Hogyan imádkozzunk hittel?	180
Mi Jézus gyógyszere?	183
Isten szeretete az engedelmességtől függ?	186
Mi az engedelenség gyökere?	188
Hogyan szereti az APU a Fiút?	190
Miért esett el Ádám?	193
Mi a hitetlenség két arca?	196
Mi a megbocsáthatatlan bűn?	200
Mi a helyzet a megbocsátatlansággal, amit a szívünkben hordozunk?	203
Mit jelent tehát az, hogy a Szent Szellem ellen beszélni?	206
Mi a Szent Szellem káromlás?	209
Ki az istenkáromló?	211
Egyszer megmentve, mindig megmentve?	213
Melyek a vakfoltjaid, amik bizonytalanná tesznek?	215
Te kinek az ígéretein állsz?	217
Garancia	219
Isten használ hibajavítót?	221
Mi a helyzet néhány trükkös szentírási részlettel?	223
Maratoni futóverseny-e a kereszténység?	226
Az örök megmentésed feltétele az, hogy kitartasz?	227
Miért van olyan sok ígerész a Bibliában a kitartásról?	229
Hogyan lehet elviselni az elviselhetetlent?	232
Mi a helyzet ezekkel a kitartásról szóló szentírási szakaszokkal?	235
Mi van, ha megtagadom Jézust?	237
Mit jelent a hitben való megmaradás?	240
Hogyan folytassam a hitben?	242
Mi a hazugságok atyja?	244
Hogyan maradsz meg a hitben?	247
Mi a prédikáció lényege?	250
Mit jelent az elsodródás?	252
Miért érzem magam bűnösnek és elítéltnek?	254
Mi történik a tévelygő keresztényekkel?	255
Hogyan esünk ki a kegyelemből?	257

Hogyan néz ki egy tévelygő keresztény?	260
Mi történik, ha eltévedsz és „eltávolodsz” Jézustól? I.	261
Mi történik, ha eltévedsz és „eltávolodsz” Jézustól? II.	263
Miért?	266
Hogyan találjuk meg a visszavezető utat?.....	268
Mik az örök jutalmak?	270
Jutalom.....	272
Ha vannak mennyei jutalmak, melyek azok?	273
Mi volt Pál jutalma?.....	275
Kik az örök barátok?	277
Mitől különlegesebbek a szegények?	280
Mi köze van ehhez a pénznek?	282

1.

Ki az apukád?

Hallottam egy történetet egy férfiről amikor az első gyermeke megszületett, komplikációk léptek fel és néhány napot a speciális osztályon kellett töltenie. Ez idő alatt inkubátorban tartották gyermekét és csak úgy tudta megérinteni, hogy a karját az inkubátor falának oldalán lévő lyukakon keresztül dugta be. Alig néhány órás volt, amikor odament hozzá, megsimogatta és feltett neki egy kérdést.

„Ki az apukád?”

Nem várta, hogy válaszoljon, ezért ő válaszolt helyette.

„Én vagyok az apukád, és szeretlek”.

Izgatottan mondta neki ezt újra és újra.

„Ki az apukád? Én vagyok. Én vagyok az. Én vagyok az. Én vagyok a te apád, te vagy a kisbabám, és szeretlek.”

A kommunikáció csak egyirányú volt, de ez nem volt baj.

Nem tudta befogni a száját az Apa. Épp most lett apa és a szíve majd szétrobbant. – Ez a kislány hozzám tartozik, én pedig hozzá – mondogatta. Sok mindent el akart neki mondani, de az első és legfontosabb dolog, amit hallania kellett, az volt, hogy én vagyok az apukád és szeretlek téged.

Most már idősebb, de soha nem hagyta abba, hogy azt mondja neki, hogy én vagyok az apukád, és soha nem is fogja. Az a vágya, hogy egész életét úgy élje le, hogy a gyermeke tudja, ki az apja és hogy mennyire szereti őt.

Mi a legfontosabb kérdés?

A legfontosabb kérdés, amit valaha is fel fogsz tenni, az, hogy „Ki az apám?”. Erre a kérdésre adott válaszod az élet minden más kérdését befolyásolni fogja.

Ki vagyok én?

Honnan származom?

Miért vagyok itt?

Ha rosszul válaszolsz az apakérdésre, minden más kérdésben mellé fogsz lőni. Az identitásod zavaros lesz és nem lesz tartós biztonságod. A jogos vágyadban, hogy meghatározd, definiáld magad, lehet, hogy megelégszel olyan rosszabb választásokkal, mint a karrier vagy a szolgálat: Sofőr vagyok, vállalkozó vagyok. De az igazság az, hogy több vagy annál, amit csinálsz. Te az apád gyermeke vagy.

De ki az apád?

Amikor általános iskolai kis diák voltam (dobozos tej és kakaó korszaka, 2 Ft 50 fillér volt egy szendvics a sulis büfében), észrevettem, hogy vannak diákok, akik szépen csomagolt szendvicsekkel jönnek az iskolába és voltak, akik éhesen. Egy idő után rájöttem, hogy a szendvicsek nélkül és üres gyomorral érkező társaim nehéz helyzetben lévő családokból származtak. Szerintem minden normális szülő tudja, hogy korgó gyomorral nehéz tanulni. De akkor hogy lehet, hogy így útnak engedték őket nap mint nap?

Tűnődtem magamban, vajon milyen családokból származnak ezek az éhes gyerekek.

Talán tinédzser anyáktól, akiknek nincs szülői készsége. Az apák elhagyták őket rég, és sok anyának van barátja, akik ezeket a gyerekeket kellemetlenségnek tekintik és nem ritka, hogy verik is a gyerekeket.”

Minap elgondolkodtam a sorsukon, mert néhányat ismerek közülük. Kíváncsi voltam, arra, hogyan alakult az életük, ha kezdetben olyan domináns férfi befolyás alatt éltek, aki nem szerette őket.

Vajon milyen apák lettek a fiúkból, hiszen nem volt saját szerető apjuk?

A legrosszabb az, hogy ez a történet nem szokatlan. Sok gyermek a rossz szülői nevelés ősi körforgásának legújabb áldozata. Családfánk Ádámig nyúlik vissza, aki egy gyilkost nemzett.

Szerintem nem lenne túlzás azt állítani, hogy a világ első számú problémája az apátlanság!!!

Csak úgy, találomra vizsgálj meg egy feleségverőt, drog dílert, piást, bűnözőt vagy örömlányt, jó eséllyel azt találod, hogy rossz apja volt. Az apák számítanak.

Tudok valamit az apátlanságról, mert a saját apám alig volt otthon. Igazából apa és anya nélkül felnövő fiúként az esélyek ellenem szóltak. De

már nincs így. Isten kegyelméből mára kiszabadultam Ádám elátkozott családjából, és befogadtak egy másikba. Tudom, hogy ki az én Apám és hogy mennyire szeret engem és ez mindent megváltoztatott.

Jézus válaszol a legfontosabb kérdésre:

„Ki a te Apád? Isten a te Apád!”

Az Ószövetségben senki sem mert ilyen bensőséges szavakkal beszélni a Mindenhatóról. Isten volt a Teremtő, az ég és a föld Ura. Ő egy távoli misztérium volt, amelyet a próféták és a kiválasztottak alkalmanként megpillantottak. Akkoriban az emberek formális és magasztos imákat imádkoztak Ábrahám, Izsák és Jákob Istenéhez.

Aztán jött Jézus és azt mondta, hogy így imádkozzunk:

Mi Apánk a mennyekben... (Máté 6:9)

El tudjátok képzelni, hogy azok, akik ezeket a szavakat hallották, mennyire megdöbbenek? Isten az én Apám? Biztos vagy ebben, Jézus? Biztosan úgy érted, hogy Ő a te Apád, de nem az enyém. Pedig a hegyi beszédében Jézus nem kevesebb, mint tizenhatszor azonosítja Istent a te Apádként és a mi Apánkként. Ez jó hír volt akkor és jó hír most is. Az, aki a világegyetemet a kezében tartja, a te apád.

Mi az Isten neve?

Jézus előtt senki sem hívta Istent Apának. Egyszerűen nem volt szokás. De Jézus után minden újszövetségi író így beszélt. Jakab kijelentette: „Minden jó és tökéletes ajándék az Apától származik”. János dicsekedett: „Milyen nagy az Apa szeretete”. Pál pedig szinte minden levelét így kezdte: „Kegyelem és békeség a mi Apánktól.”

Az Ószövetség szentjei sokféleképpen nevezték Istent, de Jézus mind közül a legjobb nevet adta nekünk: „Abba, Apa, Apuci, Apu”. (Márk 14:36). Az Abba nem egy távoli és titokzatos Isten neve. Abba a te mennyei Apukád, aki törődik veled és arra vágyik, hogy megismerd őt. Abba a te apukád, aki annyira szeret téged.

Isten, a mi Apánk azért küldte el nekünk Fiát, Jézust, hogy elmondja nekünk, Isten a mi Apánk és mi a fiai vagyunk.

Miért jött Jézus?

Jézus azért jött, hogy kinyilatkoztassa az Apu Istent nekünk. Azért jött, hogy megtudd, ki vagy valójában. Azért jött, hogy megtapasztalhassátok a bőséges életet, amikor Mennyei Édesapád szeme fényeként élsz.

Ő jobb és nagyobb, mint ahogyan te gondolod. Az Ő szeretett gyermeke vagy.

Mennyei Apukád érted van. Ő az univerzumot a te javadra billentette. Egy ilyen Apával hogyan is vallhatnál kudarcot?

Jézus azt mondta: „Apám, dicsőítsd meg a te nevedet”! (János 12:28). Mi az Istennek az a neve, amelyet Jézus dicsőíteni akar? Éppen az imént mondta el nekünk. Ez az Apa. Vannak más nevei is, de ezt a nevet akarja, hogy használjuk, amikor vele beszélünk.

Nekem is az a célom, mint Jézusnak, hogy felhívjam a figyelmeteket egy Apa nevű Istenre. Ezt a nevet adta nekünk Jézus és ez az a név, amelyet minden más névnél többre becsülünk. Úgy lásd Istent, ahogyan Jézus látta – Apaként.

„De Pál a Napok Öregéről és a Fenséges Istenről beszélt.” Igen, mert Ő mindez és végtelenül több is. Ő szavakkal kifejezhetetlenül csodálatos és felfoghatatlanul gyönyörű. De minden cím és minden név felett Ő a MI Apánk. A te Apád.

A teológusok szeretik megkérdezni, hogy mi volt Jézus kedvenc témája. Egyesek megjegyzik, hogy gyakran beszélt az Isten országáról. Mások megjegyzik, hogy sokat beszélt a pénzről és a szeretetről. De Jézus legkedvesebb kedvenc témája az Apa volt. Minden, amit mondott és minden, amit tett, az Apjával való kapcsolatán alapult.

Azt teszem, amit látom, hogy Apám tesz, azt beszélem, amit Ő beszél, azt mondom, amit Tőle hallottam – mondta Jézus.

Élete vége felé így imádkozott:

Igazságos Apám, bár a világ nem ismer téged, de én ismerlek téged és tudják, hogy te küldtél engem. Megismertetem ő velük a te nevedet... (János 17:25-26)

Jézus az Apja megismertetésével foglalkozik. Mégis sokan nem ismerik Istent mint Apjukat. A régi szentekhez hasonlóan talán Uruknek látják őt, de Abbának nem. Isten azonban Apa.

2.

Milyen Isten?

A.W. Tozer egyszer azt mondta: „Mi jut eszünkbe, amikor Istenre gondolunk, az a legfontosabb dolog rólunk”.

Az Istenről alkotott kép a legnagyobb hatással van az életedre. Határozd meg Istent és meghatározod önmagadat. Ha például Istent egy félelmetes büntetőnek képzeled el, akkor valószínűleg félelemmel és büntudattal fogsz küzdeni. Ha félig süket égi Mikulásként látod Őt, akkor valószínűleg babonás aggódó leszel. És ha úgy hiszed, hogy Ő távoli vagy halott, jó eséllyel a saját kis világod kis isteneként fogsz viselkedni. Az, hogy milyennek látod Őt, befolyásolja azt is, milyennek látod magadat.

Az Istenről alkotott véleményed számít, de milyen is Isten valójában?

Olvasd el a prófétai látomásokat a Bibliában és felfedezhetsz néhány igazán fantasztikus képet. Ézsaiás látta az Urat kolosszális palástot viselni és hatszárnyú, éneklő angyalokkal körülvéve. Ezékiel egy szivárványba burkolva látta Istent. Dániel pedig egy fehér hajú, kortalan alakot látott, aki egy égő trónon ült, égő kerekkel. De ezek a prófétai képek csak bepillantást engednek Isten természetébe. Részleteket írnak le, de nem a teljes képet.

A múltban Isten sokszor és sokféleképpen szólt őseinkhez a prófétákon keresztül, de ezekben az utolsó napokban Fián keresztül szólt hozzánk ... A Fiú Isten dicsőségének ragyogása és lényének pontos megjelenítése ... (Zsidókhöz írt levél 1:1-3)

Milyen az Apu?

Pontosan olyan, mint a Fiú. Vagy a Fiú pontosan olyan, mint az Apu. Isten olyan, mint Jézus. Nem nagyjából olyan, hanem pontosan olyan. Jézus azt mondta: „Aki engem látott, látta az Aput” (János 14:9). Ha egy partin

összefutnál az Apu Istennel, összetévesztenéd Jézussal, vagy fordítva. Ennyire hasonlítanak egymásra.

Ez a hasonlóság megkönnyíti számunkra, hogy elutasítsuk az ember alkotta vallás ostoba karikatúráit. Mivel Jézus nem egy félig süket égi Mikulás, akkor Isten sem az. És mivel Jézus nem egy félelmetes büntető, így Isten sem az. A mennyei Apu pontosan olyan, mint Jézus.

Talán azt hiszed, hogy Isten egy könyvelő, aki feljegyzi az összes bűnödöt. Talán valaki azt mondta neked: „Amikor a mennybe kerülsz, le fognak játszani egy videót az életeredről és minden titkos bűnödre fény derül”. De Isten nem ilyen. Honnan tudjuk? Mert Jézus nem ilyen. Jézus nem szégyenítette meg a bűnösöket. Szerette őket, együtt vacsorázott velük és bemutatta őket az Apunak.

Vagy talán azt gondolod, hogy Isten egy passzív és hatástalan uralkodó, aki hagyja, hogy a világegyetem robotpilótán működjön? Minden, ami történik, az Ő akarata? Ha megbetegszem, azt Isten rendelte el? Ha meghal a gyermekem, az azért van, mert Isten hazavitte Őt? Nem, Isten nem ilyen. Honnan tudjuk? Mert Jézus nem ilyen. Jézus nem fatalista. Az volt a vágya, hogy az Apu akarata úgy teljesüljön a földön, ahogyan a mennyben. Ezért gyógyította meg a betegeket és támasztotta fel a halottakat.

Vagy talán úgy gondolod, hogy a bűneid miatt egy haragos Istentől kell tartanod, veszélyben érzed magad? Vagy talán azt gondolod Isten gyűlöli az önmagukat bűnösnek tartó embereket és azt tervezi, hogy irgalom nélkül széttapossa őket? De Isten nem ilyen. Honnan tudjuk? Mert Jézus nem ilyen. Jézus a bűnösök barátja, ezért Isten is a bűnösök barátja. Sőt, Ő a legjobb barát, akit egy bűnös csak kaphat.

Az Apu Istennek és a Fiú Istennek nincs külön forgatókönyve. Isten nem a mennyben van és nem jegyzi fel a bűneidet, miközben Jézus megbocsátja azokat. És nem is azért ad nektek betegségeket, hogy Jézus meggyógyíthasson. Az Apa és a Fiú pontosan egyformák, egy oldalon állnak és ugyanaz a szívük. Jézus azt mondta: „Én és az Atya egy vagyunk” (János 10:30).

Mi a helyzet az Ószövetség Isteneivel?

Egyesek nehezen tudják összeegyeztetni az evangéliumok Jézusát azzal a szigorú Istennel, akit idáig megismertettek velük a prédikátorok. Jézust kedvelik, de az Apjával kapcsolatban nincsenek túlzottan jó véleményen. Ők úgy képzelik el Jézust, mint egy nagy testvért, aki megvédi őket egy dühös és bántalmazó Apa csapásaitól. De Isten egyáltalán nem ilyen. Honnan tudjuk? Mert Jézus nem ilyen és Jézus az Apa pontos megjelenítése.

„De nem azt mondta Mózes, hogy Isten megátkoz minket, ha megszegjük a törvényeit?” Lehet, hogy Mózes mondta ezt, de Jézus soha nem mondta. Mózesnek jó okai voltak arra, hogy azt mondja, amit akkor mondott, amikor mondta és ezekre később még kitérünk, de Mózes csak részben értette meg Isten valódi jellemét. Jézus a teljes képet adja. Mózesnek volt egy pillantása Istenre, de Jézus a teljes 360 fokos panorámát adja nekünk.

Néha megkérdezik tőlem, hogyan fér össze az Ószövetség haragos Istene az Újszövetség kedves Istenével. Ez a kérdés úgy hangzik, mintha egy-nél több Isten létezne, vagy mintha Isten az idők folyamán megváltozott volna. Talán dühkezelési tanfolyamra járt. De az igazság az, hogy Isten soha nem változik. Isten mindig is a mi szerető Apánk volt. Az első embert, Ádám-ot

Isten fiának nevezték (Lukács 3:38). A probléma nem az, hogy Isten megszűnt az Apának lenni. A probléma az, hogy mi elszöktünk otthonról.

Az úgynevezett „Ószövetség Istene” egy homályos fénykép, amelyet teleobjektívvel készítettek azok, akik nem tudták értékelni, amit láttak. Mózesnek, Illésnek és a többi ószövetségi prófétának volt egy kinyilatkoztatása Istenről, de nem ismerték meg teljesen. Jézus előtt senki sem ismerte. Isten egyszerűen túl nagy ahhoz, hogy halandó elmével felfogható legyen.

Soha senki sem látta Istent, de az egyetlen Fiú, aki maga is Isten és aki a legszorosabb kapcsolatban áll az Apával, megismertette Őt. (János 1:18)

Az egyetlen személy, aki pontosan meg tudja magyarázni Istent, az maga Isten és ezt úgy tette, hogy elküldte nekünk a Fiát. Jézus az Isten, aki megmagyarázza magát az emberiségnek. Jézus a válasz arra a kérdésre, hogy milyen az Isten.

Milyen Istent tár fel Jézus?

Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta ... Isten nem azért küldte Fiát a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy általa megtartsa, szabadítsa, gyógyítsa a világot. (János 3:16-17)

Jézus egy szerető Istent tár fel, aki mélyen törődik velünk és nem hagy minket csendben belecsúszni a bűneink éjszakájába. Ősatyánk, Ádám elutasította Istent a kertben, de menyeei Apunk nem utasított el minket. Mi falat építettünk, de ő ajtót készített. Mi futottunk és elbújtunk, de Ő eljött és megtalált minket.

Isten elküldte Jézust, mert azt akarja, hogy tudjuk, mennyire szeret minket. Nem akar minket elítélni, vagy úgy bánni velünk, ahogy a bűneink megérdemlik. Az a vágya, hogy mindannyian átéljük a megmentettséget

és az elfogadást, a legjobbaktól a legrosszabbakig. Apu szíve minden gyermekéért dobog. Érted és a családodért dobog. A szomszédaidért, a gyerekekért, a csavargó apákért és a hanyag anyákért is dobog. Az Apu szerető szíve az egész világot dobog.

Mondhatod, hogy ez úgy hangzik, mintha feltétel nélküli szeretetet prédikálnál. Van másfajta is? A vallás túl sokáig prostituálta Isten szeretetét azzal, hogy azt mondta nekünk: meg kell tennünk dolgokat ahhoz, hogy Apánk szeretni tudjon minket. Ez a legnagyobb aljasság, amit valaha is elkövettek az ember és Isten ellen. Ezen üzenetek miatt úgy éltünk, mintha Apu árván hagyott volna bennünket a halott cselekedetek disznóóljában. Az ember alkotta vallás azt mondja, hogy Isten haragszik és meg kell békíteni. Jézus azonban megmutatta nekünk, hogy Isten arca szeretettel és kegyelemmel ragyog ránk.

„Láttuk az ő dicsőségét, az egyszülött Fiú dicsőségét, aki az Apától jött, tele kegyelemmel és igazsággal ... Mert a törvény Mózes által adatott; a kegyelem és az igazság Jézus Krisztus által jött.” (János 1:14, 17)

Ha a törvény Mózesen keresztül jött, a kegyelem pedig Jézus Krisztuson keresztül, akkor az Apa Istennek kegyelemadóknak kell lennie, nem pedig törvényadóknak. És mivel a Fiú teljes kegyelemmel és igazsággal jött, az Apának is teljes kegyelemmel és igazsággal kell lennie. És Ő az is. A kegyelem trónján ül, nem pedig a törvény trónján.

Egyesek azt képzelik, hogy Isten törvényt ad nekünk, míg Jézus kegyelmet. Isten szent ítéletekkel kalapál minket, míg Jézus ölelget minket. Ez örültség. Arra vezet, hogy a Fiúba kapaszkodsz, de az Apától elmenekülsz.

A jó hír azt hirdeti, hogy Jézus az Apu kegyelmének megtestesítője. Jézus fantasztikusan kegyelmes, de nem kegyelmesebb, mint maga Isten. Ők a kegyelem dinamikus duója. Nem próbálnak manipulálni az együttműködésre. Egyszerűen csak a kegyelem trónjáról sugároznak.

Az élet tele van gondokkal és aggodalmakkal, de Jézus azt mondta: „Ne aggódjatok, mert mennyei Apátok ismeri szükségéiteket” (lásd Máté 6:31-32). És Jézus nem a nagy lelki szükségletekről beszélt, hanem a hétköznapi, mindennapi szükségletekről, mint az étel és a ruházat. Az árva élet rossz híre azt mondja: Egyedül vagy és senki sem törődik veled. A Jézus által hirdetett jó hír azonban azt mondja: Nem vagy egyedül és mennyei Apu még az életed legapróbb részleteivel is törődik.

Talán van néhány kérdésed: Ki vagyok én? Miért vagyok itt? Haragszik rám Isten? A jó apák szeretik, ha a gyerekeik kérdéseket tesznek fel, de te soha nem fogsz jó válaszokra találni, hacsak nem tekinted Istent a jó Apádnak. Ki vagyok én? Te Apud szeretett gyermeke vagy.

Miért vagyok itt? Mert Apu szeretett téged. Te vagy az Ő valóra vált álma.

Isten haragszik rám? Nem. Örül neked, gyönyörködik benned.

Meg tud bocsátani nekem azért, amit tettem? Már megbocsátott.

Szeret engem azért, aki vagyok? Szerinte nagyszerű vagy! Egyedülálló különlegesség vagy és ő gyönyörködik benned.

Kitagad engem, ha vétkezem? Soha. Te megtagadnád a saját gyermekeid?

Mit vár tőlem? Elvárja, hogy letelepedj az Ő szeretetében és az Ő kegyelmében virágozz.

Az élet több mint evés, ivás és a számlák kifizetése. A bőséges élet, amely Jézus által jött el, nem más, mint a nagyszerű Isten határtalan szeretete felfedezésének kalandja. Annak a vállán lovagolni, aki mindent teremtett.

Tudnod kell, hogy mennyei Apu örülten szeret téged. Szeretettel a szemében és gyógyítással a kezében nyúl le hozzád és megkérdezi: Ki az apukád? Én vagyok az Apukád, te az én gyermekem vagy és szeretlek.

Ez az a jó hír, amelyet egy elárvult világnak leginkább hallania kell.

3.

Mi történt valójában a keresztnél?

Az Elrabolva című filmben Liam Neeson egy Bryan Mills nevű férfit alakít, akinek a lányát elrabolta egy emberkereskedő banda. A kilátások nem jók. A lányra rabszolgasors vár, az apja pedig messze van. Bryan azonban telefonon beszél az emberkereskedővel és elmondja az utóbbi idők egyik legjobb filmes idézetét:

Ha most elengedik a lányomat, akkor vége lesz. Nem fogom keresni magát, nem fogom üldözni. De ha nem teszed meg, én megkereslek, megtalálalak és megöllek.

Ez a sor azért rezonál, mert minden apa „grizzly-medve” szívéhez szól: Ha hozzányúlsz a gyerekeimhez, megyek érted és lerendezlek. Ezt teszik az apák. Megvédjük a gyermekeinket az olyan gonosz emberektől, mint az emberkereskedők. És ha a gyerekeinket mégis elrabolják, mindenünkkel értük megyünk.

Pontosan így van ezzel a mi mennyei Apánk is. A Teremtés könyve 2. fejezetében Isten életet és szabadságot adott nekünk. 3. fejezetben hagytuk magunkat a rabszolgaság hazugságainak hatása alá kerülni és mindent elvesztettünk. A következmények szörnyűek voltak és még mindig fizetjük az árát. De bukásunk sötét órájában szerető Apánk hadat üzent elrablónknak. A kígyó szemébe nézett és arról beszélt, aki eljön és Neeson-szerű bosszút áll a fején.

És a kereszten Isten beváltotta ígésétét.

Miért jött és halt meg Jézus? 1.

A bűnbeesés óta az emberiség torz szemüvegen keresztül tekintett Istenre. Megtört voltunkat egy olyan Istenre vetítettük, akit nem ismerünk és egy istenséget teremtettünk a mi bukott hasonlatosságunkra. Ez az ember

alkotta isten testesíti meg legmélyebb félelmeinket és bizonytalanságainkat. Ő a megtestesült törvény, aki számolja bűneinket és percről percre dühösebb lesz. Ő egy bíró, akitől inkább félni kell, mint szeretni. És nyilvánvalóan egy olyan Apa, aki megkínozta és megölte a saját fiát, hogy kielégítse a vér iránti törvényes igényét.

Nézd meg Krisztus kereszthalálát és talán elgondolkodsz, vajon miért történt ez.

A megtört emberek vallása így fog válaszolni: Bűnözőnek születtünk. Bűntől szennyezett és csontig romlottan léptünk ebbe a világba. Abban a pillanatban, amikor az első lélegzetet vetted, bűnös voltál Isten előtt és mielőtt még tudtad volna, mi a jó és mi a rossz, halálra voltál ítélve. Isten igazságos, amikor elítél téged, mert a bűnöd olyan nagy. De kedves is, mert a saját fiát ölte meg helyetted. Valakit meg kellett büntetni, hogy lecsillapítsa haragját és jobb volt Jézus, mint te. Bánd meg születésed bukott voltát és nyilvánítsd ki a szeretetedet ennek a gyilkos Istennek, akkor kiválthatod a jegyed a mennybe, ahol az örökkévalóságot az ő jelenlétében fogod tölteni.

Csoda, hogy olyan kevés embert vonz a holt vallás rossz híre?

Ki az, aki ép ésszel vonzódna egy ilyen kegyetlen és szadista büntetőházhoz? Szerencsére Isten nem ilyen.

Jézus evangéliuma végtelenül jobb, mint a megrepedt emberek vallása, mert olyan Istent tár fel, aki úgy szeret téged, mint egy Apa. Isten soha nem változik. Mindig is szeretett téged, és mindig is szeretni fog. Szeretett téged, amikor csecsemő voltál és szeretni fog, amikor öreg leszel. Szeret téged, amikor jó vagy és szeret téged, amikor rossz vagy. A viselkedésed nem csökkentheti az irántad érzett szeretetét. Ez a kereszt igazi üzenete.

De Isten ebben mutatja meg a saját szeretetét irántunk: Amíg még bűnösök voltunk, Krisztus meghalt értünk. (Róma 5:8)

Miért jött és halt meg Jézus? 2.

Mert Isten szeret és nem akarja, hogy elveszetteként éljük meg az életet. A kereszt nem valamilyen törvényes vér-kielégítést, megfizetést jelent. Nem is arról szól, hogy egy dühös Istent csillapít le. A kereszt isteni megtorlás azok ellen a dolgok ellen, amelyek ártanak Isten szeretett gyermekeinek. Ez a mennyei Apunk megoldása, az igazság kemény kalapácsával zúzza szét az ellenség gondolatait, amit az elménkbe ültetett el. A kereszt a börtönből való kijutásod és a jegyed az életbe és a szabadságba. A Kereszt megértése szabaddá tesz.

4.

Mi a legnagyobb szükséged?

Néhány hete összeköltöttünk a kocsiba és elindultunk a barátaimmal piknikre. De rossz irányba fordultam és rossz helyen kötöttünk ki. Ez az én hibám volt, de ez mindenkit megrázott a kocsiban. A barátaim semmi rosszat nem tettek, de az én hibám miatt ott találták magukat, ahol nem akartak lenni. A döntésemnek következményei voltak az egész csapatra nézve.

Így van ez velünk és ösatyánkkal, Ádámmal. Ő rossz irányba fordult és mindannyian ott kötöttünk ki, ahol nem akartunk lenni. Ahelyett, hogy Apánk szeretetének kellemes folyópartjai mellett piknikeztünk volna, az ellenséges gondolkodást tettük magunkévá. Biztonságban lettünk volna, ha bízunk volna Apánkban, de nem tettük, és most itt vagyunk. Ádám és Éva egy ősi háború első foglyai lettek, és minden egyes gyermekük és gyermekeik gyermekei egy hadifogolytáborban születtek.

A megtört emberek vallása azt mondja, hogy bűnözőnek születtünk, de a Biblia azt mondja, születésünktől fogva a bűn fogja voltunk. "A bűn rabszolgái voltatok" – mondta Pál apostol. „Rabszolgái voltatok azoknak, akik természetüknél fogva nem istenek” (Gal 4,8) Pál nem azt mondja, hogy néhány rossz szokás foglyai vagyunk. Az ő szava a bűnre főnév, nem ige. A bűn egy rabszolgatartó, egy szörnyeteg, egy gazember.

Nem arról van szó, hogy rossznak születtünk – hanem arról, hogy egy süllyedő hajóra születtünk. Nem Isten tett minket oda, hanem Ádám (lásd Róma 5:12). Azzal, hogy a kígyóra hallgatott, Ádám halálra ítélte magát és gyermekeit. Isten megpróbálta figyelmeztetni Ádámot, de Ádám nem hallgatott rá. Nem bízott Istenben, a saját ítélőképességére hagykozott.

Az emberiség hajóját egyenesen a jéghegynek vezette. A válaszfalak megrepedtek, a bűn elkezdte elárasztani az alsó fedélzeteket és a halál el-

kerülhetetlenné vált. Egyetlen ember döntése volt, de mindannyian megfizetjük az árát.

A vallás azt mondja, hogy a legnagyobb szükségünk az, hogy bocsánatot nyerjünk a születésünk bűne miatt. De az igazi szükségünk az, hogy kiszálljunk Ádám süllyedő hajójából. A vallás azt mondja, hogy jónak kell lenned. De Jézus azt mondja, hogy a megismert valóság szabaddá tesz téged. (János 8:32).

Miért van szükségünk arra, hogy szabadok legyünk?

Mert Istenen kívül nem vagyunk szabadok. Lehet, hogy azt hisszük, hogy szabadok vagyunk, de a szabadságunk csak illúzió. Ez egy rabszolga vagy fogoly korlátozott szabadsága.

A Mátrix című film remekül illusztrálja ezt a megtévesztést. A Mátrix világában az emberiség egy virtuális valóságrendszerbe van bekötve, amely felemészti az embereket. Hasonlóképpen, mi is egy olyan rendszer részei vagyunk, amely becsap és felfal. A Biblia „jelen gonosz korszaknak” és „a sötétség uralmának” nevezi, de a filmben Morpheus karaktere börtönnek nevezi:

A Mátrix mindenütt ott van. Körülvesz minket, még most ebben a szobában is. Azt láthatod, ha kinézel az ablakodon, vagy ha bekapcsolod a tévét. Mindig érzed, mikor munkába mész, vagy épp templomba, vagy mikor befizeted az adót. Ez a világ, mellyel eltakarják szemed elől az igazságot.

Neo: Az igazságot?

Morpheus: Hogy egy rabszolga vagy Neo. Megkötözve születél, mint mindenki. Egy börtönben, mely érzékszerveiddel fel nem fogható. Börtön az elméd számára.

Az élet Isten nélkül egy alsóbbrendű valóság. Megélt, felfogott, kijelentett Rhema, Igazság nélkül az élet félelem és hiábavalóság. Rövid utazás egy süllyedő hajón. Nem erre lettünk teremtve.

A természetes ember azt gondolhatja, hogy az élet nem is olyan rossz, de ez azért van, mert nem tudja, hogy mit hagy ki. A rabszolgasorba taszított élet az egyetlen, amit ismer. Az Újszövetség írói jobban tudták. Morpheushoz hasonlóan ők is kiszakadtak a Mátrixból és úgy látták az életet, amilyen az valójában. Megértették, hogy a természetes ember elidegenedett az Isteni élettől, rabszolgasorban van, mindenféle szenvedélyeknek és élvezeteknek fogságában, és a haláltól való félelme megkötötte őt.

Isten szabaddá tette az embert, de a bűn rabszolgává tett minket. A legnagyobb és legközvetlenebb szükségünk az, hogy megszabaduljunk a bűntől és annak minden átkozott következményétől – betegségtől, elnyomástól, szegénységtől és igazságtalanságtól.

Mi a szabadság?

A világ így definiálja a szabadságot: Ha jól esik, tedd meg. De ha így élsz, akkor az étvágyadat azok táplálják, amik irányítani fognak téged. Egyáltalán nem leszel szabad.

A vallás így definiálja a szabadságot: Tedd a jót és kerüld a rosszat. De ez az út színleléshez vezet. Éljetek így és a végén nyomorultul és vallásosan, képmutató módon fogjátok végezni, mint a farizeusok. Ők voltak koruk legnagyobb jótevői, Jézus mégis azt mondta, hogy a bűn rabszolgái. Azt hitték, hogy ők Isten jobbkeze, pedig nem is voltak igazán szabad emberek. Rajzfilmfigurák voltak, akik kis életet éltek és a vallásos tevékenység árca mögé bújtak. Éppen olyan megkötözöttek voltak, mint az általuk megvetett „bűnösök”. Amikor Jézus szembesítette őket fogságuk valóságával, nem hittek neki. Azt mondták: „Ábrahám leszármazottai vagyunk és soha senkinek sem voltunk rabszolgái” (János 8:33). Jézus mégis ragaszkodott ahhoz, hogy fel kell szabadítani őket.

Ha a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek. (János 8:36)

Ismerd meg Jézust és valóban szabad leszel. Nem hamisan szabad. Nem csupán szabadon választhatod meg, hogy melyik börtönágyon alszol, hanem teljesen szabad leszel a bűnnek nevezett rabszolgartatótól.

Hogyan néz ki az igazi szabadság?

Jézus megmutatja nekünk, mert Ő valóban szabad életet élt. Jézus félelemtől, szorongástól, betegségtől és a bűn minden más tünetétől mentesen élt. Tudta, milyen az, amikor szeretetet kapunk és viszonzásul szeretetet adunk. Minden nap Apja kegyelmének napsütésében járt és érintetlen maradt e jelen kor romboló nyomásától. Az Ő valósága természetfeletti volt és bárhová ment, a mennyet hozta a földre. Ezt az életet kínálja nektek. Ez az Isten gyermekeinek dicsőséges szabadsága. A fiúság megértése, átélése, tudata, tart meg az Apai házban. A Fiúság tudata tesz valóságosan szabaddá. Szabad vagy a megfelelés kényszerétől, a cselekvés kényszerétől, mert Fiú vagy. Nem a szolgaság Szellemét kaptad, hanem a Fiúság Szellemét és kiáltsd Abba, Apu, Apám.

5.

Ki a bűnös?

Az emberiség ugyanabban a csónakban van. Mindenkinek eltorzult a viselkedése, elveszettnek érzi magát Isten nélkül. Mindenkire ki van osztva egy gondolkodási forma, de amíg nem ismerjük meg a mennyei mintát, addig torz, csődbe ment, mennyei forma nélkül gondolkodunk. Identitásunk ellentéte annak, amit Isten nekünk szánt. Ha Isten tervével összhangban gondolkodunk, akkor a helyünkre kerültünk és gondolkodásunkat követni fogják helyes tetteink.

Ne elégedj meg az alacsonyabb életminőséggel!

Amikor a Biblia azt mondja, hogy „mindenki vétkezett és elmaradt Isten dicsőségétől, szűkölködnek az Isten dicsősége nélkül” (Róma 3:23), ez nem azt jelenti, hogy mindenki rossz, mivel Jézus önmagát adta ami bűneinkért, hogy kiszabadítson minket e jelenvaló gonosz világból, az Istennek és a mi Apánknak akarata szerint. (Galata1,4) A kegyelem és békesség abban a tényben gyökerezik (szerez igazolást), hogy Jézus Önmagát adta, mint egy bűnbak a mi bűneinkért és kiragadott bennünket a jelenvaló valóságos kor gonoszságából, ami ránk telepedett. Ez pontosan az volt, amit Édesapánk az Ő szeretetében tervezett az emberiség számára.

Mi egy olyan hazugság részesei vagyunk, amely elmarad Isten valóságától. Ki az, aki bűnösnek, torz identitásúnak tartja magát? Mindenki a Mátrixon belül. Mindenki, aki megelégszik az Isten nélküli élet alsóbbrendű valóságával.

Jézus azt mondta: „Mindenki, aki vétkezik, a bűn rabszolgája” (János 8:34). Teljes bizonyossággal mondom nektek, hogy mindenki a bűn eltorzult gondolkodásmódját követi, mert annak a rabszolgája. A bűn nem olyan dologokról szól, amit teszel vagy nem teszel. A bűn a fiúság megértésének, megélésének elmulasztása, hogy nem látod magad Isten

Fiának. Bűn az, aminek nem tartod magad, pedig Isten elmondta rólad. Igaz vagy és Fiú.

Nem a mi vétkeink tesznek minket rabszolgákká, hanem azért vétkezünk, mert rabszolgák vagyunk. Nem tehetünk róla. Ennek a jelen kornak az operációs rendszere hús alapú. Az Isten igazságai építenek fel, nem magad találod ki, hogy te ki is vagy. Mivel minden, ami nem hitből való, bűn (Róma 14:23), a rendszer eredendően bűnös. Elmarad attól, amit Isten tervez. Ami nem Isten hitének a valóságából van, az torz identitási gondolat magunkról.

Azt mondhatod magadról, hogy alapvetően jó ember vagy, nem ártasz senkinek. Ádám is mondhatta volna ugyanezt, mégis látványosan melléfgott. Nem az a kérdés, hogy mit teszel, hanem az, hogy azzá válsz-e, akinek Isten teremtett. Istennek volt egy álma rólad. Az élet annak a kalandja, hogy fedezd fel ezt az álmot, és megtanuld, ki is vagy valójában.

6.

Mi történt a kereszten?

Izrael fiai 400 éven át rabszolgasorban voltak és rosszul bántak velük. Megszabadulásuk egy prófétai kép volt, amely párhuzamba állítható a miénkkel. A történetben a szabadító szerepét Mózes játszotta, aki Jézusnak, a Nagy Szabadítónak az előképe.

Mózes különleges volt, mert ő volt az egyetlen héber, aki nem volt a fáraó tulajdona. Mózes egy szabad ember volt, akit Isten arra használt, hogy felszabadítsa a rabszolgák népét. Hasonlóképpen, Jézus azért különleges, mert Ő az egyetlen ember, aki nem volt rabszolga. Mivel Jézus nem Ádám-tól származik, nem része a rabszolga fajnak. Ez teszi Őt ideális megmentővé. Amikor be vagy zárva, kívülről érkező segítségre van szükséged és Jézus maga a külső segítség. Jézus folyamatosan emlékeztette az embereket: „Én nem ebből a világból való vagyok” (János 8:23). Azt mondta: Mivel én nem vagyok a Mátrix része, segíthetek neked kijönni a Mátrixból.

A történetben a fáraó képviseli a gonoszt: a bűnnek nevezett rabszolgatartót. Talán emlékeztek rá, hogy a fáraó nem akarta felszabadítani a rabszolgákat. Mózes azt mondta a fáraónak: „Engedd el a népemet”. A fáraó azt válaszolta: „Ez nem fog megtörténni”, ezért Isten elpusztította őt. A fáraó és az egész rabszolgaságon alapuló rendszere elpusztult Isten hatalmas keze alatt. A Vörös-tenger után az izraelitáknak nem kellett félniük a fáraótól. Ő halott volt, a hadserege megfulladt és korrumpt kormánya tönkrement.

Ha a fáraó elpusztítása túlzónak tűnik, az azért van, mert Isten drámai képet akart adni nekünk arról, hogy mit tervez tenni a rabszolgatartóval a kereszten.

A törvény nem volt több, mint egy használati utasítás. Nem volt ereje, hatalma megszabadítani minket a bűn, vagyis a torz identitás erős befolyá-

sától, amely túszként tartott bennünket a saját testünkben. A test, amelyben élt és győzedelmeskedett, nem különbözött a miénktől. Így a bűn hatalma az emberi testben el lett ítélve. (Róma 8:3,)

A kereszten Isten elítélte a bűnt. A Biblia azt mondja, hogy legyőzte és megfosztotta a bűnt a hatalmától. Kell egy kép? Nézd meg a tenger fenekén rothadó fáraót.

Ezt tette Isten a bűnnel. Kell még egy kép? Akkor gondolj Sodomára és Gomorrára. Azokat a városokat eltörölte a föld színéről. Nyoma sem maradt. Amit Isten azokkal a városokkal tett, azt tette a bűnnel, a torz identitással is. A kereszten Isten gyilkos csapást mért a bűnre, az Isteni forma nélküli torz gondolkodásra.

De egyszer és mindenkorra megjelent a korszakok csúcspontján, hogy önmaga áldozatával eltörölje a bűnt, a csődbe ment torz identitás uralkodó erejét. (Zsidókhöz írt levél 9:26)

Ismétlem, ez a bűn főnévként szerepel, nem igeként. Jézus nem a rossz viselkedésnek vetett véget, hanem magának a bűnnek vetett véget – annak a rabszolgasorba taszító hatalomnak, amely megkötözve tartott minket. Hogyan tette ezt? A részletek rejtélyesek, de íme egy nyom:

Isten Őt, akinek nem volt bűne, bűnné tette értünk, hogy benne Isten igazságává váljunk. (2Korinthus 5:21)

A bűnnek nem volt hatalma Jézuson, de a kereszten Jézus megragadta a bűnt és erősen tartotta. Szeretem elképzelni, hogy az Apu és a Fiú Isten úgy dolgozik, mint egy birkózócsapat. Amikor Isten, a Fiú megragadta a bűnt, Isten, az Apa megszabadította a bűntől, elítélte és eltörölte a bűnt egyszer s mindenkorra.

Miért így csinálták? Miért a kereszt? Mert Isten nem tudta közvetlenül kezelni a bűnt anélkül, hogy mindannyiunkat meg ne ölt volna. Ha ledobta volna az ítélet atombombáját a rabszolgatartó házára, elporladtunk volna. Úgy végeztük volna, mint Szodoma. Hogy megmentsen bennünket, Isten az ellenség táborán belülről kezelte a problémát. Álcázva jött, emberi alakba öltözve; mint egy rabszolga, de nem az volt, csak hasonlított rá. Emberként szembeszállt a rabszolgatartóval és mint Isten, elítélte őt. Ez volt az ítélet tökéletes, teljes cselekedete.

Mi történt a kereszten? Isten eltörölte a rabszolgaságot. Elpusztította a Mátrixot belülről, megnyitva az utat a mi felszabadulásunk előtt.

7.

Mi a kereszt evangéliuma?

A kereszt két dolgot mond el nekünk Istenről. Először is azt mondja nekünk, hogy jobban szeret minket, mint a saját életét. Másodszor azt mondja nekünk, hogy ha Isten értünk van, semmi sem állhat ellenünk, még a bűneink, Istentelen gondolataink sem.

A kereszt jó híre azt hirdeti, hogy a bűn a torz gondolkodás hatalma teljesen megtört. Ellenségünket lefegyverezték és legyőzték, bűneink a torz identitási gondolatok, amik meghatároztak, olyan messze kerültek, mint kelet a nyugattól. Ennek a következményei megdöbbenőek. Ez azt jelenti, hogy **BOLDOG EMBER** az, akinek az Úr bünt nem tulajdonít. (Róma 4:8). Áldott az az ember, aki számla helyett egy fizetve feliratú becsélt nyugtát kap. Érthetőbben: egy olyan szemléletmód olvasható ki ebből az igéből, hogy szerencsés ember az aki bízik Istenben, tudja, hogy mindent rendbe tett, és nem ragaszkodik ahhoz, hogy beleszóljon az Ő munkájába. *Eltörölte Isten a bűneidet, ezért szerencsés vagy.* Vajon ez az áldás csak azok felett mondatik ki, akik megtartják a vallásos szokásokat? Például gyülekezetbe járnak, naponta olvassák a Bibliát, naponta imádkoznak és tovább és tovább. Vagy lehetségesnek tartod, hogy az áldás azokon is rajta van, akik még csak nem is hallottak a mi útjainkról, akiket soha nem neveltek Isten ismeretére? Abban ugye mindannyian egyetértünk, hogy Ábrahám elfogadta azt, amit Isten tett érte, ezért alkalmasnak nyilvánították. Nincsen immár semmi bűnös ítélet, mert Jézus a Messiás érkezésével ez a végzetes dilemma megoldódott. Beléptél Krisztus itt létébe, nem kell többé egy véget nem érő, hatalmas fekete felhő alatt élned. Új hatalom működik. Krisztus Szelleme, mint egy erős szél, pompásan megtisztította a levegőt, megszabadított téged a bűn és a halál okozta brutális zsarnokságból. (Róma 8:1). Egyszer és mindenkorra bocsánatot nyertetek a Bárány

vére által (Efézus 1:7), és Krisztusban a státuszotok bűnösből igazzá váltál (1Korinthus 6:11). Ahogyan a bűnnek nem volt igénye Jézusra, úgy a bűnnek most már nincs igénye rád. Nincs semmi. A megbocsátásod egy örökkévaló, megingathatatlan tény.

A vallásosak megkérdézhetik: „Azt mondod, hogy most már mindenki megmenekült?” Erre én azt válaszolom: „Térjete meg, változtassátok meg a gondolkodásotokat, Istenről és önmagatokról és bízzatok a jó hírben!” Isten országa bennetek van és Krisztus tökéletes műve mindenkit megmentett. A bűneid, vagyis a rossz gondolkodásod nem zárhatnak ki téged az örök életből. De a földi életed vesztes maradhat, ha nem vagy hajlandó elhagyni a széttört börtönt.

A húsvér gondolkodásúak megkérdézhetik, hogy most akkor büntetlenül vétkezhetünk. Erre azt válaszolom, hogy miért akarnád, hogy bármi közöd legyen a régi bűnös életedhez. A büntetlenség kérdése elhibázza a lényegét. A kereszttel előtt nem volt választásunk; a bűn rabszolgái voltunk, akár jók, akár rosszak voltunk. A kereszttel után azonban van választásunk. Maradhatunk a börtönben, vagy kiszabadulhatunk. Élhetünk a bűn és a halál régi törvénye szerint, vagy az élet Szellemének új törvénye szerint.

Ádámban nem volt hatalmunk választani. Ádám választásának következményeivel kellett együtt élnünk. De Jézus eltörölte Ádám bűnét, a te bűnödet és az én bűnömet és most választhatunk. Ez a szabadság.

Éljetek szabad emberként, de ne használjátok a szabadságotokat a gonoszság leplezésére ... (1 Péter 2:16)

Szabadon elherdálhatjátok a szabadságotokat, de ostobaság lenne ezt tenni. A bűnt választani olyan, mintha bilincset próbálnánk kinyitni kulcs nélkül. Egy olyan kulcs hiányzik, amit direkt elveszítettünk. Krisztus a szabadságért szabadított meg téged (Galata 5:1), légy tehát szabad. Maradj szabad.

Megkérdézheted, hogy hogyan maradhatsz szabad egy olyan világban, amely még mindig a bűn, torz gondolkodás felé hajlik. Meg kell választanod, hogy kire hallgatsz. Az ördög azt mondja, hogy nézz a hibáidra, a hamis önképedre, de Isten azt mondja, nézz a Fiúra, az te vagy.

A kereszttel jelzi a régi életed végét. Az a személy, aki valaha voltál, ott halt meg Jézussal együtt. Az evangélium kijelenti, hogy Krisztusban már nem Ádám bűnös fia vagy, hanem Isten igaz fia. Tekintsd tehát magadat halottnak a bűnnek, a torz gondolkodás számára és élj Krisztusnak és folytasd az Apu álmának örömteli megélését. Fedezd fel az új, valódi identitásodat. Erre lettél teremtve.

8.

Mi a helyzet a feltámadással?

Ha valaha filmet forgatnék Jézus feltámadásáról, egy részletet mindenképpen beleírnék. Lefilmezném, ahogy Mária kora reggel a sírhoz megy és üresen találja azt. Aztán megmutatnám, amint elmondja Péternek és Jánosnak a megdöbbentő hírt. Aztán látnánk, ahogy a két tanítvány a sírhoz sprintel, majd egy belső felvételen János arcára közelítenék, amint benéz a sírba és Pétert, amint elhalad mellette. Ezután egy közeli felvételen megörökíteném a Péter arcán tükröződő döbbenetet, majd a vágás után megmutatnám, hogy mit látott Péter, vagyis azt a részletet, amely az egész jelenetnek értelmet ad. János így írja le a forgatókönyvet:

„Simon Péter pedig követte őt, bement a sírba és látta a vászonruhákat, ahogyan feküdtek, a kendőt, amely a fején volt, nem a vászonruhákkal együtt feküdt, hanem egymásba tekerve, egy helyben, önmagában.”
(János 20:6-7)

Az üres sír nem volt teljesen üres. Persze, hiányzott belőle egy holttest és ennek a ténynek meg kellene állítani bennünket. Ez a rejtély, amely felkészít bennünket a feltámadás jó hírére. De ha helyszínelő nyomozó lennél, aki megpróbálná megfejteni a hiányzó test rejtélyét, akkor sem maradnál nyomok nélkül.

Lehet, hogy ez egy sírrablás esete volt? Megfigyeled az ott heverő vászoncsíkokat és elgondolkodsz: Ki veszi a fáradságot, hogy kicsomagoljon egy holttestet? Megfigyelitek a vászon finom minőségét és megtudjátok, hogy nemrég vásárolta egy gazdag ember (lásd Márk 15:46). Mivel elképzelhetetlen, hogy egy tolvaj eldobna egy ilyen értékes ruhát, elveted azt a feltevést, hogy a sírt kirabolták.

Ezután azt a lehetőséget fontolgatjátok, hogy a tanítványok azért lopták el a holttestet, hogy egy megtévesztést állandósítsanak. Emlékezhetsz arra, hogy a vallási vezetők és a rómaiak lépéseket tettek ennek megakadályozására (lásd Máté 27:62-66). Megfigyelitek a nagy követ, a feltört római pecsétet és a megrémült római őröket. Vajon a tanítványok tették volna ezt? Találtak-e volna bátorságot a kereszt előtt reszkető és menekülő emberek ahhoz, hogy megszegjék a törvényt, legyőzzék a katonák csapatát és elmozdítsanak egy nehéz követ? Te ezt valószínűtlennek tartod?

Aztán észreveszed azt a részletet, amelyet a filmemben kiemelnék, nevezetesen az összehajtogatott kendőt és megdöbbsz. A kendő igazi rejtély, elindít bennünket egy új nyomon. Elmondja, hogy többről van szó, mint ami látszik.

9.

Mi volt az üres sírban?

A bibliai időkben voltak olyan szokások, amelyek szabályozták, hogyan kell viselkedni, ha valaki zsidó házba látogat. Ahogy Barbara Richmond *Jewish Insights into the New Testament* című könyvében elmagyarázza, egy finom étellel és közösségben töltött este után a hála kifejezésének megfelelő módja az volt, hogy lazán összegyűrjük a szalvétát, kendőt. Ha azonban kellemetlen estét töltöttél el, és ki akartad fejezni a nemtetszetedet, akkor összehajtogattad a szalvétát, kendőt, úgy hagytad, ahogy találsz. Az összehajtogatott szalvéta, kendő a házigazda arcucsapása volt. Ez félreérthetetlen jele volt annak, hogy soha többé nem térsz vissza a vendégségbe a házába.

Az üres sír nem volt üres. A finom vászonruhák ott maradtak, hogy jelezzék, a sírt nem rabolták ki és a kendő össze volt hajtogatva, hogy üzenetet küldjön nekünk. Tudva, hogy sok szempár fog a sírba nézni, Jézus időt szakított a kendő összehajtogatására, mintha azt akarná mondani: „Jártam a sírban, nem érdekel többé és soha többé nem térek vissza”. Jézus, aki helyettünk szembenézett a halállal és feltámadt új életre, soha többé nem fog meghalni.

Az összehajtogatott kendő következményei nem maradtak ki János evangéliumából:

Végül a másik tanítvány, aki előbb ért a sírhoz, szintén bement. Láta és hitt. (Még mindig nem értették a Szentírásból, hogy Jézusnak fel kellett támadnia a halálból.) (János 20:8-9)

János meglátta az összehajtogatott kendőt és rájött, hogy Jézus feltámadt a halálból. De ekkor sem ő, sem Péter nem értette meg, hogy a feltámadást a Szentírás előre megmondta. Ez a kinyilatkoztatás később következett be. De mi volt az a szentírás, amit nem ismertek? Ez volt az:

„Ezért örül a szívem és örül a nyelvem; testem is biztonságban nyugszik, mert nem hagysz el engem a holtak birodalmában és nem hagyod, hogy a te hűségeseid romlását lásson. Megismerteted velem az élet útját; örömmel töltesz el a te jelenlétedben...” (Zsoltárok 16:9-11)

Néhány héttel később Péter püünkösdi beszédében idézte ezt a szentírási részt (lásd ApCsel 2:25-28). Ekkorra már az összes életben maradt tanítvány, sokakkal együtt, látta a feltámadt Krisztust és amit láttak, az megváltoztatta őket. Szó szerint más emberekké váltak.

A gyáva Péter, aki az árulás éjszakáján elfutott, miután látta a feltámadt Urat, bátor tanúvá vált, aki szembeszállt a Szanhedrinnel és akit később keresztre feszítettek a hitéért. A szkeptikus Tamás, aki nem volt hajlandó hinni tíz őszinte barátja jelenlétében, miután látta a feltámadt Urat, apostollá vált, aki elvitte az evangéliumot Perzsiába és Indiában mártírhalált halt. A hitetlen Jakab, aki megpróbálta elhallgattatni féltestvérét, Jézust, miután látta a feltámadt Urat, a jeruzsálemi gyülekezet rettenthetetlen vezetője lett és amikor nem volt hajlandó megtagadni Krisztust, ledobták a templomból. A gyűlölködő Saul, aki üldözte a keresztényeket, miután látta a feltámadt Urat, a kegyelem apostola lett, aki az Újszövetség nagy részét megírta és akit hitéért lefejeztek.

Jézus halálának éjszakáján egy kivételével minden tanítványa elmeneült félelmében. Tetteikkel megtagadták őt. Üzenetük a világnak az volt: „Nem ismerjük ezt az embert”. De miután látták a feltámadt Urat és beteltek Szent Szellemmel, ugyanazok a tanítványok elmentek a föld négy sarkába és a halálba és azt hirdették: „Isten feltámasztotta Jézust a halálból. Mi vagyunk a tanúk. Nem tehetünk mást, mint hogy beszélünk arról, amit láttunk és hallottunk”.

Jézus kereszthalála nem változtatta meg a tanítványokat. Ami megváltoztatta őket, az a feltámadás volt. Ugyanez a helyzet velünk is. Amikor látjuk Jézust a kereszten, megtanuljuk, hogy Isten szeret minket. De amikor látjuk Jézust feltámadni a halálból, rájövünk, hogy az ő szeretete nagyobb mindennél, amit az élet elénk vethet. A feltámadás bizonyítja, hogy semmi sem választhat el minket Isten halhatatlan szeretetétől és ez az, ami megváltoztat minket és képessé tesz arra, hogy kilépjünk a bűn, a torz hamis identitás börtönéből.

10.

Mi a feltámadás jelentősége?

A kereszt jó, de a feltámadás még jobb. A feltámadás legalább három okból fontos.

Először is, a feltámadás bizonyítja, hogy Jézus az, akinek mondja magát. Halála előtt Jézus azt mondta a tanítványoknak, hogy szenvedni fog a vallási vezetők kezétől. Azt mondta, hogy meg fogják ölni, de három nap múlva feltámad (Máté 16:21). Micsoda kijelentés! Ezt el lehet hinni? Ahogy C. S. Lewis mondta, Jézus vagy hazug, vagy őrült, vagy Úr. Melyik vajon? A feltámadás határozott választ ad. Jézus a feltámadt Úr, Fiú és Isten.

Másodszor, a feltámadás igazolja Jézust. Ez a mennyei ítélet, amely megdönti a világ minden ítéletét. A fejedelemségek és hatalmak megpróbálták megölni Jézust, de Isten feltámasztotta és a legmagasabb helyre emelte. A vallásos típusok azt mondták, hogy ördög szállta meg és megpróbálták elhallgattatni, de Isten azt mondta: „Ő az én szeretett Fiam, hallgassatok rá” (lásd Máté 17:5). Jézus feltámadása arra ösztönöz bennünket, hogy állást foglaljunk. „Ti keresztre feszítettétek, de Isten feltámasztotta őt” – mondta Péter pünkösdkor. „Talán újra kellene gondolnotok a Krisztusról alkotott nézeteiteket”. És azon a napon háromezer lélek így is tett.

Harmadszor, a feltámadás bizonyítja, hogy Isten kegyelme nagyobb, mint a bűneid. A kereszten Jézus viselte a mi bűneinket, hogy mi viseljük az ő igazságát. Ha a mi bűnünk túl sok lett volna neki, hogy elviselje, akkor még mindig halott lenne és te még mindig bűnös lennél.

És ha Krisztus nem támadt fel, akkor a hited hiábavaló; még mindig a bűneidben vagy. (1Korinthus 15:17) Ha Jézus még mindig halott, a ti hiteteknek nincs jelentősége és még mindig a bűneidben vagy. Pál értelmezése szerint Krisztus fizikai teste a kereszten az emberiség bűnösségének a dokumentuma volt, feltámadásunk pedig a felmentésünk átvétele. Ha

az emberiség Jézus halála után bűnös lenne, a feltámadása nem lett volna lehetséges. A feltámadása bizonyítja a bűntelenségünket. Isten kitűzte azt a napot, amelyen megigazultságban megítéli a világot Jézus által és erről minden embernek bizonyítékot adott azzal, hogy Jézust feltámasztotta a halálból.

Krisztus azonban feltámadt, ami azt bizonyítja, hogy a bűn minden követelése veled szemben teljesen rendeződött. Az üres sír evangéliuma kijelenti, hogy bűneid nem ítélnetnek el téged. Krisztusban örökre megbocsátást nyertél.

Halála előtt Jézus azt mondta: „Jön a világ fejedelme és én bennem nincsen semmije (lásd János 14:30) Jézusban semmi sem rezonált ami a világrend uralkodója szájából származott. Jézus szavához nem hasonlít semmi, nem olyan, mint a visszaverődő hang. Mivel Jézus feltámadt, e világ fejedelmének sincs semmi köze hozzád. Minden ellened szóló követelést és vádat elvettek és a keresztre szögeztek (Kolossé 2:13-14). Lehet, hogy a bűnlajstromod olyan hosszú volt, mint a karod, de már nincs többé. Ez jó hír a csalóknak, bűnözőknek és mindenki másnak is. Krisztusban teljes amnesztiát és örök megváltást kaptunk.

„Ő a bűneinkért halálra adatott és feltámadt a mi megigazulásunk miatt.” (Róma 4:25)

Ha büntudattal és ítélett küzdesz, nézd meg a keresztet, ahol Jézus hordozta a bűneidet, majd nézd meg az üres sírt, ami bizonyítja, hogy a munka elvégeztetett. Nincs olyan bűn, amit ne hordozott volna és nincs olyan bűn, amit ne bocsátott volna meg. Minden bűnödöt egyszer és mindenkorra elintézte a kereszten – a feltámadás bizonyítja ezt.

Megkérdezheted, hogy mégis mi van azokkal a bűnökkel, amelyeket még nem követtem el, mi van a jövőbeli bűneimmel? Hát nem érted? Amikor Jézus meghalt és feltámadt, te még meg sem születtél. Minden bűnöd jövőbeli bűn volt.

A bűnökre csak egyetlen gyógymód van és ez a kereszt befejezett munkája. Jézus nem azért jön, hogy másodszor is meghaljon a bűneidért. Egyszer már elég volt. Ez az üres sír jó híre. Jézus miatt a bűneid nem ítélnetnek el téged. Mégis elítélheted magadat a hitelenség miatt. Ha azt hiszed, hogy meg kell térned, meg kell gyónnod és jónak kell lenned ahhoz, hogy Isten megbocsásson neked, akkor azt mondod, hogy Krisztus munkája be-

fejezetlen marad, a sír nem üres és nem lehetek rendben Istennel, hacsak nem teszem meg azt, amit Jézus nem tudott.

A hitetlen elme természete, hogy úgy viselkedik, mintha a feltámadás soha nem történt volna meg. De a kegyelemre adott helyes válasz az, hogy azt mondjuk: Köszönöm, Jézus. Legyél olyan, mint Péter, aki látta az üres sírt és megváltozott. Viselkedj úgy, mint János, aki megértette az összehajtogatott kendő jó hírét és hitt.

11.

Mi a legjobb dolog, amit Jézus valaha is tett?

Az evangélium mindenekelőtt bejelentés, kihirdetés. Egy megtörtént dolog kijelentése. Mint egy lejátszott meccs után, bemondják az eredményt. Az evangélium győzelmi hír bejelentése. De mit hirdetünk mi? És mi történt? Időről időre emlékeztetnünk kell magunkat, nehogy elvonatkoztassunk a Krisztusban lévő egyszerűségtől.

„Most pedig, testvéreim, arra az evangéliumra akarlak emlékeztetni benneteket, amelyet hirdettem nektek, amelyet elfogadtatok és amely mellett állást foglaltatok.” (1Korinthus 15:1)

Egy másik magyarázat az igéhez: „Testvérek, íme az általam támogatott örömhír összefoglalása: Örvedetes és örülök, hogy milyen nagy előnyben vagytok Krisztusban, mert azonnal csatlakoztatok ehhez az üzenethez, amelyben most már szilárdan megálltok.”

Itt ír Pál a korinthusi gyülekezetnek. Tizenöt fejezetnél tart a levelében, éppen befejezte a közös istentiszteletről szóló beszédét és a következő gondolatot fogalmazza meg: Jobb lenne, emlékeztetni őket az evangéliumra. Ez elég furcsa, nem gondoljátok? Olyan, mintha három órája tartanánk egy diakóniai gyűlést és a lelkész azt mondaná: Most a tizenötödik napirendi pont – emlékeztessünk mindenkit az evangéliumra.

A korinthusi keresztények bizonyára ismerték az evangéliumot. Nem számít, mondja Pál, újra kell hallanotok. És nekünk is:

Mert amit én kaptam, azt adtam át nektek, mint elsőszámú fontosságot: hogy

„Krisztus meghalt a mi bűneinkért az írások szerint, eltemették és feltámadt harmadnapon az írások szerint...” (1Korinthus 15:3-4)

Íme, három fontos tény Krisztus életéről: meghalt, eltemették és feltámadt. Ezek közül az utolsó a legnagyobb, mert ha Krisztus soha nem támadt fel, akkor mindegy, hogy meghalt és eltemették. És ha Krisztus nem támadt fel, akkor az ígéhirdetésünk haszontalan és a ti hitetek is az. (1Korinthus 15:14)

Korinthusban bizonyos emberek tagadták a feltámadást. Azt mondták, hogy a halottak nem támadtak fel, nincs reménység, ez minden, ami van. Pál azért írt, hogy megcáfolja elkésérítő hazugságaikat. Azt mondta: „Láttam a feltámadt Jézust és még 500 másik ember is. Ő a feltámadás életének első gyümölcse és mindenki, aki hozzá tartozik, fel fog támadni” (lásd 1Kor 15:5-8, 23). Egy másik fordítás: Végül nekem is megjelent. Természetesen nem a szellemiségemért vagy a jó viselkedésemért járó jutalomként. Olyan volt, mint egy váratlan traumatikus szülés. (Károli az 1Kor 15,8-ban található G 1626 ektróma görög szót idétlennek fordítja magyarul, pedig a koraszülött, optimális születési idő előtti születését jelenti, ami nagy traumát okoz.)

Jézus feltámadása 2000 éve támadásoknak van kitéve az istentelen emberek részéről. Úgy tűnik, néhány évente valaki könyvet ír arról, hogy Jézus nem támadt fel, vagy valójában nem is halt meg a kereszten. Ők csupán egy hazugságot terjesztenek, amelyet a vallási vezetők találtak ki, akik Jézust először is a keresztre feszítették (lásd Máté 28:11-15). Amikor ezeket a kitalált történeteket halljuk, emlékeztetnünk kell magunkat az evangéliumra, amely kijelenti: „Krisztus valóban feltámadt a halálból” (1Korinthus 15:20). A feltámadt Krisztus képvisel mindenkit, aki valaha meghalt. Pontosan úgy, mint az első termény, gyümölcs képviseli a teljes betakarítást. Ilyen lesz a többi is. Mint egy minta, ami bemutatja a többit, ami utána jön. Vicesen, mint a kóstoló az étteremben.

„Ezen evangélium által üdvözültök, ha szilárdan ragaszkodtok ahhoz az ígéhez, amelyet hirdettem nektek. Ellenkező esetben hiába hittetek.” (1Korinthus 15:2)

Másik magyarázat: Félremagyaráznánk Istent, ha azt hirdetnénk, hogy feltámasztotta Krisztust a halálból, holott valójában nem így történt, tehát ekkor az ember szava lenne Isten szava ellen. Ezért én nem hiszek a reinkarnációban.

Pál nem azt mondja: Hinned kell és folyamatosan hinned kell és soha nem szabad abbahagynod a hitet, különben nincs örök életed, mert ez az üdvösséget a hitbéli teljesítményedtől tenné függővé. Azt mondja: Ha az evangélium, amelyhez ragaszkodsz, nem a feltámadt Jézust tárja fel, akkor hiába hiszel.

Ne feledjétek, hogy Jézus Krisztus, aki feltámadt a halálból Dávidtól származik. Ez az én evangéliumom ... (2Timóteus 2:8).

A feltámadás az evangéliumi üzenet középpontja. Ez a csúcspont, a csattanó és mindenek a lényege. A bűn és a halál átka alatt voltunk, de egy ember a mennyből felszabadított minket és szabadságunkat azzal bizonyította, hogy feltámadt a halálból. Ez a feltámadás jó híre. „Ezt hirdetjük és így lettetek hívőkké.” (lásd 1Kor 15,11).

Miért fontos ez? Mert a feltámadás nélküli evangélium olyan, mint az autó motor nélkül – lehet, hogy jól néz ki, de valójában nem visz sehova. Ez így egy keserű evangélium. Nem fog segíteni és biztosan nem fogod átélni a megmentettséget. De egy olyan evangélium, amely Isten erejét, valóságát hirdeti és ezt az üres sírra való rámutatással támasztja alá, olyan evangélium, amely megváltoztathatja az életedet.

A legjobb dolog, amit Jézus valaha is tett, az az volt, hogy feltámadt a halálból és ezt nem Ő tette. Isten tette ezt vele. Jézus egyszerűen csak bízott benne, hogy így lesz. „Apám, a te kezedbe adom lelkemet” (Lukács 23:46). Ugyanaz az Isten, aki feltámasztotta Jézust, minket is feltámaszt. Kiemel minket a bűn sötét börtönéből és lábunkat az Ő kegyelmének napsütötte magaslataira helyezi. Mi nem teszünk semmit azért, hogy ez megtörténjen. Egyszerűen csak bízunk abban, hogy Isten mindent megtesz.

„...Annak a Szelleme, aki feltámasztotta Jézust a halálból, bennetek él, akkor aki feltámasztotta Krisztust a halálból, a ti halandó testeteket is életre kelti az Ő Szelleme által, aki bennetek él.” (Róma 8:11)

A feltámadásról szóló evangélium valaminek a hirdetése, ami megtörtént, hogy most valami más is megtörténhessen. Jézus azért támadt fel új életre, hogy ti új életet tapasztalhassatok meg benne. Ezt az új életet nem kemény munkával és fegyelemmel lehet megszerezni. Úgy kapjuk meg, hogy bízunk egy jó Apában, aki örömmel osztja meg életét a gyermekeivel.

12.

Te melyik Jézusban bízol?

Az evangélium lényege „egyedül Krisztus”. De melyik Krisztusról van szó? Melyik Jézusban bízol? A kis Jézusban, akit minden karácsonykor ünnepelünk? A kedves és szelíd tanító, aki barátságos volt a bűnösökkel? Vagy a megfeszített Jézusra emlékezünk, amikor úrvacsorát veszünk? Lehet, hogy ez megdöbbentő lesz, de egyik Jézus sem tud megmenteni téged. Csak egyetlen Jézus van, aki megmentett, Örök Életet adott, megszabadított, meggyógyított és új életet adott neked és ez a feltámadt Jézus, aki Isten jobbán ül.

Mivel emberként jelent meg, megalázta magát azáltal, hogy engedelmes lett a halálig – még a kereszthalálig is! Ezért Isten a legmagasabbra emelte Őt és megadta neki azt a nevet, amely minden név fölött való, hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon a mennyben, a földön és a föld alatt és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus az Úr, az Apa Isten dicsőségére. (Filippi 2:8-9)

Egy másik magyarázat:

2,8 ...a kereszt drámájának kontextusában: az ember Jézus Krisztus, aki teljesen Isten, teljesen emberré válik, hogy saját teremtménye keze által önként meghaljon az emberiség halálával. Elfogadta az átkot és a legaljasabb szégyent, hogy egy bűnöző halálával haljon meg. (Így, a halál kapuján keresztül, leszállt a mi pokoli sötétségünkbe. Jel 9,1 Amikor az ötödik égi hírnök megfújta a trombitáját, láttam egy csillagot, amely az égből a földre hullott. A csillag megkapta a kulcsot a mélység kifürkészhetetlen mélységeibe vezető aknához. [Halálával Jézus legyőzte az alvilágot és nála vannak a kulcsok; senki másnál nincsenek.] Jel 1,18 Én vagyok az Élő. Meg-

haltam és most, íme, itt élek a világ végezetéig és nálam vannak a kulcsok, melyekkel kinyitottam a Hádész és a halál kapuit.

2,9 A teljes megaláztatás e helyéről Isten a legmagasabb rangra emelte Őt. Isten olyan névvel ruházta fel Jézust, amely mindennek messze fölötte áll és egyben képviselője is minden más névnek. (Ef 1,20 Meg akarod mérni Isten elméjét és izmait? Fontold meg, hogy milyen erőt szabadított fel Jézus Krisztusban, amikor feltámasztotta Őt a halálból, és örökre a trónra ültette, mint végrehajtó hatalmát a mennyek birodalmában. Jézus Isten hatalmának jobbkeze. Őt az emberi kétségbeesés legmélyebb tömlőcéből emelte fel a mennyei boldogság legmagasabb régiójába. [Lásd Ef 2,5.6 és 4,8.9] Ef 1,21 Végtelenül fölötte áll az uralkodás, a hatalom, a tekintély vagy a kormányok minden egyesített erejének. Ő minden névnel magasabb rendű, amelyet valaha is adhatnának bárkinek ebben a korban, vagy bármely korban, amely az örökkévaló jövőben még eljövendő. – A Jézus név teljes mértékben kifejezi az ő küldetését olyanként, ami egészen teljesítve van! Ő a világ Megváltója! Titus 2,11 Isten kegyelme fényesen ragyog, mint a nap, így téve az emberiség üdvösségét tagadhatatlanul láthatóvá. [Clarence Jordan így fordítja ezt: „Mert Isten ki nem érdemelt kedvessége ránk tört, új életet hozva az egész emberiség számára.”] Lásd még Ef 3,15 Minden család a mennyben és a földön belőle származik; az övé az emberiség családneve és Ő marad minden ember hiteles identitása az összes nemzet számára).

A halott vallás egy halott Jézust hirdeti és a halott cselekedeteket hirdeti, amelyekkel semmit sem érünk el. Isten hatalmas kegyelmének evangéliuma azonban egy feltámadt és felmagasztalt királyt tár fel, akinek neve minden más név fölött áll. Egy halott Jézus senkit sem ment meg. De a feltámadt Jézus, aki legyőzte a bűnt, a torz gondolkodást és a halált, most Isten jobbán ül, közbenjárva értünk, olyan Jézus, akire felteheted az életed.

Lényeges, hogy Jézust feltámadottnak és mindenek fölé emelkedettnek ismerd. Ha így teszel, meg fogod tapasztalni azt az új életet, amely csak benne található. Az életed különbözni fog az utca emberének életétől.

Nem kell neked egy mennyei látomásért vagy valamilyen természetfeletti jelért imádkoznod: Jézus, nyilatkoztasd ki magad, ahogyan Pálnak tetted a damaszkuszi úton, vagy mutass nekem egy csodát és akkor hinni fogok. Ez nem így működik. Isten hite benned van. Krisztus benned van. Szólítsd meg és mondd neki, hogy szeretnéd átélni a feltámadott élet erejét.

Nem kell látnod Jézust ahhoz, hogy megkapd Isten kegyelmét. Miért vagyok ebben olyan biztos? Mert az evangélium feltárja Isten életmentő erejét mindenki számára.

Isten jó, akár hiszed, akár nem, mindig tapasztaljuk jóságát.

Az evangélium Jézusa több mint élő. Ő uralkodik a legmagasabb helyről. Minden az Ő lába alá van helyezve (1Kor 15:27). Ha csak a keresztre feszített Jézust ismered, akkor még nem az egész képet látod. Jézus nem a kereszten van, hanem a trónon és benned és mindenütt jelenvaló. Ez az a Jézus, aki megáldott a gyógyulás, bűnbocsánat, örök élet, szabadulás és a feltámadás erejével és ez az a Jézus, aki Most is Él és Uralkodik mind örökké.

13.

Mi a kulcsa az áttörésemnek?

Elmesélek egy történetet egy férfiről, aki több mint 40 évig küzdött az alkoholizmus ellen. Ez a férfi az életét annak szentelte, hogy Jézusnak élt, de semmi sem változott. Az ivás ugyanúgy folytatódott, mint korábban. Aztán egy este olyan állapotban tért haza, hogy a felesége felhívott egy kegyelem tanítót és kérte, hogy jöjjön el és beszéljen a férjével. A pásztor elment és a következő kérdésre ihletődött:

Amikor Krisztust hirdették neked, melyik Jézusban kezdted el bízni? ... Egy Názáreti Jézus nevű tiszteletreméltó emberre gondoltál, aki 2000 évvel ezelőtt élt egy Palesztina nevű helyen? ... Más szóval, elfogadtad Jézust, az embert? Vagy elfogadod Jézus Krisztust, az Istent, aki emberré lett, aki feltámadt a halálból?

A férfi azt válaszolta, hogy Jézusba vetette a bizalmát, aki 2000 évvel ezelőtt emberré lett. A pásztor megkérdezte, hogy hajlandó-e bízni Jézusban, az élő Istenben. Igent mondott és még aznap este teljesen megszabadult az alkoholizmustól.

A jó gondolkodás meghatározza, hogy mit fogsz látni megvalósulni az életedben. Ha úgy gondolkodsz, hogy Jézus ma is gyógyít, meg fogod tapasztalni a gyógyítását. Ha úgy gondolkodsz, hogy legyőzte a halált, akkor te is élvezed az új élet előnyeit itt és most. A kegyelem áldásainak teljessége egy bensőséges kapcsolatban bontakozik ki. A Szent Szellem vezet el az Igazságokra Istennek és önmagaddal kapcsolatban, egy folyamatos gondolkodásmód változás, metanoia, megtérés történik. Én ezt nevezem ébredésnek, ráeszmélésnek. Nyugodj meg Istenben a gyógyulás ígéreteiben, a szabadulásban, örök életben. Pihenj Isten ígéretében és ne hagyd, hogy bármi is megingasson.

A lényeg a következő: sok keresztény megelégszik a kereszttel. Annyira hálásak a kegyelemért és a megbocsátásért, hogy a Golgotán táboroznak

és lemaradnak a feltámadásról. Másokat a kereszthez vezetnek, de nem tovább és az eredmény egy erőtlenség, eredménytelen kereszténység.

Ne táborozzatok le a keresztnél – Jézus nincs ott. Ehelyett lásd magadat a halottaiból feltámadt Jézussal együtt ülve a mennyei trónon.

Mit jelent ez a mindennapi életünkben?

A Biblia azt mondja, hogy ha Jézust Úrnak valljuk, akkor szabadulunk. (Róma 10:9). Tudod, hogy mit jelent az Úr szó? Azt jelenti, hogy Jézusnak legfőbb hatalma és tekintélye van. Azt jelenti, hogy a teremtésben mindegyiknek „Uramnak” kell szólítania őt. Amikor Jézus megdorgálta a démonokat és megparancsolta nekik, hogy menjenek el, a válaszuk alapvetően az volt, hogy „Igen, Uram”. Ugyanez a helyzet a betegséggel is. Amikor Jézus megparancsolja a ráknak és a cukorbetegségnek, hogy menjenek el, a válaszuk: „Igen, Uram”.

Mivel egy vagy az Úrral, te is ugyanolyan gondolkodással rendelkezel és ugyanúgy beszélhetsz mint Ő. Olyanhoz állasz, amely azt mondja: „Jézus az Úr” a helyzetem felett. Nos, Jézus az Úr, mondd ki és változol.

Amikor Jézust Úrnak hirdeted az életed felett, akkor áldást állítasz magad mellé. Ezzel azt mondod:

A függőség (vagy betegség, vagy körülmény), erősen fogva tart engem, de az Úr Jézus még erősebb. Az én erőmmel nem tudlak legyőzni, de hadd beszéljek neked Jézusról, az én Istenemről, akinek a nevére minden térd meghajol, beleértve a következő téged gyötrő lelki és fizikai betegségeket.

Jakab azt mondja:

„Engedelmeskedjétek Istennek, álljatok ellen az ördögnek és elmenekülőtök” (Jakab 4:7).

Jakab nem azt mondja: „Engedelmeskedjétek Jézusnak, a szelíd tanítónak”. Azt sem mondja: „Engedelmeskedjétek Jézusnak, a halott Messiásnak”. A tanítóknak és a mártíroknak nincs hatalmuk arra, hogy megszabadítsanak a betegség és a függőség szorításából. Az áttörésed kulcsa az, hogy Jézust ismerd annak, aki meghalt és feltámadt és most is él, és Ő az Urak Ura, az élő Isten.

Ahogy az alkoholizmussal küzdő testvér története is mutatja, a függőség nem menekül azok elől, akik Jézust emberként ismerik. De akik tény-

leg ismerik Istenüket, azok erősek lesznek és hőstetteket tesznek. Átmennek az élet tüzén és nem égnek meg (Ézsaiás 43:2).

Az az evangélium, amely csak a keresztet hirdeti, de a feltámadást nem, nem a teljes evangélium. Az az evangélium, amely egy halott Jézust hirdet és nem egy élő, mindent legyőzött, uralkodót, Királyt, Urat, az nem a teljes evangélium. Ha a teljes evangéliumot akarod, győződj meg róla, hogy a teljes történetet kapod meg és nem azt a változatot, amely a Golgotán ér véget. Mert sokan vannak akik egy „rendezői” változatot hirdetnek belőle és mint egy rövidfilm előzetest mutatják be Őt.

Nekem az életcéloom az, hogy bizonyosságot tegyek Isten kegyelmének teljes evangéliumáról.

14.

Mi a kegyelem?

Pál annak szentelte az életét, hogy Isten kegyelméről tegyen bizonyosságot, de mi is az a kegyelem? A kegyelem Isten szeretete, amely lefelé nyúl és karjaiba gyűjt. A kegyelem az a magabiztos bizonyosság, hogy Istennel az oldaladon nem veszíthetsz. A kegyelem az Ő ereje a mára és fényes reménye a holnapra. A kegyelem a vallás vége. A kegyelem = szabadság a bizonyítás, megfelelés (vágy) kényszerétől. A kegyelem az isteni engedély, hogy az legyél, akinek Isten teremtett téged. A kegyelem jó.

Azok, akik azt mondják, hogy a kegyelem Isten egyik áldása, tudatlanságukról tesznek tanúbizonyosságot, mert a kegyelem nem egy áldás, hanem az összes áldás együtt. A kegyelem a mennyei gyógyír a világ bajaira. Ez Isten ereje, amely a bűnösöket szentekké, a gyűlölködőket pedig szeretőkkel változtatja. A kegyelem feltámasztja a halottakat és meggyógyítja a megtörtetteket. A kegyelem erőt ad a fáradtaknak és szárnyakat a gyengéknek. A kegyelem isteni.

A kegyelem Isten ki nem érdemelt kedvezése. A kegyelem az, hogy Isten megtisztel minket jelenlétével. Három szóban: a kegyelem, Isten velünk.

Az angyal odament hozzá és így szólt:

„Örülj kegyelembe fogadott! Az Úr van veled...” (Lukács 1:28)

Nézzünk meg néhány másik fordítást: Jó reggelt! Gyönyörű vagy Isten szépségétől, Gyönyörű kívül és belül! Isten legyen veled! Kegyelem neked, ifjú asszony, mert az Úr veled van és így nagy kegyelemmel felkent téged. Belépve a házba, eléje állt és örömteli köszöntéssel üdvözölte. Nagy örömmel üdvözölte. A mennyei boldogság a legbőségesebb végletében a tiéd. Isten az emberiség számára nyújtott pazarló kegyelemmel áraszt el. Extravagáns kegyelemmel tölt el.

Ahogy Mária felfedezte, mi is kegyelemben élünk. Honnan tudjuk ezt? Mert az Úr velünk van. Nem ellenünk van, hanem értünk. Jézus a bizonyíték erre. Isten elküldte nekünk a Fiát, hogy megmutassa irántunk való szeretetét és kegyelmét.

A kegyelem és az igazság Jézus Krisztuson keresztül jött el. (János 1:17)
A kegyelem és az igazság Jézus Krisztusban gyökerezik.

Ahol a Bibliában a kegyelem szót olvasod, ott helyettesítheted a Jézus névvel és fordítva. Jézus a megtestesült kegyelem. Ő Mr. Kegyelem. Hogyan néz ki Isten kegyelme? Úgy néz ki, mint Jézus. Hogyan hangzik Isten kegyelme? Úgy hangzik, mint Jézus. Honnan tudjuk, hogy Isten kegyelmes? Mert nekünk adta Jézust, aki tele van kegyelemmel és igazsággal.

Isten kegyelme sokféle ízben jelenik meg, de végső soron Fiában, Jézusban nyilatkozik meg. Jézus a kegyelem és a kegyelem Jézus.

15.

Mi az egyetlen evangélium?

Isten kegyelmének evangéliuma az evangélium és nincs más, mert egy kegyelem nélküli evangélium nem is lenne evangélium. A kegyelem az, ami a jó hírt jó hírré teszi.

Amikor Pál az ApCsel 20-ban a kegyelem evangéliumáról beszél, ugyanazt érti, mint amikor ő és mások Krisztus evangéliumáról, Isten evangéliumáról, vagy az ő Fiának evangéliumáról, vagy a béke evangéliumáról beszélnek. Mindezek az evangéliumok a Kegyelemnek nevezett „valakit” mutatják be, aki az Apu kegyelmének teljességéből adatott nekünk és aki által kegyelmet kegyelemre kaptunk.

De mi a helyzet az Isten országának, Királyságának evangéliumával? Ez egy másik evangélium? Amikor Jézust az országról halljátok beszélni, a királyság szóval helyettesíthetitek, mert az ország semmi a király nélkül. Ki a király? Jézus. Amikor tehát Jézus azt mondja, hogy „keressük először az Ő országát és az Ő igazságát”, akkor azt mondja: Keressetek engem és az én igazságomat. És hol találjuk meg az Ő igazságát? A kegyelem evangéliumában.

Az evangéliumban ugyanis Isten igazsága nyilatkozik meg – egy olyan igazság, amely hitből fakad, elsőtől az utolsóig, Ő a Hit kezdője és a bevégzője, ahogyan meg van írva: „Az igazak hitből fognak élni.” (Róma 1:17) Te Isten hitéből élsz, mert Isten hite van benned, te nem tudsz hitet előállítani. A Hit egy valóságról való meggyőződés és erre a valóságra, igazságra a Szent Szellem fog elvezetni.

Az evangélium kijelenti, hogy mennyei Apu szeret bennünket és jó dolgokat adott nekünk. Szeretettel, megbocsátással, igazságossággal és elfogadással, örök élettel ajándékozott meg, és a mennyei áldásokkal együtt mindezek az ajándékok az ő Fiában, Jézusban találhatók meg.

„Isten pedig feltámasztott minket Krisztussal együtt ... hogy az eljövendő korszakokban megmutassa kegyelmének összehasonlíthatatlan gazdagságát, amely az irántunk való jóságában nyilvánul meg a Krisztus Jézusban.“ (Efézusbeliekhez 2:6-7)

A kegyelem evangéliumát hirdetni annyit jelent, mint hirdetni Isten jóságának mérhetetlen gazdagságát, amely Jézus által jutott el hozzánk. Azt hirdetni, hogy vele együtt valóban áldottak vagyunk.

16.

Hogyan nyilatkoztatta ki Jézus a kegyelmet?

Gyakran megdöbbenek azokon a dolgokon, amiket Jézus nem mondott, mint azokon, amiket mondott. Jézus például soha nem mondta ki a kegyelem szót. Egyszer sem. Mivel Jézus a kegyelem megtestesítője, ez figyelemre méltó. Ez olyan, mintha Mozart soha nem mondta volna ki azt, hogy zene, vagy Picasso soha nem mondta volna ki a festészet szót.

Lehet, hogy Jézus nem mondta ki, de biztosan megmutatta. A kereszten hozott áldozata a szeretet és a kegyelem legnagyobb megnyilvánulása volt, amit a világ valaha látott. A kereszten átölelte a fájdalmas világot és egy nagy ölelést adott nekünk. Ez a szeretet. És a kereszten hordozta bűneinket és fájdalmainkat, hogy mi egészek lehessünk. Ez a kegyelem.

Jézus egész élete Isten nagyvonalú kegyelméről tett bizonyosságot. Születésének éjszakáján angyalok nagy serege jelent meg, akik Isten dicséretét énekelték:

„Dicsőség az Istennek a magasságos égben és a földön békesség és az emberekhez jó akarat.” (Lukács 2:14)

Talán aggódsz, hogy Isten nem lesz veled jóakarátú? Azt gondolod: „Lehet, hogy Isten megáld engem, lehet, hogy nem. Jobb, ha viselkedem és emiatt a legjobbat remélem.” Talán már imádkoztál így: Istenem, bárcsak küldenél egy angyalt, hogy szóljon nekem. De Ő már megtette! Egy egész csapat angyalt küldött. Az angyal azt mondta, hogy ez az örömhír „az egész népnek” szól (Lukács 2:10). Te is benne

vagy az egész népben, mert a népek emberekből állnak össze. Ezért Isten jóindulata, kegyelme neked szól. Hagyd, hogy rajtad nyugodjon és békességben leszel.

Jézus kegyelmi kinyilatkoztatásának egyik módja az volt, hogy Apja megkülönböztetés nélküli szeretetét hirdette. Jézus nem azt mondta: Mert Isten így szerette a szabálykövetőket és a jótevőket. Hanem azt mondta: „Mert Isten úgy szerette a világot ...”. Isten mindenkit szeret. Szereti a zsidókat és a pogányokat, a fehéreket és a színesbőrűeket, magyarokat, romákat. Szereti a katolikusokat és a protestánsokat, migránsokat, uniós polgárokat, a melegeket és a heterókat. Isten szeret téged.

Jézus azzal mutatta meg Isten radikális szeretetét, hogy bárkivel és mindenkivel együtt lógott. Nem számított, hogy a zsinagóga nagy embere vagy egy korrupst köztisztviselő voltál-e. Ha kinyitottad az ajtódat Jézus előtt, Ő megtörte veled kenyerét. Ő így működik és ez a kegyelem.

Egy másik módja annak, ahogyan Jézus Isten kegyelmét kinyilatkoztatta, az volt, hogy történeteket mesélt. Néhány története botránys volt, mint például az Apa története, aki megbocsátott, majd együtt bulizott a tékozló fiával. Isten ilyen?! Hihetetlen!

Szeretete a példázataiban is fellelhető:

„A mennyek országa olyan, mint a kereskedő, aki nagy értékű gyöngyöket keres” (Máté 13:45).

Ez egy semmiségnek tűnik, amíg rá nem jössz, hogy Jézus önmagáról beszél. Ő a kereskedő, aki mindenét feladja, hogy megvásárolja nekünk az ő drága gyöngyét. Meghaltál értem, Jézus? Én vagyok a te kincsed?! El vagyok ájulva!

Egy másik mód, ahogyan Jézus kinyilatkoztatta a kegyelmet, az a feltétel nélküli megbocsátás.

Néhány férfi egy béna embert hozott hozzá, aki egy ágyon feküdt. Amikor Jézus látta a hitüket, így szólt a férfinhoz:

„Bátorodj, fiam, bűneid megbocsátattak”. (Máté 9:2)

Úgy tűnik, Jézus ellentmondásba kerül önmagával. Nem azt mondta Jézus, hogy csak akkor kapunk bocsánatot, ha először mi bocsátunk meg másoknak? A béna azonban senkinek sem bocsátott meg. Nincs feljegyzés

arról, hogy megbocsátott volna azoknak, akik vétkeztek ellene. Jézus mégis megbocsátott neki. Ez váratlan. Ez a meg nem érdemelt kegyelem. Ez kegyelem.

Olyan, mintha Jézus azért jött volna, hogy kétféle életmódot mutasson nekünk. „Élhetsz a törvény szerint, ahol azt aratod, amit vetsz, vagy élhetsz a kegyelem szerint, ahol azt aratod, amit én vetek. Te választasz.” A vallásosak és önigazságosak számára Jézus a törvényt hangsúlyozta. „Ezt az utat akarod választani? Rendben. De járjátok végig az egész utat és legyetek tökéletesek, ahogyan mennyei Apátok tökéletes.” A bűnösöknek és a betegeknek azonban Jézus a kegyelmet tárta fel. „Meggyógyultál. Megbocsátást nyertél. Békesség legyen veletek.”

17.

Mi az egyetlen dolog, amit tehetsz a kegyelemmel?

Jézus kegyelme nem fér össze az „önfejlesztő”, vallásos készletünkkel. Veszületett vágyunk, hogy lenyűgözzük Istent a jóságunkkal, de ez ütközik azzal a mennyei vággyal, hogy Ő lenyűgözzön minket a jóságával. A vallás azt követeli, hogy próbálkozzunk még jobban, a kegyelem azonban arra ösztönöz, hogy bízunk.

„Mert úgy szeretete Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (János 3:16)

Nézd meg figyelmesen ennek az igeversek a végét. Van ott egy pont – egy pont. Hála Istennek ezért a pontért! Ez a legnagyobb időszak az időszakok történetében. Ez az időszak Isten meglepő kegyelmét hirdeti.

Milyen feltételekhez köti Jézus Isten ajándékát?

Semmilyen feltételhez nem köti. A Fiú már feláldozta magát.

Milyen feltételeknek kell megfelelnünk ahhoz, hogy Isten megáldjon minket?

Nincsenek feltételek. Az áldás már megadatott és kicsomagolva. Az egyetlen dolog, amit a kegyelemmel tehetsz, az a válaszadás, vagyis köszönöm.

Positívan reagálni arra, amit Isten tett, ez a Szent Szellem munkája. Halod az igazságot, a valóságot és mivel benned Isten hite van, egyszerűen

meggyőződsz arról a valóságról, hogy Isten jó és hogy szeret téged. Ebben segítségedre van a Szent Szellem, mert Ő vezet el az Igazságokra, valóságokra Istennel és önmagaddal kapcsolatosan. Mivel éhezünk a szeretetre és a kegyelemre, valójában egyszerű elfogadni. Csak menj az Ő asztalához, bőséges lakomájának édes illata ellenállhatatlan. Bátran egyél annyit, amennyi jólesik, mert minden ki van fizetve.

A kegyelemre teremtettünk, mint ahogyan az ételre is. A jó hír az, hogy a kegyelem az asztalon van és nincs feltételrendszer, amit teljesíteni kellene, és nincs dress code. Gyere úgy, ahogy vagy és egyél, ami jólesik.

A János 3.16 igének bővebb magyarázata:

Az egész kozmosz Isten szeretetének tárgya. Isten vonzódik a világhoz és Ő nem készül elhagyni a teremtését. Nem adja fel. Fiának ajándéka az, hogy az emberiség felismerje eredetét. Te a mennyei Édesapád gyermeke vagy, ezért az elveszettség és a sajnálkozás érzésének napjai elmúltak, véget értek. A versben van egy rész az 'el ne vesszen, hanem örök élete legyen', ezt szeretném mélyebben kibontani. A Károli fordításban az elveszzen szó a Lukács 15-ben is szerepel, az ember egyéni értékének hangsúlyozását fejezi ki. Jézus a Lukács 15-ben elmondja a híres három példázatot az elveszett bárányról, az elveszett fiúról és a pénzérméről. A történetekben mindet megtalálták épségben és egészségben. A példázatokban ismételten felbukkan a görög apollümi – elveszíteni szó. Azt a tényt hangsúlyozta ez a szó, hogy nem lehetsz elveszett, mert kezdetben valahová tartoztál már.

A didomi görög szó, jelentése: adni. Ebben az esetben olyasmit adunk valakinek, ami már az övé. Tehát visszaadni. A tény az, hogy felülről születtél, benne van a kezdeted, vagyis megtaláltad létezésed kezdetét. Az Istenben való létezésed most megerősítést nyert azáltal, hogy felismered ezt a tényt. Jézus Krisztus megváltó munkája miatt nem vagy elveszve és örök életed van. Mert Isten nem azért küldte az egyszülött fiát a világba, hogy megítélje és elítélje a világot, vagyis, hogy a világ végső ítéletét kezdeményezze, hanem, hogy a világ szabaduljon, gyógyuljon általa. Ő a te személyes Megváltód és Urad, nem vagy megítélve [számodra nincs ítélet, nincs elutasítás, nincs kárhoztatás]; Te az igazságot cselekszed [és azt teszed, ami helyes – erkölcsileg, etikailag, szellemileg], a Világosságban jársz, cselekedeteidből világosan kiderül, hogy azok isteni indíttatásból erednek és Isten segítségével, tőle függve megvalósulnak. Senki sem fog elpusztulni, Istenben tartós és teljes életed van. Isten nem azért fáradozott és küldte el

a Fiát, hogy vádló ujjal mutogasson a világra és elmondja, milyen rossz a világ. Azért jött, hogy segítsen, hogy helyrehozza a világot. Már most át tudod élni, hogy fel vagy mentve. Nem vagy elveszett, támaszkodj rá, Ő ragaszkodik hozzád, szeret, drágának tart és nagyra becsül.

18.

Hogyan ferdítjük el a kegyelem evangéliumát?

Ha egy süllyedő hajón lennél és választhatnál, hogy horgonyt vagy mentőmellényt viselve menj a vízbe, melyiket választanád? Tudom, ez egy buta kérdés. Mégis ezt tesszük, amikor választunk az evangéliumok között, hogy melyikbe higgyünk. Sok úgynevezett evangéliumot hirdetnek, de csak egy tárja fel Isten szabadító, gyógyító erejét és ez Isten kegyelmének evangéliuma.

Tragikus módon a kegyelem evangéliumát nem mindig a maga tiszta formájában hirdetik. Ez zavarba ejtethet bennünket az Istennel való helyzetünkkel kapcsolatban. Zavarodottságunkban akár el is hagyhatjuk Isten kegyelmét alacsonyabb rendű alternatívákért. Ez olyan, mintha a mentőmellényt horgonyra cserélnénk. Ahogy Pál mondta a galatáknak, ez nem okos lépés.

„Megdöbbsent, hogy ilyen gyorsan elhagyjátok azt, aki elhívott benneteket, hogy Krisztus kegyelmében éljétek és egy másik evangélium felé fordultok – ami valójában egyáltalán nem evangélium. Nyilvánvaló, hogy néhányan zavarba hoznak benneteket és megpróbálják elferdíteni Krisztus evangéliumát.” (Galata 1:6-7)

Egy másik magyarázat a Galata 1:6-ra: Csodálkozom azon, hogy annyira könnyen rá lehetett szedni benneteket, hogy lecseréljétek az evangéliumot egy propaganda fogásra (trükkre, átejtésre). Az evangélium az eredeti, Krisztusban helyreállított (megmentett) identitásotok (önazonosságotok)

integritását (sértetlenségét, összhangját) leplezi le (jelenti ki); a propaganda fogás (vagy csel, trükk, átejtés) egy kegyelemből és törvényességből álló egyveleg. Egy ilyen keverék egy ‚csináld magad’ üdvtervként csapódik le. (Ami a pusztulás egyik receptje.)

1:7 (De) Nincs más evangélium a sok, ‚evangéliumnak’ címkézett (márkázott), úgynevezett keresztény termék ellenére sem. Ha a törvény bármilyen kis nyoma (része) megmarad, ez nem jó hír, hanem csupán vallásos emberek gondolatai, amik elvesznek (elvonnak) Krisztus evangéliumából. (Néhányan szeretik összezavarni a gondolataitokat az evangélium elferdítésével (kicsavarásával, kiforgatásával), hogy azok igazodjanak az ő véleményükhöz.)

Mit jelent az, hogy elferdítik Krisztus evangéliumát?

A metasztrophó görög szót úgy is fordíthatjuk, hogy megfordít, más irányba fordít, megváltoztat. Ez az evangélium egy kifordított evangélium. Ez egy olyan evangélium, amely elfordítja a figyelmedet Jézusról valami másra. Ha a kegyelem evangéliuma egyedül Krisztust tárja fel, akkor az elferdített evangélium Krisztus plusz valami más. Ez a valami az, ami elsüllyeszt téged, a horgony a mentőmellény helyett.

Az újszövetségi írók sok olyan dolgot felsorolnak, amelyek elvonhatják a figyelmedet a Krisztus iránti őszinte és tiszta odaadástól. Íme tíz ezek közül:

1. Az emberi erőfeszítés, vagyis a teljesítményorientált kereszténység (Galata 3:3). Dolgozni kell Jézusért. Dolgozni kell az üdvösségért. El kell kezdeni gyümölcsöt teremni, különben levágnak. De az igazság az, hogy nem tudod elválasztani magad tőle és Ő sem megy el tőled. A tested munkája nem tudja helyettesíteni a Szent Szellem munkáját. Látjátok mekkora örültség lenne elkezdni Szellemben, (hinni a kereszt sikerében) aztán valamilyen örült ok miatt visszaváltani a Csináld Magad üzemmódba újra?! Ez öngyilkosság. Mintha a saját cselekedeteid hozzá tudnának tenni bármit is ahhoz, amit Isten már elvégzett Krisztusban.

2. Üres hagyományok (Kolossé 2:8). Vannak közösségek, amelyek ragaszkodnak a hagyományokhoz. A hagyományok szépek, de ne használjuk őket arra, hogy kizárjuk az embereket abból a szeretetből és kegyelemből, amelyre mindannyiunknak szüksége van. Ingyen kaptátok, ingyen

adjátok. Feltételek nélkül kaptátok a kegyelmet, feltételek nélkül hirdessétek és adjátok tovább.

3. Világi filozófia, mint a karma (Kolossé 2:8). Sokan gondolják: Isten nem fog elutasítani, alapvetően jó ember vagyok, legalábbis nem vagyok rosszabb, mint a másik ember. Mégsem elég jó a legjobb jószágod sem. Mindenki elmarad Isten dicsőségétől és egyikünk sem áll meg, csak egyedül kegyelemből. Rázd le magadról az önigazság bűzös rongyait és vedd fel az Ő igazságának köntösét.

Ügyeljete arra, hogy ne váljatok áldozattá üres filozófiai intellektualizmus és értelmetlen spekulációk révén, amelyek hagyományokban és ismétlésekben jelennek meg. Az emberiség ősi berögződése az, hogy babonáságba megy át, amely nem áll összhangban Krisztussal.

4. Angyali imádat (Kolossé 2:18). Némelyek mennyei látomásokat kapnak, angyalokat látnak. Ez szép, de ne hagyd magad elterelni. Rögzítsd a tekintetedet Jézusra. Nem olvastad, hogy az angyalok nem szeretik, ha imádják őket (Jelenések 19:10)? Ugye nem akarsz most feldühíteni egy angyalt?

Az önkéntes alázatosság vallásos mentalitása és a mennyei „lények” jámbor megfigyelésének megszállottsága nem fog nektek további jutalmat hozni. Ne hagyd, ha megpróbálják odaadásodat, önátadásodat bírálni, lépj fel ellene, ragaszkodj a saját véleményedhez. A bírálók a szenzációéhes és szuperszellemi dolgoktól felfújtt elmére korlátozódnak; az úgynevezett látomásaik csak forró levegő fuvallatai. Nem értelmezik helyesen a kereszt jogi következményeit. A pokolban járó testvérek mellőzik Jézus megmentő munkáját.

Ne tűrj el olyan embereket, akik megpróbálják irányítani az életedet, megparancsolják, hogy hajolj meg és küzdj, [hogyan javítsd az Isten előtti helyzetet] ragaszkodva ahhoz, hogy csatlakozz az angyalokkal kapcsolatos megszállottságukhoz és hogy keress látomásokat. Ők csak egy csomó forró levegő, ennyi az egész.

5. Szabályok és előírások (Kolossé 2:21-23). A dohányzás megölhet, de nem juttat a pokolba. A mértéktelen ivás egészségtelen és ostoba dolog, de Jézus attól még szeret téged. A szabályok és előírások a bölcsesség látszatát keltik, de nem működnek, mert természetünkönél fogva nem vagyunk szabálykövetők. Isten gyermekei vagyunk, nem pedig robotok. A teremtményei vagyunk, egyedi alkotások. Arra terveztek minket, hogy bizalmi kapcsolatok által „működjünk”, nem pedig szabályoktól.

Olyan dolgok, mint: „Ezzel ne érintkezz!” vagy „Azt ne kóstold meg!” vagy „Ezt még az ujjaddal se érintsd meg!” – olyan utsítások, amelyek semmiképpen sem bírnak maradandó értékkel, mivel olyan dolgokra vonatkoznak, amelyek elfogyasztásuk után elpusztulnak, így nem hagynak maradandó hatást az életedben. Ne hagyjátok tehát, hogy az emberek által kínált dolgok arra készítessenek benneteket, hogy a kisebb dolgokra fektesetek nagy hangsúlyt. (Jézus azt mondta, hogy nem az számít, ami a szájba megy, hanem ami a szívből jön ki.)

6. Önmegtagadás és önmegtartóztatás (Kolossé 2:23). Az önmegtagadás talán jót tesz a költségvetésednek, de nem tesz szentté. Jézus tesz szentté. A böjt pedig lehet, hogy soványabbá tesz, de nem visz közelebb Istenhez. Krisztussal egyesülve már olyan közel vagy hozzá, amennyire csak lehet.

A vallási hagyomány nagyon áhítatosnak tűnik és követői olyan aláztosnak és szentnek tűnnek, amikor szigorúan betartják azokat a szabályokat, amelyek a test viselkedését igyekeznek szabályozni. Az egyetlen probléma ezzel az, hogy a test soha nem elégszik meg tartósan. Ezek amolyan testedző gyakorlatok. Akik ezt teszik, teljesen elvesztették a kapcsolatot az élet forrásával, Krisztussal, aki egybeforraszt bennünket, akinek a lélegzete és vére átjár bennünket. Ő a Fej és mi vagyunk a test. Csak úgy tudunk egészségesen felnőni Istenben, ha Ő táplál bennünket. Ha tehát Krisztussal együtt magatok mögött hagyjátok az egész hivalkodó és infantilis vallást, miért hagyjátok magatokat megfélemlíteni? „Ne nyúljatok ehhez! Ne kóstoljátok meg azt. Ne menjetek ennek a közelébe.” Azt hiszitek, hogy azok a dolgok, amelyek ma itt vannak, holnap pedig elmúlnak, megérnek ennyi figyelmet? Az ilyen dolgok lenyűgözően hangzanak, ha elég mély hangon mondják. Még azt az illúziót is kelthetik, hogy jámborak, aláztosak és aszketikusak.

7. Végtelen nemzetségtáblázat (1Timóteus 1:4). Azt hiszed, azért lettél beteg, mert a nagyapád szabadkőműves volt? De nem fogadtak-e be egy új családba? A múltad nem tartja fogságban a jövődet, mert Jézus átokká lett értünk, hogy Ábrahám áldásaiban részesüljünk (Galata 3:13-14).

Krisztus váltott meg minket az átoktól, ami annak a következménye, hogy nem tudtuk betartani a törvényt. A keresztyében az emberiség minden átkát koncentráltta önmagán. Abban, hogy halálra adta magát, magába szívta és feloldotta az átok horrorját a személyében. Az Ige kijelenti, hogy bárki, aki a fán függ, megtestesíti az átkot. (V. Móz. 21:23)

Krisztusnak ez a tette szabadította fel Ábrahám áldását a pogányokon! Most szabadok vagyunk, hogy fogadjuk a Szellem áldását. A megigazultságot Istennek Krisztus elvégzett munkája által kaptuk és nem a mi viselkedésünk jutalmaként.

8. Mesék és mítoszok (1Timóteus 1:4). Volt-e Ádámnak második felesége? A nefilimek angyal-ivadékok voltak? Számít ez valamit? Szerintem nem. Az ilyen viták nem segítik elő az Isten megismerését.

9. Bűntudat (Zsidók 10:22). Ha jobban tudatában vagy a bűneidnek, mint az Ő igazságosságának, az olyan, mintha azt mondanád, hogy Jézus áldozata nem volt elégséges. A jó hír az, hogy Isten kegyelme nagyobb, mint a bűnöd. Az Ő méltósága nagyobb, mint a te méltatlanságod.

Szabadok vagyunk, hogy teljes bizalommal közeledjünk Istenhez, szívünk teljes meggyőződésével, hogy semmi sem választhat el többé minket. Meghívást kaptunk, hogy most közeledjünk hozzá. Alaposan megtisztultunk, kívül-belül, a bűn foltjainak nyoma sincs a lelkiismeretünkön vagy a viselkedésünkön. A meghintett vér megtisztítja belső gondolkodásunkat; testünk is tiszta vízben fürdik. (1Kor 6,19 Nem veszitek észre, hogy testetek Isten Szellemének szent temploma, amely bennetek visszhangzik? Az életed nem a tiéd. 1 Kor 6:20 Megvásárolt és kifizetett vagy. Mindannyian az övéi vagytok. Éljétek az életeteket annak tudatában, hogy mennyire pótolhatatlanul felbecsülhetetlenek vagytok. Istent a bőrödben látod vendégül.

10. Polgári ügyek (2Timóteus 2:4).Lehet, hogy azt mondd: Meg kell nyernünk ezt a választást Jézusnak. De nem kell. Jézus nem indul a választáson. Ő már mindennek az Ura. Jézus azt mondta, hogy e kor aggodalmi és a gazdagság csalárdsága megfojthatja a kegyelem szavát az életedben és így az terméketlen lesz. Ne hagyj, hogy e világ átmeneti gondjai eltérítsenek az Ő örökkévaló örömeitől. A katona figyelmét nem vonják el a polgári elfoglaltságok, teljes mértékben a feladatnak szenteli magát.

Egy elferdült evangélium olyan horgonyokkal terhel, amelyek csökkentik a Jézusba vetett bizalmadat. Krisztustudatosnak kell lenned, nem pedig öntudatosnak. Amilyen mértékben a bűneidre, a viselkedésedre és a munkádra összpontosítasz, olyan mértékben nem Rá összpontosítasz. Dobjd el tehát a horgonyokat és Jézus kegyelméből élj. Ő minden, amire szükséged van.

19.

Mi az egész evangélium?

Az ég óvjon attól, hogy fél evangéliumot hirdessünk. De mi a teljes evangélium? Erre a kérdésre adott válaszod sokat elárul

a Krisztusba vetett hitedről. Például valahányszor Isten feltétel nélküli szeretetének jó hírért hirdetem, szinte garantálom, hogy egy vallásos ember meg fog szidni, amiért nem a teljes evangéliumot hirdetem.

Mit mondanak: Isten egész tanácsát kell hirdetnünk, testvér. Mire gondolnak: Azt kellene mondanod az embereknek, hogy meg kell tenniük dolgokat – bűnbánatot tartani, meggyónni, bűnből megtérni, dolgozni stb. –, hogy kiérdemeljék a kegyelem ingyenes ajándékait.

Kiérdemelni a kegyelem ingyenes ajándékait? Micsoda abszurd ötlet! Ez olyan, mintha azt mondanád a gyerekeidnek, hogy karácsonykor vegyék elő a malacperselyüket, mert elvárod, hogy megtérítsék az ajándékaidat. Hogyan tudnád Istent kárpótolni a nekünk adott felbecsülhetetlen értékű ajándékaiért? Semmivel sem tudod megtenni. Ez olyan lenne, mintha Bill Gates egy hajléktalan embernek adná a vagyonát és a szegény ember egy betétes borosüveg árával próbálná visszafizetni neki. Ez nevetség. Mi mást adhatnánk vissza Istennek, mint szívből jövő hálánkat?

Ha azt kérdezed tőlem: – „Ádám, azt mondod, hogy nem kell bűnbánatot tartanunk, megvallanunk és elfordulnunk a bűntől?” Ezek a dolgok fontosak, de nem részei az evangéliumnak. Az evangélium nem felhívás arra, hogy tegyél, hanem annak a bejelentése, amit Isten tett.

Azok, akik aggódnak amiatt, hogy nem a „teljes evangéliumot” hirdetik, alapvetően azt mondják: Több van ebben az evangéliumban, mint a kegyelem önmagában. Más szóval, a kegyelem nem elég. Lehet, hogy kegyelemből üdvözültél, de ahhoz, hogy üdvözült maradj, tenned kell dolgokat. Meg kell fizetned a díjat. Dolgoznod kell az Úrért, tizedet kell adnod

és tanúságot kell tenned az elveszetteknek. De ez egy keverék. Ez olyan, mintha azt mondanád a házastársadnak: Szeretetből mentem hozzád, de ahhoz, hogy házas maradj, szolgálnod kell engem, pénzt kell adnod nekem és el kell mondanod másoknak, milyen nagyszerű vagyok. Micsoda szeretetlen dolog ilyet mondani.

És pontosan mi is ez az egész evangélium, amit hirdetnünk kellene? A Biblia egyenes választ ad, mint látni fogjuk, de a vallás ezt soha nem teszi. Ehelyett azt mondja, hogy ez bonyolult, sokat kell tanulnod és ha igazán tetszeni akarsz az Úrnak, akkor görögül és héberül kell tanulnod.

Pál azt mondta az efézusi véneknek:

„Nem haboztam, hogy hirdessem nektek Isten egész tanácsát” (ApCsel 20:27).

Egyes fordítások szerint „Isten egész akaratát”. Az egész tanács, az egész akarat és az egész evangélium ugyanaz, mert Isten akaratja és céljai mindig jó hír.

Mi tehát Isten egész tanácsa, amelyet Pál hirdetett? Három verssel korábban mondja el nekünk. Isten egész tanácsa

„Isten kegyelmének evangéliuma” (ApCsel 20:24).

Ennyi az egész.

„Csak kegyelem?!” Igen, kegyelem és semmi más. Nem kegyelem plusz cselekedet, sem kegyelem plusz bűnbánat. Csak kegyelem.

Íme, az utolsó dolog, amit Pál az efézusiaknak mondott:

„Most pedig Istenre bízlak benneteket és az ő kegyelmének szavára, amely felépíthet titeket és örökséget adhat nektek mindazok között, akik megszenteltek.” (ApCsel 20:32)

Mi az „ő kegyelmének igéje”? Nem a Biblia, hanem Jézus. Jézus Isten Igéje, aki felépít minket és alkalmassá tesz minket arra, hogy részesüljünk a szentek örökségében. Jézus az élő Ige, aki bizonyosságot tesz Isten kegyelméről.

Pál lényegében ezt mondja:

Amikor eljöttem hozzátok, nem fogtam vissza magam, hogy ne hirdessem Isten egész tanácsát, amely a Jézusban kinyilatkoztatott kegyelem

evangéliuma. Most pedig, hogy elmegyek, az ő kegyelmének igéjére akarlak bízni benneteket, amely Jézus. Látjátok, szeretett efézusiak? Ez Jézus az elejétől a végéig.

Ha az evangéliumot akarod hirdetni, a teljes evangéliumot és semmi mást, csak Isten evangéliumát, akkor hirdesd Jézust és semmi mást. Jézus egyszerre Isten akarata és az ő kegyelmének igéje.

Hogyan lehet tehát ezt elrontani?

Hogyan nem a teljes evangéliumot hirdetjük?

Nem úgy, hogy részeket hagyunk ki, hanem úgy, hogy részeket teszünk bele.

Isten kegyelme tökéletes és nem lehet rajta javítani. Bármi, amit hozzáadunk, az eleve tökéletességéből vesz el.

Hogyan néznek ki ezek az evangéliumi adalékok?

Biztos vagyok benne, hogy ismered őket. Úgy hívják őket, hogy imádság és böjt, bibliatanulmányozás, lelki fegyelem, tized és adomány, keresztényi kötelesség, erények, szolgálati cselekedetek, szolgálat, önfeláldozás, segítség, missziók, küldetések, alárendeltség, vetés stb. A kegyelem nélküli vallás kezében ezek a jó dolgok halálos terhekké válnak. Ha azt mondják neked, hogy ezeket a dolgokat meg kell tenned ahhoz, hogy megkapd Isten kegyelmét, az Ő szeretetét, elfogadását, megbocsátását, gyógyulását, gondviselését, szabadítását stb., nem kapod meg a teljes evangéliumot. Egy felhígított és szennyezett evangéliumot kapsz.

Talán hallottad már, hogy azt mondják: „A kegyelem az evangélium fontos része”. Ez olyan, mintha azt mondanánk, hogy az étel fontos része az étrendednek. A kegyelem nem egy rész, hanem az egész. Az üzenet bármely része, amely nem kegyelem, nem jó hír. Bármi, ami elvonja a figyelmedet Krisztusról és az ő befejezett művéről, képes arra, hogy megfordítson és eltérítsen az élet útjáról. Utasítsd el azt. Ragaszkodj a jóhoz és kötelezd el magad Isten és az ő kegyelmi igéje mellett.

20.

Törvény alatt vagyok?

Nem is olyan régen kedves barátommal egy étteremben vacsoráztunk. Egy táblára lettünk figyelmesek, amelyen az állt: „A törvény”. A tábla kijelentette, hogy aki ittas, azt felszólítják, hogy hagyja el a helyiséget. Ami megdöbbsentett, az az volt, hogy a törvénynek egyértelmű jogi hatalma és hatása van. Azt hirdeti, hogy eddig és ne tovább. Amíg az étteremben voltunk, addig a törvény felügyelete alatt álltunk. Ha részeg vagy, menj haza, többé nem szolgálunk ki. Ugyanilyen a 'hitel nincs' és a 'tilos a dohányzás' tábla is. De amint kiléptünk az étteremből, az ottani törvény nem volt ránk hatással, érvényét veszítette.

Mi a helyzet a Bibliában található törvényekkel?
Egyetemesek vagy korlátozottan érvényesek?
Mindig érvényesek vagy csak bizonyos esetekben?
Ránk is vonatkoznak?

„Mert a bűn nem uralkodik rajtatok, mert nem a törvény, hanem a kegyelem alatt vagytok.” (Róma 6,14)

Törvény alatt állok?

Ez kellene, hogy legyen a legkönnyebb kérdés a könyvben, mert a Biblia egyenes választ ad. „Nem törvény alatt vagy, hanem kegyelem alatt”. És ha esetleg lemaradtál volna róla, Pál a következő versben újra kimondja: „Nem törvény alatt vagyunk, hanem kegyelem alatt” (Róma 6,15). Ennek a kérdésnek könnyűnek kellene lennie, de nem az, mert sokan nem hallották, amit Pál mondott, vagy pedig lassan hisznek neki.

Egy másik (Róma 6.14-15.) magyarázat:

A bűn volt a te urad, míg a törvény volt a mértéked, amihez mérted magad, amivel mérted magad. Most a kegyelem uralkodik. A törvény feltárta a torz gondolkodást, önmagad hamis identitását. Hazug gondolatok rabszolgaságában éltél, de most a kegyelem megmutatja a tőle való szabadságodat. Az, hogy a kegyelem alatt vagy és nem a törvény alatt, egész biztosan nem jelenti azt, hogy most már engedélyed van a torz gondolkodásra valódi személyazonosságodat illetően és ennek következményeképp testiesen cselekedni.

Voltam egy gyülekezetben, ahol valaki megkérdezte: „Törvény alatt vagyunk, igen vagy nem?”. Zavart zúgolódás volt a válaszok között. A legtöbb embernek fogalma sem volt róla. Ezért a Róma 6-hoz fordultak, ahol Pál világosan azt mondja: „Nem vagyunk törvény alatt”. A kérdést újra feltették. „Törvény alatt vagyunk, igen vagy nem?” És még mindig zűrzavaros zúgolódás volt a válaszok között. Annak ellenére, hogy éppen az imént olvasták a választ a Bibliájukban, sokan továbbra is bizonytalankok maradtak.

A bizonytalanság hitetlenség, mert hogyan lehetsz biztos abban, amiben nem vagy biztos?

Pál azért ír, hogy ne legyenek kétségeid ebben a kérdésben. Azt mondja: „Nem törvény alatt vagyunk, hanem kegyelem alatt”. Nem a törvény által szabadulsz, gyógyulsz és van örök életed, bűneid eltörlése, nem a törvény által tartatunk meg, nem a törvény vigyáz ránk, nem a törvény szabályozza a viselkedésünket. A Szent Szellem a Vigasztalónk és a segítőnk. Semmi közünk nem lehet a törvényhez. Ez Isten kegyelme az elejétől a végéig.

21.

Mi a törvény?

Pál, milyen törvényről beszélt?

Nem sokat számít, hogyan definiáld a törvényt. A törvény az törvény. A törvény lehet a Tízparancsolat vagy Jézus parancsai. A törvények lehetnek az Újszövetség buzdításai vagy a bibliatanulmányozó csoportod íratlan szabályai. A „törvény” bármi, amit meg kell tenned, hogy kegyelmet érdemelj, hogy elkerüld a kárhozatot.

A világ a törvény alapján működik. Otthon, az iskolában és a munkahelyen a jó cselekedetekért jutalmat kapunk, a rossz cselekedetekért pedig büntetést. Az egyház nagy része is a törvények alapján működik. Ha hűségesen szolgálod az Urat, akkor jutalmat kapsz, mert jó keresztény vagy. Elismernek, mint egy sztárt, meghívják beszélni és fontos pozíciókat kapsz. Ha azonban nem teljesíted a kötelességedet, akkor kirekesztenek, büntetnek és kiközösítenek.

Isten országa kegyelmen, nem pedig törvényen alapul. Az országában nem azért vagyunk áldottak, amit teszünk, hanem azért, aki ő maga. E világ törvényei nem fognak közelebb vinni hozzá. Isten királyságában minden kegyelem.

Nincs szükségünk a törvényre. (Galata 3:12), nem tudsz Istennek tetszeni a törvény betartásával. A választásod egyértelmű. Bízatsz a saját törvénytisztelő teljesítményedben, vagy bízatsz Isten kegyelmében, de mindkettőt nem teheted. A kegyelem és a törvény kizárja egymást. Ha összekevered őket, egyiknek az előnyeit sem fogod élvezni. A törvénynek és a hitnek semmi köze egymáshoz! Törvény az ember cselekedeteit és a tapasztalatait veszi úgy, mint ami meghatározza az életét. (A hit Istennek a cselekedetét, a teremtésének bennünk való helyreállítását veszi úgy, mint ami meghatározza az életünket.)

De mondhatod, hogy a törvény a jó és a rossz ismeretét adja nekünk. Ahogy a tiltott fa is ezt tette és azzal sem kellett volna foglalkoznunk. Az élet többről szól, mint a jót cselekedni és a rosszat elkerülni. Az igazi életet akkor találjuk meg, ha kapcsolatba lépünk azzal a személlyel, Jézussal, aki a törvény minden követelményét teljesítette helyettünk.

A törvény nem ment meg minket, nem szentel meg minket és nem tanít meg arra, hogyan lehetünk Istennek tetszőek.

22.

Mi a törvény célja?

Watchman Nee egy csodálatos történetet mesél egy ügyetlen szolgáról. Amíg a szolga mozdulatlanul ül és nem tesz semmit, addig az ügyetlensége nem látszik. De abban a pillanatban, amikor megkérik, hogy szolgáljon, elkezdődik a baj. Felborítja a bútorokat, leejti a tányérokat és rettentő rendtelenséget csinál. Nee példázatában mi vagyunk az ügyetlen szolga:

Mindannyian egy kényszer alatt vagyunk, hogy „ügyetlenkedjünk”. Ha Isten nem kér tőlünk semmit, látszólag minden rendben megy, de amint követel tőlünk valamit, az alkalom adott a mi nagyszerű bemutatkozásunkra.

A probléma az, hogy azt hisszük, hogy szabadok vagyunk, pedig nem vagyunk azok. A bűn, a torz gondolkodás foglyai vagyunk, de ezt nem tudjuk, amíg nem jön a törvény és nem kér tőlünk olyasmit, amit nem tehetünk meg. A törvény felfedi a bűnös rabságunkat ami a torz identitásból ered.

Tudom, hogy Isten minden parancsa szellemi, de nem ... Hosszú időt töltöttem a bűn börtönében. (Róma 7,14)

Képzeld el egy rabot, aki egy kis cellában él. Olyan régóta van ott, hogy már intézményesült. A cellája az egyetlen, amit ismer. Azt hiszi, hogy ez az otthona, és WC-papírból készült virágokkal díszítette fel. (Egyetértünk abban, hogy a törvény szellemi, de mivel engem a bűn rabszolgájaként eladtak, pusztán testi életre csökkentettek. Egy távoli országba szállítottak el, hogy eladjanak rabszolgának.) Aztán jön a törvény, és azt mondja: „Azt hiszed, hogy ez az igazi élet? Az igazi szabadság és a virágok ezen a falon kívül vannak. Menj át rajta és légy szabad.” A rab azt mondja: „Megteszem”, és beleütközik a falba. A rab ugyanolyan bezárva marad, mint eddig, de most már egy kis értelmet vertek belé. Úgy látja a cellája kőfalát, mintha most látná először. Rájön, hogy ez nem az igazi otthona. Szabad akar lenni.

Mi foglyok, vagyunk és a testünk a börtön. A testünk nem eredendően gonosz vagy bűnös, de ez az a hely, ahol a bűnnel találkozunk. A bűn határait a testünkben és az elménkben érezzük. Ezért hivatkozik Pál a „bennem lévő bűnre” és „a bűn testére”.

Mivel a bűnt a testben tapasztaljuk meg, a kísértés mindig a testben való válaszadásra irányul. De van egy probléma. A bűn erősebb, mint a testünk. Azt gondolhatjuk, hogy pusztán elszántsággal ellen tudunk állni a bűnnek, de ez egy vesztes ügy. Ezért van szükségünk a törvényre, nem pedig azért, hogy segítsen nekünk legyőzni a bűnt, hanem azért, hogy segítsen nekünk veszíteni, gyorsan veszíteni. Hadd magyarázzam meg.

A törvény több fontos célt szolgál. Először is, feltárja bűnös állapotunkat. Felhívja a figyelmet a bűn alá való beártságra.

Ezért senki sem lesz igaznak nyilvánítva Isten előtt a törvény cselekedetei által; inkább a törvény által tudatosul bennünk a bűnünk. (Róma 3:20)

Mielőtt Krisztushoz jött volna, Pál apostolnak problémája volt a kapzsisággal. De nem tudta, hogy problémája van, amíg a törvény fel nem tárta előtte.

„Nem tudtam volna, mi a bűn, ha nincs a törvény. Mert nem tudtam volna, hogy mi is valójában a kívánság, ha a törvény nem mondta volna: »Ne kívánd«.” (Róma 7:7)

Ugyanez a helyzet velünk is. Nem tudjuk, mi a bűn, amíg a törvény meg nem mondja nekünk. Nem tudjuk, hogy nem vagyunk szabadok, amíg a törvény nem fedi fel képtelenségünket. Saját erőből, szabadon nem tudjuk megtenni, amit kér tőlünk. Mi nem tudunk önerőből, szabadon cselekedni, megfelelni a törvény követeléseinek, előírásainak.

Lehet, hogy azt gondoltad, hogy alapvetően jó ember vagy, de a törvény azt mondja, nem tudod, mi a jó. Senki sem jó, csak egyedül Isten. Elmaradtál attól a jó élettől, amire ő teremtett téged. Kevesebb vagy annál, mint amilyenek Isten szánt téged”. Ahogy hallgatjuk a törvény vádjait, rájövünk, hogy ez igaz.

23.

Segít-e a törvény legyőzni a bűnt?

A törvény második célja, hogy felizzítsa a bűnt. Amikor Pál felfedezte, hogy problémája van a sóvárgással, elhatározta, hogy orvosolja azt. „Nem tudtam, hogy vétkezem, de most, hogy tudom, abba hagyom”.

A probléma megoldódott, gondolta. De nem ez volt a valóság. Legnagyobb megdöbbenésére Pál rájött, hogy törvénytisztelő erőfeszítései csak rontottak a helyzeten.

A bűn azonban, megragadva a parancsolat adta lehetőséget, mindenféle sóvárgást szült bennem. Mert a törvényen kívül a bűn halott volt.

(Róma 7:8)

Ha valaha is próbáltad már a saját erődből legyőzni a bűnt, akkor tudod, hogy minél jobban próbálkozol, annál nehezebb lesz. Elhatározod, hogy tiszta leszel, de megbotlasz. Megígéred, hogy jobb leszel, de megint kudarcot vallasz. Elkeseredésedben felkiáltasz: „Olyan bűnös vagyok”. Aztán hallasz egy lelkesítő prédikációt arról, hogy még jobban szedd össze magad és a tested azt válaszolja: „Jézusom, megteszem érted”. Így hát keményen nekirontasz a kőfalnak, mint egy bika. „Ezúttal sikerülni fog.” Bumm! Megint a földre kerülsz. „Miért van az, hogy minél jobban próbálkozom, annál nagyobbat bukcom?” Mert a testre támaszkodsz és a test gyenge.

A törvényt azért adták, hogy a vétek növekedjen ... (Róma 5:20)

Minél keményebben próbálsz megtartani a törvényt, annál erősebb lesz a bűn, mert a bűn ereje a törvény (1Kor 15:56). Nem a törvény a probléma, amely szent, igaz és jó.

A probléma te vagy. A bűn foglyaként egyszerűen nem vagy képes arra, hogy kiszabadítsd magad. Minél erősebben futsz neki a falnak, annál erősebben fog megütni. Ez vezet el a törvény harmadik céljához.

„Rájöttem, hogy éppen az a parancsolat, amelynek az volt a célja, hogy életet hozzon, valójában halált hozott. Mert a bűn, megragadva a parancsolat adta lehetőséget, becsapott engem és a parancsolat által halálba taszított.” (Róma 7:10-11)

Isten nem azért adta nekünk a törvényt, hogy segítsen legyőzni a bűnt. A törvény arra való, hogy segítsen a bűnnek legyőzni téged. A törvény a halált szolgálja. Ezt úgy teszi, hogy nap mint nap teljesítményt követel tőlünk és a jó viselkedésért nem ad szabadságot. „Gyerünk, te bűnös! Próbáld meg jobban! Nem akarsz mindent megtenni Jézusért? Nem akarsz szabad lenni?”

A könyörtelen törvény által sürgetve újra és újra nekirohanunk a kőfalnak, amíg össze nem törünk és száználmas ígéreteinket hiábavalónak nem tekintjük. Végül kimerülten és reménytelenül összeomlunk. Egykor büszke szánkból a vereség szavait suttogjuk. „Én ezt nem tudom megtenni. Micsoda nyomorult vagyok. Ki fog megmenteni engem ebből a halál börtönéből?”

És ez elvezet bennünket a törvény negyedik és legszebb céljához.

24.

Miért van szükségünk törvényre?

Tehát a törvény volt a mi őrzőnk, amíg Krisztus el nem jött... (Galata 3,24)

A törvény végső célja, hogy Jézusra mutasson, hogy megszabaduljunk a bűntől és ne éljünk többé abban (Róma 6,2). A törvény nem a tanítód, a barátod vagy a védelmeződ. De a törvény elvezet téged Valakihez, aki az. A törvény egy útmutató. Mert Krisztus a törvény vége [az a határ, ahol a törvény megszűnik, mert a törvény ahhoz vezet, akiben beteljesedik az a cél, aminek elérésére a törvény hivatott volt. Vagyis a törvény célja benne teljesedik be] ... (Róma 10,4)

Ha találkoztl Jézussal, akkor a törvény beteljesítette a célját. Nincs többé szükséged a segítségére. Elbocsáthatod, mint jó és hű szolgát. Hála Istennek a törvényért, amely Krisztushoz vezet minket.

Honnan tudhatom, hogy a törvény alatt élek-e?

A kegyelem evangéliuma életet adó víz a szomjas léleknek. De keverjük bele egy kis halált okozó törvényt és az üzenet mérgezővé válik. Ezért háborodnak fel a kegyelmi prédikátorok, ha a kegyelem alatt állóknak törvényt hirdetnek.

Valaki egyszer megkérdezte tőlem, hogy ki prédikál törvényt, mivel nem ismer senkit, aki azt mondja, hogy Mózes törvénye szerint kell élnünk. Ez egy jogos észrevétel. A probléma az, hogy nem Mózes volt az egyetlen törvényhozó. Sokan próbálnak Jézus parancsai, az Újszövetség és a saját egyházi hagyományaik szerint élni. Még saját magunk is törvényhozókká válhatunk, ha azt mondjuk magunknak, hogy Isten kegyelme és elfogadása attól függ, hogy mit teszünk.

Van egy egyszerű módja annak, hogy felismerjük a törvényt. Csak meg kell keresni a HA szót. Például: „Ha teljes mértékben engedelmeskedsz az Úrnak és követed parancsait, áldott leszel. Ha azonban nem engedelmeskedsz az Úrnak és nem követed parancsait, átkozott leszel” (vö. 5Mózes 28:1-3,15-16). Virgács és ajándék a vallásos szamaraknak.

A régi szövetségben a törvényt gyakran így fejezték ki: Ha hallgatsz, ha keresel, ha követsz, ha engedelmeskedsz. Lehet, hogy a parancsok megváltoztak, de a vallási törvényt ma pontosan ugyanígy fejezik ki: Ha böjtölsz és imádkozol, Isten cselekedni fog. Ha kerülöd a bűnt, akkor befogad téged. Ha naponta elolvasol egy fejezetet, távol tartod az ördögöt. Ha szolgálsz, ha adakozol, ha elmész egy rövid távú missziós útra, Isten meg fog áldani téged.

Semmi rossz nincs abban, ha szolgálsz, vagy imádkozol, vagy bármelyiket teszed. A probléma az a hazugság, amely azt mondja, hogy Isten áldása attól függ, hogy megteszed-e ezeket. Ez a törvény régi útja és teljesen ellentétes a kegyelem új útjával. Ebben a világban lehet, hogy hét lépés vezet a sikerhez vagy tizenöt kulcs a kegyelemhez, de Isten országában csak egy van és az Jézus.

A törvényen alapuló szövetség egy ideiglenes megállapodás volt Isten és Izrael között. A Sínai-hegyen vezették be és a Golgotán vált idejétmúlttá. De ezt sokan nem tudják. Nem kapták meg az emlékeztetőt. Lehet, hogy hallottak a kegyelemről, de ők a törvény alatt élnek. Mint a régi galaták, ők is két különböző irányban próbálnak járni. Próbálnak a testükben helyesen cselekedni és próbálnak a Szellemelel összhangban élni. Ez a katasztrófa receptje.

Talán úgy érzed magad, mint a kőfalba futó fogoly. Szeretnél Jézusnak tetszeni, de bármennyire is próbálkozol, egyszerűen nem tudsz kitörni. Lehet, hogy nem a bűn a probléma, amivel küzdesz. Lehet, hogy a tested gyenge karjában bízol, ahelyett, hogy az Ő Szelleme hatalmas kezében bíznaál. Lehet, hogy a kegyelem helyett a törvény szerint élsz. Szerencsére a törvényen alapuló élet tüneteit könnyű felismerni. Íme hét közülük.

25.

Melyek a törvényen alapuló élet tünetei?

1. Bűnösnek és elítéltnek érzed magad.

A törvény elítélő szolgálatának első számú tünete (2Korinthus 3:9). Ez annak a jele, hogy jobban tudatában vagy a bűneidnek, mint Isten kegyelmének. A bűntudat ellenszere a Krisztus vérében létrejött új szövetség valósága, a tiszta lelkiismeret (Zsidók 10:22). Ez az örömteli felfedezés, hogy most már Krisztus Jézusban nincs többé kárhoztatás (Róma 8:1).

Lehet, hogy azt mondod: „Nem vagyok méltó rá. Szörnyű dolgokat tettem”. Ez a törvény ítélete. Hagyd abba a törvény régi refrénjének éneklését és tanuld meg a kegyelem új énekét. Isten a legrosszabbakat is alkalmassá tette és az Ő igazságosságának köntösébe öltöztetett mindenkit. A törvény alatti élet figyelmen kívül hagyja, amit Krisztus tett, de a kegyelem alatti élet hálaadással és dicsérettel válaszol.

2. Teljesítési szorongástól szenvedsz.

A szorongás tipikus válasz a törvény alatti élet bizonytalanságára. „Vajon eleget tettem? Vajon elégedett lesz-e Isten?” A törvény nem ad biztossítékot és többet követel tőled. Isten kegyelme azonban rámutat a keresztfelbecsült művére és bizalommal és békességgel tölt el. Akik a törvény alatt élnek, hajlamosak a félelemre és a bizonytalanságra, de akik a kegyelem alatt élnek, azok bővelkednek örömben (Ézsaiás 12:2-5).

3. Tudatában vagy az Istennel szembeni adósságodnak. Milyen adósságod?

A törvénytartó szövetség alatt volt értelme úgy gondolni Istenre, mint egy könyvelőre, aki számontartja a bűneidet, de Mennyei Apu nem ilyen.

Az Ő kegyelme sem jár árcédulával. Ő adakozó, nem pedig uzsorás. Isten nem azért váltott meg téged, mert bérabszolgát keresett. Azért tette, mert szeret téged és vágyik arra, hogy megmutassa neked kegyelmének túlárado gazdagságát (Efézus 2:7).

A törvény szerint élt élet mindig tudatában lesz valamilyen kötelezettségnek vagy elvárásnak, visszafizetésnek. „Be kell bizonyítanom, hogy megérdemeltem”. Nem, nem kell. Azon gondolkozol: – Meg kell újítanod az elmédet, meg kell bánnod az öntudatosságodat és szemedet a hited szerzőjére és befejezőjére kell szegezned. Isten az Ő Fiát adta neked. Hogyan tudod ezt visszafizetni neki? Ahelyett, hogy megpróbálnád visszafizetni neki a felbecsülhetetlen értékű ajándékait, miért nem élvezed azt, amit tőle kaptál? Legyen az életed ragyogó tanúságtétel kegyelmes Apukád nagylelkűségéről.

4. Nem vagy száz százalékig biztos abban, hogy száz százalékig megbocsátott neked.

Isten nem részletekben adja meg a megbocsátást. Minden bűnödöt eltörölte a kereszten, amikor Isten Fia eltörölte a bűnt önmaga áldozatával (Zsidók 9:26). Sem az Apu Isten, sem a Szent Szellem Isten nem emlékszik többé a bűneidre (Zsidók 8:12, 10:17). A törvény azt mondja: „Meg kell térned és meg kell vallanod, mielőtt Isten megbocsátana neked”. A kegyelem azonban azt mondja: „Fordulj Istenhez, mert Ő már megbocsátott neked”. A hála és a köszönöm egy pozitív válasz arra, amit Isten tett. Ez annak elismerése, hogy szükséged van arra a kegyelemre, amit Ő Krisztus Jézusban nyújtott.

5. Hiszed, hogy felelősség van az Úr szolgálatában.

„Jézus oly sokat tett érted, te mit teszel érte?” Ez a nemes hangzású sor a vallási kötelességtudat magatartását segíti elő. Szolgákat nevel, holott Isten fiaikat akar. Azt sugallja, hogy az értékedet számára az határozza meg, hogy mit teszel, nem pedig az, hogy ki vagy. A legrosszabb, hogy a kapcsolat bensőségességét a szolgaság élettelen formaságára cseréli. Ahelyett, hogy közel kerülnél szerető Apudhoz, megelégszel azzal, hogy ajtónálló legyél a külső udvarban.

A törvény alatt állók nem szabadon szolgálnak, hanem kötelesek szolgálni. Keményen dolgoznak, de semmit sem érnek el, ami tartós lenne. Ezzel szemben azok, akik hozzászoktak ahhoz, hogy Mennyei Apu kegyel-

mének nyugodt ritmusában járjanak, nem éreznek teljesítménykényszert, mégis sokat teljesítenek (1Kor 15:10). Minden tudatos erőfeszítés nélkül hozzák az Ő gyümölcsét és megváltoztatják a világot.

6. Jézus követéséről főként úgy gondolkodsz, hogy le kell mondanod dolgokról.

A kereszténység isteni csere, a mi életünk az övéért. Igaz, hogy nem követheted Krisztust anélkül, hogy lemondanál mindenről, de nézd meg, mit kapsz cserébe. Odaadjuk neki bűnös önmagunkat és megkapjuk Őt és mindent, ami mellette van (lásd Zsidókhoz írt levél 1:2). Lemondunk arról, amit nem tudtunk megtartani és megkapjuk azt, amit soha nem veszíthetünk el.

Ha azt hiszed, hogy Jézus követése elsősorban önmegtagadásról és személyes áldozatvállalásról szól, akkor lemaradtál a keresztről. Az áldozatok régi törvénye szerint működsz. Végezd el a kegyelem új matematikáját és látni fogod, hogy a számok között nincs egyenlőség. Még csak közel sem. A kegyelem előnyei botrányosak. Krisztus igazságtalan cserét kínál nekünk, olyat, amelyben mi jobban jártunk.

7. Azt gondolod, Isten megáld engem, ha megteszem a magam részét.

A törvény alatti élet lényege az a gondolkodásmód, amely azt mondja: tennem kell, hogy kapjak. A cél lehet az üdvösség vagy valamilyen más áldás, de ez nem más, mint barkácsvallás. Ez a gondolkodásmód Krisztus- és keresztellenes.

A kegyelem és a cselekedetek nem férnek össze (Róma 11:6). Minden áldás egyedül Krisztus által jut el hozzánk. Isten nem a mi hűségünkre válaszul áld meg minket, hanem mert szeret. Ne magadban és a teljesítményedben keresd a kegyelem forrását. Nézz Jézusra, Ő kegyelemmel teljes.

26.

Ha nem törvény, akkor mi?

Ahogy a kertben két fa volt, úgy az életnek is két útja van: Ádám a tiltott fát választotta és ezzel az Istentől való függetlenséget választotta. A független szellem azt mondja: „Én magam döntöm el, hogy mi a legjobb”. Ez a gondolkodásmód elkerülhetetlenül egy sor életszabályhoz vezet. „Ha ezt teszem, áldott leszek. Ha ezt teszem,átkozott leszek”. Ez az életmód helyesnek tűnik számunkra – van értelme –, de végül kudarchoz és vereséghez vezet.

A törvényen alapuló élet alsóbbrendű életforma. Nem erre az életre lett teremtve. Olyan kapcsolatra teremtettünk, amely Apu feltétel nélküli szeretetén alapul. Az Ő kegyelme alatt élt életnek nincs szüksége szabályokra. Mert bízatsz benne az elejétől a végéig. Ő fog vezetni téged az élet útján.

Ha törvény szerint élsz, nem győzhetsz. A követelmények túl nagyok és egyedül kell szembenézned velük. De élj kegyelem szerint, és nem veszíthetsz, mert Isten veled van és mindig győzni fogsz.

Törvény szerint élni olyan, mintha egy hibakereső férjjel lennél házas, aki állandóan kritizál a hiányosságaid miatt, de a kisujját sem mozdítja, hogy segítsen. Kegyelemben élni olyan, mintha Jézushoz mennél feleségül, aki türelmes és jóságos, nem tartja számon a hibákat és minden lépéssel előrébb visz téged.

Ha a törvény alatt botladozol, számíthatsz arra, hogy a kárhozát és a bűntudat nehéz kövei fognak rád zúdulni. De botolj meg a kegyelem alatt és Jézus beborít téged tökéletes igazságosságának dicsőségével.

A változáshoz szükséges erő nem a szabályokban és a törekeny ígéreteinkben van. Az egyetlen dolog, ami tartós változást hozhat egy bűnnel szennyezett világban, az Isten kegyelmének természetfeletti ereje.

27.

Hogyan olvashatom a Bibliát anélkül, hogy összezavarodnék?

Olvastál már olyasmit a Bibliában, ami ellentmondani látszott valamelyik másik Bibliai résznek?

Találkoztál már olyan szentírási részekkel, amelyek látszólag ellentétesek voltak egymással?

Dávid például azt mondta: „Isten gyűlöli a gonoszokat” (Zsoltárok 11:5), de Jézus azt mondta: „Isten szereti az egész világot” (János 3:16). Melyik az igaz? Jób és Anna is azt mondta, hogy az Úr megöli az embereket és Ő vesz el. (Jób 1:21, 1Sámuel 2:6). Jézus azonban azt mondta: „A tolvaj öl, én életet adok” A tolvaj „pásztornak” nincs más célja, mint a lopás, az ölés, gyilkolás és az sem érdekli, ha elveszít néhány juhot. Én (Jézus) azzal az egyetlen céllal jöttem, hogy nektek a legteljesebb életetek legyen. (János 10:10). Kinek van igaza?

Ha az Istenről alkotott képedet Jób vagy Anna alapján alakítod ki, akkor a végén más képet kapsz, mint amit Jézus bemutatott. Vagy lehet, hogy a te képed a Biblia minden részéből származó darabkákból összeállított kompozit lesz. Egy mix. „Az én Istenem szereti a gonoszokat és gyűlöli a gonoszokat.” Úgy hangzik, mintha a te Isted összezavarodott volna. „Az én Istenem ad és elvesz.” Pedig Pál azt mondja, hogy Isten úgy ad, hogy nem változtatja meg a véleményét. Megbánhatatlanok Isten ajándékai. (Róma 11:29).

Az ellentmondásosnak tűnő szentírások miatt egyesek elvetik a Bibliát, mint következetlen és haszontalan könyvet. Pál azonban azt mondta, hogy minden írás hasznos, feltéve, hogy helyesen osztjuk az igazság igéjét (2Ti-

móteus 2:15, 3:16). Akkor osztjuk meg az igét, amikor az egyik szentírást kiemeljük a másik helyett. Pál azt mondja, hogy van helyes és helytelen módja a Biblia olvasásának.

Hogyan osztjuk meg helyesen az igazság igéjét?

„Az egész Biblia fontos. Ha benne van a Bibliában, akkor azt fogom tenni”. Nos, a Biblia azt mondja, hogy meg kell köveznünk a lázadó fiainkat (5Mózes 21:18-21). Ha ezt megteszed, megérdemled, hogy börtönbe kerülj, Szegedre a Csillagba és ott, mint köztudott, a gyermekbántalmazók, ha Bélaként mennek be Évaként jönnek ki.

„Ez furcsa ószövetségi dolog. Ha azt mondod: Én csak azt teszem, amit az Újszövetség mond. Akkor még mindig lesznek problémáid. Jézus azt mondta, hogy Isten nem bocsát meg nekünk, ha mi nem bocsátunk meg előbb, de Pál azt mondta, hogy Ő már megbocsátott nekünk. Melyik az igaz? Kinek fogsz hinni?

Mondhatod: „Nyilvánvalóan nem fogok Pálra hallgatni. Biztosan téved, ha nem ért egyet Jézussal. Mindent meg kell tennünk, amit Jézus mondott.” Nos, Jézus azt mondta: „Legyetek tökéletesek” (Máté 5:48). Hogy működik ez nálad?

Mindenki megosztja a Bibliát így vagy úgy – mindannyian bizonyos szentírási részeket hangsúlyozunk másokkal szemben. De hogyan osztjuk helyesen az igazság igéjét? Mi a legjobb módja a Biblia olvasásának? Jézus megadja a választ:

Mózesről és az összes prófétáktól kezdve elmagyarázta nekik, hogy mi tartalmazznak az írások Ő róla. (Lukács 24:27)

Jézus beszélt Mózesről és a prófétákról, így a tanítványok jobban megértették Mózesről és a prófétákat. Ezt azért tette, hogy megértsék Őt és hogy megértsék, miért jött el.

Ahhoz, hogy helyesen osszuk fel a szentírásokat, két kérdést kell feltennünk. Itt az első.

28.

Ahhoz, hogy helyesen osszuk fel a szentírásokat, két kérdést kell feltennünk

Először is, mit jelent ez a szentírás Krisztus és az ő munkája fényében?

A Biblia úgy íródott, hogy megzavarja az úgynevezett bölcsek bölcsességét. Olyan írásokat tartalmaz, amelyek látszólag ellentmondanak egymásnak, megzavarva ezzel azokat a kísérleteket, amelyek arra irányulnak, hogy szabálykönyvvé vagy használati utasítássá redukálják. Lehet, hogy kísértésbe esünk, hogy figyelmen kívül hagyjuk a nekünk nem tetsző részeket, de jobb, ha az egész könyvet Jézus szemszögéből olvassuk. Meg kell kérdeznünk magunktól, hogy hogyan segít az a szentírási rész amit éppen olvasunk abban, hogy megértsük Jézust és azt, amit tett?”.

A kereszt a kulcs. A kereszt előtt Isten az ideiglenes törvénytisztelő szövetségen keresztül kapcsolódott Izrael fiaihoz. A kereszt után Isten bevezette a kegyelem új szövetségét, amely mindenhol, mindenkire vonatkozik.

Azzal, hogy ezt a szövetséget „újnak” nevezte, az elsőt elavulttá tette; és ami elavult és idejétmúlt, az hamarosan eltűnik. (Zsidókhoz írt levél 8:13)

A kereszt két szövetség kereszteződését jelzi. Mielőtt a keresztre ment, Jézus azt mondta: „Minden bűn és káromlás megbocsáttatik” (Máté 12:31). Mikor bocsáttatott meg minden bűn és káromlás? A kereszten.

A kereszt mindent megváltoztatott. Isten nem változott – Ő soha nem változik. De az eszközök, amelyekkel mi viszonyulunk hozzá, és Ő hozzánk, megváltoztak. Gondoljunk ezekre az ellentétekre:

- A kereszttel előtt áldottak voltunk, ha engedelmeskedtünk és átkozottak, ha nem engedelmeskedtünk (5Mózes 11:26-28). A kereszttel után azonban áldottak vagyunk, mert Krisztus engedelmeskedett. Ünnepezzük Istent. Minden áldás, amivel a menny rendelkezik, ránk bocsátott Krisztusban. (Efézus 1:3) és általa megváltott minket a törvény átkától (Galata 3:13). Krisztus megváltott minket az átktól, amely a törvény megtartásának elmulasztása miatt következett be. Keresztjében, Őbenne, Önmagán összpontosította az emberi faj teljes átkát. Azzal, hogy halálra adta magát, magába szívta és feloldotta az átok borzalmait a saját személyében.

- A kereszttel előtt Ádám bűne mindenki számára kárhozatot jelentett (Róma 5:18). A kereszttel azonban elragadtattak a bűneink és most már nincs kárhoztatás azok számára, akik Krisztus Jézusban vannak (Róma 8:1). Ahogyan egy bűnös cselekedet az egész emberi fajt kárhoztatásnak tette ki, úgy a tökéletes igazságosság egy cselekedete az egész emberiséget szabadon, felmentve mutatja be Isten előtt. A döntő végkövetkeztetés ez: Krisztusban minden ellenünk szóló elítélő bizonyíték megszűnt.

- A kereszttel előtt Isten távoli és megközelíthetetlen volt (2Mózes 19:12). A kereszttel azonban a fátyol elszakadt, közel kerültünk Istenhez és most már bátran közeledhetünk a kegyelem trónjához (Efézus 2:13; Zsidók 4:16).

- A kereszttel előtt fontos volt a bűnök nyilvántartása (3Mózes 4-5). A kereszttel után azonban Isten úgy döntött, hogy többé nem emlékezik meg bűneinkről (Zsidók 8:12).

- A kereszttel előtt Isten azt mondta, hogy „neked kell megtenned” (2Mózes 20), de a kereszttel után Isten azt mondja, hogy „én cselekedtem” (Zsidók 8:8-12). A régi szövetségben Isten kegyelme a hűségedtől függött. Az újban azonban az Ő kegyelme Krisztus hűsége miatt jut el hozzánk.

- A kereszttel előtt az igazságosságot követelték meg a bűnös emberektől (5Mózes 6:25). A kereszttel után azonban az igazságosság ingyen adatik mindenkinek. (Róma 1:17, 5:17).

- A kereszttel előtt Isten jelenléte jött és ment, ami miatt az emberek éhezni kezdtek az Ő szellemére (Zsoltárok 51:11). A kereszttel után azonban Isten otthonra lelt bennünk és megígéri, hogy soha nem hagy el minket (János 14:23, Zsidók 13:5).

Olvasd el a Biblia kereszttel előtti részeit és jó eséllyel olyan szövetségről fogsz olvasni, amely soha nem vonatkozott rád és már nem vonatkozik az izraelitákra sem.

Miért van ez az elavult anyag a Bibliában?

Mert segít nekünk értékelni, hogy ki Jézus és mit tett. A törvény az árnyék, de Jézus a valóság. A törvény egy bemelegítő előadás, de Jézus a show sztárja. A törvény az ügyész, aki bűnösnek ítél, de Jézus a nagy szószóló, aki megszabadít.

Amikor a Bibliát olvassuk, különbséget kell tennünk a régi törvényszövetség, amely elítéli a bűnösöket és a kegyelem új szövetsége között, amely igazgá teszi a bűnösöket. Meg kell kérdeznünk: „Ez a szakasz Krisztusra és az Ő megváltó munkájára előrettekintő világot ír le, vagy egy visszatekintő világot?”. És ha már megválaszoltuk ezt a kérdést, akkor meg kell kérdeznünk ezt ...

29.

Kit szólítanak meg az adott igei szakaszban, történetben?

A második kérdés, amit fel kell tennünk minden szentírással kapcsolatban, az, hogy kinek vagy kiknek ír az író. Konkrétan, a törvény vagy a kegyelem alatt állóknak szól-e ez a szakasz? Azoknak szól, akik ismerik Jézust, vagy azoknak, akik nem? Itt nem arról van szó, hogy megítéljük az embereket, mert Jézus mindenkit szeret. De nem mindenki szereti őt. Az emberek az igazságra adott válaszuk alapján osztják meg magukat, ezért különbözteti meg Jézus a juhokat a kecskéktől. Bizonyára Jézus ugyanúgy szereti a kecskéket, mint a juhait, de más szavakat használ rájuk.

Jézus azt mondta a farizeusoknak: „Jaj nektek ...”. Ez egy figyelmeztetés a farizeusoknak, de nem nektek. Jézus azt mondta a farizeusoknak, hogy az ördög atyjukhoz, az ördöghöz tartoznak, de ez természetesen csak a gondolkodásmódjukra vonatkozik. (János 8:44). Ez megint csak nekik szól, nem neked. Viszont mi mind a mennyei Apuhoz tartozunk.

A Bibliában minden hasznos, de nem minden hasznos neked. Ennek nyilvánvalónak kellene lennie, de nem az. Rendszeresen

hallok olyan véleményekről, amely szerint az újszövetségi levelek kizárólag a gyülekezetek számára íródtak, ezért mindent meg kell tennünk, ami bennük van. Ez nem igaz. Az egyik levél Izrael tizenkét törzsének szólt (Jakab 1:1). Mások egyéneknek szólnak. Filemónnak vagy Titusnak.

Ezzel azonban egyáltalán nem az állítom, hogy ezek a levelek lényegtelenek lennének. Nagyon is hasznosak és sokat tanulhatunk belőlük. Azt mondom, hogy mindent, amit olvasunk, Jézuson keresztül kell szűrniünk és azt is figyelembe kell vennünk, hogy kihez szólnak. Jakab például ezt mondja:

Most pedig figyeljétek, ti gazdagok, sírjátok és jajgassatok a nyomorúság miatt, amely rátok szakad. (Jakab 5:1)

Ez úgy hangzik, mint egy rossz hír a gazdag embereknek. Mit fogtok vele kezdeni? Hogyan fogjátok megosztani ezt az ígét? Lehet, hogy azt mondod: „Nem vagyok gazdag, tehát ez nem nekem szól”. De ha ezt az írást telefonon, laptopon, táblagépen olvasod akkor globális mércével mérve valóban gazdag vagy. Még ha nem is tartod magadat gazdagnak, akkor is érdemes elgondolkodnod Ábrahámra, aki az volt. Jakab elítéli Ábrahámot? Bizonyára nem. Akkor hogyan magyarázzuk Jakab kemény szavait?

Fel kell tennünk a második kérdést, hogy az ige kihez szól. Olvassuk el ezeket a szavakat a szöveggörnyezetükben és látni fogjuk, hogy Jakab nem a keresztényeket írja le, hanem a gazdagokat és a hatalmasokat, akik beszívárognak a gyűléseinkbe, kizsákmányolják a munkásaikat, meggyilkolják az ártatlanokat és rágalmaznak Jézus nevét. Korrupt üzletemberekről és tisztviselőkről beszél, akik Isten helyett a pénzben bíznak. És igen, az ilyen embereknek sírniuk és jajgatniuk kellene.

Egy másik szakasz, amely megbotrányoztathat, Péter második leveléből származik. Ez a levél a hívőknek szól és a bátorító „kegyelem és békesség legyen a tiétek bőségben” (2Péter 1:2) kezdetű mondattal üdvözli a híveket. A második fejezetben azonban Péter kiakad azokra, akik „soha nem hagyják abba a bűnöket”, közmondásokat idéz a hányásukhoz visszatérő kutyákról és isteni megtorlásra figyelmeztet.

Talán elgondolkodtok, vajon mi történt a kegyelemmel és a békességgel. Miért szállt rám Péter? De ő nem ezt tette. Nem rólad beszél, hanem a hamis prófétákról és hamis tanítókról, azokról, akik megtagadják az Urat, a romlottság rabszolgái és Bálám útját követik (2Péter 2:1, 15, 19).

Bálám egy ószövetségi alak volt, aki tudott Istenről, de nem követte őt. Hasonlóképpen azok, akikről Péter ír, ismerik az „igazság útját” (hallották az evangéliumot), de hátat fordítottak neki és a kárhozat alatt maradnak (2Péter 2:3, 21). Mivel ezek az emberek azt mondják, hogy Jézus nem az Úr, biztosan nem szabadulnak, gyógyulnak. Hol található ezek a hamis próféták és tanítók? „Köztetek vannak” – mondja Péter (2Péter 2:1). Ott vannak a gyülekezeteitekben és a diakóniai testületekben, ezért óvakodjatok tőlük és antikrisztusi beszédüktől, ezek a báránybőrbe bújt farkasok.

30.

Hogyan egyeztetjük össze az egymásnak ellentmondó szentírási szövegeket?

Az előzőekben említett két kérdéssel az eszköztárunkban most már elkezdhetjük összeegyeztetni az egymásnak ellentmondani látszó szentírási szövegeket. Kezdjük a korábban említett példával.

Jézus azt mondta: „Ha megbocsátasz másoknak, amikor vétkeznek ellened, mennyei Apád is megbocsát neked. De ha nem bocsátjátok meg másoknak a bűneiket, a ti Apátok sem bocsátja meg a ti bűneiteket.” (Máté 6:14-15)

Pál apostol írásai ezt közlik: Isten Krisztussal együtt életre keltett benneteket. Megbocsátotta nekünk minden bűnünket ... „Bocsássatok meg egymásnak, ha valakinek közületek valakivel szemben sérelem ért. Bocsássatok meg, ahogyan az Úr is megbocsátott nektek.” (Kolossé 2:13, 3:13)

Jézus szerint Isten megbocsátásának feltétele a mi megbocsátásunk, Pál szerint nem. Jézus azt mondja, hogy Isten meg fog bocsátani neked; Pál azt mondja, hogy már meg is bocsátott. Kinek van igaza? Jézusnak vagy Pálnak.

Amikor Jézus kimondta ezeket a szavakat Máté 6-ban, törvényt hirdetett a törvény alatt születetteknek. (Honnan tudjuk, hogy törvényről van szó? A Ha szó egy nyom.) A kereszten Jézus beteljesítette a törvényt, a kereszt után pedig megváltoztatta az üzenetét. Azon az éjszakán, amikor feltámadt a halálból, Jézus a feltétel nélküli megbocsátást kezdte hirdetni (lásd Lukács 24:47). Fontos, hogy ezt meglásd.

A kereszt előtt Jézus a megbocsátást igeként írta le, a kereszt után azonban főnévként írta le. A törvény alatt a megbocsátás olyasvalami volt, amit Isten tesz, ha te is teszel valamit, de a kegyelem alatt a megbocsátás olyasvalami, amit Isten ad ajándékba, emberi cselekedet nélkül. A megbocsátás ajándék és Krisztusban megvan.

A kereszttel megváltoztatta az üzenetet. A kereszttel előtt az volt, hogy „Isten akarja, hogy megtegyed”, de a kereszttel után az lett, hogy „Isten megtett mindent”. Isten minden bűnösökkel – múltaddal, jelenekkel és jövővel – a kereszttel foglalkozott. Örökre megbocsátást nyertél a Bárány vére által. Miért kellene tehát megbocsátanunk azoknak, akik vétkeznek ellenünk? Nem azért, hogy kiérdemeljük a megbocsátást (ez a törvény), hanem hogy megosszuk azt, amit ingyen kaptunk (ez a kegyelem).

Íme egy másik példa két olyan szentírási részre, amelyek látszólag el-
lentmondanak egymásnak:

Jézus: Mert Isten azt mondta: „Tiszteld apádat és anyádat” és „Aki átkozza apját vagy anyját, halállal lakoljon”. (Máté 15:4)

Pál írta: „Tiszteld apádat és anyádat” – ami az első parancsolat Krisztusban megvan ígérettel – „hogy jól legyen veletek, és hosszú életet élhettek a földön”. (Efézus 6:2-3)

Jézus és Pál is ugyanazt a törvényt idézi, de csak a törvény felét. És mindketten más-más felét idézik. Itt van a törvény teljes változata:

Tiszteld apádat és anyádat, hogy sokáig élj azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ad neked ... Aki megátkozza apját vagy anyját, halállal lakoljon. (2Mózes 20:12, 21:17)

Ez a törvény nagy ajándék (hosszú élet) és nagy büntetése (gyors halál) ígérete. Pál az ajándékot említi, de a büntetést nem; Jézus a büntetést említi, de az ajándékot nem. Számít ez? Azt hiszem, ez attól függ, hogy milyen jól bántál a szüleiddel!

Néhány keresztyén olvassa Jézus szavait, és aggódik: „Nem tiszteltem a szüleimet. Jézus szerint nagy bajban vagyok”. Oké, de mi a helyzet az efézusi keresztyékekkel? Ők soha nem hallották, hogy Jézus említette volna a nagy büntetést és nem volt Bibliájuk, hogy elmondja nekik. Valószínűleg csak Páltól ismerkedtek meg ezzel a törvénnyel, aki csak az ajándékot említi.

Látjátok a problémát? Jézus és Pál ugyanazt a törvényt használja, hogy különböző üzeneteket küldjön. Ez arra készíti egyeseket, hogy azt a következtetést vonják le: „Pált kihagyják, mert Jézust kellene követniük”. De szűrjük le mindkét üzenetet a kereszttel lencsén keresztül és látni fogjuk, hogy hol a hiba. Jézust követni ebben az esetben valójában Jézus és az Ő befejezett művének meggyalázása lenne. Ez olyan lenne, mintha azt mondanánk, hogy Jézus nem teljesítette a törvényt helyettünk és ezért nekünk kell megtennünk.

Emlékezzünk vissza a második kérdésre: „Kiket szólít meg az üzenet?” Jézus a farizeusokhoz és az írástudókhoz beszél (lásd Máté 15:1). Te farizeus vagy írástudó vagy? Jézus a kereszt túlsó oldalán a törvény alatt születettekhez szól. Te is a törvény alatt születettél? Nem. Akkor a nekik szóló kemény szavai nem neked szólnak.

A farizeusok és az írástudók olyan törvénytanárok voltak, akik nem vetették alá magukat a törvénynek. Amikor elítélték a tanítványokat, amiért megszegték a vének hagyományát, Jézus rájuk szállt, amiért megszegték Isten parancsait.

A törvény nehéz igája Isten ajándéka a képmutatók számára. Azoknak a vallásos színlelőknek szól, akik azt hiszik, hogy gazdagok Isten felé. Ez nem nektek szól. Több közös van bennetek az efezusi szentekkel, mint a farizeusok között lévő szélhámosokkal.

Akkor miért idézi Pál a törvényt az efézusiaknak, akik nem voltak a törvény alatt? Milyen jelentősége van ennek a törvénynek számunkra, akik a kegyelem alatt vagyunk? Jogi szempontból egyáltalán nincs jelentősége. Isten nem jutalmaz meg minket azért, ha tiszteljük a szüleinket. Pál éppen most mondta az efézusiaknak, hogy Isten minden áldása egyedül kegyelemből jut el hozzánk (Efézus 1:3). Isten nem büntet bennünket azért sem, ha megbecstelenítjük a szüleinket. Pál nem említi a nagy büntetést, mert Krisztus megváltott minket a törvény átkától (Galata 3:13).

Pál egyszerűen azt mondja, hogy szüleink tisztelete mindig egy jó ötlet. Akár kegyelem, akár törvény alatt vagyunk, ez egy jó dolog. Nem azért vagyunk igazak, mert tiszteljük a szüleinket; azért tiszteljük a szüleinket, mert igazak vagyunk. Krisztusban igazak vagyunk, ezért igazul viselkedünk.

Jézus és Pál egymást kiegészítő üzeneteket közvetítenek. Ugyanazokat a szavakat használják különböző célokra, különböző emberek számára. Csodálatos szimmetria van itt. Az egyik arra használja a törvényt, hogy elhallgattassa az önigazságosokat, míg a másik arra, hogy egy időtlen igazságot szemléltessen. Mindketten helyesen kezelik a szentírásokat a saját helyzetükben.

31.

Miért kellene olvasnom a Bibliát?

Régebben azért olvastam a Bibliát, mert azt hittem, hogy megmutatja, hogyan navigáljak az életben. Úgy tekintettem rá, mint Isten kézikönyvére a sikeres élethez. De a Biblia nem útiterv és nem is használati utasítás. A Biblia egy könyv Jézusról.

A valaha elmesélt legnagyobb történet Jézusról szól, aki szeretett minket, közben elvesztünk és visszanyert minket. A Biblia ezerféleképpen meséli el ezt a történetet. Miért érdemes olvasni a Bibliát? Mert ez egy jó történet és te is benne vagy! Te vagy az oka annak, hogy Jézus azt tette, amit tett.

Olvasd a Bibliát, hogy megismerd Jézust és azt, hogy mennyire szeret téged és hogy ki vagy. A Bibliát olvasni anélkül, hogy meg akarnád ismerni Jézust, olyan, mintha valaki másnak a szerelmes leveleit olvasnád. Lehet, hogy megtudsz néhány dolgot a szeretetéről, de a szavak nem fognak meghatni. Nem fogod érezni a szeretetét.

Néhányan összezavarodnak, mert azt hiszik, hogy a Biblia lényege, hogy benne mindenre van válasz. De nem így van. Jakab sohasem mondta, hogy „ha valakinek közületek nincs bölcsessége, tanulmányozza a Bibliát”. Azt mondta, hogy Istentől kell kérnie (Jakab 1:5). Isten bizonyára a Biblián keresztül szól hozzánk, de ha a Biblia nem vezet el a Bölcsességnek nevezett Valaki kinyilatkoztatásához, akkor nem leszünk bölcsőbbek egy farizeusnál. Róluk Jézus ezt mondta: Állandóan a Bibliátokba dugjátok a fejeteket, mert azt hiszitek, hogy ott találjátok meg az örök életet. De nem látjátok az erdőt a fától. Ezek a szentírások mind rólam szólnak! És itt vagyok én, itt állok előttetek, és ti nem vagytok hajlandók átvenni tőlem azt az életet, amire azt mondjátok, hogy vágytok. (János 5:39-40, Message)

A Bibliában minden Jézusra és az ő megváltó munkájára mutat. Jézus minden könyvben és minden oldalon látható. Bár az Ószövetségben nem

szerepel a neve, de József, Dávid, a frigyháza, a bűnbeesés, a törvény, a hajlék, sőt a templomban használt berendezési tárgyak történeteiben is ott rejtőzik. Minél mélyebbre nézel a Bibliában, annál többet látsz – feltéve, hogy Jézust keresed.

A Biblia a legjobb könyv a világon. Zseniális, ihletett, földi, mennyei, történelmi, életrajzi, prófétai, apokaliptikus, költői és epikus. Sokat elárul Isten jelleméről és céljairól, de végső soron csak egy könyv. Egy félrevezetett tanító arra fogja használni a könyvet, hogy megmondja, mit kell tenned, de egy jó tanító arra fogja használni, hogy megmutassa neked, hogy mit tett Jézus és hogy mit tehetsz most annak köszönhetően, amit Ő tett.

Mivel nincs jobb tanító a Szent Szellemnél, a Biblia olvasásának jó módja, ha lassan olvasod és kérdéseket teszel fel. „Uram, mit jelent ez? Hogyan nyilatkozik meg ez a szentírás rólad és a te jó szándékaidról? Mutasd meg nekem, mit akarsz, hogy lássak. Segíts, hogy azzá váljak, akivé te teremtetél engem.”

Az olvasás kapcsolat nélkül értelmetlen. Soha semmit nem fogsz kihozni az írott szóból, hacsak nem az a célod, hogy megismerd az Élő Igét. Ne azért olvasd a Bibliát, mert úgy kell, vagy mert ez tetszik Istennek. Azért olvasd a Bibliát, hogy jobban megismerd Őt és felfedezd a jó dolgokat, amelyeket Ő tartogat számodra.

32.

Melyik a legjobb bibliafordítás?

Az emberek gyakran kérdezik tőlem, hogy melyik a legjobb bibliafordítás. Könnyű kérdés. Jézusé. Ő Isten Élő Igéje, hibátlan és fordítási hibáktól mentes. Ha többet szeretnél megtudni Isten jelleméről és örökkévaló céljáról, tanulmányozd Jézust.

Azonban az is igaz, hogy válaszom nem segít azoknak, akik Bibliát választanak. Ebben az esetben van egy másik válaszom. Ha a tökéletes fordítást keresed, engedd meg, hogy most véget vessek a keresésednek. Nincs ilyen. Minden fordításnak vannak elfogultságai és pontatlanságai.

A megfelelő Bibliát megtalálni olyan, mint megtalálni a megfelelő házastársat. Ne keressük a tökéletes férfit vagy nőt – soha nem fogjuk megtalálni. Ehelyett találd meg azt, aki tökéletes számodra.

Melyik a legjobb bibliai változat? Az, amelyet valóban olvasol. Ha megvettél egy bizonyos fordítást, mert nagyon ajánlották, de most ott porosodik a polcodon, akkor az a fordítás nem a tökéletes Biblia számodra.

Az olvasatlan Biblia haszontalan Biblia. Keress tehát egy olyan Bibliát, amely a te nyelveden beszél, a te lelkedre hangolódik és gyönyörű olvasmánynak találsz. Ez a legjobb fordítás.

33.

Mindent meg kell tennem, amit Jézus mondott?

Tapasztalatom szerint egyesek legnagyobb akadálya, hogy higgyenek a kegyelem evangéliumában, az, hogy Jézus néhány tanítása összezavarja őket. Azt hallják, hogy „kegyelem, kegyelem, kegyelem” és elkezdnek kigyulladni a fények. De aztán valaki emlékezteti őket Jézus egy feltételes kijelentésére és a redőnyök újra leereszkednek. Hirtelen Isten kegyelme nem is tűnik olyan szabadnak. Ez feltétel nélküli szeretet – feltételekkel.

De ha Jézus ezt mondta, nem kellene nekünk is ezt tennünk? – kérdezik. Nos, ez attól függ, hogy mit mondott, kinek mondta és miért mondta. Talán meglepő lesz, de nem minden, amit Jézus mondott, neked szólt.

Sok Bibliában Jézus szavai piros betűkkel vannak nyomtatva. „Ne térjetelek el a piros betűktől” – ez az új hívőknek gyakran adott tanács. Ez azt jelenti, hogy maradj közel Jézus tanításaihoz és akkor nem tévedhetsz. Jól hangzik, de valójában rossz tanács.

Olvasd el Jézus piros betűit és két pirulát fogsz találni: a kegyelmet és a törvényt. Jézus kegyelmet adott a bűnösöknek és törvényt az önigazságosoknak. Mint egy tökéletes orvos, Jézus pontosan azt adta az embereknek, amire szükségük volt. Ez egyesek számára zavarba ejtő. Azon tűnődnek: Melyik gyógyszer való nekem? Én a kegyelmet szeretem, de Jézus parancsait nehéz figyelmen kívül hagyni. Zavarodottságukban mindkét pirulát megeszik. Lenyelik a kegyelmet és a törvényt és végül egyiknek sem részesülnek a jótékony hatásában.

Jézus piros betűi szerint élni kicsit olyan, mintha lenyelnénk bármit, amit a gyógyszeres szekrényben találunk. Ha nem tudod megkülönböztetni a kegyelem életadó szavait a törvény halálosztó szavaitól, akkor kárt

tehetsz magadban. A törvény és a kegyelem összekeverésének veszélyeit a következő fejezetben fogjuk megvizsgálni. De ebben a fejezetben Jézus néhány nehezen lenyelhető tanítását fogjuk megvizsgálni.

Jézus a törvény vagy a kegyelem szerint élt?

Jézus két szövetség kereszteződésében élt. Az emberiség képviselőjeként azért jött, hogy betöltse a régi, törvényt tartó szövetséget, hogy mi az ő vérében kovácsolt új és jobb szövetségen keresztül kapcsolódhassunk Istenhez. Mivel az új szövetség nem kezdődhetett el halála előtt (lásd Lukács 22:20), Jézus a keresztút előtti egész életét a törvény régi szövetsége alatt élte le.

Amikor azonban a kitűzött idő teljesen elérkezett, Isten elküldte a törvény alatt asszonytól született Fiát, hogy megváltsa a törvény alatt élőket, hogy mi is részesüljünk a fiúságra való örökbefogadásban. (Galata 4:4-5)

Jézus a törvény alatt született, a törvény szerint körülmetélték és a törvény szerint mutatták be a templomban. Minden zsidó ember, akivel Jézus találkozott, szintén törvény alatt született. A törvény alatt születetteknek Jézus ezt mondta:

A törvény tanítói és a farizeusok Mózes székében ülnek. Vigyázzatok tehát, hogy mindent megtegyetek, amit mondanak nektek. (Máté 23:2-3a)

Jézus két nyelven beszélt. A törvény alatt születettekhez a törvény nyelven beszélt. De a nem törvény alatt állókhoz – a pogányokhoz, hozzád, hozzám és mindenkihez, aki a kereszt után született – Jézus a kegyelem nyelven beszélt.

Lényeges, hogy ezt megértsd. Jézus a törvény alatt élt, de a kereszten teljesítette a törvény minden követelményét, hogy mi kegyelem alatt élhesünk. Ez egy teljesen új életmód, egy teljesen új nyelvvél.

34.

Hogyan hirdette Jézus a törvényt?

Jézus a megtestesült kegyelem. Az előző írásokban már írtam arról, hogy Jézus milyen módon osztogatta a kegyelmet. De Jézus volt minden idők legnagyobb törvényhirdetője is. Ez nem nyilvánvaló, de igaz. Amikor a vallásos emberek teológiai fejtörőkkel állították őt csapdába, Jézus jellemzően a törvénnyel válaszolt. „Mit parancsolt nektek Mózes?” (Márk 10:3).

A templomban lévő zsidóknak Jézus azt mondta:

Nem Mózes adta-e nektek a törvényt? Mégsem tartja meg közületek egy sem a törvényt. (János 7:19)

Senki sem hirdette úgy a törvényt, mint Jézus. Gondoljunk csak erre a híres szakaszra:

**„Mert, ha megbocsátotok másoknak, amikor vétkeznek ellenetek, mennyei Apátok is megbocsát nektek. Ha pedig ti nem bocsátjátok meg másoknak a bűneiket, a ti Apátok sem bocsátja meg a ti bűneiteket.”
(Máté 6:14-15)**

Ez Jézus egyik legnépszerűbb mondása. Ez is törvény. Ez nem jó hír. Ennek az igeversnek meg kell borzongatnia bennünket, mert azt mondja, hogy a megbocsátásunk azon múlik, hogy képesek vagyunk-e megbocsátani másoknak. Ez rossz hír, mert valóban rossz megbocsátók vagyunk. Az emberek ismételten vétkeznek ellenünk. Vajon őszintén megbocsátottunk-e mindenkinek? Mi van, ha egyet kihagyunk? És mit mondunk azoknak, akiket bántalmaztak és rosszul bántak velük? Mit mondjunk egy zaklatott gyereknek? „Édesem, meg kell bocsátanod annak a gonosz em-

bernek, különben Isten sem bocsát meg neked". Ez nem kegyelem. Ez a törvény elítélő szolgálata teljes virágzásban. Hogyan lehet megbocsátani a megbocsáthatatlant? Mit csinálsz, ha nem megy? Akkor bajban vagy, mert a törvény elítél, mint megbocsátást nem adó embert.

A törvény minden olyan feltételes kijelentés, amely viselkedésünket áldáshoz vagy átokhoz köti. Pl: a tized a quid pro quo, valamit valamiért. Hogyan ismerjük fel a törvényt, amelyet Jézus hirdetett? Csak keressük a jutalmat és a büntetést. A hegyi beszédben bőven találsz belőle.

Ne ítélezzetek, mert ti is megítéltettek. (Máté 7:1)

Ez jó tanács, de egyben törvény is. Nagy ítélettel jár.

Íme egy másik példa:

Én pedig mondom nektek, hogy aki haragszik testvérére vagy nővérére, az ítélet alá kerül ... És aki azt mondja: „Te bolond!”, azt a gyehenna tüze fogja fenyegetni, méltó a gyehennára. (Máté 5:22)

Ez nem jó hír. Rossz hír mindenkinek, akinek testvére van. Ez tiszta törvény. Itt nincs kegyelem, csak kárhoztatás.

Itt van Jézus egy másik kemény mondása:

„Ha a jobb szemed vétkezésre készíted téged, tépd ki és vessétek el magatoktól; mert hasznosabb nektek, ha egy tagotok elpusztul, mintha egész tested a gyehennára vetetik. És ha a jobb kezéd készíted téged bűnre, vágd ki és vedd el magadtól; mert hasznosabb neked, ha egy tagod elvész, mintha az egész tested a gyehennára vetik.” (Máté 5:29-30)

35.

Levágni a kezéd?! Jézus komolyan gondolta?

Ez egyike azoknak a részeknek, amelyek miatt az ember kétszer is elgondolkodik. Micsoda?! Jézus tényleg ezt mondta? Komolyan gondolta?

Talán azt gondolod, hogy Jézus nem gondolta komolyan. Elvégre Jézus a legkedvesebb ember, aki létezik. Meggyógyította a betegeket és megérintette a leprásokat. Biztosan nem akarja, hogy mi megcsonkítsuk magunkat. Mindazonáltal a kérdés továbbra is fennáll: Jézus komolyan gondolta, amit mondott? Szó szerint vagy átvitt értelemben mondta?

Nyilvánvalóan Jézus nem szó szerint értette. Erős szavakat használ, hogy figyelmeztessen bennünket a bűn súlyosságára. Nem öncsonkítást prédikál, hanem önmegtágadást. Azt mondja el nekünk, hogy mit kell tennünk azért, hogy elkerüljük a poklot. Ez egy gyakori értelmezés, de két probléma van vele. Először is, azt feltételezi, hogy Jézus túloz, Jézus pedig soha nem túloz. A prédikátorok néha túlzásokba esnek, hogy kifejezenek valamit, de Jézus mindig komolyan gondolta, amit mondott és mindig azt mondta, amit gondolt. Ő a megtestesült Igazság. Elképzelhetetlen, hogy játszadozna a szavakkal, hogy durva célzással rávezessen a lecke megértésére.

A második probléma ezzel az értelmezéssel az, hogy azt sugallja, hogy tehetünk dolgokat a pokol elkerülése érdekében. Talán nem kell amputálni magunkat, de gyónhatunk, tartózkodhatunk dolgoktól, lemondhatunk erről-arról, és általában jónak kell lennünk. Semmi baj nincs azzal, ha valaki jó, de ha azt hiszed, hogy azzal megmentheted magad, hogy jó vagy, akkor – bocsáss meg – olyan ostoba vagy, mint egy farizeus.

Mondhatod nekem: Azt akarod mondani, hogy Jézus szó szerint értette a dolgot? Hogy tényleg azt akarja, hogy marcangoljuk önmagunkat?" Az első kérdésre a válasz igen, a másodikra pedig nem. Természetesen Jézus nem akarja, hogy levágjuk a kezünket. A Bárány vére által vagyunk megszentelve, nem a levágott végtagjaink által (Zsidók 10:29). Az öncsonkítás nem segít a bűn ellen, mert a bűn a szívben fogan, nem a kézben (Máté 5:28). Különben is, ha levágod az egyik kezed, marad egy másik. Attól még vétkezhetsz!

Tehát mi folyik itt? Miért mondana Jézus olyasmit, amit valójában nem is akar, hogy megtegyünk? Azért teszi ezt, hogy felismerjük annak abszurditását, hogy megpróbáljuk lenyűgözni Istent öngazságos cselekedeteinkkel. „Törvény szerint akarsz élni?” – kérdezi Jézus. „Rendben. De ha kitarasz az önállóság e szánalmas útján, jobb, ha felkészülsz arra, hogy végigjárd az utat, még akkor is, ha ez egy szem vagy egy kéz feláldozásával jár.”

Jézus komolyan gondolta? Arra mérget vehetsz, hogy komolyan gondolta. A megváltás komoly dolog. Sokat kockáztatsz azzal, ha bízol a saját öngazoló teljesítményedben.

Jézus azt akarja, hogy amputáljuk a saját végtagjainkat? Egyáltalán nem. Jézus nem azért hirdeti a törvényt, mert azt akarja, hogy tartsd be. Azért fekteti le a törvényt, hogy ne a törvény betarthatatlansága által élj, hanem az Ő ki nem érdemelt kegyelméből, ami független a cselekedeteidtől.

36.

Miért prédikálta Jézus a törvényt?

Mint minden kegyelemhirdető, Jézus is nagyra becsülte a törvényt és azt a célt, amiért azt adták. A törvény azért adatott, hogy minden száját elhallgattasson és az egész világot felelősségre vonja (Róma 3:19). A törvény célja, hogy tudatosítja bennünk a bűnt, és megmutassa, hogy szükségünk van a Megváltóra. Az a tény, hogy mindezek az idézetek zsidó írásokból származnak, megerősítik, hogy az erkölcsi viselkedésre vonatkozó törvényük nem szabadította meg őket ugyanazoktól a bűnöktől, amelyekbe a világ többi része is beleesett. Az egész emberi faj most szembesül Isten igazságával. Két fél, vagyis Isten és az ember egymásban hasonlóságot talál felfedezni, mégpedig az igazságot, a valóságot, a bűntelen tisztaságot.

A Sínai óta a zsidóknak tizennégy évszázaduk volt arra, hogy megtanulják, amit a törvény tanítani akart nekik, vagyis, hogy képtelenek megbirkózni a bűnnel. A törvénytanárok és a farizeusok azonban hagyományaikkal és értelmezéseikkel felhígították Mózes törvényét. Azzal, hogy hagyományaikat a törvény elé helyezték, kiüresítették a törvényt elítélő erejétől. Ennek eredményeként a bűn fenyegető veszélyét nem ismerték fel teljesen és az öngazultságukat nem hallgatták el.

Ha hagyták volna, hogy a törvény elvégezze a megfelelő munkáját, a zsidók felkészülten és készen álltak volna a Megváltóra. De mivel a törvény tanítói hanyagok voltak, Jézusnak előbb az ő munkájukat kellett elvégeznie, mielőtt a sajátját elvégezhetné volna. Mielőtt megmenthette volna a világot a bűntől, hirdetnie kellett a törvényt, amely a bűnt teljesen bűnné teszi.

A törvény nem olyan mérce, amelyhez igazodni kell. Ez egy tükör, amely feltárja a hiányosságainkat. A hegyi beszédben Jézus fényesre csiszolja a tükröt. Fogja a ledöntött törvényt és magasabbra emeli, mint valaha is volt. „Hallottátok, hogy azt mondják ... de én mondom nektek ...”.

Miért hirdette a kegyelem Ura a törvényt? Mert néhány ember soha nem fogja értékelni a jó hírt, amíg nem hallotta a rossz hírt, ami ez:

„Hacsak a ti igazságosságotok nem haladja meg a farizeusokét és a törvény tanítóikét, biztosan nem mentek be a mennyek országába, királyságba.” (Máté 5:20)

Hacsak a helyes életvitel dolgaiban nem teljesítesz sokkal jobban, mint a farizeusok, nem fogod megtudni az első dolgot a királyságba való belépésről.

A farizeusok és a törvénytánítók jó emberek voltak, de Jézus azt mondta, hogy nem elég jók. Imádkoztak, böjtöltek, földrészeken és tengereken át utaztak, hogy megtérőket nyerjenek, de Jézus azt mondta, hogy nem feleltek meg Isten igazságos mércéjének. Soha nem fognak bejutni az országba, királyságába.

Jézus szavai kijózanítóak. Meg lehet kérdezni, hogy haa ők nem tudnak bejutni, akkor ki tud. A brutális válasz az, hogy senki. Mindenki elmarad.

Azt mondhatod: Én tisztességes ember vagyok. Soha nem öltem vagy követtem el házasságtörést. Isten biztosan beenged engem is. Erre Jézus azt válaszolja: A te legjobb tudásod nem elég jó. Isten tökéletességet követel és nem kevesebbet.

Ez rossz hír az olyan tökéletlen embereknek, mint te és én. Egyikünk sem felel meg Isten mércéjének a nap huszonnégy órájában, a hét minden napján. Nézz bele a törvény tükrébe, amelyet Jézus hirdetett és nem marad kétséged: Törvénszegők vagyunk. Soha nem fogunk bejutni saját teljesítményünk alapján.

Most már készen állsz arra, hogy meghallgasd a jó hírt:

„Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy eltöröljem a törvényt vagy a prófétákat; nem azért jöttem, hogy eltöröljem, hanem hogy beteljesítsem őket.” (Máté 5:17)

Jézus azért hirdette a törvényt, hogy megbecsüljétek a kegyelmet. Azért vázolta fel az országa, királysága magas követelményeit, hogy felhagyjatok a képességekben való hiábavaló bízásban. Azért hirdette Isten tökéletes előírásait, hogy bizzatok benne, aki a törvényt teljesítette a nevetekben.

37.

Krisztus jelenti számodra a törvény végét?

A törvény rossz híre azt hirdeti, hogy nem vagy tökéletes, a kegyelem jó híre pedig azt válaszolja, hogy van egy főpapod, aki tökéletes.

Ezért képes teljesen megmenteni azokat, akik rajta keresztül Istenhez fordulnak, mert Ő mindig azért él, hogy közbenjárjon értünk. Egy ilyen főpap valóban megfelel a mi szükségünknek – egy olyan, aki szent, feddhetetlen, tiszta, a bűnösöktől elválasztott, a mennyek fölé emelkedett. (Zsidókhoz írt levél 7:25-26)

A törvény elgondolkodtat: „Vajon eleget tettem? Vajon elég jó vagyok-e? Megváltoztam-e?” A kegyelem azonban magabiztosságot ad, hogy kijelentsd: „Jézus mindent megtett. Jézus elég jó. Jézus megment engem a végsőkig.”

Ezért nem szabad Jézus úgynevezett parancsait úgy olvasnunk, mint törvényeket, amelyeket be kell tartani. Jézus azért hirdette a törvényt, hogy a kegyelemhez fussatok. Nem bízatsz az Ő kegyelmében és a törvénytiszteletben. Vagy az egyik, vagy a másik, nem mindkettő.

Krisztus a törvény betetőzése, hogy legyen igazsága mindenkinek. A kegyelem evangéliuma kijelenti, hogy az igazságosság, amelyre szükségünk van, ingyenes ajándékként jut el hozzánk (Róma 1:17, 5:17). Nem azért számítasz igaznak, mert megtartod Jézus parancsait. Egyedül Krisztus feltámadása által vagy igaz.

Mindent meg kell tennünk, amit Jézus mondott?

„Mindent meg kell tennünk, amit Jézus mondott” vakmerő állítás, amelyet csak képmutatók tesznek. Garantálom, hogy azok, akik azt mondják,

hogy mindent meg kellene tennünk, amit Jézus mondott, nem tesznek meg mindent, amit mondott. Ők csak néhány dolgot tesznek azok közül, amit mondott. Honnan tudom? Onnan, hogy még megvan minden végtagjuk és szemgolyójuk. Válogatnak Jézus szavaiból. Azok a mondásokat, amelyek túl kemények, képletesnek tartják csak és ezért utasítják el. „Jézus ezt nem gondolta komolyan”. Olyanok, mint a farizeusok, akik a könnyű törvényeket megtartották, a nehezeket pedig átírták.

Mindent úgy csinálni, amit Jézus mondott, olyan, mintha egy feleletválasztós tesztben minden lehetséges választ kipipálnál. (Nem fogsz átmenni.) Olyan, mintha mindkét lábbal mindkét pedált nyomnád vezetés közben. (Nem jutsz messzire.) Olyan, mintha egyszerre két embert vennél feleségül. (Nem leszel boldog.)

Ha azt kérdezed, hogy nem a törvény szerint kell-e élnünk, amit Jézus hirdetett, akkor ezzel kinyilvánítod, hogy nem hiszel a Jézus által kinyilatkoztatott kegyelemben. Azt mondod, hogy Jézus nem a törvény vége, nem bízol az Ő befejezett munkájában. Ez nem bölcs dolog. Ez a szövetség vérenek lábbal tiprása és a kegyelem szellemének megsértése.

Mindent meg kell tennünk, amit Jézus mondott – ez a hitetlenség kijelentése. Azt mondja, hogy abban bízom, amit én teszek, nem pedig abban, amit Ő tett.

Figyelmen kívül hagyhatjuk Jézus tanításait?

A kegyelem-tanítók azt állítják, hogy Jézus szavai nem relevánsak számunkra és elvethetők, mint a régi szövetség tanításai. Ez egy gyakori vád azokkal szemben, akik a kegyelem evangéliumát hirdetik. Úgy tűnik, nem vesszük komolyan Jézus szavait. Valójában ennek az ellenkezője igaz. Azok, akik a kegyelmet értékelik, azok az egyetlenek, akik komolyan veszik Jézust.

Amikor Jézus törvényt hirdet, azt mondjuk, hogy az komoly törvény és nem olyasvalami, amit túlzásnak tekinthetünk. Ha Jézus ezt mondta, akkor biztosan komolyan is gondolta. Amikor pedig Jézus a kegyelmet tárja fel, lélegzet visszafojtott hálával hajolunk meg. Nem mernénk az Ő kegyelmét minősítésekkel és fenntartásokkal bemocskolni.

Minden, amit Jézus mondott, jó volt, de nem minden, amit mondott, jó neked. A relevancia kérdését a kontextus határozza meg. Jézusnak például sok mondanivalója volt a farizeusoknak, akiket a gyehenna fiainak nevezett (Máté 23:15). Te nem vagy a gyehenna fia, akkor miért hallgatnád meg

a nekik szánt szavakat? Jézus az ördöghöz is szólt. Te nem vagy az ördög, miért hallgatnál tehát a neki szánt szavakra?

El kellene-e utasítanunk Jézus kereszttel előtti mondásait, mint a régi szövetség tanításait, amelyeket egy másik népnek, egy másik időben szántak?

Ez hiba lenne. Olyan, mintha eldobnánk a kincset. Ha minden írás hasznos az igazságra való nevelésre (2Timóteus 3:16), akkor Jézus szavainak különösen hasznosnak kell lenniük – még a farizeusokhoz intézett szavainak is.

38.

Hogyan olvassuk Jézus szavait?

Jézus minden idők legnagyobb prédikátora. Történeteket mesélt és prédikációkat hirdetett, amelyeket az egész világnak hallania kell. Jézus zsenialitása abban rejlik, hogy gyakran egyetlen üzenetet hirdetett két csattanóval. Ha biztos voltál a saját igazságodban, akkor törvényt kaptál, ha viszont nem, akkor kegyelmet.

Gondoljunk csak Jézus történetére a farizeusról és a vámszedőről (Lukács 18:9-14). Mindkét férfi elment a templomba imádkozni. A farizeus felállt és imádkozott önmagáról. Imája egy önéletrajz volt. Megköszönte Istennek, hogy nem olyan, mint a többi ember és dicsekedett a böjtölésével és a tizedfizetéssel. A vámszedő azonban távolabb állt és csak pár szót imádkozott: „Isten, könyörülj rajtam, bűnösön”. Jézus egy bombameglepetéssel fejezi be a történetet: „A vámszedő megigazulva ment haza Isten előtt.”

Milyen érzéseket vált ki belőled ez a példázat? Örömmel vagy haraggal tölt el? A történetre adott válaszod az evangéliumra adott válaszod. Ha azonosulsz a bűnös vámszedővel, akkor ez a történet jó hír. Most kérdezheted, hogy vajon tényleg megigazulva ment-e haza a vámszedő. A válasz: Igen. Ez itt a kegyelem botránya. Isten megigazítja a bűnösöket (Róma 4:5). Keress a példázatban bizonyítékot a vámszedő jó cselekedeteire vagy érdemére, nem találsz semmit. A kegyelem az érdemteleneké. Azoknak szól, akiknek nincs önéletrajza, amire hivatkozhat, ami érdemekkel van tele. De ha biztos vagy az önigazságodban, akkor ez a történet egyáltalán nem jó hír. Ha úgy gondolkodsz, hogy én böjtölök, tizedet adok, jobb vagyok, mint mások. Jézust nem érdeklik ezek az érdemek, erre Ő ezt mondja: „Mindenkinek, aki felmagasztalja magát, megaláztatik.” (Lukács 18:14). Ez kemény szó a kemény szívűeknek. Olyan szó, amely elítéli az önelégülteket és elhallgattatja a hengegőket. Ez a törvény szava azok számára, akik nem látják, hogy szükségük van a kegyelemre.

Jézus zseniális abban, hogy pontosan azt adja meg az embereknek, amire szükségük van. Gondoljunk csak a tékozló fiú példázatára (Lukács 15:11-32). Egyesek szeretik ezt a történetet, mások utálják. Volt, aki azt mondta nekem: Sajnálom az idősebb testvért. Olyan keményen dolgozott. Azért mondják ezt, mert ők is keményen dolgoznak. Jó és tisztességes emberek és nem értik, hogy Jézus miért a tékozló fiúknak rendez bulit, nekik pedig nem. Zavarja őket, hogy mi odabent ujjongunk, míg ők odakint az önéletrajzukon dolgoznak.

A történet valódi. Mindannyian benne vagyunk és mindenki meg van hívva a partira. A kegyelem mindenkinek szól. De nehezen fogod megkapni, ha a mennyei Apura úgy gondolsz, mint egy munkaadóra. És ez az egésznek a lényege. Meg kell változtatnod a gondolkodásodat Istenről, különben soha nem fogod élvezni a szeretetét.

A szavak különböző dolgokat jelentenek különböző embereknek. Ha a vámszedővel vagy a tékozlóval azonosulsz, Jézus szavai tele vannak radikális kegyelemmel. Dicsérettel, hálaadással és örömujjongással fogod olvasni őket. De ha a farizeussal vagy az idősebb testvérral azonosulsz, akkor az ő szavai rendkívül felkavaróak. Ezek komoly szavak, egyáltalán nem szórakoztatóak. Mégis, ha megengeded, Jézus szavai megváltoztatnak téged. Megfosztanak a vallásosságodtól és megmutatják, hogy szükséged van a kegyelemre.

Hadd fejezzem be még egy példával, amely felfedi Jézus zsenialitását:

**„Legyetek tehát tökéletesek, ahogyan mennyei Apátok tökéletes.”
(Máté 5:48)**

Ha a saját igazságodon állsz, az tiszta, dicsőséges törvény. Jézus egy mércét ad neked, amihez mérhetően kell élned: a tökéletességet. Sok szerencsét az Ő mércéjének való megfeleléshez! Ha ragaszkodsz ahhoz, hogy Jézus parancsai szerint élj, tartsd be ezt a parancsot. És ha nem tudod, ne fáradj azzal, hogy kiskapukat keress. Nem fogsz találni egyet sem. Nem lehetsz teljesen tökéletes. Tökéletesen tökéletesnek kell lenned – olyan tökéletesnek, amilyen tökéletes a mennyei Apud. Abban a pillanatban, hogy hibázol, tökéletlenné válsz és kudarcra ítélnék. Minél hamarabb történik ez meg, annál jobb, mert akkor talán belátod, hogy szükséged van a kegyelemre.

Ha azonban az Ő igazságosságán állsz, akkor Jézusnak ezek a szavai tiszta, édes kegyelem. Énekelni és örömkialtásra készítenek majd, mert

Krisztus tökéletes és benne te is az vagy. Az Ő tökéletesen tökéletes áldozatának eredményeként te is örökre tökéletessé lettél (Zsidók 10:14).

A tökéletesség nem olyasmi, amire törekedni kell, hanem amit megkapnál. Jézusban minden tökéletes – az Ő igazságossága, szentsége és megváltása minden tekintetben teljesen hibátlan. Mivel befogadtuk Krisztust, az Ő tökéletességét is megkaptuk. A felszólítás, hogy legyetek tökéletesek, azt jelenti, hogy „legyetek azok, akik Krisztusban vagytok”. Felszínre jön az, amit Ő belétek helyezett. Ne a tökéletlenségeidre koncentrálj, hanem lásd magad az Ő dicsőséges tökéletességébe öltözve. Légy az, akivé Ő tett téged.

Látod a különbséget? Egy vers, két üzenet. Rossz hír azoknak, akik önmagukban bíznak és jó hír azoknak, akik Jézusban bíznak.

Hogyan olvassuk Jézus szavait? A rossz út az, ha úgy kezeljük őket, mint az élet kulcsát vagy szent parancsokat, amelyeket meg kell tartani, különben... Ne bálványozzuk a szavakat, hanem imádjuk Jézust. Olvasátok a szavakat a kereszt szemüvegen keresztül. Olvasd őket, hogy halld Jézust, hogy részesülj az Ő kegyelmének bőségéből.

39.

Langyos vagyok?

Sok keresztényt zavarnak Jézus kemény szavai a laodiceaiakhoz. Nem kellene, hogy így legyen; ők nem laodiceaiak. Ahogy ebben a fejezetben látni fogjuk, Jézusnak kemény szavai vannak számukra, de csodálatos szavai is vannak számunkra. Kezdjük a kemény szavakkal.

„Ismerem cselekedeteiteket, hogy sem hidegek, sem melegek nem vagytok. Bárcsak az egyik vagy a másik lennétek! Ezért, mivel langyosak vagytok – se nem meleg, se nem hideg –, ki foglak köpni titeket a számból.” (Jelenések 3:15-16)

Mit jelent langyosnak lenni? Sokan azt gondolják, hogy Jézus a közömbösségről vagy a buzgóság hiányáról beszél. „Jobb lángolni Istenért vagy hidegen ellenni, mint félszívvvel a középen állni.” A célzás az, hogy ha nem dolgozol teljes erőbedobással Istenért, akkor Ő elutasít, mint méltatlant. Más szóval, a Királyságba való bejutás olyan, mintha a Google-nál próbálnál munkát kapni: Csak a lelkeseknek kell jelentkezniük.

Ez az értelmezés annyira elterjedt, hogy a langyos kifejezés a közöny és az önelégültség szinonimájává vált. De vajon ezt mondja-e itt Jézus? Jézus tüzezi a csapatokat, mint egy törzsőrmester? Nem.

Kapunk pontokat a lelkesedésért?

Ha Jézus arra hív minket, hogy buzgólkodjunk Istenért, akkor három komoly problémánk van. Az első az, hogy a buzgóság szubjektív kifejezés. Nem számít, mennyire vagy buzgó vagy lelkes, mindig lesz valaki, aki még buzgóbb és akihez képest langyosnak tűnsz. Te két embert vezetsz Jézushoz, de ők száz embert vezetnek. Te havonta böjtölsz, de ők hetente böjtölnek. Te lehet, hogy most az Ukrán háború miatt missziós útra mész,

de vannak olyan testvérek akik olyan országba költöztetik a családjukat, ahol jólétben élnek. Lehet, hogy te egymagadban vagy a gyülekezetet osztaló. De másokhoz képest te csak egy langyos lógós vagy. Azon tűnődsz majd: „Vajon eleget teszek? Vajon Jézus kiköp engem?”

De ne ess pánikba, mert nem fog sokáig tartani, amíg találkozol valakivel, aki kevesebbet tesz, mint te. Lehet azt gondolod: – Nem vagyok egy Reinhard Bonnke, de ehhez az emberhez képest én több, több, több vagyok!

Ezek buta példák, mert ez egy buta gondolkodásmód. A farizeus természetből fakad, hogy összehasonlításokat végzel – „Hála Istennek, nem vagyok olyan, mint a többi ember” –, de Isten nem ezen gondolatok alapján osztályoz. Az Ő mércéje a tökéletesség, és mindannyian alulmaradunk, még az a buzgó misszionárius is, aki a feleségét és a gyerekeit elvitte a háború sújtotta Ukrajnába. A vallás rokonokkal foglalkozik, de Isten abszolútumokkal.

Ha a langyosságot a teljesítményed alapján határozod meg, az elbizonytalanít az Istennél való helytállásodat illetően. Ez vezet a második problémához: a nagyobb buzgóságra való felhívás halott cselekedeteket hirdet.

A laodiceaiak langyossága miatt fennállt a veszélye annak, hogy az Úr kiköpi vagy elutasítja őket. Senki sem akarja, hogy Jézus elutasítsa, ezért a szokásos következtetés az, hogy több dolgot kellene tenned. Többet kell imádkoznod, többet kell hirdetned az igét, többet kell utaznod, többet kell önkénteskedned, többet kell tanulnod és többet kell adakoznod.

De gondolkodj el ezen egy pillanatra. Mióta hisszük azt, hogy a cselekedeteink tesznek minket Istennek tetszővé? A csapból is ez az önigazság folyik. Jézus nem követeli a cselekedeteket, mert ez a vereség beismerését jelentené. Olyan lenne, mintha azt mondaná: „Az én művem befejezetlen marad”, vagy „Én vagyok a hitetek szerzője, de nem a befejezője”. Milyen abszurd.

A kereszt tökéletesen tökéletes és teljesen befejezett munkáján javítani próbálni annyit jelent, mint megismételni a galáciaiak hibáját. Ezt mondta róluk Pál:

„Csak örült emberek gondolnák, hogy saját erőfeszítéseikkel befejezhetik azt, amit Isten kezdett el.” (Galata 3:3, Message fordítás)

A Contemporary English Version így fordítja Pál szavait: „Hogy lehetek ilyen ostobák?” A Darby Biblia ezt mondja: „Ennyire értelmetlenek vagytok?” A Biblia szavai szerint azok, akik az emberi erőfeszítésben bíznak, örültek, ostobák és értelmetlenek.

Ellentétben azzal, amit talán hallottál már, nem a Lelkesedés versenyében vagyunk. Isten nem azt figyeli, hogy lelkesebb vagy-e vagy buzgóbb, mint a testvéreid és Jézus nem fog kiköpni téged, ha nem osztogatsz traktátusokat. A testi buzgalom nem vezet sehova Isten előtt.

A harmadik probléma a langyosság meghatározása a buzgósággal kapcsolatban az, hogy Jézus azt mondja, hogy jobb, ha hidegen maradunk. Vagy a forró vagy, vagy hideg, csak az egyik a jó, de a langyos a rossz. Ha Jézus a lelkesedésről beszél, miért mondja azt, hogy jobb, ha nincs, mint ha van belőle? Miért jobb a semmi, mint a valami? Ennek semmi értelme.

Egyesek úgy határozzák meg a hideget, hogy teljesen szemben állunk Istennel. „Jobb teljesen ellenségesnek lenni Istennel szemben, mint két lelkűnek lenni.” Tudom, hogy a teológusok jeleskednek abban a művészetben, hogy hülye ötleteiket hihetőként hangoztassák, de ez itt a hab a tortán, a legnagyobb csacsiságuk. Miért kívánná Jézus, hogy bárki is szemben álljon Istennel? Ennek sincs semmi értelme.

40.

Mit jelent langyosnak lenni?

A langyos az, amit akkor kapsz, ha kevered a hideget és a meleget. Forró-
nak vagy hidegnek lenni jó, de langyosnak lenni rossz. Jézus azt mondja:

„Bárcsak az egyik jó dolog (forró) vagy a másik (hideg) lennél, de nem mindkettő együtt (rossz).”

Nos, mi az a két jó dolog, ami, ha összekeveredik, akkor valami rosszat ad? Íme egy tipp: Mit keverték össze a galaták? A válasz: a törvényt és a kegyelmet. A kegyelem jó és a törvény is jó, de ha összekevered őket, akkor valami mérgezőt kapsz.

Miért mondja Jézus, hogy jobb hidegnek lenni, mint langyosnak? Mert ha kőkeményen hideg törvény alatt élsz, akkor hamarosan felismered, hogy szükséged van a kegyelemre, amely Apud szívének izzó szeretetéből árad. A törvény azért jó, mert Jézushoz vezet.

Miért rossz langyosnak lenni? Mert ha kevered a törvényt a kegyelemmel, egyiknek sem fogod élvezni az előnyeit. Ha felhígítod a törvényt, csökkented a kárhóztató erejét. Ha felhígítod a kegyelmet, akkor csökkented a megváltó erejét. Értitek? Szükségünk van hamisítatlan törvényre, hogy feltárja nagy szükségünket és szükségünk van tiszta, hamisítatlan kegyelemre, hogy részesüljünk az Ő nagy „kínálatából”.

A farizeusok azért voltak langyosak, mert felhígították a törvényt. Fogták a kemény törvényeket és könnyebbé tették őket. Kiürítették a törvényt elítélő erejétől és így nem ismerték fel a kegyelemre való szükségüket.

A galaták azért voltak langyosak, mert felhígították a kegyelmet. Fogták Isten kegyelmét és összekeverték egy kis körülmetélési törvénnyel. Tud-

ták, hogy kegyelemből üdvözülünk, de azt nem tudták, hogy kegyelemből is tartatunk meg.

Te is langyos vagy? Az vagy, ha azt hiszed, hogy lenyűgözheted Istent a törvénytisztelő teljesítményeddel, vagy ha azt hiszed, hogy Isten azért adta nekünk a kegyelmet, hogy segítsen nekünk megtartani a törvényt. Hát nem érted? Nem élhetsz egyszerre kegyelem és törvény alatt, mint ahogyan nem lehet egyszerre hideg és meleg vízben zuhanyozni. Vagy az egyik, vagy a másik, nem mindkettő.

Hogyan néz ki a keverék?

A langyos vallás annak az eredménye, hogy összekeverjük azt, amit nem lehet összekeverni. De hogyan néz ki a keveredés? A galaták számára ez a kegyelem és a körülmetélkedés volt, de ma a keveredés finomabb formában jelenik meg.

A keveredés a kegyelem ajándékának árcédulája. Ez egy kis törvény, de nem az egészre. Ez feltétel nélküli szeretet feltételekkel. Ez ki nem érdemelt kegyelem, amiért meg kell dolgozni.

Íme egy példa a keveredésről, amit hallottam prédikálni:

A kegyelmet a szolgálat által találjuk meg. A te dolgod az, hogy engedelmeskedj; Isten dolga az, hogy megáldjon. Ha nem szolgálsz, nem tapasztalod a kegyelmet.

Más szóval, engedelmeskedned kell, mielőtt Isten megáldana téged kegyelmével. Ez összekeveredett. Ez Isten szeretetének prostituálása a szolgálat áráért. Ez egy szörnyű kísérlet arra, hogy manipuláljuk a választ a menny és a föld Teremtőjétől. Ez gonosz üzenet átadása.

(Vagy itt a kedvencem, amire mostanában figyeltem fel, több kegyelmes testvérem sajnos törvényt csinál abból is, csak akkor vagy kegyelem alatt, akkor vagy áldott, ha érted a kegyelmet, a megigazolást, a bűnbocsánatot. Ide kíváncozik egy kérdésem: A gazdag kínai buddhista vállalkozók hogyan lehetnek áldottak, ha a kegyelem a keresztények szerint csak azokra vonatkozik, akik értik és ismerik Jézust.)

Isten nem a szolgálati cselekedeteink szerint áld meg minket, hanem kegyelmének gazdagsága szerint. Ha nem hiszel nekem, nézz Jézusra, aki a legnagyobb áldás, amit Isten valaha is adott mindenkinek. Mennyi szolgálatot végeztél, mielőtt Jézus meghalt érted? Semmit. Ha Isten odaadta nekünk a Fiát, amíg még bűnösök voltunk, mit tart vissza tőlünk most?

Az evangélium kijelenti, hogy minden áldással megáldott minket Krisztus Jézusban (Efézus 1:3). Isten minden áldása egyedül Jézus által jut, jutott el hozzánk. Semmilyen más áldás nem érkezik.

Mondhatod, hogy szolgáljunk és engedelmeskednünk kell ahhoz, hogy megtapasztalhassuk Isten áldását, de ez egyszerűen nem igaz. Isten kegyelmének megtapasztalása független tőlünk. Felhozza a napot jókra és gonoszokra egyaránt. Kegyelemből vagyunk, akik vagyunk, a megszületésünk is kegyelem. A kegyelem nem azoknak adatik, akik dolgoznak, hanem mindenki ebben él, ha tud róla, ha nem és ebben lehet növekedni és van, hogy csak kegyelem van kegyelemre.

Ne idd meg a keverék mérgező koktéliját. Ne dőlj be annak a hazugságnak, amely szerint a kegyelem eladó és megvehető. Jézus senkivel sem osztja meg a színpadot. Az Ő műve tökéletes. A mi cselekedeteink nem javítanak rajta. Ha nyomást érzel, hogy teljesíts Jézusért, hallgasd meg a törvényt, amely azt mondja: „Soha nem tudsz eleget tenni”, majd hallgasd meg a kegyelem jó hírét, amely kijelenti: „ Jézus már mindent megtett!”.

Mi betegíti meg Jézust?

Isten soha nem betegít meg minket, de tudtad, hogy lehetséges, hogy az emberek megbetegítik Őt? Ezt a reakciót váltották ki a laodiceaiak Jézusból.

„Ezért hát, mivel langyosak vagytok és sem hidegek, sem melegek, kiköadlak titeket a számból.” (Jelenések 3:16,) (Ezt a házipatika úgy nevezi, hogy történt egy hányás, egy gyomorrontás Jézusnál.)

Sok keresztény aggódik amiatt, hogy Jézus elutasítja őket és kiköpi őket a szájából. Talán ez téged is aggaszt. Ne aggódjatok! Ez nem fog megtörténni. Te Krisztus testének része vagy. Jézus nem hányja ki a testrészeit.

Akkor mitől émeleg Jézus? Egy jó módja annak, hogy ezt a kérdést megértsük, az, ha még több kérdést teszünk fel. Gondoljuk végig, kikkel találkozott Jézus, amikor a földön járt és kérdezzük meg: Ki betegítette meg Jézust?. A bűnösök voltak azok? Nem. Jézus a bűnösök barátja. Azok voltak, akik szelíden éltek a törvény alatt? Nem. Jézus azokat szerette, akik becsületes kísérletet tettek arra, hogy a törvény szerint éljenek (lásd Márk 10:20). Azokat, akiknek volt hitük, de nem volt törvényük? Nem. Jézus csodálkozott az ilyen embereken (lásd Lukács 7:9). Vajon az ő tanítványa, akik néha nehézfejük és hús-vér emberek voltak? Nem. Jézus szerette tanítványait és barátainak nevezte őket (János 15:12-15).

41.

Ki betegítette meg Jézust?

„Jaj nektek, írástudók és farizeusok, képmutatók! Mert olyanok vagytok, mint a fehérre meszelt sírok, amelyek kívülről ugyan szépnek látszanak, de belül tele vannak halott csontokkal és minden tisztátalansággal.” (Máté 23:27)

Semmitől sem undorodott Jézus annyira, mint a vallásos képmutatóktól, akik olyan szabályokat írtak elő, amelyeket ők maguk nem tartottak be.

A farizeusok szerették magukat Isten embereinek beállítani, akik Isten munkájával voltak elfoglalva, de hamisak voltak. A törvény iránti nagyrabecsülésük alig volt több, mint szájhősködés. Jézust nem tudták becsapni. Tudta, hogy ha őszinték lettek volna a törvényt illetően, akkor elhallgattak volna (lásd Róma 3:19). A farizeusok mégis szókimondóak és büszkéek voltak. Felvágta magukat magasztalták, miközben másokat kritizáltak, amiért nem olyan jók, mint ők. Ez a képmutatás feldühítette Jézust.

„Ti kígyók! Ti viperák! Hogyan fogtok megmenekülni a gyehenna tüzes büntetésétől?” (Máté 23:33)

Senki sem tagadhatná, hogy a farizeusok buzgólkodtak Istenért. De az ő buzgóságuk testi buzgóság volt, amely azon a hazugságon alapult, amely azt mondja, hogy igazságot tehetjük magunkat. Jézus azt mondta, hogy kívülről igaznak tűntek, de belülről „tele voltak képmutatással és gonossággal” (Máté 23:28). Ahelyett, hogy alávetették volna magukat az Istentől származó igazságosságnak, a sajátjukat igyekeztek megalapozni.

Most ugorjunk vissza a Jelenések 3. fejezetéhez!

A hagyományos nézet szerint a laodiceaiak önelégültek és tunyák voltak, de gyanítom, hogy ugyanolyan buzgók voltak, mint a farizeusok. Vallási tevékenységük jól ismert volt. Jézus azt mondta: „Ismerem a te cselekedeteidet”. Mit tettek a laodiceaiak? Nem igazán számít, de azt tudjuk, hogy Jézus nem volt lenyűgözve.

„Azt mondjátok: »Gazdag vagyok, gazdagságra tettem szert és nincs szükségem semmire.« De nem veszitek észre, hogy nyomorultak, szánalmasak, szegények, vakok és meztelenek vagytok.” (Jelenések 3:17)

A laodiceaiak tele voltak vallási göggel. A farizeusokhoz hasonlóan az volt a hozzáállásuk, hogy megvan mindenük és nincs szükségük semmire senkitől. Ahelyett, hogy a törvény elhallgattatta volna őket, dicsekvőek és magabiztosak voltak. Ahelyett, hogy elismerték volna üres életük szegénységét, önigazságukkal dicsekedtek.

Jézus azért ment a keresztre, hogy megszabaduljunk a bűntől és megváltást nyerjünk a törvény elítélésétől. Ha olyan magatartással válaszolunk, amely azt mondja, hogy nincs szükségünk semmire, azzal megsértjük a kegyelem Szellemét és lábbal tiporjuk Isten Fiát. Ez azt jelenti, hogy önelégült önigazsággal állunk a farizeusokkal együtt és azzal kérkedünk, hogy milyen sokat teszünk Istenért.

Jézus bizonyára szerette a laodiceaiakat, de nehezen tudta lenyelni a vallásosságukat. Nem nehéz belátni, hogy miért. Mi lehetne undorítóbb Jézus számára, mint az a hozzáállás, amely azt mondja: Semmire sincs szükségem, Jézus halála hiábavaló volt, nincs rá szükségem.

Ki a nyomorult és a szegény?

Most már kezdjük megérteni, miért nevezte Jézus a laodiceaiakat nyomorultnak, szánalmasnak, szegénynek, vaknak és meztelennek. Ha a törvény alatt éltek volna, akkor ezt már tudták volna, mert a törvény felfedi szegénységünket és szégyenünket. Pál belenézett a törvény tükrébe és azt mondta: „Milyen nyomorult ember vagyok” (Róma 7:24). Ezt a törvény nélkül is tudniuk kellett volna a saját bűnös lelkiismeretükből. De a langyos laodiceaiak nem tudták, hogy nyomorultak, ezért Jézusnak kellett elmondania nekik. Nem arról van szó, hogy Jézus elítéli őket, de soha nem fogod értékelni Isten kegyelmét, ha nem látod, hogy szükséged van rá. És ez az, amiért az ember alkotta vallás olyan veszélyes.

Semmi sem tart távol a mennyországtól úgy, mint az a hazugság, amely azt mondja: Elég jóvá tudom tenni magam Isten számára. És semmi sem tart távol Isten kegyelmétől úgy, mint az önfejlesztés hitetlen keresése. A bűn meg fog ölni, de a vallás be fog oltani az egyetlen gyógymód ellen.

Ki a nyomorult és szájalmas? Az, aki az önellátás disznóóljában él.

Ki a szegény? Az, aki elutasítja Isten kegyelmének gazdagságát.

Ki a vak? Az, aki nem látja, hogy mit tett érte Jézus.

Ki a meztelen? Az, aki az öngazság mocskos cselekedeteivel van felöltözve.

Vannak, akik azt mondják: „Gazdag vagyok és semmire sincs szükségem” és vannak, akik azt mondják: „Szegény vagyok és sok mindenre van szükségem”. Csak az utóbbiak profitálnak belőle, élik át, élik meg és lesz valóságos megtapasztalás számukra Jézus szabadítása, gyógyítása, bűnbocsánata.

42.

Hogyan „vásároljuk meg” az üdvösségünket?

Nemrég azt írtam, hogy Jézusnak csodálatos szavai vannak számunkra és íme, itt vannak:

„Azt tanácsolom nektek, hogy vegyetek tőlem tűzben finomított aranyat, hogy meggazdagodjatok; és fehér ruhát, hogy elfedjétek szégyenletes meztelenségeteket; és kenetet, hogy bekenjétek szemeteket, hogy lássatok.” (Jelenések 3:18)

Jézus azt mondja, hogy az üdvösség olyasmi, amit meg lehet vásárolni? És ha a laodiceaiak valóban szegények voltak, hogyan engedhették volna meg maguknak, hogy bármit is megvásároljanak?

Valamit megvenni azt jelenti, hogy valamit, ami a miénk, elcserélünk valami másra. Jézus azt tanácsolja a laodiceaiaknak, hogy adják fel, amiük van (nyomorúságos szegénység), cserébe három dologért: finomított aranyért, amely Krisztus örök kincsünkről beszél; fehér ruhákért, amelyek az Ő tökéletes igazságosságára utalnak; és kenetért, amely az ő tökéletes munkájának kinyilatkoztatása.

Az új élet, amelyet Jézus kínál, ingyenes, de nekünk mégis meg kell vásárolnunk. Mondhatnánk, hogy úgy vásároljuk meg az üdvösséget, hogy bűneinket az Ő bocsánatára cseréljük, de az igazi csere az Ő élete a miénkért. Jézus elvette a mi megtört életünket és nekünk adta az Ő bőséges életét. Elvette a fájdalmainkat és nekünk adta a gyógyulását. Elvette a halálunkat és nekünk adta az életét. Mindent odaadott már nekünk, a Szent

Szellem el fog vezetni ezekre a kijelentett igazságokra, valóságokra a biblia olvasása közben, prédikáció hallgatása közben, a természet szemlélésekor és sorolhatnám még a sort.

Kétségtelenül lesznek olyanok, akik aggódnak, hogy túl rózsás képet festek a megváltásról. Homlokukat ráncolják majd, mert nem az áldozatvállalás és a személyes felelősség kiegyensúlyozottabb üzenetét hirdetem. Azt akarják, hogy tudd, hogy Jézus követésének ára van és igazuk van. Az ár az életed. Nem nevezheted Őt Úrnak anélkül, hogy ne adnád át a koronádat.

De lásd a nagyobb képet. Nézd meg, mit kapsz cserébe! Ez aligha tisztességtelen üzlet. Isten kedvez nekünk ezzel a cserével. Nekünk adta az életét és Ő bennünk él, romokban lévő életünket elvette és egy új életet adott neked és megkaptál mindent, ami az élethez kell. Ez az új szövetség botránya. Ez a jó hír a szegényeknek és ez egy bombabiztos üzenet.

Ha az üdvösség számodra nem jelent mást, mint önmegtagadást és személyes áldozatot, akkor lemaradsz a kegyelem jótéteményeiről. Nélküle szegények, meztelenek és vakok vagyunk. Vele igazán és örökké áldottak vagyunk. Jézus arra bátorította a laodiceaiakat, hogy vásároljanak tőle, „hogyan gazdagok lehessenek”. Ha rájössz, hogy benned van Jézus, akkor a világegyetem legnagyobb kincsének tudatos birtokosa vagy. Már minden a tiéd, erre a mindenre fogsz rájönni, hogy mi is az, ki is az.

43.

Mit akar Jézus, mit tegyünk?

„Akiket én szeretek, megfeddem és megfenyítem: légy buzgóságos azért és térj meg.” (Jelenések 3:19,)

Ugyanez az ige a Message fordításban: „Azokat az embereket, akiket szeretek, számonkérem, javítom és vezetem, hogy a legjobb formájukat hozzák. Akkor álljatok fel! Forduljatok meg! Fussatok Isten után!”

A Tükör biblia magyarázata a következő ehhez az igéhez: Szeretettel fordulok mindnyájatokhoz, bárkik is vagytok. Úgy győzködnék benneteket, ahogyan egy szülő oktatja és neveli gyermekeit: ismerkedjete meg buzgón mindazzal, amit számotokra tartogatok. (A szó phileo, barátság szó szeretetre, ragaszkodásra utal; enlencho azt jelenti, hogy bátorítani, meggyőzni, rábeszélni. Ez egy idézet a Példabeszédek 3:12-ből, mert az Úr meggyőzően érvel azzal, akit szeret, ahogyan az apa kommunikál a fiával, akiben gyönyörködik. Itt a héber „חכי” – yâkach szót használjuk, amely ebben a szöveggörnyezetben azt sugallja, hogy együtt érvelünk; lásd Ézsaiás 1:18. A paideuo szó azt jelenti, hogy gyermeket nevelni; tzeleuo a zelosból – azt jelenti, hogy buzgón buzgólkodni; erős izgatottságot érezni. A gyakran ‚bűnbánat’-nak fordított szó valójában metanoeo, amelynek semmi köze a vezekléshez. Azt jelenti, hogy egyesíteni a gondolatokat valamiről; együtt-tudni).

Könnyű nem szeretni a vallásos embereket. Hiszen ők büntudatot osztogató hibakeresők. És ne felejtjük el, hogy a vallásos emberek voltak azok, akik Jézust a keresztre tették. De a csodálatos dolog az, hogy Jézus szereti a vallásos embereket. Nagyon szereti őket! Gondoljatok bele. Amikor Jézus a földre jött, a bolygó legvallásosabb nemzetét választotta otthonául. Amikor elhagyta a földet, a legvallásosabb városból távozott. És most,

a mennyben ülve, szerelmes üzeneteket küld a vallásos laodiceaiaknak. „A ti vallásotok megbetegít engem, de titeket szeretlek.”

A következő igét Jelenések 3.19–20-at kétféleképpen is lehet magyarázni. Az (1.) magyarázat a Tükör Bibliából való, a (2.) a Károli fordítás szerinti.

(1.) Ti kirekesztettetek engem a ti öngazságosságotokkal [Laodícea], de íme, itt állok és kopogtatok az ajtón. Ha valaki felismeri a hangomat, és beenged engem, én annyira készen állok arra, hogy csatlakozzam hozzátok egy lakomára. Igen, veletek vacsorázom és ti velem. (Énekek éneke 5:2 Én aludtam, de a szívem ébren volt. A szerelmem hangja az, aki kopogtat: „Nyisd meg nekem, húgom, szerelmem, galambom, szeplőtelenem, mert fejem tele van harmattal és hajam az éjszaka nedvességével”. Jel 3:3 Emlékezz hát, milyen érzés volt, amikor először hallottad és magadévá tetted az igét. Olyan volt, mintha egy felbecsülhetetlen értékű kincset fedeztél volna fel. Most pedig dönts el egyszer és mindenkorra. Miért lepnének meg tolvajként és törnék be a helyiségedbe, miközben mélyen alszol és még csak nem is sejtéd bensőséges szándékodat, nem tudod látogatásom pillanatát? Lásd János 10:2, A juhok pásztora az ajtón megy be. [Jézus a beszélgetés összefüggésében azt hangsúlyozza, hogy a Pásztor-Messiás biztosan csak az ajtón fog belépni; ami a prófétai szó ismerős hangja. (Tükör Biblia fordítás)

(2.) „Legyetek tehát lelkesek és komolyan, égjetekek a buzgalomtól és tartatok bűnbánatot.” (Jelenések 3:19) Károli ford.

Jézus olyan nyelven beszél, amelyet mi megértünk. A laodiceaiak testi buzgalommal buzgólkodtak, ezért Jézus azt mondja nekik: „Ti buzgólkodni akartok? Mi lenne, ha buzgón megbánnátok a hitetlenségeteket. Mindazt a természetes buzgóságot és lelkesedést, amit a halott cselekedetekért éreztek, miért nem irányítjátok valami egészséges dologra, például az ingyenes kegyelemre?”.

Jézus ilyen jó pásztor. Nincs benne büntudat, nincs benne lesajnálás, csak egy csodálatos buzdítás arra, hogy tegyünk meg azt, amit mindvégig meg akartunk tenni, de nem tudtuk, hogyan. Az Ő kegyelmes szavai gyógyír az élettelen vallásosságra.

Ha az egyházban apátia uralkodik, az talán azért van, mert az emberek belefáradtak abba, hogy azt hallják, nem tesznek eleget Istenért. Belefárad-

tak abba, hogy azt mondják nekik, hogy nem elég melegek, nem dolgoznak eléggé, vagy nem kiáltják eléggé az „áment és a halleluját”. Az orvosság a tiszta, hígítatlan kegyelem hirdetése. Hagyjuk, hogy az emberek egyenesen a csapból igyák a kegyelmet és örömmel fognak megtérni a halott cselekedetektől. Az igazi lelkesedés nem abból fakad, hogy mit tehetünk Istenért, hanem abból, hogy értékeljük, amit Ő tett értünk. És Ő mindent megtett.

**„Íme, az ajtóban állok és kopogtatok. Ha valaki meghallja a szavamat és kinyitja az ajtót, bemegyek hozzá és vele vacsorázom és ő is velem.”
(Jelenések 3:20)**

Ismertek olyan embereket, gyülekezeteket, akik olyan önelégültek és arrogánsak, hogy rosszul vagytok tőlük? Szerinted lenne kedved velük időt tölteni? Valószínűleg nem. Mégis itt van Jézus, aki megkérdezi, hogy csatlakozhat-e hozzájuk vacsorára. Én szó szerint otthagytam a vallásos gyülekezeteket, de itt van Jézus, aki megpróbál bejutni egybe. Kint kopogtat az ajtón és azt mondja: „Be akarok jönni, hogy örökre veletek lehessenek”. Isten szeretete elképesztő.

Mit akar Jézus, mit tegyünk? Azt akarja, hogy lássuk Őt, hallgassuk meg Őt és nyissuk meg előtte szívünk ajtaját. Tegyétek ezt és részesülni fogtok ebből a csodálatos ígéretből:

„Aki győz, annak megadom, hogy velem együtt üljön a trónomon, ahogy én is győztem és leültem Apámmal az ő trónjára.” (Jelenések 3:21)

Ezen az ajtón keresztül, ahol az én halálom a te halálod és az én feltámadásom a te feltámadásod] – most együtt vacsorázunk a tróntermet, ünneplelve a te győzelmedet, amely az enyémekben tükröződik. Ez az én ajándékom nektek; pontosan ugyanazon az alapon történik, mint az én győzelmi ünneplésem és az Apámmal való közös ülés az ő tróntermében. (A nikoon szó, a nikao, győzni ige jelen idejű aktív részleges alakja; a folyamatos vagy megszokott győzelem hangsúlyozása. Figyeljük meg a szavakat: hōs kagō enikēsa, ahol az enikesa ugyanannak az igének, nikaō, a győzelemre visszatekintő, a múltban véget ért első aorisztikus aktív jelzője. A. T. Roberston ezt a János 16:33-hoz hasonlítja, ahol a kereszt előtt Jézus azt mondja: egō nenikēka ton kosmon, ami ugyanannak az igének, a nikao

igének a tökéletes aktív idejében áll, hangsúlyozva a győzelem maradandó hatását) (Tükör Biblia fordítás)

Jézus nem egy „csináld vagy meghalsz” akadálypályára hív ki minket. Arra emlékeztet, hogy Ő legyőzte a világot és általa mi is legyőztük (lásd 1János 5:4-5).

I János 5:4-5 (Tükör Biblia fordítás)

Ami Istentől született, annak rendeltetése, hogy győzedelmeskedjen a világrendszer felett. Hitünk egy olyan győzelmet ünnepel, amely már megvalósult. Ez a végső győzelem: a bizonyosság, hogy az emberi Jézus Isten isteni Fia; hogy Ő valóban a megtestesült Krisztus, Ő a központi téma – és az Ige, amely az idők kezdete előtt volt, Ő Jézus, az egész Szentírás megértésének kulcsa. Ő a világ Megváltója.

Ha tönkretett a vallás, akkor a laodiceaiakhoz írt levél Krisztus gyógy módja számodra. Ez az Ő ellenszere azok számára, akiket a kegyelem és a cselekedetek mérgező koktéjja mérgezett meg. Jézus nem arra hív minket, hogy lenyűgözzük Őt buzgalmunkkal és kemény munkánkkal. Arra buzdít minket, hogy térjünk meg a halott cselekedetekből és fedezzük fel a Szent Szellem által, hogy Ő kicsoda és mit tett értünk.

A jó hír nem arra hív, hogy szorgoskodjunk Jézusért. És nem is a kintutásítás fenyegetése azok számára, akiket Krisztus minősített. A jó hír az a boldog kinyilatkoztatás, hogy benne már a mennyekben ülünk. Ebből a nyugodt helyzetből, vele együtt uralkodunk az életben.

44.

Hogyan bírom ki a végsőig?

Elveszítheted az örök életedet, ha nem tartasz ki a végsőig? Az Újszövetségben közel két tucat szentírási rész van, amely valamilyen módon kapcsolódik ehhez a kérdéshez. Ebben a fejezetben három ilyen szentírást fogunk megvizsgálni. (A további részeket később fogjuk megvizsgálni.) A három szentírás mindegyike Jézustól származó idézet:

„Aki mindvégig kitart, az üdvözülni fog.” (Máté 10:22, 24:13; Márk 13:13).

Első pillantásra úgy tűnik, mintha Jézus azt mondaná: Az üdvösség, az örök élet a kitartásodon múlik. Ha nem vagy kitartó, nem vagy alkalmas arra, hogy Királyságában élj. Ha ez így van, akkor ez nem jó hír. Talán aggódsz: „Mi van, ha nem tartok ki a végsőig? Mi van, ha rossz napom, rossz hónapom vagy rossz évem lesz? Mi van, ha megbotlom?”

Mit mond itt Jézus? Azt mondja, hogy az élet egy nagy próba és csak azok, akik minden nap hibátlanul teljesítenek, lesznek jogosultak a Királyságára? Nos, ha így lenne, akkor ellentmondana máshol tett ígéreteinek.

Jézus nem az örök életről beszél, hanem arról, hogy az üldöztetés ellenére is életben maradjunk. Azt írja le, hogy mi történhet azokkal, akik az Ő kegyelmi evangéliumát hirdetik. Ez világossá válik, ha összehasonlítjuk azt, amit Jézus mondott, hogy mi fog történni, azzal, ami Pál esetében ténylegesen megtörtént:

Amit Jézus mondott:

„Legyetek résen, átadnak titeket a helyi tanácsoknak és megkorbácsolnak a zsinagógákban” (Máté 10:17).

Mi történt: Pált öt alkalommal korbácsolták meg a zsidók (2Korinthus 11:24).
Amit Jézus mondott:

„Miattam a helytartók és királyok elé visznek majd titeket, hogy tanúságot tegyetek nekik és a pogányoknak” (Máté 10:18).

Mi történt: Pált két helytartó, egy király és egy császár elé vezették és mindannyiuk előtt tanúskodott (ApCsel 24-26).

Amit Jézus mondott: „Amikor pedig letartóztatnak titeket, ne törődjétek azzal, hogy mit mondjatok, vagy hogyan mondjátok” (Máté 10:19).

Mi történt: Pál nem aggódott, hanem örömmel beszélt ezek előtt az emberek előtt (ApCsel 26:2).

Amit Jézus mondott:

„Abban az időben majd megadatik nektek, hogy mit mondjatok, mert nem ti fogtok beszélni, hanem Mennyei Édes Apátok Szelleme beszél majd általatok” (Máté 10:19-20).

Mi történt: Pál szavai, amelyeket a tekintélyes embereknek mondott, bekerültek a Bibliába, tehát bizonyára ihletettek voltak.

Amit Jézus mondott: „A testvér elárulja a testvért a halálba ...” (Máté 10:21).

Mi történt: Pál zsidó testvérei megpróbálták megölni őt Listrában, Jeruzsálemben pedig gyilkosságot terveztek ellene (ApCsel 23); római testvérei pálcákkal verték őt Filippiben (ApCsel 16:22).

Mit mondott Jézus: „Mindenki gyűlölni fog titeket miattam ...”. (Máté 10:22).

Mi történt: Pált mindenféle ember gyűlölte – zsidók és pogányok.

Amit Jézus mondott: „... de aki mindvégig kitart, az üdvözülni fog (szabadul)” (Máté 10:22).

Mi történt: Az intenzív és halálos ellenállás ellenére Pál életben maradt.

Amit Jézus mondott: „Ha egy helyen üldöznek titeket, meneküljétek máshová” (Máté 10:23).

Mi történt: Pál jellemzően minden olyan helyre elment, ahol üldözték (ApCsel 13:51, 14:20, 16:40, 17:10).

Pál vitathatatlanul az első század legnagyobb evangéliumi prédikátora volt. Híres arról, hogy gyülekezeteket alapított, leveleket írt és szembe-

szállt azokkal, akik ellenezték a kegyelemről szóló üzenetét. Az azonban kevésbé ismert, hogy Pál gyakran menekült ellenséges helyzetek elől. Listrában Pált a városon kívülre hurcolták, megkövezték „és hagyták meghalni” (ApCsel 14:19). Másnap elhagyta a várost és Derbébe ment. Thesszalonikában és Bereában ugyanez volt a helyzet. A bajok kezdtek elharapózni és Pál még azelőtt elment, hogy a helyzet elfajult volna (ApCsel 17). Pál két évig maradt Efézusban, majd egy lázadás után távozott (ApCsel 20:1). Amikor halálos üldöztetéssel szembesült, Pál jellemzően elsétált – elviselte ezt is és életben maradt.

Képzeljük el, mi történt volna, ha Pál Listrában marad, miután megkövezték. Képzeljük el, ha arra gondolt volna, hogy Jézus Listráért halt meg. Maradnom kell és befejeznem a munkát, még ha meg is ölnek érte. A zsidók újra megtámadták volna és ezúttal tényleg végeztek volna velem. De Pál nem maradt ott. Rengeteg város van a világon. Továbbment Derbébe.

Pál a Biblia egyik legbátrabb embere volt, de nem volt bolond. Tudta, hogy egy halott apostol nem szolgál senkinek és hogy a legjobb módja annak, hogy továbbra is hirdesse az evangéliumot, ha távol marad a bajtól. Ezért valahányszor életveszélyes üldöztetésbe került, megfogadta Jézus szavait, miszerint meneküljön egy másik városba és továbbállt.

Ez egyetlen alkalommal nem történt meg, amikor Pál figyelmen kívül hagyta a Szent Szellem figyelmeztetéseit és egyenesen a jeruzsálemi bajba ment (ApCsel 21:11). Más szóval, Pál az ellenkezőjét tette annak, amit Jézus ajánlott és ennek eredményeképpen láncra verve és egy hajón találta magát, amely egy római börtön felé tartott.

Jézus azt mondta, hogy ha őt üldözték, minket is üldözni fognak. De míg Jézusnak a keresztre kellett mennie és meghalnia, nekünk nem kell. Az Ő műve befejezett. A mi halálunk semmit sem tesz hozzá az övéhez. Jobb, ha követjük Pál példáját és élünk, hogy egy másik nap prédikáljunk, mintha egy örült vagy egy igazságtalan ember keze által halnánk meg.

Akár Kínában, Ukrajnában vagy Magyarországon vagy hívő, mindig jó ötlet elkerülni a bajt, kitarítani a végsőkig és biztonságban maradni. Van idő, amikor be kell ásni magunkat és van idő, amikor menekülni kell. Ha az emberek kövekkel és ostorokkal támadnak rád, az annak a jele lehet, hogy itt az ideje, hogy elhúzd a csíkot.

45.

Miért vált ki ellenségeskedést a kegyelem evangéliuma?

A kegyelem evangéliuma erős reakciókat vált ki. Egyesek szeretik, mások gyűlölik. Mindig is megdöbben, hogy amikor azt mondom az embereknek, hogy Isten JÓ és az Ő szeretete irántuk nagyobb, mint a bűneik, egyesek felháborodással és haraggal reagálnak. Ez zavarba ejt. Azt gondolom, hogy rosszul adtam át a jó hírt. „Elnézést kérek, nem voltam világos. Hadd próbáljam meg újra. Isten valóban szeret téged és kegyelméből minden bűnödöt megbocsátotta. Hát nem csodálatos?” És letépik a fejemet.

Nem csak én vagyok így. Láttam már kegyelmet prédikáló lelkészeket, akiket a saját szózékükről is megfélemlítettek. Láttam lelkészeket, akik megtagadták a kegyelmet szerető gyermekeiket. Láttam családokat szétszakadni és barátságokat véget érni a kegyelem miatt. Miért? Mert a kegyelem fenyegetést jelent azok számára, akik az életüket egy olyan rendszerbe fektették, amely a kemény munkát és a jó viselkedést jutalmazza.

Amikor éveket töltöttél azzal, hogy „aranycsillagokat” szerezz, az utolsó dolog, amit hallani akarsz, hogy a csillagok nem számítanak semmit. Amikor arra törekedtél, hogy elkerüld a bűnt és hűségesen gyülekezetbe jártál, nem fogsz örülni, ha megtudod, hogy azokat, akik egy ideig élvezték a bűn örömeit, ugyanúgy szereti a Mennyei Apu, mint téged. Meg fogsz sértődni. És ha a megélhetésed azok rendszeres adakozásától függ, akik azt hiszik, hogy adakozniuk kell ahhoz, hogy áldottak legyenek, akkor ellenállni fogsz minden olyan üzenetnek, amely azt mondja, hogy minden lelki áldás már Krisztusban a miénk.

De ez csak egy része annak, amiért egyesek ellenzik.

A kegyelem „veszélyes tanításával” szemben. A nagyobb ok az, hogy úgy látják, hogy ez a kegyelmi üzenet sértő egy „könyvelő” Isten számára. „Isten látja a bűneidet. A bűnért fizetni kell és te fizetni fogsz, vagy most, bűnbánat és fegyelmezés által, vagy később, tűz által”.

Így az ellenállásuk, amely egyébként pusztán személyes lenne, ideológiai jellegűvé válik, vallási keresztes hadjáratá a sátán befolyása alatt álló eretnekek ellen. Tudom, miről beszélek. A kegyelem prédikálásáért és az írásaim miatt báránybőrbe bújt farkasnak, hamis tanítónak, eretnekek és ördögnek neveznek szemtől-szemben, de inkább a hátam mögött! Ez csúnya és igazságtalan, de gyakori tapasztalat azok számára, akik Isten kegyelmének jó hírét hirdetik. (Ezt még valahogy csak elviselném, hogy a törvényt hirdető prédikátor testvéreim vélekednek így, de mostanában azt tapasztalom, hogy a kegyelmet hirdetők között is felütötte a fejét, elkülönülést és szektásodást tapasztalok, valamint a saját hírnév építését, ez kissé fáj, mondhatom. Ugyanazokat a mintákat, tömlőket látom mint a régi rendszerben, gyülekezetépítés (gyere időre és menj haza időre), tizedeltetés stb. Az új bor megvan, de régi tömlőbe töltjük. Pedig arról kellene felismerni bennünket, hogy egymást szeretjük, nem pedig kegyelmi gyülekezeteket építenünk. Jézus barátainak szólít, nem gyülekezeti tagoknak. Tedd fel magadnak őszintén a kérdést, miért szeretsz hagyományos gyülekezetbe járni? Mik azok a testi, lelki indítékok, amik mozgatnak, nézz szembe önmagaddal testvérem. Bocsánat, hogy eltértem egy kissé, vissza a témánkhoz.)

Jézus mondta:

„... eljön az idő, amikor bárki, aki megöl titeket, azt fogja hinni, hogy Istennek tesz szolgálatot. Azért fognak ilyesmit tenni, mert nem ismerik az Apát és engem.” (János 16:2)

A vallásos emberek egészen a keresztig üldözték Jézust és Pált is üldözték egyik városból a másikba. A vallásosak és a hatalmasok mind a mai napig ellenzik a kegyelem evangéliumát, amelyet Jézus kinyilatkoztatott és Pál hirdetett.

46.

Mi a farizeusok kovásza?

Jézus azt mondta: „Óvakodjatok a farizeusok kovászáától, amely a képmutatás” (Lukács 12:1). Miért kell vigyáznunk, ha mások képmutatóként viselkednek? Mert azok, akik bevették a hazugságot, nem mindig reagálnak jól az igazságra.

A farizeusok azt állították, hogy Istent képviselik, de tetteik elárulták, hogy nem ismerik őt. Még akkor sem ismerték fel, amikor Isten Fia eljött és eléjük állt. Amikor pedig elmondta nekik, hogy ki is ő valójában, azt mondták, hogy az ördögtől való és megpróbálták megölni. Ez számos alkalommal megtörtént, és Jézus erre jellemzően azzal válaszolt, hogy elsétált. Ő visszavonult, továbblépett és életben maradt.

„Ekkor a farizeusok kimentek és a heródes pártiakkal együtt elkezdtek összeesküvést szőni, hogyan ölhetnék meg Jézust. Jézus a tanítványai-val együtt visszavonult a tóhoz...” (Márk 3:6-7)

Ha kegyelemből mersz járni, számíthatsz a farizeusok és a heródesek ellenállására. A farizeus olyan vallásos képmutató, aki ugyanúgy bánik a kegyelemmel, ahogyan az eredeti farizeusok Jézussal. Lehet, hogy úgy beszél a kegyelemről, mintha tudna róla valamit, de amikor a kegyelem feltárul, azt mondja, hogy az ördögtől való, majd megpróbálja megölni az üzenetet.

A vallásos képmutatók szeretik a kegyelmet, de csak mértékkel. Hirdesd a radikális kegyelmet és ők szidni fognak, hogy kiegyensúlyozatlanul hirdeted a kegyelmet és szélsőséges vagy. Lehet, hogy figyelmeztetnek, hogy kerüld el ezt a veszélyes tanítást, amiről csak ők gondolkodnak így. Számukra a kegyelem veszélyes, mert aláássa mindazt, amiért ők megdolgoztak.

A vallásos képmutatók elméletben elfogadják a kegyelmet, csak a gyakorlatban nem. Lehet, hogy hajlandók beengedni a csöcseléket Isten országába, de bosszantja őket, amikor a KEGYELEM, maga Isten partikat rendez a tékozlóknak, miközben figyelmen kívül hagyja az évekig tartó hűséges szolgálatukat. A képmutató úgy érzi, hogy ellen kell állnia a radikális kegyelemnek, mert az azzal fenyeget, hogy lerombolja a hírnév és a szolgálat falait, amelyek elválasztják az elitet a többiektől. Az elitizmusnak vége van a kegyelemben.

Néhányan azt mondják: „A kegyelem a bűnösöknek való”, ami alatt azt értik, hogy a kegyelem csak a bűnösöknek szól, nem nekik. „Kegyelemből üdvözülünk, de kemény munkával és kegyelemmel szentelődünk meg”.

Vagy azt mondják: „A kegyelem egy fontos tanítás”, ami azt jelenti, hogy a kegyelemnek egyensúlyban kell lennie más fontos tanításokkal, mint például a szentség és az engedelmesség. „A kegyelem jó ötlet, de nem fogod megtapasztalni, hacsak nem jársz előbb engedelmességben”.

Óvakodnunk kell az ilyen mondatoktól, mert képmutatáshoz vezetnek. Azok, akik ilyeneket mondanak, a kegyelmet alig tartják többre, mint Isten kenőzsírját az önerő fogaskerekei között. Nem értik, hogy a kegyelem az egész motor, a váltó és minden más. Kegyelem nélkül semmit sem tehetünk. Mindenki Kegyelemből az, ami.

Élj magabiztosan a kegyelem alatt és számíthatsz rá, hogy a farizeusok hibáiba esel. Ha ellenállsz a farizeus-ok, (farizeuspásztorok) manipulációjának, akkor az Úr nevében fognak elítélni, kiközösíteni téged. Igyekszenek majd szentírásokkal felnyársalni és figyelmeztetésekkel elhallgattatni téged. Még azt is tapasztalom, hogy megpróbálják meggyilkolni a jellemedet, karaktergyilkosságot követnek el ellened. És miközben mindezt teszik, azt mondják maguknak, hogy az Úr munkáját végzik és az egyházat védik. Kedvenc monológjuk velem kapcsolatban: Ki ez a Nógrádi, mit akar itt, most jött a sittről és itt okoskodik. Kicsoda ő? Mint Jézusnál, nem az üzenet a lényeg egy idő után, hanem hogy honnan jött ő. Származhat-e valami Jó Galileából Jézustól? Származhat-e valami jó a börtönből jött Nógráditól?

47.

Mi a Heródes kovásza?

Jézus azt mondta:

„Óvakodjatok a farizeusok kovászatól és Heródes kovászatól” (Márk 8:15).

Heródes olyan önjelölt király, aki ugyanúgy bánik a kegyelemmel, mint az eredeti Heródes Jézussal – azzal, hogy megpróbálja megölni őt (lásd Máté 2:13).

A világ Heródeseinek – a főnököknek, uralkodóknak és hatalomkövetítőknak – nincs idejük a kegyelemre, mert az ő világuk a kegyetlenség elvei szerint működik. Ezek az elvek jól ismertek: „Aki korán kel, aranyat lel.” „Nincs fájdalom, nincs nyereség.” „Nincs olyan, hogy ingyen ebéd.” „Követeld a jogaidat.” „Szerezd meg, amiért fizettél.”

Heródes kovásza az a meggyőződés, hogy a siker a self-made man-nek való. A fizetség csak azoknak jár, akik megdolgoznak érte és mindenki azt kapja csak, amit ér (vagy azt sem). Heródes világában mindenki tudja a helyét és mindenkinek megvan az ára. Az alul lévők azért dolgoznak, hogy a felül lévők élvezhessék a jó életet. Heródes szerint a jó hír az, hogy „Játssz a szabályok szerint és felemelkedhetsz az alacsonyabb helyedről. Dolgozz keményen, ne csinálj bajt és talán egy nap nagyobb tétet kapsz a játékban”.

Jézus Király azonban egy jobb evangéliumot kínál nekünk. Az Ő országában nem a produktivitásod határozza meg az értékedet, hanem Apu irántad való szeretete. Heródes király azt mondja: „Az enyém vagy. Nekem dolgozol.” A kegyelem azonban azt hirdeti: „A Magasságos Isten Igaz gyermeke vagy és senki rabszolgája”.

A gazdagok és a hatalmasok ellenzik a kegyelmet, mert azzal fenyeget, hogy kiüríti a rabszolgapiacokat, amelyekre birodalmaik épülnek. „A kegyelem rossz üzlet” – mondják. „Meg kell állítanunk ezt a dolgot, mielőtt elterjed.” Ezzel a kegyelemgyilkos gondolkodásmóddal találkozott Pál Efézusban.

Sok városban, ahol megfordult, Pál vallási ellenállásba ütközött, de Efézus más volt. Efézusban a kereskedők és a kézművesek voltak azok, akik ellenezték az evangéliumát (lásd ApCsel 19). Aggódtak a bálványokkal való kereskedelmük miatt. Üzleti érdekeik védelmében lázadást szítottak és elfogták Pál két útitársát.

Amint Efézusban bebizonyosodott, Heródes nem tűrheti a kegyelmet, mert az gyengíti a hatalmát mások felett. Ahhoz, hogy Heródes a trónon maradhasson, az kell, hogy a kezében tartson mindenkit. Az ő „ember eszik embert” világában állandóan szüksége van egy áldozatra, egy gyengébb emberre. Következésképpen az életedben lévő Heródes – a munkaadó a hatalommal és tekintéllyel rendelkezők (és sajnos vannak ilyen pásthorok is) – soha nem fognak bátorítani téged a kegyelem útján. Nyomást fognak gyakorolni rád, hogy teljesíts, mássz fel a ranglétrán és maradj a játékkukban.

Kövessd a kegyelmet és lehet, hogy két király közötti kötélhúzásban találd magad. Jézus Király gyengéden az egyre növekvő szabadság felé fog húzni, míg Heródes király a stressz, a becsvágy és a bizonytalanság zsinórjaival igyekszik majd megkötözve tartani téged.

Gyakran tapasztaltam a következő mintát: Vannak, akik hallják a kegyelem evangéliumát és beleszimatolnak a mennyország szabad levegőjébe. És lehet, hogy az adósságok, a körülmények legyőzték őket, de amikor a kegyelem megjelenik az életükben, örömmel válaszolnak rá. „Hála a mindenható Istennek, végre szabad vagyok. – mondják”. Mielőtt azonban kilépnének a börtön ajtaján, valami történik a munkájukban és ez a teher rögtön visszarántja őket a mélységbe, az elvárásokba, kilátástalanságba. Új gondok és aggodalmak jelennek meg, amelyek megakadályozzák, hogy az evangélium gyümölcsöt teremjen az életükben. Heródes hazugságai elcsábítják őket Jézus igazságától.

Élj a kegyelemért és konfliktusba kerülsz a modern kori farizeusokkal és Heródesekkel. Ők nem az ellenségeid, de mivel alapvetően ellentétesek az elveik a kegyelemmel, gondot fognak okozni neked. A kísértés az lesz, hogy a húsvér test szerint válaszolj, de ha így teszel, az csak még több bajhoz vezet. Bölcsebb válasz lehet, ha visszavonulsz, mint Jézus, vagy el-sétálsz, mint Pál.

Az élet túl rövid ahhoz, hogy a kegyelem-gyűlölők dühös ellenállására reagálva éljünk. A juhok és a farkasok soha nem jönnek ki egymással. Ezért „legyetek ravaszak, mint a kígyók és ártatlanok, mint a galambok” (Máté 10:16).

48.

Hogyan élhetünk békében egy ellenséges világban?

Világunkat az erőszak, a kapzsiság és a bűn minden „gyümölcse” beárnyékolja. Amire ennek a világnak kétségbeesetten szüksége van, az Jézus és az ő békés országának valósága. De hogyan élhetünk békében az ellenséges Heródes és farizeusok világában? Jézus azt mondta: „Amikor elmész valahová, hogy elvidd, bemutasd a mennyei jó hírt, nyugodjék békességed azon a helyen” (lásd Máté 10:12,13). Ez furcsának tűnik, de tökéletesen érthető, ha a Star Treket nézve nőttél fel. A Star Trek univerzumában a távoli helyekről ismeretlen szándékkal érkeztek látogatók. Ha azt mondták, hogy „Békével jöttünk”, akkor tudtad, hogy minden rendben lesz. A szándékuk békés volt.

Így van ez velünk is. Bárhová megyünk, békében megyünk. Nem karddal hadonászunk vagy fotontorpedókat lövöldözünk. Nem érdekel bennünket a pártválasztás vagy a megosztó politika. Ehelyett egy radikális alternatívát mutatunk be mindazzal szemben, amit ez a világ kínál, nevezetesen a remény üzenetét egy másik királyságból.

„Ha lehetséges, amennyire csak rajtatok múlik, éljetek békében mindenkivel.” (Róma 12:18)

A kereszténységet túl sokáig a véres keresztes lovag képével hozták összefüggésbe. Isten igazi fiai azonban békességszerzők (Máté 5:9). A mi célunk az, hogy mindenkivel békében éljünk. Amikor ez nem lehetséges, akkor talán itt az ideje továbblépni, témát váltani, beszélgetést váltani, talán még várost is váltani (lásd Máté 10:14).

Időnként kapok ilyen üzeneteket:

„Ádám, rájöttem, hogy Isten tényleg szeret engem és megbocsátotta minden bűnömet. Annyira izgatottan osztottam meg ezt a gyülekezetben, de a lelkész utána felállt és »bedugított«. Azt mondta, hogy a kegyelemnek egy kiegyensúlyozatlan változatát mutatom be. Később küldött nekem egy sms üzenetet, hogy többé ne beszéljek a kegyelemről. Mi folyik itt?”

Az történik, hogy az igazság éke kezdi elválasztani „apát a fiától és anyát a lányától”. Ez nem kellemes, de megtörténik. Vannak akik átérték a kegyelmet, ezért nem tudják és nem akarják letagadni az élményt és vannak akik még nem tapasztalták meg a kegyelmet és ezért nem tudják szívből felvállalni. Szerintem, aki lázad a kegyelem üzenete ellen az még nem élte meg a kegyelmet, ennyi.

Mit lehet tenni egy ilyen helyzetben? Két lehetőség van: Ne beszélj többet a kegyelemről, vagy kezdj új beszélgetést valahol máshol. Nagy lesz a kísértés, hogy vitába bocsátkozz, de ebből kevés jó fog kisülni. Bölcsebb megközelítés, ha megkérdezed a Szent Szellemet: „Hogyan tudom bemutatni a mennyei békét ebben a helyzetben?”. Ez az, ami megkülönbözteti Isten fiait másoktól – békét teremtünk ott, ahol ők háborút folytatnak.

Összefoglalva: Jézus egyszerűen azt mondja, hogy nem tudod teljesíteni a Nagy Missziót, ha halott vagy és elnémultál. Ha üldöznek azért, mert Lystrában hirdeted az evangéliumot, költözz Derbébe. „Ha egy helyen üldöznek titeket, meneküljtek máshová” (Máté 10:23).

A béke evangéliumát nem vallási háborúk vívásával hirdetik. Soha senki sem gyógyít vitatkozással. Az utolsó dolog, amire egy dühös és erőszakos világnak szüksége van, az a dühös és erőszakos keresztények. Amire ennek a világnak kétségbeesetten szüksége van, az a béke fejedelmének valóságos bemutatása azok által, akik elfogadták a béke evangéliumát.

49.

Ki részesülhet úrvacsorában?

Ahogy a kehely egyre közelebb és közelebb került hozzám a gyűlibe, régen mindig rémület töltött el. A kárhoztatás csak percekre volt tőlem, gondoltam. Miért félttem? Rendezetlen bűnök voltak az életemben. Rengeteg mindent csináltam az életemben, a bűneimnek mélysége akár egy feneketlen tó volt. Tudtam, hogy aki méltatlanul eszik, iszik, az ítéletet, esetleg a halált kockáztatja, mert a Biblia ezt mondta:

„Azért a ki méltatlanul eszi e kenyeret, vagy issza az Úrnak poharát, vétkezik az Úr teste és vére ellen. Próbálja meg azért az ember magát, és úgy egyék abból a kenyérből, és úgy igyék abból a pohárból, mert a ki méltatlanul eszik és iszik, ítéletet eszik és iszik magának, mivelhogy nem becsüli meg az Úrnak testét.” (1Korinthus 11:27-30)

Szerencsére tévedtem. A fenti szakasz bizonyára az egyik legfélreértett szakaszok közé tartozik a Bibliában. Rendszeresen arra használják, hogy megtagadják az úrvacsorát azoktól, akiknek szükségük van rá. De amint látni fogjuk, ez az egyik legfelszabadítóbb szentírás a Bibliában.

Mi a gond az úrvacsorával?

Az Úr Jézus azon az éjszakán, amikor elárulták, fogta a kenyeret és miután hálát adott, megtörte és azt mondta: „Ez az én testem, amely értetek van; ezt cselekedjétek az én emlékezetemre”. Ugyanígy a vacsora után vette a poharat és ezt mondta: „Ez a pohár az új szövetség az én véreemben; ezt cselekedjétek, valahányszor isztok belőle, az én emlékezetemre”. (1Korinthus 11:23-25)

Az úrvacsora elég egyszerű. Csak kenyér és bor vagy lapos kenyér, pászka és szőlőlé, vagy ami éppen kéznél van. Az úrvacsora – vagy az

Eucharisztia, a kenyértörés vagy bárhogy is nevezzük – jelentősége nem abban áll, hogy mit eszel és iszol, hanem abban, hogy miért teszed. Jézus azt mondta: „Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre”. Az úrvacsora róla szól, nem rólunk. Ha magadra koncentrálsz az úrvacsora alatt, akkor rosszul csinálsz. Az úrvacsora nem arra való, hogy önmagadat vizsgálj a bűneid miatt. Ez az idő arra való, hogy emlékezzünk Jézusra.

De Jézus melyik aspektusára kell emlékeznünk? Pál azt mondja nekünk:

„Mert valahányszor esztek ebből a kenyérből és isztok ebből a kehelyből, az Úr halálát hirdetik, amíg el nem jön.” (1Korinthus 11:26).

Jézus sok jó dolgot tett, de végül azért jött, hogy meghaljon, hogy mi élhessünk. Az Úr halálát hálaadással hirdetjük, nem pedig gyászoljuk. Valójában ezt jelenti szó szerint az Eucharisztia szó is: hálát adni.

Mi a kenyér jelentősége?

Jézust jelképezi, az élet kenyerét, aki leszállt a mennyből, hogy életet adjon a világnak (Jn 6,48.51). Az úrvacsorai kenyér elfogyasztása alkalom arra, hogy azt mondjuk: „Köszönöm, Uram, a te testedet, amelyet átszúrtak és összetörték azért, hogy én valóban élhessek”.

Mi a jelentősége a kehelynek?

A kehely a legdrágább árut jelképezi a világegyetemben, nevezetesen Jézus vérének, amely az új szövetség alapját képezi:

Azután vett egy poharat és miután hálát adott, odaadta nekik, mondván: „Igyatok belőle mindnyájan. Ez az én vérem, a szövetség vére, amely sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára”. (Máté 26:27-28)

Az úrvacsoránál való bor ivás lehetőség arra, hogy kimondjuk: „Köszönöm, Jézus”. Az úrvacsora nem a bűnök megvallását jelenti.

„Köszönöm, Uram, a te véredet, amely megtisztít engem minden bűntől és fehérré tett, mint a hó”.

A vér nélkül az evangélium nem evangélium, a kereszt pedig nem több két fagerendánál. „Semmi máson nem állunk, csak Jézus vérén”. A megtisztulásunk, a teljességünk, a bűnbocsánatunk, a reménységünk, a békeségünk, az igazságunk, a győzelmünk mind azért lehetséges, mert Jézus vére kifolyt értünk és meghalt. Erre emlékezünk, amikor úrvacsorát veszünk. Ez a kehely jó híre!

50.

Hogyan vehetjük az úrvacsorát méltatlanul?

Az Úr halálának hirdetése öröm és ünneplés alkalma kellene, hogy legyen. Volt-e valaha is jobb ok az ünneplésre, mint ez? Mi, akik a bűn rabszolgái voltunk, most szabadok vagyunk. Mi, akik halottak voltunk, most élünk.

Mégis sokak számára az úrvacsora nem az ünneplés ideje. Ez a szorongó önvizsgálat és a félelem ideje. Ez részben azért van, amit Pál ezután mond:

„Aki tehát méltatlanul eszi a kenyeret vagy issza az Úr kelyhét, vétkezik az Úr teste és vére ellen.” (1Kor 11:27)

Több gyülekezeti alkalmon is pánikba estem, mert azt hittem, hogy méltatlan módon fogok úrvacsorázni. Nem voltam méltó, mert bűn volt az életemben. Tudtam ezt, mert a lelkiismeretem úgy dörömbölt bennem, mint a TEK-esek házkutatáskor.

Jézus azt mondta: „Egyetek és igyatok az én emlékezetemre”, de én túlságosan el voltam foglalva azzal, hogy magamra emlékezzek. Öntudatos voltam, ahelyett, hogy Krisztus-tudatos lettem volna. Bárcsak lett volna időm jóvátenni a hibáimat gondoltam. Bárcsak megtisztítottam volna magam, mielőtt az úrvacsora elkezdődött. Ez a csináld magad vallás gondolkodásmódja.

A test természete, hogy megpróbálja helyrehozni a dolgokat. Ha elrontjuk, megcsináljuk. Vétkezünk, megbánjuk. „Tessék, most már minden meg van javítva. Nincs szükségem Istenre, magam hoztam rendbe”. Óvakodjatok ezektől a fügefalevelektől!

Néha azt mondják nekünk, hogy vizsgáljuk meg magunkat a bűneink szempontjából, mielőtt úrvacsorát veszünk, mintha a bűneink kizárnának bennünket az asztalhoz járulástól. De Jézus a bűnösökért halt meg. Meghalt az elveszettekért a legkisebbekért, a sérültekért és a fájdalommal élőkért. Meghalt a legrosszabbakért és azokért, akik összevesznek a templomban vezető úton.

Ha azt hiszed, hogy meg kell tisztulnod, mielőtt Jézushoz jössz, akkor hazugságban élsz. Ha azt hiszed, hogy az Úr asztalához minimális erkölcsi követelményeket kell teljesíteni, akkor lemaradtál a keresztről. Ha kísértésbe estél, hogy elbújj, mint Ádám, amikor Isten megjelenik, akkor hallanod kell az Ő kegyelmének jó hírét.

A „barkács” vallás azt mondja: „Itt van néhány fügefalevél a gyónásról és a bűnbánatról – foglalkozzatok vele. A kegyelem azonban azt mondja: „Gyere úgy, ahogy vagy és hagyd, hogy Jézus vére elintézzé bűneidet és bűnös lelkiismeretedet”. A barkács vallás a csináld magad vallás azt akarja, hogy fuss és bújj el. De a kegyelem a kegyelem asztalához vonz, hogy kegyelmet fogadj és kegyelmet találj a szükség órájában.

„Mindenkinek meg kellene vizsgálnia magát, mielőtt eszik a kenyérből és iszik a kehelyből.” (1Korinthus 11:28)

A „megvizsgálni” szó azt jelenti, hogy „ellenőrizni és ezzel együtt jóváhagyni, alkalmasnak, méltónak tartani.”

Pál nem azt mondja: „Jobb, ha meggyőződsz róla, hogy igazi keresztény vagy. Jobb, ha megvizsgálod, hogy nincs-e benned valami kizáró bűn”. Ez nem így működik. A régi szövetségben a főpap vizsgálta meg az áldozati bárányt, nem az, aki hozta. Az új szövetségben Krisztus a te hibátlan és szeplőtlen, folt nélküli makulátlan bárányod (1Péter 1:19). Vizsgáld meg Őt. Vizsgáld meg magad, hogy Ő ki benned és te ki vagy Isten ígéje szerint. Tekintsd magadat elfogadottnak és tisztának, igaznak benne.

Az úrvacsora nem a bűnök, hanem Jézus megvizsgálásának ideje, az, hogy Ő ki benned. Legközelebb, amikor a lelkiismereted megpróbál méltatlanként elítélni, emlékeztess magad arra, hogy Krisztus a méltatlankért halt meg. Mondd magadnak: „Krisztusban igaz és szent és tiszta vagyok. Nem azért vagyok megigazulva, amit én tettem, hanem azért, amit Ő tett. A kereszten egyszer s mindenkorra eltörölte a bűneimet és az ő drága vére által örökre megbocsátást nyertem”.

Az úrvacsora méltó vétele nem azt jelenti, hogy a legjobb fügefaleveleinkbe öltözve járulunk az asztalhoz. Azt jelenti, hogy alázatos imádattal csodáljuk a keresztet. Azt jelenti, hogy azt mondjuk: „Köszönöm, Jézus, hogy meghaltál, hogy én élhessek”.

Összefoglalva: Amikor megvizsgálom magam, akkor Jézus Krisztus kereszt áldozatát, halálát, feltámadását alkalmazom magamra. Az Ő vére miatt vagyok ártatlan. Az újszövetségi igazságok teljességében vizsgálom meg magamat, hogy mivé váltam Krisztusban. Vizsgálj meg magad, hogy Jézus Krisztus benned van és ezért Isteni természet részese vagy. Benned van az egészség. Igaz ember vagy békés és örömteli. A megvizsgálni azt jelenti: – hogy ellenőrzöm, hogy Kicsoda bennem Jézus, Ő és én egyek vagyunk.

51.

Úrvacsora: ki hatástalaníthatja a testet és a vért?

A korinthusiak olyan rosszul végezték az úrvacsorát, hogy 2000 évvel később még mindig erről beszélünk. De pontosan mit is csináltak rosszul? Úgy ettek, mint a disznók, berúgtak és megalázták azokat, akik túl szegények voltak ahhoz, hogy ételt hozzanak magukkal (lásd 1Korinthus 11:21-22).

A korintusiak bizonyára gyalázatosan viselkedtek, de vajon „vétkeztek-e az Úr teste és vére ellen”, ahogy Pál a 27. versben sugallja? Ha igen, akkor ez súlyos vád lenne, mert a bűnös szót a Bibliában sehol máshol nem alkalmazzák a szentekre. Krisztusban nem bűnösnek ítéltettek, hanem igaznak és ártatlannak.

Pál itt másról beszél. A korinthusi szenteket nem vádolja azzal, hogy valóban bűnösök. Egyszerűen csak azt mondja: „Az úrvacsora nagy dolog. Kapcsolódás a mennyei áldáshoz. De mi mi történik azokkal, akik elutasítják Krisztus halálát?”.

Krisztus keresztje az emberiség nagy megosztója. Nem arról van szó, hogy Jézus elválasztja azokat, akiket szeret, azoktól, akiket gyűlöl, mert Ő az egész világot szereti. De az emberek az Ő áldozatos szeretetére adott válaszukkal választódnak el tőle, egymástól és az igazi önmaguktól.

Jézus halála egyeseket megbotránkoztat. Nem látják benne a kegyelmet. A test és a vér hatástalanítása azt jelenti, hogy meghallják a kereszt jó hírét és lényegtelennek tartják és elutasítják azt. Ez azt jelenti, hogy azt mondják: „Nincs szükségem Jézusra. Az Ő halála semmit sem jelent nekem”.

Vajon a korintusiak is ezt mondták? Nem. Pál azért említi, mert fel szeretné hívni a figyelmet arra, hogy: Krisztus halála nagy dolog, az úrvacsora

nagy dolog. A Golgotán sem rúgnál be és viselkednél úgy, mint egy disznó, akkor miért tennéd ezt az úrvacsoránál?

Mit jelent az, hogy ítéletet iszom magam felett?

„Mert aki eszik és iszik anélkül, hogy megkülönböztetné Krisztus testét, az ítéletet eszik és iszik önmagán.” (1Korinthus 11:29)

Az ítélet szó ebben a szövegben szinte mindig negatív ítéletet jelent. Úgy is magyarázható, hogy ki van téve az ember azon állapot hatásainak, amiben volt eredetileg azért, mert nem különböztette meg a vért a testtől. Vagyis, ha megérted, hogy az ivás, a vér a bűnbocsánatot jelenti, hogy igaz ember vagy, egy vagy Jézussal, az evés, a kenyér a gyógyulást jelenti. Ezt a kettőt különböztess meg a fejedben. Ha ezt nem teszed, akkor makacs és hitetlen szívvel járulsz az Úr asztalához. Ez Krisztus ellen való szavazás. Azt jelenti, hogy azt mondjuk: „Nincs szükségem kegyelemre”.

Két dolgot kell megértened ezzel az ítéletverssel kapcsolatban. Először is, keresztényként viselkedhetsz úgy, mint egy hitetlen? Igen – a korinthusiak biztosan így tettek –, de nem az határoz meg téged, amit teszel. Téged Jézus határoz meg. Megértésem szerint nem ehetsz és ihatsz olyan ítéletet önmagadra, ami rosszabb helyzetbe sodor, mint amiben voltál. Ez egyszerűen lehetetlen. Ha ez így lenne, akkor ez lenne az egyik legális öngyilkossági szer.

Másodszor, az ítéletet, amit Pál leír, önmaga okozta önmagának az ember. Isten nem nyúl le a mennyből és nem sújt le az emberre, a gyermekeire, nem veri meg őket bajjal és nem bélyegzi meg őket sikertelenséggel. Ő a szeretet és Ő egy Jó Apa. Az ember saját magát zárja ki az áldott, elfogadó állapot átéléséből azáltal, hogy a gondolkodását nem változtatja meg.

Gondoljunk Júdásra, aki ugyanúgy ismerte Jézust, mint a többi tanítvány, de velük ellentétben soha nem látta Őt Úrnak. Az utolsó vacsorán Júdás evett a kenyérből és ivott a kehelyből, de mivel szíve tele volt hitetlenséggel, ezek a szimbólumok semmit sem jelentettek számára. Azzal, hogy becsukta a szemét Krisztus igazsága előtt és a vak farizeusok oldalára állt, Júdás önmagát ítélte el. Maradt abban a helyzetben, amiben volt. Miután több éven át tanúja volt Isten kegyelmének, az utolsó vacsora szó szerint az utolsó alkalom volt számára, hogy elismerje Krisztust. De nem ismerte el Őt Úrnak és Jézus azonnal kimondta a „jaj annak üzenetét”, amelyet Jú-

dás maga okozott saját magának (lásd Lukács 22:22). Gondold végig: Júdás nem azért lett öngyilkos, mert olyan hatása (ítélete) volt az úrvacsorának, hogy arra kényszerítette őt, hogy akassza fel magát. Nem, nem és nem. A saját döntéseinek következményei hajszolták bele az elkerülhető katasztrófába. Az, hogy elárulta az ártatlan vért, tönkretette őt. Nem az úrvacsora okozta a végzetét.

Az úrvacsora nem okoz semmiféle „plusz rossz terhet” nekünk, nem tudod elrontani, csak az áldást tudod elutasítani, amit élvezhetnél!!!

Ha még soha nem értetted meg az evangéliumot, itt az idő belevetni magad. De aki hallotta, de megkeményítette a szívét a jó hírre, kizárja magát az áldásból Jézus vére és teste meg nem különböztetése miatt. Azzal, hogy az úrvacsorát vesszük, megszüntetjük a tudatlanságot. Nem mondhatják többé, hogy „nem tudtam, hogy Jézus meghalt értem”, mert éppen ennek a halálnak az emlékére eszünk és iszunk.

Méltatlanul részesülni az úrvacsorában azt jelenti, hogy Isten Fiának halála nem érinti meg őket. Ez azt jelenti, hogy hálátlan maradsz a szeretet legnagyobb tettéért, amit valaha is megismertél. Krisztus szeretete előtt szemet hunyni és követni Júdást az ajtón kifelé, végzetes. Lényegében, mint Júdás, már idő előtt magára hozta az ítéletet, vagyis aki nem hisz, elkárhozik. Itt szeretném tisztázni egy két fontos szó jelentését. Mit jelent az elkárhozik és az ítélet. Az elkárhozik szerinted egy hely vagy egy állapot? Én most az állapotot magyaráznom. Szerintem ez egy érzet, érzés és tudatállapot. Ameddig nem változik meg a gondolkodásod, addig egy elveszett állapotban vagy és ehhez hozzátartoznak negatív érzések, érzetek ami hormonokat termelnek, ami a negatív állapotodnak megfelelő tüneteket produkál. Ha elveszett állapotban jöttél úrvacsorázni és nem érdekel, hogy mit is jelent Jézus halála, akkor az az ítélet, hogy maradsz ugyanabban az állapotban, érzésben, amiben voltál. Ezt jelenti, hogy ítéletet iszol és eszel magad felett. Valamint ez azt is jelenti, hogy azt mondd: „Úgy döntök, hogy Júdás és a farizeusok mellé állok”. Ezzel az önmagukat elítéltek mellé állsz. És ez elvezet minket egy nagyon fontos kérdéshez.

52.

Ki részesülhet úrvacsorában?

Voltam olyan összejöveteleken ahol ez hangzott el: „És most, amikor az úrvacsora asztalához fordulunk, szeretném meghívni mindazokat, akik szeretik Jézust és Úrnak nevezik őt, hogy vegyenek részt velünk együtt a szertartáson. Ha ma jöttél először és nem ismered Jézust, töltsd ezt az időt nyugodtan csendes elmélkedéssel, amíg a szertartást lefolytatjuk. Az úrvacsorával a keresztények Jézus halálára emlékeznek”.

Bárcsak ne mondta volna ezt ki a pap bácsi. Belső kérdésem az volt ekkor: vajon nem látta és nem érezte, hogy milyen döbbenetes kegyetlenség volt a megjegyzésében? Szerintem vak volt szellemileg és lelkileg, határvonalat húzott egy alkalmon és kizárta azokat, akiket ő alkalmatlannak ítélt meg. Egyszerűen szelektált. Voltak köztünk, akiket szívesen láttak az úrvacsoránál és voltak, akiket nem. A kedvencem az volt, amikor egy hajlott hátú, kendős néni a sorban állók közül kiemelt néhány embert és egyszerűen kiteszékelte őket, tudta ki van bemerítve, ki járt biblia iskolába, ki itt az új stb. Mint egy rendőr, ő szűrte meg a sort.

Szerintem Jézus mindenkiért meghalt és mindenki meg volt arra hívva, hogy emlékezzen Jézus halálára. A kegyelem befogadó, de még ma is sokan az úrvacsorát kizárólagossá teszik, szűrik a tömeget.

Sok gyülekezetben vannak szabályok, amelyek meghatározzák, hogy ki törheti meg a kenyeret és ki nem. Egyesek szerint nem helyénvaló, hogy a nem hívők részt vegyenek és „letiltják” őket, hogy ne tegyék ezt. Indokolásuk szerint a hitetlenek nem értékelik a keresztet, így nem szabadna megengedni nekik, hogy az úrvacsora vételével ítéletet iganak maguk felett.

De nem találsz érdekesnek, hogy Pál, minden figyelmeztetése ellenére, ami az „ítéletivásra” vonatkozik, sohasem mondja ezt? Soha nem mondja, hogy „ügyeljetek arra, hogy a hitetlenek ne vegyenek úrvacsorát”. Ehelyett

azt mondja, hogy az embernek meg kell vizsgálnia magát, mielőtt úrvacsorát vesz (1Kor 11:28).

Mivel fennáll a lehetősége annak, hogy méltatlanul (vagyis a kereszttel befejezett művébe vetett hitetlenséggel) vesszük az úrvacsorát, és mivel ezzel gyakorlatilag elítélést iszunk magunkra (vagyis megtagadjuk a kegyelmet, amely megment minket), lehetőséget kell adni az önvizsgálatra, vagyis azt vizsgálj meg, hogy te kivé váltál Jézus miatt. És mi a megfelelő módja az önvizsgálatnak? Válasz: a kereszttel fényében fedezd fel az új identitásodat.

Már írtam arról, hogy az önmagukat vizsgáló keresztények ezt Krisztusban teszik. Őbenne ugyanolyan igazak és szentek vagytok, mint Ő. De mi a helyzet a hitetlenekkel? Mi a helyzet azokkal, akik soha nem adtak hálát a kegyelemért? Ez az ő lehetőségük! Az úrvacsora az ő lehetőségük arra, hogy egy pillanatra elidőzzenek és átgondolják mindazt, amit Isten értük tett. Ha megtagadod tőlük az úrvacsorát, akkor megtagadod tőlük a lehetőséget. Alapvetően azt mondom: „Ne válaszoljatok az evangéliumra”.

Valahogy Pál szavait az 1Korinthus 11-ben úgy csavarták ki, hogy az úrvacsorához való méltósági, alkalmassági tesztet írják elő. „Vizsgáljátok meg magatokat, mielőtt esztek és isztek” – ezt gyakran úgy értelmezik, hogy „nézzetek magatokba, hogy van-e bűn bennetek és ha van, ne vegyetek részt az úrvacsorán.” Tudom, hogy egyes egyházak még odáig is elmennek, hogy minimális méltósági, alkalmassági követelményeket írják elő. Azt mondják, hogy megkeresztelt hívőnek kell lenned és a gyülekezetünkhöz tartozónak, mielőtt kenyeret törhetsz.

Ez olyan, mintha lenne egy keresztény kasztrendszer és a legalján a mocskos, érinthetetlen bűnösök vannak, akiknek semmiképpen sem szabad kenyeret törniük, mert aki elutasítja Jézust, az nyilvánvalóan méltatlan. Alapvetően ezt mondják sajnos még ma is sok helyen a gyülekezetben. Azzal, hogy azt mondják a „látogatóknak”, hogy csak úgy „szabadon” nem vehetnek részt az úrvacsorában, azt az üzenetet küldik nekik: Ez nem nektek való. Nem vagytok elég jók Jézusnak, ti még bűnösök vagytok és amúgy is, ki engedett be ide titeket? Ezzel hallgatólagosan elítélték őket, mint akik méltatlanok a teste és a vérre. Azt hiszik, hogy tisztelik Jézust és megvédik a bűnösöket az ítélettől. Remélem, lassan kezdenek megvilágosodni testvéreim, hogy van valami furcsa abban, hogy megtagadják az úrvacsorát a bűnösöktől. Végül is, Jézus nem a bűnösökért halt meg?

Pál nem követeli meg az úrvacsora vételéhez a méltósági, alkalmassági tesztet.

A Jó hír, Jézus halála nagy dolog, ezért szánj rá egy percet, hogy elgondolkodj rajta. Ha Jézus halála jelent neked valamit, akkor az úrvacsora az ünneplés és a felüdülés ideje. De ha halálának jelentősége újdonság számodra, akkor itt a lehetőség, hogy megismerkedj vele. Itt a lehetőség, hogy elhidd a jó hírt és megragadd a Jézus által nyújtott ingyenes kegyelmet. Egy új rendszert ismerhetsz meg, amely a kegyelmen és a megbocsátáson alapul. Jézus mindenkinek felett áll és megmentett mindenkit, akik a süllyedő hajón voltak és biztonságosan a partra juttatta őket.

Itt nem arról van szó, hogy beiratkozzunk a templomba, vagy hogy helyes válaszokat kapjunk egy hittanvizsgán. Itt Jézusról van szó, és arról, hogy mit tett veled. Ő már mindent megtett. Az ajándékot már megkapta. A mi részünk csupán annyi, hogy olvassuk az írásokat és közben a Szent Szellem személyes rhémát ad az igazságról.

A hitetlenek is részesülhetnek az úrvacsorában? Ki kell-e zárni a hitetleneket az úrvacsorából?

Pál ezt a kérdést abszurdnak találta volna. Olyan, mintha azt kérdeznénk: „Ki kellene-e zárni a hitetleneket az evangéliumból?”. Az úrvacsorakor az Úr halálát hirdetik. Mivel a kereszt az evangélium középpontjában áll, minden alkalommal, amikor úrvacsorázunk, az örömhírt hirdetjük. Ezért mindenki úrvacsorázhat.

53.

Úrvacsora

„A hálaadás kelyhe, amelyért hálát adunk, nem a Krisztus vérében való közösség? És a kenyér, amelyet megtörünk, nem Krisztus testében való közösség?” (1Korinthus 10:16)

Az evangélium lényege nem az, hogy az emberek részt vegyenek Isten országában?

Nem arról szól, hogy meghívjuk őket?

Akkor miért zárjuk ki őket az áldozásból?

De sokan mondják nekem az úrvacsora felkínálásakor, ezek a bűnösök nem hisznek Jézusban. Ezért ne vegyenek részt benne. De egykor te sem hittél és valaki kegyelmet mutatott neked és te válaszoltál rá. Az úrvacsora megtagadása a kegyelem megtagadása. Ez olyasmi, amit Jézus soha nem tett. Még Júdás is részesült az úrvacsorában.

A régi szövetségben a bűnösöket és a tisztátalanokat távol tartották egymástól, nehogy megfertőzzék az igazakat. Jézus azonban a bűnösök barátja volt. Elment a házaikba és kenyeret tört velük. Találkozott tolvajokkal, házasságtörőkkel és gyilkosokkal és átjárta őket az Ő igazságossága. A bűnösök gyökeresen megváltoztak az Ő kegyelme által.

Azzal, hogy azt mondjuk, hogy „az úrvacsora csak az arra érdemeseknek való”, egy újszövetségi áldást ószövetségi átokká változtattunk és megtagadjuk a kegyelmet azoktól, akiknek a legnagyobb szükségük van rá. A vallás vonalakat húz a Mi és Ők közé, de a kegyelem lerombolja a válaszfalakat. A Bibliában sehol sem találunk olyan utalást, amely szerint az embereket ki kellene zárni az úrvacsorából. Ez az öngazságos emberek halálosztó hagyománya.

Azt szokták mondani, hogy az úrvacsora Nekünk szól és nem Nekik. Ezzel a kegyelem Szellemével ellentétesen cselekednek. Remélem, minél

többen megbánják ezt a gondolkodást. Megváltoztatják ezt a hangnemet és azt kezdik mondani, hogy „Mindenki jöjjön az Úr asztalához.” Aztán csodálkozva figyelhetjük, ahogy a Szent Szellem elkezd kinyilatkoztatni Isten szeretetét és kegyelmét azoknak, akik nem ismerték Őt.

A szívek és a vesék vizsgálója Isten, mi nem dönthetjük el, ki milyen indokkal, megértéssel közeledik az Úrvacsorához. És mi van akkor, ha Isten pont így akarja megérinteni őt. Pál apostolt kérés és ima nélkül szólította meg Jézus a Damaszkuszi úton.

54.

Úrvacsora: hogyan kellene áldoznunk?

„Tehát, testvéreim, amikor összegyűltök, hogy együtt egyetek mindannyian egymást megvárva. Aki éhes, az egyen otthon valamit, hogy amikor együtt gyűltök össze, az ne eredményezzen ítéletet. És amikor eljövök, további utasításokat fogok adni.” (1Korinthus 11:33-34)

Az úrvacsoraosztás a korinthusi gyülekezetben teljes fiaskó volt. Pál szerint az összejöveteleik több kárt okoztak, mint hasznot (1Kor 11:17). Azért mondta ezt, mert a vacsorai magatartásuk miatt az evangélium szégyenletes reklámjává váltak. „Amikor összejöttök, nem az Úr vacsoráját eszitek” (1Kor 11:20). Ők valóban nem úrvacsorát ettek. Ez egy elrontott vacsora volt.

Pál azért írt nekik, hogy javítsa rossz viselkedésüket. Emlékeztette őket az úrvacsora jelentőségére, mielőtt néhány gyakorlati utasítást adott nekik. Majd azzal fejezte be, hogy beszélt egyfajta „ítéletről”. Mi ez az ítélet, amiről Pál beszél? Ugyanarról az ítéletről, amelyről a 29. versben olvashatunk. A hitetlenség okozza a kárhozzátást, ítéletet. És az az ítélet, hogy nem veszel áldást, maradsz abban a helyzetben amiben voltál. Amikor olyan rosszul csinálod az úrvacsorát, úgy, hogy az már nem is úrvacsora, akkor akadályozod az evangéliumot és az emberek szenvednek emiatt, mert nem tudnak áldást venni. Nem plusz teher jön rád, csak kimaradsz az áldásból, abban az állapotban maradsz, amiben voltál, ez az ítélet.

Képzeld el, hogy soha nem hallottál Jézusról és meglátogatod a Korinthusi gyülekezetet. Látod, hogy Krisztus e követői berúgnak, önző módon

felzabálják az ételt és zavarba hozzák azokat, akik nem hoztak magukkal ételmet. Milyen benyomással távoznál? Talán azt gondolnád: „Ez a keresztény vicc egyike. Ezért tuti semmi közöm hozzájuk és az ő Krisztusukhoz”. Vagy azt mondhatod: „Add ide azt a kelyhet. Nagyon tetszik ez a részeg Jézus!” Akárhogy is, rossz képet kapsz Jézusról.

Keresztényként az a feladatunk, hogy felfedjük azt a Jézust, aki meghalt és feltámadt. Amilyen mértékben egy másik Jézust mutatunk be, talán egy részeges Jézust vagy egy olyan Jézust, akit inkább a viselkedés érdekel, mint a szeretet, egy végzetes programot támogatunk.

Jézus azt mondta: „Hirdessétek a Királyság evangéliumát”. Ez egy másik valóságból származó Jó hír minden ember számára. Ez annak a kijelentése, hogy nem a halálé az utolsó szó, mert Jézus meghalt és feltámadt.

Bármikor, amikor találkozunk, lehetőségünk van arra, hogy a feltámadt Király kegyelmét szabadítsuk fel. A mennyei ízt, az igazi otthon illatát, de a korintusiak úgy viselkedtek, mint a disznók és a disznó viselkedés szagát árasztották. Hálaadás helyett az ételt felzabálták. Megaláztak másokat ahelyett, hogy kegyelmet adtak volna.

Ha a korinthusiak megmutatják nekünk, hogyan nem szabad úrvacsorázni, akkor a jeruzsálemi keresztények megmutatják, hogyan kell helyesen csinálni:

„Az apostolok tanításának és a közösségnek, a kenyértörésnek és az imádságnak szentelték magukat. Mindenkit félelemmel töltött el az apostolok által tett sok csoda és jel. Az összes hívő együtt volt és mindenük közös volt ... Otthonukban törték meg a kenyeret és együtt ettek, örömmel és őszinte szívvel, dicsérve Istent és élvezve az egész nép szelídséget. Az Úr pedig naponta gyarapította számukat azokkal, akik üdvözültek.” (ApCsel 2:42-47)

Amikor a kegyelem asztalánál feltárjuk az igazi Jézust, jó dolgok történnek. A kívülállókat bevonzzuk, a betegek és szegények szükségletei kiélegülnek és az eredmény dicséret és hálaadás Istennek. Hogyan néz ki az úrvacsora, ha jól végezzük? Olyan, mint a mennyország.

55.

Hogyan bánik velünk Isten, amikor testiek vagyunk és csinálunk ezt azt?

Gondold el, ha kisfiad egy igazi festőnek képzeled magát, akár egy kis Michelangelo és egy lila zsírkrétával rajzolt egy remekművet a hálószobád falára, mit teszel? Mondanom sem kell, hogy dühös leszel rá. Szívesen megmondanád neki, hogy vandál és rásóznál egyet, hogy élete végéig megtanulja a leckét. És még folytatnád: ha még egyszer ilyet csinálsz, kidoblak a családból.

Természetesen nem tennél ilyet! És mégis, ez a fajta túlzó reakció pontosan az, ahogyan egyesek elképzelik a mennyei Apunk reakcióját, amikor hibázunk. Olyanokat mondanak, mint: „Isten elítélt engem és bűnösnek tart és majd megostoroz, megbüntet”. Vagy: „Isten betegséggel fegyelmez engem, mert szörnyű dolgokat tettem”.

Ez a fajta vallásos beszéd a Bibliából kiragadott igeverseken alapul, de teljesen távol áll Jézus evangéliumától. Arra késztet, hogy befelé nézz, ahelyett, hogy felfelé néznél és az Ő tökéletessége helyett a hibáidra koncentrálj. Mindez büntudatossá tesz a Fiú-tudatosság helyett.

Az ember alkotta vallás évezredekken keresztül a bűn ellen prédikált és mit kaptunk tőle? Még több bűnt. „Te hibás vagy” – kiáltja a vallás. „Nem tartod be a szabályokat.” Így hát keményebben próbálkozunk és nagyobbat bukunk.

Ha küzdöttél a bűn ellen és lila zsírkrétával összekuszáltad az életed, értsd meg, hogy a probléma nem az erőfeszítésed hiánya. Az igazi bűnös

a vallás, amely a Jézus igazságainak, valóságainak megismerése helyett a testbe vetett bizalmat támogatja.

Isten büntudatot ébreszt bennünk?

Jézus az Apja akarata ellenére osont ki a mennyből, hogy eljöjjön és meghaljon a bűneinkért? Természetesen nem. Mégis úgy tűnik, sokan úgy gondolják, hogy Isten, a Fiú és Isten, az Apu jó zsarú-rossz zsarú játékot játszik az emberiséggel. Az Apu, (egyesek szerint A Papa) Isten haragszik ránk a bűneink miatt, de Jézus közénk áll és megvéd minket Apu haragjától.

Remélem, látjátok, mennyire nevetséges ez a kép. Az Apunak és a Fiúnak nincs különböző napirendje. Szívükben egyesültek, mindketten tele vannak kegyelemmel és igazsággal.

De mi a helyzet a Szent Szellemmel? Ő hova illik ebbe a képbe? Egyesek szerint a Szent Szellem a mennyei seriff, aki elítél minket és ránk bizonyítja bűneinket és büntudatot ébreszt bennünk:

„De én megmondom nektek az igazságot: a ti javatokat szolgálja, hogy elmegyek. Ha nem megyek el, nem jön el hozzátok a Tanácsadó; ha pedig elmegyek, elküldöm őt hozzátok. Amikor eljön, megfeddi a világot a bűn, igazság és ítélet tekintetében.” (János 16:7-8)

Ez valószínűleg az első számú tanítás a bűnről az egyházban: Amikor vétkezel, a Szent Szellem meg fog győzni a bűnoddal kapcsolatos bűnösségedről. De van egy probléma. Hogyan győzhet meg a Szent Szellem olyan bűnökről, amelyekről úgy dönt, hogy nem emlékszik meg róluk?

A Szent Szellem erről tesz nekünk bizonyosságot ... „Bűneikre és törvénytelen cselekedeteikre nem emlékezem többé”. (Zsidókhöz írt levél 10:15, 17)

A törvénytisztelő szövetség alatt minden egyes bűnt számon kellett tartanod és elszámolnod. Isten kegyelmi szövetségét azonban az isteni felejtés jellemzi:

Mert megbocsátom gonoszágukat és nem emlékezem meg többé bűneikről. (Jeremiás 31:34)

Miért dönt úgy Isten, hogy elfelejti a bűneinket? Elpuhult a bűnökkel szemben? Éppen ellenkezőleg. A kereszten Isten olyan pofont adott a bűnnek, hogy az soha többé nem fog felállni. A bűn felett teljes és totális győzelmet aratott Jézus Krisztus miatt.

Azzal, hogy úgy dönt, hogy nem emlékszik a bűnre, Isten azt mondja: „Találkoztam az ellenséggel, legyőztem az ellenséget és nem fogom tisztelni az ellenség emlékét”. Ő már a múlté.

Egy magyarázat a János 16.7-8-hoz.

Jézus, amikor eltávozott, nem azért tette, hogy hátrányt okozzon nekünk, Ő mindig előnyünkre cselekszik. Mindaz, amit tett a távozásával, a prófétákra mutat rá. Mindez abszolút az előnyünkre vált. Mert elment és elküldte hozzánk a Szent Szellemet, a Kísérőt, a pártfogót, a védőügyvédet, Aki szemtől-szemben velünk van és meghatározza a lényünket, hogy kik is vagyunk igazán. Az eredeti lényünket fedi fel önmagunk előtt. Újradefiniálja identitásunkat a lehető legszorosabb családi kapcsolatban. Közelebb van hozzád, mint a leheleted.

A Szent Szellem a világot győzi meg arról, hogy nem Isten eredeti harmóniájával összhangban él. Az ember eltért az Isten tervrajzától, amire alkotva lett. De szerencsére a Szent Szellem meggyőzi az embereket arról, hogy csődbe ment és eltorzult gondolkodásuk van önmagukról. Megtagadják Jézus igazságait vagy közömbösek iránta, ez okozza, hogy életük csődben van.

56.

Miért mondja a Biblia, hogy Isten elítél bennünket és büntudatot kelt a bűneinkkel kapcsolatban?

Mert nem így van. Ha a te Bibliád azt mondja, hogy igen, akkor valószínűleg egy régi kiadás van nálad. A büntudat szót az 1970-es években adták hozzá a Bibliához a Bibliatársulat fordítói.

De tény, hogy Jézus soha nem mondta ezt és a Szent Szellem sem teszi ezt. Nincs is rá szüksége. A lelkiismeretünk minden alkalommal büntudattal sújt bennünket, amikor valami rosszat teszünk. A büntudat annak a jele, hogy életünket megzavarta a bűn. Ez annak a jele, hogy egy sérülést meg kell gyógyítani.

A probléma az, hogy a sérülést halott vallással próbáljuk helyrehozni. Elvisszük bűneinket és fájdalmainkat egy Jogász Pásztorhoz, aki rossz gyógyszer ad nekünk. Azt mondja: „Nem vagy elég jó, nem teszel eleget és jobban kell próbálkoznod”. Lenyeljük a gyógyszerét, de a büntudat daganata egyre nagyobb lesz. Ezért elmegyünk egy második véleményért. Felkeressük A kevert kegyelmet hirdető Pásztort és ő azt mondja: „Megbocsátás jár neked, amíg nem vétkezel. Isten olyan jóságos, hogy megtisztít minden bűntől, amit megvallasz”. Most már nemcsak bűnösök vagyunk, hanem szorongunk is. Mi van, ha kihagyok egy bűnt? Vajon Isten akkor is jóságos hozzám?

Ilyen zavaros üzenetekkel, mint ezek, csoda-e, hogy a vallásos emberek a világ legneurotikusabb emberei közé tartoznak?

Meg kell értened, hogy nem Isten az, aki miatt bűnösnek érzed magad. Isten elveszi a büntudatot; nem adja. Bűnösnek lenni azt jelenti, hogy fe-

lelősnek tartanak a bűneidért és Isten nem tart téged felelősnek. Nézz a keresztre, ahol Jézus vállalta a felelősséget minden bűnünkért. Ő viselte a bűneinket és mi megkaptuk az Ő igazságát. A törvény szerint a bűn miatt a legjobbat is bűnösnek tartják közülünk. De a kegyelem alatt a legrosszabbat is igaznak nyilvánították Jézus miatt.

Azt mondhatod: „Tudom, hogy igaz vagyok és megigazultam, mégis bűnösnek érzem magam”. Kösd össze a pontokat. Ha igaz és megigazult vagy, nem lehetsz bűnös. Krisztusban megítéltek és nem találtak bűnösnek, örökké igaz vagy. A büntudat érzése az Isten jóságába vetett hitelenség tünete. Ne hagyj, hogy ez az érzés úgy szaladgáljon, mint kisegér Gravobszky a padláson. Vidd Jézushoz és hagyj, hogy Ő foglalkozzon veled. Az Ő vére Isten gyógymódja a bűnre. Az Ő vére gyógymód a büntudatra is.

„Közeledjünk Istenhez őszinte szívvel és a hitből fakadó teljes bizonyossággal, hogy szívünket meghintessük, hogy megtisztuljunk a bűnös lelkiismerettől és testünket tiszta vízzel mossuk meg.”
(Zsidókhöz írt levél 10:22)

Szabadon fordulhatunk Istenhez, abszolút bizalommal a szívünkben. Teljesen meg vagyok győződve, hogy semmi sem választhat el többé minket Aputól. Meghívást kaptunk, hogy most közeledjünk hozzá. Alaposan megtisztultunk kívül-belül, a bűn foltjainak nincs nyoma a lelkiismeretünkön vagy a viselkedésünkön. A meghintett vér megtisztítja belső gondolkozási mintáinkat. Éljétek az életetek annak tudatában, hogy mennyire pótolhatatlanok és felbecsülhetetlenek vagytok

Nemrégiben valaki megpróbált meggyőzni arról, hogy Isten egy időre büntudatot ébreszt bennünk, hogy igazságos céljait megvalósítsa. Azt mondta, hogy a Szent Szellemet Isten arra használja, hogy büntudatot ébresszen bennünk és bűnbánatra vezessen minket. Ez nekem vallásos kettős beszédnek hangzik. Az „isteni büntudat” kifejezésnek ugyanannyi értelme van, mint a „démoni kegyelemnek”. A Szent Szellem és a büntudat úgy járnak együtt, mint az ördög és a szeretet. Ő a kegyelem Szelleme, nem a büntudat Szelleme.

A büntudat az ember alkotta vallás nyelve, de ez nem az a nyelv, amit a mennyben beszélnek. Egy mennyei királyság polgára vagy, úgy beszélj amint ott „szokás”. Amikor a bűn vádló ujjal mutogat rád és azt kiáltja:

„Bűnös!”, mutass a keresztre és kiálts vissza hangosabban: „Megbocsátva!”.

Jézus nem lopakodott ki a mennyből egy titkos kegyelmi küldetésre és Isten sem változtatta meg a szívét a kereszttel. Mennyei Atya nem bűntudatot osztogató Isten és a Szent Szellem sem az.

57.

Hogyan győz meg minket a Szent Szellem?

Azt gondolod, hogy amikor testies vagy, a Szent Szellem majd megböki a lelkiismeretedet, amitől rosszul fogod érezni magad. Ez azonban nem a Szent Szellem meggyőzésének bizonyítéka. Nem, ez nem az. Ez a lelkiismereted bizonyítéka.

A Szent Szellem soha nem fog elítélni téged, vagy büntudatot kelteni benned és ráolvasni a fejedre, mert ha ezt tenné, az a vereség beismerése lenne. Ez egyenértékű lenne azzal, mintha azt mondanád, hogy Krisztus munkája a kereszten nem volt elegendő gyógyír a bűneidre.

Szeretetének és irgalmának kifejezéseként a Szent Szellem arra törekszik, hogy meggyőzzön minket arról, hogy Jézus Krisztus a bűn, (a torz gondolkodás) gyógymódja.

És amikor eljön, meg fogja győzni a világot a bűnről, a (csődbe ment gondolkodásról) ... mert nem hisznek bennem. (János 16:8-9)

Nem arról van szó, hogy a Szent Szellem meggyőzi a világot a hitetlenség bűnéről. Inkább az a célja, hogy rávegyen arra, hogy higgy abban, hogy Jézus elvette a bűneidet. Ami a bűnt, a torz gondolkodást illeti – lásd Jézust. Higgyetek benne. A valóságot hidd el, azt, hogy minden bűnöd megvan bocsájtva.

Lehet, hogy magadban azt gondolod, hogy komoly bűneid vannak. Lehet, hogy így van, de Istennek hatalmas kegyelme van és az Ő kegyelme nagyobb, mint a te bűnöd.

Ez tényleg nagyon egyszerű. Vagy Jézus egyszeri áldozata volt a gyógyír a világ bűnére, vagy nem. Ha az volt, akkor semmit sem tehetsz, hogy

javíts rajta. Ha nem volt az, akkor semmit sem tehetsz azért, hogy kiegyesítsd. Akárhogy is, semmit sem tehetsz.

Miért vagyunk ennyire összezavarodva ezzel kapcsolatban? Azt hiszem, az ok részben a rossz fordítások miatt van. Vannak magyar fordítások amiben azt írják idézem: – Akkor eljön a (Szent Szellem) és vádlón bizonyítja majd a világnak a bűnt... (Békés Dalos fordítás). Ha vádolnak, az azt jelenti, hogy bűnösnek tartanak egy bűncselekmény miatt. Először vádlott, aztán elítélt lesz belőled. De a Szent Szellem nem ezt teszi. Ő nem tölti meg a börtönöket, hanem kiüríti őket.

A börtönben testvérek felé szolgáltam. Ha azt mondtam volna a raboknak, hogy a Szent Szellem vádolni fog és később elítél téged a bűneidért, rögtön egy árulónak tartanák Őt, aki lebuktatja őket. Tetten érné őket és azt mondja: te mocskos bűnös. Micsoda rágalmazó ábrázolása ez a Szent Szellem életadó szolgálatának. Azt a benyomást keltettem volna, hogy Ő olyan, mint egy rendőr vagy nyomozó – vagy ami még rosszabb, a vádló ügyész. A Szent Szellem nem ilyen.

Mit jelent tehát az, hogy a Szent Szellem megfedd minket?

A megfedd szó azt jelenti, hogy leleplezni vagy a fényre hozni. A Szent Szellem úgy fedd meg minket, hogy felkapcsolja a fényeket. Ezt teszi, nem azért, hogy megszégyenítsen, hanem hogy megmutassa neked az élethez vezető utat.

Meg kell érteni, hogy mit is jelent a megfedd szó, szükség van a megértésre, mert a Szent Szellem nem azért adatott, hogy megszégyenítsen, hanem hogy utat mutasson az élethez. Nem a mi bűneinkre és bűnösségünkre akar rámutatni. A Szent Szellem meggyőzésének semmi köze a bűneidhez, csak Isten kegyelméhez van köze. Nem arról a rossz dologról szól, amit tettél, hanem arról a jó dologról, amit most akar benned tenni.

Emlékszel a házasságtörésen ért asszonyra? Ő egy bűnös, elveszett és reménytelen helyzetben volt. A tények elítélték, a törvény elítélte és dühös vallásos emberek kövekkel álltak sorba, hogy egy kis ószövetségi büntetést osszanak ki. A bűnös nő számára a halál csak pillanatokra volt.

De Jézus közbelépett. Lehajolt, hogy a homokba írjon és ezzel magára vonja a figyelmet a bűnösökről. Meglepő módon az összes vádlója elsétált.

Jézus felegyenesedik és megkérdezi: „Asszony – hol vannak a vádlóid? Senki sem ítélte el téged?” „Senki, uram” – mondta az asszony. „Akkor én sem ítéllek el téged” – jelentette ki Jézus. „Menj most és hagyd el a bűnös

(önmagadról való torz, csődbe ment gondolkodást hagyd abba, mert ez juttatott ide.) életedet.” (János 8:10-11)

Így néz ki az igazi megfeddés. Ez az, ahogy Jézus felhívja a figyelmet szeretetének és elfogadásának valóságára. Ez a kegyelem keze, amely felemeli a fejedet és megvéd az elítélés nehéz köveitől. Isten Fia beszél a védelmedben és elhallgattatja a vádlóidat.

A vallás azt mondja: „Jobb, ha abbahagyod a bűnöket, különben Isten elítél téged”. A kegyelem azonban azt mondja: „Én nem ítélek el, én érted vagyok és segítek elhagyni a bűnös életedet és segítek új gondolkodást kialakítani magadról”. Ez a jó hír. Valószínűleg nem is tudnád elfogadni, hacsak a Szent Szellem fel nem gyújtaná a lámpákat és meg nem győz arról, hogy Jézus hűséges és igaz.

Amikor vétkezel, vagyis testi vagy, a lelkiismereted elítélhet, a törvény elítélhet és a pásztorod, hittestvéred is elítélhet. De miközben mindez az elítélés folyik, a Szent Szellem ott lesz, hogy emlékeztessen téged a Krisztus Jézusban való igazságodra. Ez az, ami képessé tesz téged arra, hogy többé ne vétkezz és ne légy testi. Nem az a meglepő felfedezés, hogy elszúrtuk a dolgokat, hanem az a felháborítóan JÓ HÍR, hogy Isten megigazította a bűnösöket. Minden ember Igaz. Nincsen bűnös ember, egy sem.

58.

Hogyan bánik velünk Isten, amikor eltévelyedünk ?

Lehet, hogy azt gondolod amikor vétkezel, megsérted a szent és igaz Istent. Magadra vonod a haragját. Vizsgáld meg tehát a szívedet és valld meg vétkeidet Istennek, hogy megbocsásson neked. Az ehhez hasonló kijelentések, tanítások, gondolatok nagy zavarodottságról árulkodnak a kereszt befejezett munkájával kapcsolatban. Teljesen eltévesztik APU szívét, aki viselkedésünktől függetlenül szeret minket.

Vajon érdekli-e Istent, ha vétkezünk?

Természetesen igen. Melyik szülő nem törődik vele? De nem rántja elő a videokameráját és nem rögzíti a hibáidat bizonyítékként, hogy felhasználhassa ellened. És nem is tesz fekete pontot a neved mellé. A szeretet nem jegyzi fel a hibákat (1Korinthus 13:5). A testies dolgainknak szerintem a Szent Szellem nem örül, – mert Ő az igazsággal örül együtt –, de nem vonul ki az életünkből, nem ítél el és nem kelt bennünk büntudatot. Ahogy a zsoltáríró mondta:

„Nem bánik velünk úgy, ahogy bűneink miatt megérdemelnénk és nem fizet nekünk vétkeink szerint.” (Zsoltárok 103:10)

Azt hallottuk, hogy Isten mindig jó és ez így is van. De az evangélium ennél tovább megy. Az evangélium kijelenti, hogy Isten mindig jó hozzád. Még akkor is jó, amikor vétkezel. Nem úgy bánik veled, ahogy a bűneid miatt megérdemelnéd, hanem továbbra is kiárasztja rád a szeretetét és a

kegyelmét. A bűneid nagyobb eséllyel halványítják el a napot, mint hogy csökkentsek Apu irántad érzett nagy szeretetét.

Tudom, hogy ezt talán nehéz feldolgoznod. Arra neveltek bennünket, hogy óvakodjunk a bűntől, hogy ellenálljunk a bűnnek, hogy meneküljünk a bűn elől, hogy legyőzzük a bűnt. Ha ennyi hangsúlyt fektetünk a bűnre, a bűntudatra és a szégyenérzetre, csoda-e, hogy oly sokan közülünk bűntudatosak vagyunk ahelyett, hogy Krisztus-tudatosak lennénk? Meg kell szabadulnunk a bűnnek ettől az egészségtelen megszállottságától.

Nem bagatellizálom a bűn veszélyeit. A hibák és a rossz döntések árthatnak neked és másoknak. Azt mondom, hogy Isten nem a viselkedésünk alapján viszonyul hozzánk. Ő szeretettel bánik velünk.

A kegyelemtől összezavarodottak azon aggódnak, hogy mit gondol rólok Isten, amikor vétkeznek. „Vajon Isten látja a bűnömet?” Természetesen látja. Ő mindent lát. De az új szövetségben jobb kérdés az, hogy „Hogyan bánik velem Isten, amikor tévelygek?”. A válasz: szelíden és könyörületesen (lásd Zsidók 5:2). Amikor megbotlasz és elrontod az életed, Apu nem vesz elő ostort. Ő gyógyító és megbízható szeretettel és átalakító kegyelemmel válaszol.

Képzeld el az életedet úgy, mint egy hajót, amely az óceánon hajózik. Szabadon mehetsz bármilyen irányba, amerre csak akarsz. A probléma az, hogy ez kockázatos. Nem tudod megjósolni az időjárást, nem látsz át a horizonton és nem tudod, hol vannak a rejtett zátonyok. Szükséged van egy vezetőre.

Most ezen a ponton azt gondolhatod, hogy „Hála Istennek a Bibliáért”. De a Biblia nem a te útikönyved. Bár sok hasznos dolgot tartalmaz, nem azért íródott, hogy segítsen eligazodni az életben. Ehhez egy navigátorra van szükséged. Ahogy valaki egyszer azt mondta: „Nem egy kézikönyvet követünk, hanem Emmanuelt követjük, Isten egy személy.”

„Amikor Ő, az igazság Szellemé eljön, elvezet benneteket a teljes igazságra.” (János 16:13)

A Szent Szellem az a vezető, aki elvezet benneteket a teljes igazságra. Mivel Jézus az igazság, a Szent Szellem mindig Jézus felé irányít téged. Ez az elsődleges módja annak, ahogyan a Szent Szellem megóv minket a torz gondolkodástól. Hadd mondjak egy mindennapi példát arra, hogyan teszi ezt.

Mi mindannyian rendszeresen túlterheltek vagyunk és a képességeink tűréshatárán is átlépünk. Elfáradunk és frusztráltak leszünk és néha úgy érezzük, rossz emberré válunk. Morgunk, hisztizünk, veszekedünk és megbántjuk egymást. Szerintem tudod, hogy miről beszélek.

Hogyan reagál a Szent Szellem, amikor így viselkedünk? Az biztos, hogy nem azt teszi és nem azt mondja, hogy: Te egy pocskék ember vagy, csak rosszul tudsz bánni mindenkivel és tönkreteszed az összes kapcsolatot.

A Szent Szellem nem szégyenít meg, hanem igyekszik Jézushoz vezetni. És hol van Jézus? Benned van, mint kincs az agyagedényben (2Korinthus 4:7). Mivel Ő bennünk és velünk van, van választásunk. Választhatjuk, hogy fáradt testünkben járunk, vagy megengedhetjük Krisztusnak, hogy kinyilatkoztassa kegyelmét rajtunk keresztül.

Hogyan történik ez? Egyesek számára a kegyelem úgy nyilvánul meg, mint egy inspiráló, mentális kép arról, hogy hogyan oldják meg a helyzetet jól. Másoknak egy olyan szentírási igé rész juthat eszébe, amely életet kölcsönöz egy stresszes helyzetbe. Számomra azonban a leggyakoribb tapasztalat az, hogy természetfeletti szeretetben találok magam.

Ez nem automatikusan történik. És biztosan nem akkor történik, amikor a saját erőmre és megértéseimre támaszkodom. De ha szánok egy pillanatot arra, hogy segítséget kérjek mennyei Apumtól, akkor jön a kegyelem. Fény gyúl és elkezdem úgy látni az embereket, ahogyan Apu lát engem: értékesnek és nagyon szeretettnek. Nehéz megmagyarázni, de minden megváltozik ilyenkor. Hirtelen nem zavarnak többé, amit és ahogyan csinálnak az emberek. Ahelyett, hogy túlterheltnék érezném, azon kapom magam, hogy visszatér ifjúkori túláradó lelkesedésem, életerőm tüze. Értitek ezt? Ilyenkor egy teljesen más én vagyok. Krisztus rajtam keresztül mutatja meg emberszerető jellemét és ez csodálatos. „Rossz” emberből emberszeretővé válok.

Hogyan bánik velünk a Szent Szellem amikor elesünk vagy darabokra esünk? Úgy, hogy megmutatja Jézust és az Ő természetfeletti kegyelmét. Lehet, hogy emberi erőfeszítéseid omladoznak, de a benne lévő kincs tökéletes és erre mindig támaszkodhatsz. Lásd a kincset. Isten mindenki benn van. Isten országa bennetek van.

59.

Hogyan javít meg bennünket a Szent Szellem?

Íme egy egyszerű teszt, hogy lássuk, érted-e ezt: Mi jut eszedbe, amikor meghallod a helyesbítés szót? Egy hiba jut eszedbe, amit meg kell büntetni? A „megjavítás vesszője” és a csintalan fiúk jutnak eszedbe, akiknek korbácsra van szükségük? Ha igen, akkor Isten áldjon meg, de a gondolkodásodat a régi szövetség befolyásolja (lásd Példabeszédek 22:15).

Az Ószövetségben úgy gondolták, hogy Isten úgy javítja meg az „embert”, hogy vesszővel fenyíti és ebből közmondás lett sajnós. Ez a bűnre válaszul küldött büntetést, a betegséget jelentette. Legalábbis Dávid így értelmezte:

Távolítsd el rólam csapásodat; kezed csapása emészt engem. Amikor dorgálással helyreigazítod az embert a véték miatt, elolvasztod szépségét, mint a molylepke. Bizony minden ember pára. (Zsoltárok 39:10-12)

A törvénytisztelő szövetség alatt az Úr fenyítése néha végzetes volt. Ha vétkeztél, akkor véged volt. Hála Istennek a kegyelem új szövetségéért! A kegyelem alatt a bűneid tűntek el, nem te. Ez azt jelenti, hogy a megjavítás új definíciójára van szükségünk.

Amikor a korrekció szót hallom, egy veszélyes irányba tartó vitorlásra gondolok. Iránykorrekcióra van szükség. A vitorlás nem feltétlenül vétkezik vagy téved. Nem a vitorlás bűne a lényeg. Átkozhatod a térképet, szidhatod a navigációt, de azzal nem érsz el semmit. Sokkal jobb, ha egyszerűen csak visszatérsz az útvonalra.

Az új szövetségben a helyesbítés szó azt jelenti, hogy újra kiegyenesedve, teljesen helyreállítva.

Hát nem csodálatos? Arra utal, hogy nincs minden veszve. Lehet, hogy elvétetted Jézust és letértél az útról, de az életednek még nincs vége. Lehet, hogy a sziklák felé tartasz, vagy lehet, hogy már elsüllyedt a hajód, de a Szent Szellem még mindig fel tud egyenesíteni téged.

Régebben rossz ember voltam. Szisztematikusan csak önző voltam. (Ne ítéljetelek el, csak őszinte vagyok.) Nem vagyok még most sem mindig kedves. Van, hogy olyasmit mondok vagy teszek, ami megsebzí az embereket. De tudod, hogyan javít ki a Szent Szellem? A következőt nem teszi: Nem vádol vétekekkel, nem ítél el bűnösnek, nem borít rám egy vödörnyi bűntudatot és nem fenyít meg a betegség csapásaival, hogy megleckéztessen.

Ehelyett szelíden tudatja velem, hogy ha ezt csinálom tovább, pusztulást vetek az életembe. Olyan Ő, mint egy világítótoronyőr, megvilágítja az előttem álló veszélyes sziklákat. Amikor a felismerésre juttat, természetes, hogy bunkónak érzem magam. És amikor ez megtörténik, a Szent Szellem ott van mellettem, hogy emlékeztessen arra, hogy még mindig Isten igazsága vagyok..., szeretve vagyok és úgy vigasztal és bátorít ahogy ember nem tud szólni.

Ha szükséged van egy példára a Szent Szellem általi helyreigazításra a Bibliából, gondolj a Galata levélre.

„Olyan jól csináltátok, amíg valaki el nem térített benneteket az igazságtól.” (Galata 5:7)

A galaták jól kezdték, aztán letértek az útról. Elhagyták a kegyelem evangéliumát és visszakanyarodtak a törvényhez. Újra egyenesbe kellett jönniük. Hogyan hozta el a Szent Szellem az irányváltoztatást? Vajon csapást küldött? Megbetegítette őket? Természetesen nem! Ehelyett arra inspirálta Pált, hogy megírja a Biblia egyik legjobb könyvét, nevezetesen a Galáciabeliekhez írt levelet.

A régi szövetségben az isteni korrekció gyakran félelmetes volt. Az újbán azonban mindig gyönyörű. A galaták ostobák voltak, de Isten nem írta le őket. Ehelyett ostobaságukat egy lehetőséggé változtatta, hogy Jézusra vezessen és mindannyiunkat megáldjon azzal, hogy egy olyan levelet adott nekünk, amelyet a kereszténység szabadságlevelének neveznek. Isten ezt teszi. A mi zűrzavarainkat és hibáinkat az Ő kegyelme átváltoztatja csodálatos lehetőségekké és egy új pályán indít el, ez az Ő csodája.

60.

Mi történik, ha nem válaszolunk a Szent Szellem korrekciójára?

Az élet útján a Szent Szellem igyekszik majd elvezetni minket minden igazságra és helyes irányba terelni minket, amikor elkezdünk eltévelyedni. De mi történik, ha nem hallgatunk rá? Mi történik, ha kitartunk egy veszélyes irány mellett? Ebben az esetben a Szent Szellem felerősíti figyelmeztetését, egészen addig a pontig, hogy megrovást hoz:

„Fiam, ne vesd meg az Úr fenyítését és ne csüggedj, amikor megdorgál téged.” (Zsidók 12:5)

Értsd meg, hogy az Úr nem a bűneid miatt dorgál meg. Nem kiabálja, hogy „Nézd meg, mit tettél!”. Isten nem hibakereső. De figyelmeztet téged, ha a kis vitorlásod a baj felé tart. „Nézd meg, merre tartasz. Vigyázz azokkal a sziklával!”

A Szent Szellem hármaskör munkáját – vezetését, megjobbítását és megdorgálását – láthatjuk az efézusi gyülekezetben. Amikor Pál először ment Efézusba, tizenkét férfival találkozott, akik János követőiként azonosították magukat. Istenfélő emberek voltak, de még nem hallottak Jézusról (lásd ApCsel 19:1-7). Nem jártak a teljes igazságban. Szükségük volt a Szent Szellem vételére és Pál által megkapták azt. Az eredmény egy új gyülekezet lett.

Valamikor később Pál levelet írt az efézusi keresztényeknek. Mivel ez a levél szebb, mint néhány más gyülekezeteknek írt levele, csábító, hogy az efézusiakat mintahívőknek képzeljük el. Pál levele azonban nem nélkülözi a sürgetéseket és a szelíd helyreigazításokat. Pál például elmondta

nekik, hogy imádkozott azért, hogy mélyebb kinyilatkoztatást kapjanak Jézusról (Efézus 1:17-23). És azért is imádkozott, hogy megismerjék Isten kifürkészhetetlen, minden ismeretet felülmúló szeretetét (Efézus 3:14-19). Pál azt mondta: Ti nagyon jól csináljátok. Mégis, az az imám, hogy jobban megismerjétek Isten szeretetét, mint ahogyan ti ismeritek. Mit mond ez nektek? Azt mondja, hogy az efézusiakat az a veszély fenyegette, hogy eltávolodnak Isten szeretetétől. És pontosan ez történt.

Ugorjunk előre a Jelenések 2. fejezetéhez és azt látjuk, hogy az efézusiak valóban eltávolodtak Isten szeretetétől. Annyira lefoglalta őket a vallásos dolgok elvégzése, hogy szeretlenné és kegyetlenné váltak. Ez katasztrófa. Már jócskán túl vannak azon, hogy útmutatásra és szelíd korrekcióra van szükségük. Amire szükségük van, az egy teljes körű dorgálás és Jézus pontosan ezt adja nekik (Jelenések 2:4-6).

Jézus azt mondja, hogy elhagyták az első szeretetüket és emlékezniük kell arra, milyen magasról zuhantak le. Más szóval, meg kell fordítaniuk a hajójukat és vissza kell térniük Isten szeretetének és kegyelmének magaslatára.

A régi szövetségben az isteni dorgálás mindig félelmetes volt, mivel mindig büntetéssel fenyegetett. Az újban azonban az Úrtól kapott dorgálástól nem kell félni. Ez annak a jele, hogy Apu eléggé szeret téged ahhoz, hogy beleszóljon az életed részleteibe. Jézus nem fenyegeti meg az efézusiakat isteni büntetéssel. Ehelyett figyelmezteti őket arra, hogy mi vár rájuk, mielőtt emlékeztetné őket a győzteseknek tett ígéreteire.

Isten kegyelmét nem lehet kioltani a bűneid és hibáid miatt. A jó hír azt hirdeti, hogy ha lila zsírkrétával összerondítod az életed képét, mennyei Apukád még mindig szeret téged, még mindig törődik veled és soha nem fog kirúgni a családjából. Soha nem fogja azt mondani, hogy váljunk el, vége a kapcsolatunknak.

61.

A kegyelem engedély a bűnre? – I.

Jézus a bűnösök barátja volt. Otthonukban evett és táncolt a partijaikon. Azért tette ezt, hogy megmutassa, Isten mindannyiunkat szeret, függetlenül attól, hogy kik vagyunk. És azért tette ezt, hogy megmutassa, hogy Isten kegyelme a bűnösöknek is szól. Akik szentnek és öngazultnak tartják magukat, azok elmulasztják Isten kegyelmét, de ha megváltoztatják gondolkodásukat, akkor sokat nyerhetnek a kegyelemből már itt az életben. Továbbá a kegyelem a veszteseké, függőkke, a visszaesőké, a részegeseké, a sikkasztóké, a szerencsejátékosoké, a pletykásoké, a falánkoké, a hazugoké, a csalóké, a szélhámosoké, a melegeké és a lesbikusoké, ja és a politikusoké. Mindenkinél szól. A kegyelem a rossz apáknak és a fáradt anyáknak, a különc lányoknak és a tékozló fiúknak szól. A kegyelem azoknak szól, akiknek szükségük van rá.

A vallás, Jézussal ellentétben, nem barátja a bűnösöknek. A vallás azt mondja, hogy Isten szerethet téged, ha helyesen viselkedsz, helyesen beszélsz és a megfelelő emberekkel lógsz együtt. A vallás azt mondja, hogy a kegyelem nem a bűnösöknek, hanem a győzteseknek való. Azoknak szól, akik a szabályok szerint játszanak, a vonalakon belül „színeznak” és azt tesszik, amit mondanak nekik. Más szóval, a kegyelem azoknak való, akiknek nincs rá szükségük. Mert aki mindent jól csinál annak minek a kegyelem!?

Ha a bűnnel küzdesz, valószínűleg tudod, hogy a vallás nem a barátod. De azt talán nem tudod, hogy Jézus a legjobb barátod, aki valaha is lesz. Ő nem allergiás a bűneidre és nem fog csalánkiütést kapni, amikor meghallja, mit tettél. Ehelyett valószínűleg azt fogja mondani: „Vacsorázzunk együtt. Hozom a bort.”

El tudod képzelni, milyen lehetett azoknak az első századi bűnösöknek, akiknek Jézus a vendégük volt egy vacsorára? Tudod-e milyen kérdéseket

tettek volna fel neki? Lehetséges, hogy ilyeneket: Milyen az Isten? Meg tud Isten gyógyítani engem? Hogyan lehetek szabad?

És talán olyanokat, mint ezek:

Szeretni fog Isten, ha továbbra is vétkezem?

Hallottam egy nagy gyülekezet lelkipásztorát, aki azt mondta a gyülekezetének: Isten haragszik rád, Istennek elege van belőled, Isten csalódott benned, Isten belefáradt a viselkedésedbe és még időben sem tudtok ideérni az alkalomra. És miért van Isten ilyen sötét hangulatban? A mi bűneink és közönyünk miatt. Jézus a poklot járta meg értünk, de mi még a templomba sem tudunk időben megjelenni.

Bárcsak ritkák lennének az ilyen prédikációk, de nem azok. A vallási manipulátorok szeretik megijeszteni azokat, akikért Krisztus meghalt, mert akik félnek, azokat könnyebb irányítani. Nem mindegy, hogy Káin pástort vagy Ábel pástort hallgatod.

Az igazság az, hogy Isten örülten szeret téged. Szeret, amikor fent vagy és szeret, amikor lent vagy. Szeret, amikor jól csinálod és szeret, amikor rosszul csinálod. Akár a szószékről prédikálják neked a kárhoztatást, akár elfogadod azt, Ő szeret téged, függetlenül attól mit hiszel el.

Akkor most megkérdezheted: Isten akkor is szeret engem, amikor vétkezem? Nem figyelsz rám ezek szerint? Nem láttad a keresztet?

Isten csodálatos szeretetének bizonyítéka ez: „Krisztus akkor halt meg értünk, amikor még bűnösök voltunk.” (Róma 5:8)

Ezt le kell rendezned a szívedben. Isten szeret téged. Pont. Akár a jó állapotban vagy, akár a csatornában vagy, az egyetlen állandó, amire számíthatsz, az Apu megingathatatlan szeretete irántad.

Az 1. Korinthusi levél 13. az egyik legjobb leírást adja Isten szeretetéről.

A szeretet sokáig kitart, türelmes és jóságos ... mindent elvisel [anélkül, hogy elgyengülne]. A szeretet soha nem fogy el [soha nem halványul el, nem válik elavulttá, nem ér véget]. (1 Korinthus 13:4,7-8)

Az emberek szeretete gyarló és gyenge, de Mennyei Apukánk szeretete örökké tart (136. zsoltár). Az igazi kérdés nem az, hogy Isten mindig szeretni fog-e téged, hanem az, hogy ismered-e és élvezed-e az Ő szeretetét.

Mindannyiunknak szüksége van Apu ölelésére. Mindannyiunknak szüksége van egy olyan otthonra, ahol azért szeretnek minket, akik vagyunk. Ha nem találta otthonra Apu ölelésében, akkor a szeretet és elfogadás iránti jogos vágyad alacsonyabb rendű forrásokhoz fog kapcsolódni

mint, például a holt valláshoz vagy a pecázáshoz, főleg a horgász versenyhez. A pecázás vicc volt.

Az „Isten haragszik rád” prédikációban az volt a furcsa, hogy a szeretet üzenetébe csomagolva adta elő a prédikátor a mondandóját. „Isten szeret téged, de haragszik rád”. Miért hallgatnak az emberek ilyen ostobaságokra? Mert vágnak a szeretetre, az elfogadásra, a vigasztalásra, a megértésre, a gyógyulásra, még olyan áron is ha közben haragszanak rájuk.

Mindenkinek szüksége van Isten Apai szeretetére és ez a szeretet elérhető benned van nincs távol tőled, de vannak közöttünk Káin pásztorok, akik Isten szeretetét feltételekhez kötik és felszámolnak érte dolgokat, azokért, amik Krisztusban már a miénk.

Ne hallgassatok a Káin pásztor dumájára. Ne hagyj, hogy azt mondja neked, hogy a bűneid miatt Isten visszatartja tőled a szeretetét. Hallgasd inkább Isten kegyelmének és elfogadásának evangéliumát:

Gondolod, hogy bárki képes lesz éket verni közénk és Krisztus irántunk való szeretete közé?

Kizárt dolog! Sem a baj, sem a nehéz idők, sem a gyűlölet, sem az éhség, sem a hajléktalanság, sem a zsarnoki fenyegetések, sem a hátba szúrás, még a Szentírásban felsorolt legrosszabb bűnök sem választhatnak el Isten szeretetétől.

62.

Elveszítem az üdvösségemet, ha továbbra is vétkezem vagy testies vagyok?

A félelemkeltő vallás azt mondja: „Ha keresztényként továbbra is vétkezel, rosszabbul jársz, mint amikor elkezdted. Felejtsd el a bűnbánatot. Az egyetlen dolog, amire számíthatsz, az ítélet és a tomboló tűz. Ez mind benne van a Zsidókhoz írt levélben.”

Nem akarom lekicsinyelni a Zsidókhoz írt levél figyelmeztetéseit, de azok nem a keresztényeknek szólnak. Elveszítheted az üdvösségedet, ha folyamatosan vétkezel vagy ha testi vagy? Hadd kérdezzem meg: Elnyerheted az üdvösségedet, ha nem vétkezel? Mind a kettő kérdésre ugyanaz a válasz adható: Nem és nem.

Ahogy az igaz cselekedeteid nem helyeznek jobb pozícióba téged, úgy az igazságtalan cselekedeteid sem zárnak ki. Jézus a te üdvösséged forrása és a benned lévő Szent Szellem az örökkévaló garanciád (2Korinthus 1:22).

Ez a kérdés azonban felvet egy másikat. Mi az üdvösség? A vallás úgy határozza meg az üdvösséget, mint olyasvalamit, amit a távoli jövőben kell megtapasztalni. Tégy jót most és később talán üdvözülsz. A probléma ezzel az, hogy annyira megszállottan a mennyország elérésére és a pokol elkerülésére törekszünk, hogy az életet felfüggesztjük. Jelzalogot veszünk fel az életünkre egy bizonytalan jövőért. Amúgy az üdvösség nem egyenlő az örök étellel, csak szólok...

Ezzel szemben az evangélium kijelenti, hogy az üdvösség nem ott és akkor van, hanem itt és most. Ma van az üdvösség napja (2Korinthus 6:2).

Az élet nem arról szól, hogy elkerüljük a bűnt és a poklot, mint ahogy a házasság sem arról szól, hogy elkerüljük a házasságtörést és a válást. Az igazi élet Isten megismerése a jelen pillanatban, a mostban (János 17:3). Az, hogy vele együtt járunk az élet közös kalandjában, ahogyan ő meghatározza azt. Ez az evangélium üzenete – nem az, hogy a jövőben megtapasztalhatod a mennyországot, hanem az, hogy már ma megtapasztalhatod a mennyországot a földön. Ez egy teljesen új életmód.

Mi köze van ennek a bűnhöz? A bűn olcsó, ideig óráig való izgalma és gyönyörűsége nem érhet fel Isten Királyságának mélyebb örömeihez. Akik megízlelték Isten jóságát, azokat már nem elégíti ki a bűn. A bűn nem vonzza őket, mert találtak valami jobbat.

Ha Isten szeret engem, miért nem csinálhatom tovább, amit csinálok?

Mert a testiesség hülyeség. Olyan, mint az autópályán 220 felett sms-t írni és itt jön a Neoton sláger: Kétszázhusz felett észre sem veszed és elhagyod a valóságot, Kétszázhusz felett átértékeled magadban a világot. Csak azért, mert megteheted, még nem jelenti azt, hogy meg is kell tenned.

„Mert aki a saját testének (alacsonyabb rendű természetének, érzékiségének) vet, az a testtől fog kaszálni romlást, romlást és pusztulást, aki pedig a Szellemnek vet, az a Szellemből fog aratni örök életet.” (Galata 6:8)

Vannak juhok és vannak kecskék és vannak juhok, akik kecskeként viselkednek. Ez a szentírás nem a cselekedeteken alapuló üdvösséget hirdeti. Azt mondja, hogy „Ha bárány vagy, ne viselkedj úgy, mint egy kecske”. Járj a szellem új útján, ne pedig a test régi útján.

Ha bajt vetsz, bajt fogsz aratni. Még csak nem is kell vallásosnak lenned ahhoz, hogy ezt tudd. Mindenki tudja, hogy ostobaság ittasan vezetni, vagy félrelépni, vagy adót csalni. Keveset írok, mondhatjátok, a testiség veszélyeiről, részben azért, mert a veszélyek nyilvánvalóak. Akit a teste vezet, az előbb-utóbb ráfizet.

Hiba lenne azt a következtetést levonni, hogy mivel Isten szeret téged, nem törődik azzal amit csinálsz. Mélységesen törődik veled, mert tudja, testies viselkedéseddel fájdalmat okozol magadnak. Isten foglalkozik a cselekedeteiddel és gyógyít.

63.

Ha Isten már megbocsátott minden bűnt, miért nem vétkezhettek tovább?

Nem szeretem elutasítani a kérdéseket – a kérdésfeltevés híve vagyok –, de ez egy tudatlan kérdés. Olyan, mintha azt kérdeznéd magadtól: „Mivel az én gyönyörű feleségem minden körülmények között szeret engem, miért ne futhatnék más nők után is?”. Miért akarnád ezt tenni? Nagyszerű lakomát kaptál, miért kergeted a sült krumplit?

Sok prédikációt a bűntől való félelem motivál, mint például: El kell távolítanunk a bűnt a táborból. Meg kell győződnünk arról, hogy ne terjedjen el. De nekünk nincs bűnproblémánk. Nekünk a tudatlansággal van problémánk. Az emberek azért testiek, mert nem értékelik és nem értették meg amit Krisztus tett. A megoldás az evangélium hirdetése. A bűn ellen-szere Jézus és az Ő befejezett munkája.

Ez tényleg nagyon egyszerű: Akik hálásak a kereszttért, nem akarnak testiek lenni. Azok, akik testiek akarnak lenni, nem hálásak.

Isten kegyelme azt jelenti, hogy továbbra is vétkezhettek, testi lehetek?

A kegyelem szabadságot hoz és ez magában foglalja a rossz döntések szabadságát is. De ha arra használod a szabadságodat, hogy újra rabszolgasorba taszítsd magad, akkor mi értelme volt? Visszaéltél a kegyelemmel és semmivel sem vagy jobban, mint amikor elkezdted.

Krisztus a szabadságért szabadított meg minket. Maradjatok szilárdan és ne hagyjátok, hogy újra a rabszolgaság igája terheljen benneteket. (Galata 5:1) Krisztus határozza meg (definiálja) a hitedet; Ő a szabadságod mindentől, amitől a törvény soha nem tudott szabaddá tenni. Találj szilárd alapokra ebben a szabadságban. Ne hagyj, hogy a vallás újra elbuktasson és kiszolgáltasson egy szabályok és kötelezettségek uralta rendszernek!

Az a keresztyén, aki a bűn, a torz gondolkodások után fut, olyan, mint egy fogoly, akit egy kegyelmes király szabadon engedett és aztán arra

használja a szabadságát, hogy újra megtegye azokat a dolgokat, amelyek miatt először is bebörtönözték. Jézus király pedig rendkívül kegyelmes. Nem fog visszaküldeni a börtönbe. De te magadat elküldheted oda.

A galaták arra használták a szabadságukat, hogy rabszolgasorba taszítsák magukat, a körülmetélés régi törvényének. Amikor Pál ezt meghallotta, rohamot kapott. Azt mondta: „Krisztust értéktelenné tettétek. Elidegenedtetek Krisztustól” (lásd Gal 5:2, 4). Nem arról van szó, hogy Krisztus vágta le őket, hanem ők vágták le magukat. Milyen keresztény vágja el magát Krisztustól? Válasz: egy nagyon buta keresztény. Nekem, Pálnak az a véleményem és hivatkozhattok is rá: ha újra azt fontolgatjátok, hogy a körülmetélkedés szükséges ahhoz, hogy az Isten előtt való állapototokon javítsatok, akkor Krisztusnak semmi jelentősége sincs a számotokra. Akkor azzal együtt ki is törölhetnétek Őt teljesen az életetekből! (Még mindig ragaszkodni bármilyen zsidó szentimentalizmushoz, mint pl. megtartani a szombatot és a többi, ezeknek ugyanaz a hatása.) Kategorikusan kijelentem, hogy ha a körülmetélést helyeslitek (propagáljátok), akkor azonnal kötelesek vagytok az egész törvényt megtartani! (Aki ,á'-t mond, mondjon ,bé'-t is!)

Ahol a bűn bőséges volt, ott a kegyelem sokkal inkább bőséges volt. (Róma 5:20) A törvény jelenléte nem hozott változást. Semmit sem változtatott az ember természetén, hanem csak kiemelte a vétséget, de ahol a bűn, az önmagadról való helytelen gondolkodás megnövekedett (vagyis a törvény alatt) ott a kegyelem váltotta fel a törvényt.

Soha ne dőlj be annak a dumának, amely azt mondja: „Továbbra is vétkezhetsz, bűnözhetsz és torzán gondolkodhatsz magadról, hogy a kegyelem bőséges legyen”. Igaz, hogy a testies viselkedésed nem befolyásolja Isten irántad való szeretetét, de rád biztosan hatással lesz. Rabszolgává tesz és tönkretesz téged és a kapcsolataidat. Nem ez Isten akarata az életeddel kapcsolatban.

Melyik szülő akarja látni, hogy a gyermekei tönkreteszik magukat?

Jézus nem azért vezetett ki téged Egyiptomból, hogy tönkre menj és visszamenj Egyiptomba. Mi értelme lenne annak? Felejtsd el Egyiptomot. Ott nincs semmi keresnivalód. Egy jobb hely van elkészítve számodra, Jézusban van otthonod.

64.

A kegyelem engedély a bűnre? – II.

Ezt a kérdést az emberek azóta teszik fel, amióta az evangéliumot hirdetik. Ez egy ősi kérdés. Íme egy ősi válasz:

„Mit mondjunk hát? Vétkezzünk tovább, hogy a kegyelem növekedjen? Semmiképpen sem! Mi azok vagyunk, akik meghaltunk a bűnnek; hogyan élhetnénk tovább benne?” (Róma 6:1-2)

A kegyelmet nem lehet úgy értelmezni, mint olcsó kifogást a bűnös életmód folytatására. Egyesek számára úgy hangzik, mintha azt mondanánk: „Akkor vétkezzünk tovább, hogy a kegyelem bőségesen legyen”. Milyen nevetséges is ez. Hogyan lehetünk egyszerre halottak és élők a bűn számára?

Ha a kegyelem által megszabadultál, miért akarnál visszaszaladni a bűn régi zsarnokához? Ennek semmi értelme.

Tehát, mivel kikerültünk a régi zsarnokság alól, ez azt jelenti, hogy úgy élhetünk, ahogy akarunk? Mivel szabadok vagyunk Isten szabadságában, bármit megtehetünk, ami eszünkbe jut? Aligha. A saját tapasztalatodból elég jól tudod, hogy az úgynevezett szabadságnak vannak olyan cselekedetei, amelyek tönkreteszik a szabadságot. Például felajánljátok magatokat a bűnnek és ez az utolsó szabad cselekedetetek. (Róma 6:15-16) Az, hogy kegyelem alatt állsz és nem a törvény alatt, egészen biztosan nem azt jelenti, hogy most már engedélyt, jogot kaptál a bűnre, a torz gondolkodásra. Bármennyire is engedélyt adtál egykor a bűnnek, ami csapdába ejtett és a lelki halál lefelé tartó spiráljában tartott. Ezt nem folytathatod, mert az életed kudarcos lesz. Helyette válaszd az engedelmességet, amelyet a benned lévő isteni hit lobbant fel és új hozzáállást vezet be az életedbe, ami maga az Istennel való helyreállítás; ennek önként engedd át magad. A valóság

a következő: Isten helyreállított bennünket – Krisztusban. Vissza lettünk állítva eredeti pozíciónkba.

Talán hallottál már történeteket olyan emberekről, akik a kegyelmet a bűnre való feljogosításnak vették. Ezek a történetek néha félrevezető kísérletként terjednek azért, hogy lejárassák a kegyelem evangéliumát. Bár a történetek szörnyűek lehetnek, valójában semmi közük Isten kegyelméhez, amely „... arra tanít minket, hogy nemet mondjunk az istentelenségre és a világi szenvedélyekre, és hogy önuralommal, egyenességgel és istenfélelemmel éljünk ebben a korban ...” (Titus 2:12) Isten kegyelme olyan fényesen ragyog, mint a nap és az emberiség Jézus általi felszabadítását tagadhatatlanul láthatóvá teszi.

Az a kegyelem, amely arra tanít, hogy igent mondjunk a bűnre, nem Isten kegyelme. Ez hamis kegyelem. Olyan, mint azok a hamisított gyógyszerek, amelyek valójában nem tesznek semmit.

Mert Isten kegyelme, amely üdvösséget hoz, megjelent minden embernek. (Titus 2:11,) Mi ebben a korban, amelyben élünk, mint egy színész a világnak, meg tudjuk mutatni a hit általi élet vonzerejét. Mindenki átélheti a megmenekülés érzését, valóságát. A kegyelem iskolájában arra vagyunk oktathatva, hogy elhagyjuk a kiábrándulást, a depressziót, a közömbösséget, a céltalanságot, amely minden nap, hullámokban akar ránk törni, meghatározva a napunkat. Nekünk megváltott elménk van és képesek vagyunk büntudat helyett az ártatlanság tudatát élvezni.

Mi az Isten kegyelme, amely megjelent minden embernek? Ez Jézus. Jézus maga a kegyelem. Ha azt mondjuk, hogy a kegyelem elősegíti a kicsapongást, azzal vádoljuk Jézust, hogy bűnre tanít minket. Ez rágalom.

„Mert bizonyos személyek, akiket ítéletre már régen beírtak, titokban beosontak közétek. Ezek istentelen emberek, akik Istenünk kegyelmét az erkölcstelenség engedélyévé ferdítik el és megtagadják Jézus Krisztust, a mi egyetlen Urunkat.” (Júdás 1:4)

Akik a kegyelmet a bűnre való engedélyként értelmezik, azok Krisztus és a kegyelem ellenségei. A kegyelem nem engedély a bűnre, hanem Isten hatalma arra, hogy többé ne vétkezzünk.

65.

Miért vétkezem még mindig?

A bűnözés a torz gondolkodásmód következménye. A keresztények vagy azért vétkeznek, mert nem ismerik a Krisztusban való identitásukat, vagy azért, mert azt hiszik, hogy nincs más választásuk.

Az evangélium kijelenti, hogy egy vagy az Úrral és benne olyan igaz és szent vagy, mint Ő. De ha nem tudod, hogy igaz és szent vagy, akkor nem fogsz igaz és szent módon cselekedni. Következésképpen igazságtalan és szentségtelen dolgokat fogsz tenni. A rossz viselkedés a rossz gondolkodást igazolja vissza.

Amikor a testies viselkedésnek (lásd Galata 5.19-20) való ellenállásról van szó, a szabályokon alapuló vallás olyan haszontalan, mint egy benzinnel teli tűzoltótömlő. Azt fogja mondani neked, hogy ha egyenesbe jössz és helyesen repülsz, szentté válhatsz. De ez egy hitetlen emberi erőfeszítés. Ne dőlj be neki. Ehelyett higgy az evangéliumban, amely kijelenti, hogy új teremtés vagy. A régi eltűnt, az új jött létre, ezért valójában szent vagy és igaz ember.

Talán azt mondod: „Nem tehetek róla, hogy rossz dolgokat teszek. Nem tudnám abbahagyni, még ha akarnám sem.” Nem bölcs dolog ezt mondani. Ez az Isten kegyelmébe vetett hitetlenség beszéde. Isten kegyelme képessé tesz téged arra, hogy nemet mondj.

Talán valamilyen függőség rabja vagy. Lehet, hogy olyan mélyen benne vagy egy gödörben, hogy a napot sem látod. De ez nem jelenti azt, hogy reménytelen a helyzeted és segítség nélkül vagy. A te Segítőd a Mindenható Isten. Senki sincs az Ő átalakító kegyelmének hatókörén kívül.

Sok olyan emberrel találkoztam, akiket Isten kegyelme meggyógyított, megszabadított és gyökeresen megváltoztatott. Amikor a kegyelem evangéliumát hirdetik, ez mindig megtörténik. Ez normális. De az átalakulás ritkán történik azok között, akik elutasítják a kegyelmet.

Ha valamilyen függőség vagy szokás köt meg, hagyd abba, hogy hitetlen hazugságokat beszélj az életedről és nézz inkább a hatalmas Megváltóra a Szabadítóra Jézus Krisztusra. Amikor reggel felkelsz, nézz magadra a tükrökben, és mondd ki: „Isten igazsága vagyok Krisztus Jézusban. Az Ő szeretett gyermeke vagyok”. Ne adj hangot annak, amit a világ vagy a vallás mond rólad. Ehelyett egyezz meg Apuval. És amikor kísértéssel szembeülsz, mondd ki újra. Amikor egy olyan linkre készülsz rákattintani, amelyre nem kellene, vagy amikor olyasmi után nyúlsz, amihez nem szabadna hozzányúlnod, emlékeztess magad: „Én vagyok Isten igazsága Krisztus Jézusban. Az Ő szeretett gyermeke vagyok.” Ez nem a pozitív gondolkodás ereje. Ez kihirdetése az Isten hatalmas kegyelmébe vetett hitnek.

Néhány hónappal ezelőtt egy keresztyén férfivel találkoztam, aki elmondta hogyan küzdött rengeteg problémájával és kórházi szintű depressziójával. Elmondta, hogy fáj a lelke, mintha marná a világ, akár a sav. Te tudod milyen az, amikor fáj a lelked és nincs rá orvosság? Lelki gyötrésben élt hosszú évek óta. Gyógymódot keresett, de akkoriban valójában nem értette a kegyelmet és csak a bűneinek a tudatában élt folytonosan. Annyira nyomorultul érezte magát, hogy kegyelem prédikátorok anyagait kezdte el olvasni és hallgatni, hogy meggyógyuljon. És elkezdett működni. A bűn, a bűnbánat és az újabb bűn végtelen körforgását abbahagyta. Egy nap a következő szentírás jutott eszébe: Igaz ember vagy és... a bűn nem uralkodik rajtad, mert nem törvény alatt vagy, hanem kegyelem alatt. (Róma 6:14)

Ettől a pillanattól kezdve a férfi felhagyott azzal, hogy megpróbálja elkerülni a bűnt és elkezdett bízni Isten kegyelmében. Elkezdte hallgatni az Apu feltétel nélküli szeretetéről szóló üzeneteket és most már szabadon él régi életmódjának romboló szokásaitól. A férfi most azzal tölti napjait, hogy másoknak mesél Isten kegyelméről, amely megszabadította őt.

Ha megpróbálsz helyesen cselekedni és megpróbálsz betartani a szabályokat, valamint megpróbálsz elkerülni a bűnt, akkor számíthatsz arra, hogy problémáid lesznek. Önmagad által felállított törvények szerint élsz. Bízol a saját csekély erődben. De ha Isten kegyelmében pihensz, akkor számíthatsz az áttörésre. Ez a te Isten adta, Krisztus által megvásárolt jogod.

Az ilyen történetek gyakoriak a kegyelem földjén, mert Isten kegyelme valóban nagyobb, mint a bűn. Ezzel szemben a vallás haszontalan a bűn elleni harcban. Azért vall kudarcot, mert rád helyezi a hangsúlyt és a cselekedeteidre támaszkodik. A középkori vérengzéshez hasonlóan a vallás

kiszipolyoz téged, ami még sebezhetőbbé tesz a bűnnel szemben. A kegyelem azonban működik, mert Isten erejét szabadítja fel a helyzetedben.

A kegyelem evangéliuma kijelenti, hogy a bűn nem uralkodhat rajtad. Lehet, hogy jelenleg a bűn uralkodik rajtad, de Isten kegyelméből ez a valóság hamarosan átadja a helyét az Isten országa, királysága felsőbbrendű valóságának. Tekintsd tehát magadat halottnak a bűn számára, ismerd meg mindazt a jót, ami Krisztus Jézusban a tiéd. Szabad ember vagy, repülj. Engedj a kegyelemnek. Igaz ember vagy.

66.

Isten akarata, hogy beteg legyek?

A börtönben kezdtem el kereszténykedni de igazából fogalmam sem volt róla. Teljes szívemből szerettem Istent és sokat imádkoztunk, de imáim ritkán mozdítottak meg hegyeket. Később elkezdtem a betegekért imádkozni. Rátettem a kezemet a betegekre, imádkoztam, mint az örültek, de senki sem gyógyult meg. Sőt, hallottam olyat is, hogy lebetegedett!

Most viccelődök ezen, de akkor nem nevettem. Miért volt olyan nehéz meggyógyítani az embereket? Azóta megértettem, hogy sok őszinte hívő a hamis tanítás miatt küzd a gyógyulásért. Azt mondták nekik, hogy nem Isten akarata, hogy mindenkit meggyógyítson, vagy hogy Isten a betegséget arra használja, hogy jellemre tanítson, vagy hogy Isten régen gyógyított, de most már visszavonult. Mások azért küzdenek, mert egyszerűen nem tudják, hogyan imádkozzanak a betegekért. Senki sem tanította meg őket. Én nem tudtam, de megtanultam. Te is megtanulhatod.

Vajon mindig Isten akarata a gyógyítás?

Amikor József megtudta, hogy menyasszonya, Mária, terhes, úgy döntött, hogy lefújja a házasságot. Ám egy angyal olyan üzenettel érkezett hozzá, amely örökre megváltoztatott mindent mindenki számára:

„József, Dávid fia, ne félj hazavinni Máriát feleségül, mert ami benne megfogant, az a Szent Szellemtől van. Fiút fog szülni, akinek a Jézus nevet kell adnod, mert Ő fogja megmenteni népét a bűneiktől.” (Máté 1: 20-21)

Itt van három dolog a mennyből: egy hírnök névvel, egy gyermek és egy küldetés. A mennyei küldött közölte Józseffel, hogy Mária fia nem természetes úton fogant, hanem a Szent Szellem által. Ez egy különleges

gyerek. Olyan, mint senki más, aki valaha is született. Azt mondta, hogy a fiút Jézusnak kell nevezni. Tudod, hogy ez mit jelent, ugye? Azt jelenti, hogy ‚az Úr, aki megment‘. Aztán azt mondta, hogy a fiú meg fogja menteni az embereket. „Követsz engem, József? Mária fia a mennyből ‚az Úr, aki megment‘ „.

Mintha Isten mondani akart volna nekünk valamit.

De mit jelent az, hogy megmenteni? Az angyal által először kimondott megmentő szó a görög szódzó szó, ami azt jelenti, hogy megszabadítani vagy Jézus, a mennyből jött Megváltó azért jött, hogy a megtört embereket egészsé tegye. Hogyne tartozna ide a gyógyítás és a szabadítás! A bűnbocsánat csodálatos, de ez csak egy része a csomagnak. Jézusban „teljes kiszolgálás jár mindenkinek“. Megóvás, gyógyulás vagy megőrzés. Ez azt jelenti, hogy egészsé tett téged. Megszabadított minden bűntől és annak minden átkozott következményétől.

„Dicsérd az Urat, lelkem, és ne feledkezz meg minden jótéteményéről – aki megbocsátja minden bűnödöt, és meggyógyítja minden betegségedet.” (Zsoltárok 103:2-3)

Ha nem tudod, hogy Jézus gyógyít, akkor lemaradsz néhány jótéteményéről. Nem kapod meg a teljességet. Nem élvezed mindazt, amit Ő adott neked. A szódzó felfogásod milyen? Bővítened kell a megértésedet Istenről és arról, hogy milyen hatalmas Ő. Ha hatalmas, hogy megmentsen, akkor hatalmas, hogy meggyógyítson, mert a kettő felcserélhető. Mindkettő a szódzó kifejezése.

A Bibliában találsz olyan történeteket, amelyekben az emberek a megváltást gyógyulás formájában kapták „az Úrtól, aki megment“. Íme egy ilyen:

„Akkor odajött egy Jairus nevű zsinagógai elöljáró. Meglátta Jézust, a lábaihoz borult, és komolyan könyörgött neki: A kislányom haldoklik. Kérlek, gyere és tedd rá a kezedet, hogy meggyógyuljon (szódzó) és éljen.” (Márk 5:22-23)

Jézus elindult, hogy meggyógyítsa a beteg kislányt, de útközben feltartóztatták, egy asszony, aki már tizenkét éve vérzett.

Amikor hallott Jézusról, a tömegben mögéje ment és megérintette a köpenyét, mert azt gondolta:

„Ha csak megérintem a ruháját, meggyógyulok (szózdó)”. (Márk 5:27-28)

És így is lett. Az asszony Jézushoz nyúlt és meggyógyult egy hosszú ideig tartó szenvedéséből. Szózdó-t kapott. De aztán rossz híreket kaptak. Egy hírnök érkezett, hogy közölje Jairusszal, hogy a kislánya meghalt.

Ezt hallva Jézus azt mondta Jairusnak:

„Ne félj, csak higgy, és meggyógyul (szózdó)”. (Lukács 8:50)

És ő így tett és a kislány meggyógyult.

Hajlamosak vagyunk a megbocsátást és a gyógyulást elkülöníteni egymástól, de Jézus csak a megváltást látja. Egy bénát hoznak hozzá, és Jézus azt mondja: „Fel a fejjel, bűneid megbocsáttattak”. És aztán a biztonság kedvéért meggyógyítja őt (lásd Máté 9:1-7). Látjátok? Jézus foglalkozott a bűnei-vel és a betegségével. Ez a szózdó. Ez egy megtört embert egésszé tesz.

Isten akarata a megváltásra Isten akarata a gyógyításra. Nincs különbség. Mivel Isten azt akarja, hogy mindenki üdvözüljön, biztosak lehetünk benne, hogy Isten azt akarja, hogy mindenki meggyógyuljon. Jézus a bizo-nyíték erre.

Minden beteg, aki Jézushoz jött, meggyógyult (pl. Máté 12:15).

Jézus soha nem kételkedett abban, hogy Isten akarata mindig a gyógyítás és neked sem kellene. Soha ne imádkozz így: „Uram, gyógyíts meg engem, ha ez a te akaratod”. Ez nem a hit imája, hanem a kétség és a bizonytalanság imája. Ehelyett imádkozz az Ő akarata szerint, ami az, hogy minden egyes embert minden egyes alkalommal meggyógyít. Jézus azt tanította, hogy így imádkozzunk Istenhez: „Legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is.” A mennyben nincs betegség, mert Isten van a trónon és ahol Ő uralkodik, ott a betegségnek mennie kell. Az az Ő akara-ta ott is és az az Ő akarata itt is.

67.

Honnan jön a betegség?

Amikor Isten megteremtette a világot, az jó volt. Nem volt bűn, nem volt halál és nem volt betegség. Minden rossz dolog azért jött, mert az ember hallgatott egy hazugságra és megnyitotta a bajok kapuját.

A bűn egy emberen keresztül jött be a világba, a halál pedig a bűn által, és így a halál minden emberre eljött, mert mindenki vétkezett. (Róma 5:12) Egy ember nyitotta meg az ajtót a bűnnek, a torz gondolkodásnak önmagunkkal kapcsolatban. A bűn bevezette a szellemi halált. Mind a bűn, mind a halál globális méretű volt. Senki sem menekült meg zsarnoksága elől. A bűn jelentése = nem rendelkezel a neked kiosztott gondolatokkal, nincs meg nálad a hozzád illő rész és amilyen gondolatokat használsz az nem egyezik meg Istenével. Egy tájékozatlan, eltorzult identitásod van. A bűn az, ha kiragadva, kiszakítva élünk, mert Isten tervrajzával ellentétesen gondolkodunk és nem az eredeti harmóniával összhangban viselkedünk.

A betegség a halál részletekben. Ha a hasnyálmirigyed meghibásodik vagy a memóriád elhalványul, azt nevezhetjük cukorbetegségnek vagy Alzheimer-kórnak, de valójában ez a halál előszele. Ez egy olyan részed, amely már nem úgy működik, ahogy Isten akarta.

Olyan sokáig éltünk együtt a betegséggel és a halállal, hogy ez normális lett, de Jézus nem fogadta el a betegséget normálisnak. Ő hatalommal dorgálta azt. Jézus azt sem vizsgálta, hogy a betegség a rossz gének, a stressz vagy az egészségtelen táplálkozás következménye-e. Tudta, hogy minden betegség végső soron az ördögtől, a tolvajtól ered.

„A tolvaj csak azért jön, hogy lopjon, öljön és pusztítson; én azért jöttem, hogy életük legyen, mégpedig teljes életük.” (János 10:10)

A tolvaj „pásztornak” nincs más célja, mint lopni és gyilkolni és az sem érdekli, ha elveszít néhány juhot. Én Jézus azzal az egyetlen céllal jöttem, hogy nektek a legteljesebb életetek legyen.

Téged is megfosztottak az egészségedtől? Szenvedtél már veszteséget? Ne hibáztasd Istent! A tolvaj az, aki kirabolta téged. Hallottam már hosszú távú betegségben szenvedő embereket azt mondani: „megbékéltem az állapottal”. Bocsáss meg, de ez olyan, mintha az ördöggel kötnék békét. A vérző nő sok éven át szenvedett, de soha nem fogadta el az állapotát normálisnak. Ha így tett volna, akkor nem nyúlt volna hittől Jézushoz.

Ha szenvedsz, ne ülj ott és ne viselkedj úgy, mint a passzív, szánalmas Jób. Ehelyett kövesd Jézust, aki ellenállt az ellenségnek azzal, hogy meggyógyította a betegeket.

**„Ismeritek a názáreti Jézust, azt, hogy Isten hogyan kente fel őt Szent Szellemmel és hatalommal és hogy szerte járt, jót cselekedett és meggyógyított mindenkit, akit az ördög elnyomott, mert Isten vele volt.”
(ApCsel 10:38)**

Mint a hányás egy klasszikus festményen, a betegség a Teremtő jóságát sérti. Sátáni folt rajtunk, az Ő élő remekművein. Isten képmására lettünk teremtve. Dicsőségesek voltunk. Aztán megjelent az ördög a bűn és a betegség szórófejével. Az ördög a legnagyobb vandál, de a jó hír az, hogy Jézus eljött, hogy lerombolja a művét.

Egy szóval kiűzte a szellemeket és meggyógyított minden beteget. (Máté 8:16)

Jézus meggyógyította a betegeket, megparancsolta tanítványainak, hogy gyógyítsák a betegeket (Máté 10:8), és azt mondta, hogy mi is meggyógyítjuk a betegeket (Márk 16:18). Miért vagyunk tehát bizonytalanok a betegekkel kapcsolatos akaratát illetően? Az ő akarata az, hogy meggyógyítsuk őket.

68.

Isten azért tesz beteggé, hogy megtanítson valamire?

Néhány évvel ezelőtt 2 éven át betegeskedtem folyamatosan. Hihetetlen tanulási tapasztalat volt. Megtanultam, hogy kímélni és vigyázni kell a testemre. És megtanultam, hogy minden apró dolog fáj és minden zavar, amikor sokáig egy állapotban vagyok és csak Istenben találtam vigasztalásra ilyenkor.

A tapasztalat hatékony, de brutális tanítómester. Ahogy a betegség is. De Istennek egyikre sincs szüksége ahhoz, hogy tanítson. Jézus azt mondta: a Szent Szellem megtanít „mindenre” (János 14:26). Ha a Szent Szellem által mindent megtanulhatunk, akkor mi marad nekünk, amit a betegségből tanulhatunk?

Isten bizonyára képes arra, hogy az élet nehézségeiből jót hozzon ki, de a nehézségeket nem Ő adja nekünk. Nem Isten rakta rám az évekig tartó fájdalmat vagy a tavalyi covidot, hogy alázatra tanítson. Tudom sokan mondják ezt az ezoterikus gondolatot, idézem: „Ezen át kellett mennem, sokat tanultam belőle. Ez mindenképpen kellett nekem.” Bocsáss meg, de itt becsapod magad, ha így gondolkodsz. Isten egy Édesapa, aki nem kísért senkit, és nem egy betegséggel akar megtanítani. Csak gondoldj bele, ha te szereted a gyermekeidet és nem takarítanak el maguk után, akkor rájuk engedsz egy jó kis vírusos tüdőgyulladást? Ugye nem. A terroristák fertőznek a vírusokkal, nem a szerető Isten.

A régi szövetség alatt az emberek a törvény megszegésének következményeként betegedtek meg. A törvény alatt a betegség egyértelműen átokként volt meghatározva (lásd 5Mózes 28:15-28). Jézus azonban megváltott minket a törvény átkától, hogy egészséges és bőséges életet élhessünk.

Soha ne gondold, hogy Isten azért betegít meg, hogy megbüntessen, vagy hogy azért „engedi” meg a betegséget, hogy tanítson neked valamit. Ehelyett legyél Krisztusi gondolkodásmódú. Jézusnak zéró tolerancia politikája volt, amikor a betegségről volt szó. Jézus levette a betegséget az emberekről; nem adta nekik.

69.

Hogyan gyógyítsuk meg a betegeket?

Az imádságnak nevezett dolgok nagy része vágyálom. „Uram, kérlek, gyógyítsd meg Tamást.” Biztos vagyok benne, hogy meg tudod tenni, Uram. Csak azt nem tudom, hogy megteszed-e. „Könyörgöm, gyógyítsd meg Tamást.” De ha meggyógyítod, senki sem fog jobban meglepődni, mint én. Nagyjából garantálhatod, hogy az ilyen imák nem változtatnak semmin, mert ezek az imák nélkülözik a hitet.

**„A hitből való imádság megtartja a beteget, és az Úr felsegíti őt.”
(Jakab 5:15)**

A hit imája (környezete) helyreállítja a gyengéket. Az Úr újjáéleszt, helyreállít és felélénkít, megelevenít és már megbocsátott neked minden ostobaságot, amit esetleg te követtél el, ami a helyzetedet okozta. Más szavakkal ismétlem: Már megbocsátott neked minden hülyeséget, amit elkövettél, ami miatt kialakult a helyzeted.

Ha nem vagy biztos abban, hogy Isten meghallgatja az imáidat, akkor valószínűleg nem is fogja (lásd Jakab 1:6-7). Remélheted, hogy igen, de a hit nem remény. A hit az, egy valóságról való meggyőződés, hogy biztosak vagyunk abban, amit remélünk, és biztosak vagyunk abban, amit még nem látunk (Zsidók 11:1). A Szent Szellem megeleveníti az igei igazságokat számunkra és ezért valóságként kezeljük.

Jairus eljött Jézushoz, biztos volt benne, hogy meg tudja gyógyítani a lányát. A vérző asszony ugyanilyen biztos volt abban, hogy Jézus meg tudja gyógyítani.

Nincsenek receptek vagy varázsigék a betegek gyógyítására. Csak Isten benned lévő hite képes hitet adni. De a jó hír az, hogy Isten hite van ben-

ned. Az a hit van benned, ami hegyeket mozdít és feltámasztotta a halottakat. A mi hitünk nem gyártja le a gyógyulást és nem kényszeríti Istent, hogy meggyógyítson minket. Inkább a hit az az eszköz, amellyel hozzáférünk az Ő kegyelmének bőséges ellátásához. A hit egyszerűen egyetértés Istennel. Így kapunk dolgokat, de van, hogy csak úgy cselekszik. Ha nem értesz egyet az igével, tapasztalatom az, hogy sokkal nehezebben fogsz kapni. A Gyógyulás 2000 éve megtörtént, Jézus sebeiben gyógyultál meg. A gyógyulás valóság. Te egész-séges és ép vagy.

Két vak ember jött Jézushoz gyógyulást keresve (lásd Máté 9:27-30). Jézus megkérdezte tőlük: „Hiszitek, hogy meg tudom ezt tenni?”. „Igen, Uram” – válaszolták. Jézus ekkor megérintette a szemüket és azt mondta: „A ti hitetek szerint fog megtörténni veletek”, és a látásuk helyreállt.

Nézd meg figyelmesen e két vak ember hitét. Hány napig böjtöltek és imádkoztak? Nem volt se böjt se ima. Mennyi ideig döngették a mennyi kapuját kitaró imáikkal? Semeddig sem. Mégis volt elég hitük. Honnan tudjuk, hogy volt hitük? Nyilvánvaló volt a beszédmódjukban. „Igen, Uram” hozzáállással jöttek Jézushoz. Nem azt mondták, hogy „Remélem, Uram, meggyógyítasz minket”, vagy „Ha úgy akarod, Uram”. Egyszerűen azt mondták: „Igen, Uram”. Ez az Isten benned lévő hite. A hit az Istennel való egyetértés. A hit az, hogy igent mondunk az Úrnak, aki megmentett és mindent megtett és mindent odaadott nekünk.

„Ő maga hordozta testében a mi bűneinket a kereszten, hogy meghaljunk a bűnnek, és éljünk az igazságnak; mert az ő sebei által meggyógyultatok.” (1 Péter 2:24,)

Ez az igevers nyomdahibának tűnik. Meggyógyultatok? Nem gyógyultam meg, mondhatod Péternek, aki a levelet írta. Beteg vagyok. De ami a gyógyulásodat illeti, minden, amit el kellett végezni, már megtörtént.

Jézus hordozta a bűneidet, múlt időben. Jézus viselte a betegségedet, múlt időben. Megbocsátást nyertél, múlt időben. Meggyógyultatok, múlt időben. A jelenlegi tüneteid talán nem tükrözik ezt, de a gyógyulásodhoz szükséges kegyelem már megadatott. Hogyan válaszoljunk erre? Egy köszönőmmel. Hálás lehetsz a valóságnak, amit Jézus megtett érted, ne az érzéseidben bízz vagy annak, amit látsz. Az Ő szava a döntő igazság és valóság azért, mert Ő megtette, meggyógyított téged. Valóságosan egészséges vagy.

70.

Hogyan imádkozzunk hittel?

**„A hit tehát hallásból származik, a hallás pedig Isten igéje által.”
(Róma 10:17)**

Tehát ez a hit a megkülönböztetett, a tiszta hallásból ered, származik, abból a fajta hallásból, amely felismeri Krisztust, mint a hit forrását. Csak ez a hit számít, nem az számít, hogy mi milliónyian mit hiszünk, hanem az, amit Jézus hisz. Ha Jézusra nézel, Ő az, amit Isten hisz rólunk, az emberiségről.

Isten szava Jézus. A hit akkor jön, amikor hallunk Jézusról. Az a vérző asszony tizenkét évig szenvedett, mielőtt a hit eljött. Mi történt a tizenkettedik évben? „Hallott Jézusról” (Márk 5:27). Valaki beszélt neki az Úrról, aki meggyógyít, és ő elhitte, amit hallott.

Talán miközben ezeket a sorokat olvasod, megmozdul benned a hegyeket mozgató hit és érzed a gyógyulást. Ez egy normális reakció arra, ha hallasz Jézusról. Ha beteg vagy, vagy ha van olyan testrészed, amelyik már megadta magát a halálnak és a betegségnek és hiszel Jézusban, akkor most azonnal tedd magadra a kezed. Használd ki ezt a lehetőséget, hogy részesülj az Ő kegyelmének gazdagságából. Imádkozz magadért, mondd: Meggyógyultam. Nem kell beszélned Istennel a betegségedről – Ő már tudja. Ehelyett beszélj a betegségednek a te Istenedről. Beszélj a hegyedhez. A hit nem Istent mozgatja meg, a hit hegyeket mozgat meg. Parancsold meg a betegségnek, hogy menjen el!

Mivel a hit Jézusról hallva jön, amikor imádkozom, szeretem emlékeztetni magam arra, hogy ki Jézus, és mit tett. Ilyeneket mondok például: „Köszönöm Uram, hogy a Te neved minden más név felett áll. Te nagyobb

vagy ennél a betegségnél. Már mindent megadtál, amire szükségem van a gyógyuláshoz, úgyhogy köszönöm, hogy meggyógyítottál.”

Nincs helyes vagy helytelen módja ennek, de a hit imáját a hálaadás és a dicséret fogja jellemezni. Nem kell ahhoz hit, hogy panaszkodj a nyomorúságod miatt. Hit ahhoz kell, hogy előre megköszönd Istennek a gyógyulást és a kegyelmet. De ez menni fog, mert Isten hite van benned.

Ha nehezen tudod elterelni a figyelmedet magadról, gondolj a keresztre, ahol Krisztus hordozta gyengeségeinket és fájdalmainkat. Aztán gondolj az üres sírra, amely a halottakat feltámasztó Isten természetfeletti hatalmáról tanúskodik.

És most pihenj meg, engedd el magad kicsit, dőlj hátra és élvezd, hogy Jézus gyógyít testet, lelket egyaránt.

Minden, amire a gyógyuláshoz szükségünk van, Isten Fiának áldozatán keresztül vált elérhetővé. Akkor miért nem gyógyul meg több ember? Az egyik ok az, hogy a törvény alatt élnek.

Pál azt mondta, hogy a törvény a halál szolgálata (2Korinthus 3:7). Él a törvény szerint és az megbetegít, majd megöl. Ha azt hiszed, hogy azért vagy beteg, mert valamilyen bűn miatt elítélnek, vagy ha azt hiszed, hogy böjtölnöd és imádkoznod kell és más módon kell kiérdemelned a gyógyulást, akkor törvény alatt élsz. A hited szó szerint megbetegít és megakadályoz abban, hogy megkapd a gyógyulást, amely egyedül kegyelemből ered.

Ha a törvény alatt élsz, megnyomorító stresszt, szorongást, sőt, akár teljes depressziót is tapasztalhatsz. Személyesen sok olyan embert ismerek, akik szörnyű betegségeket szenvedtek el annak közvetlen következményeként, hogy jó keresztények próbáltak lenni. A probléma nem Krisztussal vagy a kereszténységgel van, hanem a „csináld magad” vallással. Ez az a gondolkodásmód, amely azt mondja, hogy meg kell dolgoznod azért, hogy meggyógyulj vagy bűnbocsánatot kapj. A probléma az, hogy nem sikerülhet, és lehet, hogy belehalsz a próbálkozásba. Az odaadás, a kudarc és az újrakezdés végtelen körforgása lehet, hogy szó szerint megtörheti az elmédet és a testedet.

A törvény megbetegít, de a jó hír az, hogy a kegyelem meggyógyított téged! Nincs többé fájdalom.

Hallottam egy hölgyről, aki cukorbetegséggel küzdött. Egyik alkalommal imádkoztam érte és az értékei helyreálltak, előtte elmondtam mit tett Jézus értük. Megígérhetem, hogy nem az én tudásom gyógyította meg! Hanem a Jézusban kinyilatkoztatott kegyelem jó híre.

Jézus azt mondta: „A ti hitetek szerint fog történni veletek”. Ismerek olyan embereket, akik meg vannak győződve arról, hogy Isten nem gyógyít és képzeld, soha nem látnak senkit meggyógyulni. Ismerek másokat, akik hisznek abban, hogy Isten most is gyógyít és ők meggyógyulnak. Te melyik lennél inkább? A hitetlen cinikus, aki eltemeti a szeretteit azzal az elégedettséggel, hogy tudja, igaza volt? Vagy egy hívő, aki talán nem minden alkalommal lát csodát, de néhányszor biztosan megtapasztalja? Inkább lennék részmunkaidős gyógyító, mint teljes munkaidős kételkedő. Inkább azokkal sétálok, akik ismerik az Isten Országának, Királyságának valóságát, minthogy a pálya szélén üljek azokkal, akik csak olvasnak róla.

71.

Mi Jézus gyógyszere?

Talán meglepődsz, ha megtudod, hogy a szekrényemben van néhány isteni gyógyszerem amely szuper hatékonyan gyógyít. Az úrvacsora nevet viseli, pászkat és vörös bort tartalmaz. A pászkában nincs semmi különleges, de abban van valami nagyon különleges, hogy az Úr halálát hirdetjük – és ezt tesszük, amikor úrvacsorát veszünk.

Amikor az Úr halálát hirdetjük, azt mondjuk, hogy Krisztus azért halt meg, hogy megszabadítson minket a bűntől és a bűn minden következményétől, beleértve a betegséget is. Egyetértünk a prófétával, aki azt mondta:

„Bizonyára felvette a mi fájdalmunkat és viselte a mi szenvedésünket ... és az Ő sebei által meggyógyultunk.” (Ézsaiás 53:4-5)

A régebbi írásokban az úrvacsora jótékony hatásait néztük meg és azt, hogy Pál apostol korintusiakhoz intézett utasításait néha arra használják fel, hogy visszatartsák a kegyelmet azoktól, akiknek a legnagyobb szükségük van rá. Az egyik ok, amiért néhányan haboznak az úrvacsorában való részvételtől, az az, amit Pál itt mond:

**„Mert akik esznek és isznak anélkül, hogy megkülönböztetnék a testet, Krisztus testét, ítéletet esznek és isznak önmaguk felett. Ezért vannak köztetek sokan gyengék és betegek, és sokan elaludtak.”
(1Korinthus 11:29-30)**

A szöveggörnyezetben Pál arról a negatív ítéletről beszél, amelyet a hitetlenek a kegyelem elutasításával magukra hoznak. De aztán tesz egy olyan megállapítást, ami a keresztényekre is vonatkozik. Alapvetően azt

mondja: Mi is szenvedhetünk, de nem azért, mert Isten elítél minket, hanem azért, mert mi magunkat ítéljük el a hitetlenség által.

A „hitetlen hívőnek” ellentmondásnak kellene lennie, de nem az. A hitetlen hívő az a keresztény, aki azt hiszi, hogy be kell tartania a szabályokat, hogy egészséges maradjon. Ez az az anya, aki betegre aggódik magát a gyermekei miatt. A nyomorult lelkész, aki az Úrért fáradozik. Hitetlen hívő minden olyan keresztény, aki a saját erőforrásaira és megértésére támaszkodik ahelyett, hogy az Úrra hagyatkozna. Ez egy egészségtelen életmód.

„De ha helyesen ítélnénk magunkat, nem ítélnének meg minket. De ha megítélnék minket, akkor az Úr fegyelmez minket, hogy ne ítéljen el minket a világgal együtt.” (1 Korinthus 11:31-32)

A fegyelmez szó ebben a versben nem büntetést fejez ki. Ez itt nevelést jelent. Mint amikor egy gyermeket nevelünk.

Pál ezt mondja: „Amikor megújítjuk elménket és megtanuljuk megkülönböztetni, hogy mi az Úrtól való és mi nem, akkor fiakká és leányokká nevelődünk és többé nem szenvedünk a bűn hatásaitól.”

Amikor megbetegszünk, tudd, hogy a betegség nem a Mennyei Apukánktól van. Amikor nyomás és stressz alá kerülsz, ugyanez a helyzet. A szorongással is ugyanez a helyzet. Ezek a rossz dolgok nem Istentől vannak. Ha ezzel egyetértesz, akkor megújítottad az elmédet és készen állsz arra, hogy az Úr halálát hirdesd a helyzeted felett. Mondd ki hangosan: „Krisztus azért halt meg, hogy egészséges életet élhessek. Betegség, távozz! Szorongás, menj el!”

Az úrvacsora vétele, amikor beteg vagy, nagyszerű módja annak, hogy gyakorold az Istentől kapott hitünket. Ez azt jelenti, hogy azt mondd: „Nem azonosulok ezekkel a tünetekkel. Én Jézussal azonosulok, aki hordozta a gyengeségeimet és megsebesült, hogy meggyógyuljak”.

Amikor megbetegedtem a covidtól, természetesen én is egyből félelemmel és aggodalommal reagáltam és meg kellett nyugodnom. Az egyik hely, ahol vigasztalást találok, az Ézsaiás e két szava: „Bizony, Ó ...” Bizonyára felvette a mi gyengeségeinket. Bizonyára Ó hordozta fájdalmainkat és betegségeinket. Továbbá szólt hozzám: Hogy nem tévedtem veled kapcsolatban és a megígért dolgokat meg fogod még cselekedni. Ez azt jelentette, hogy fel fogok gyógyulni.

Amikor betegeskedtem, gyakran úrvacsoráztam. Megköszöntük Jézusnak, hogy hordozta a betegségem, majd megparancsoltuk, hogy a betegség múltjon el. A változás drámai volt. Egy percen belül felélénkültem. Volt, hogy a lázam elmúlt és odamentem az asztalhoz és elfogyasztottam az ételt. A szokásos vidámságom visszatért és amikor aznap este lefeküdtem, hálát adtam Jézusnak a gyógyulásért.

De el kell mondanom, hogy nem látok minden alkalommal csodás gyógyulásokat, amikor imádkozunk. De egy dolgot megtanultunk, hogy nagyobb valószínűséggel látunk gyógyulásokat, amikor imádkozunk, mint amikor nem. Lehet, hogy rész munkaidős gyógyítók vagyunk, de az a vágyam, hogy minden alkalommal, amikor imádkozunk, megjelenítsük Jézust, a teljes munkaidős gyógyítót.

Az élet rossz hírei szerint a betegség és a halál elkerülhetetlen. A vallás rossz híre azt mondja, hogy meggyorsíthatod a saját halálodat, ha a halált hozó törvényben bízol és halott cselekedetekben veszel részt. A kegyelem jó híre azonban azt mondja, hogy többé nem a halál mondja ki az utolsó szót. Jézus az új élet szerzője. Őbenne van a gyógyulásunk, Ő nagyobb minden sérelemnél és Ő a Megváltónk, aki hatalmasabb a halálnál.

72.

Isten szeretete az engedelmességetől függ?

Ha Isten feltétel nélkül szeret minket, hogyan magyarázzuk azokat a szentírási helyeket, amelyek az Ő szeretetét az engedelmisségünkhöz kötik, mint például ez?

Ha szeretsz engem, megtartod parancsolataimat. (János 14:15) Magyarázat: Nem az a szeretet, hogy ti szerettek engem, hanem az, hogy én szeretlek benneteket. Azért tudod Istent szeretni, mert Ő szeretett előbb téged és ebben a szeretetben feltöltödsz és átitatódsz, belemerülsz. Szeretve vagy, ezért nagyra fogod értékelni és becsülni a szolgálatom prófétai befejezését, a kereszt munkáját. A parancsolatnak, előírásnak vagy megbízásnak fordított szó két összetevőből áll, ami azt jelenti, hogy elindulni egy meghatározott cél felé. Helyesen úgy mondanám, hogy a kereszten végbement Isteni cselekedet volt a megcélzott pont, a végcél, lezárult a megváltás cselekedete, ez volt a prófétai cél. És minél jobban szeret az Isten, annál jobban fogod értékelni a kereszten végbement valóságokat és elfogadod magadra érvényesnek azokat.

Vannak, akik úgy magyarázzák tévesen, hogy Krisztus iránti szeretetedet azzal kell bizonyítanod, hogy engedelmeskedsz neki. De mi, akik kegyelemben járunk, ezt úgy olvassuk, ahogyan Jézus mondta. Értjük, hogy az engedelmisség Krisztus szeretete megismerésének mellékterméke. Ez nem kis különbségtétel. Valójában ez a különbség élet és halál között.

Ha össze vagy zavarodva APU szeretetével kapcsolatban, akkor nagy terheket veszel magadra az engedelmisség rossz megértése miatt. Fogékony leszel arra a hazugságra, amely szerint az Istennel való kapcsolatodat

az határozza meg, hogy mit teszel. Arról a gondolkodásmódról beszélek, amely azt mondja: „Nem szeretheted Jézust az engedelmesség életmódjának elfogadása nélkül. Ha nem engedelmeskedsz, akkor nem szeretsz. Ha azt akarod, hogy úgy ismerjenek, mint aki szereti Jézust, akkor jobb, ha azt teszed, amit ő mond.”

Ez a magyarázat teljesen kitekert és teljesen megfordított. A Jézussal való kapcsolatunk szeretet alapú, nem feladat alapú. A valódi szeretetet valódi engedelmesség követi. Az engedelmesség gyümölcs, nem pedig gyökér.

73.

Mi az engedelmesség gyökere?

Minap láttam egy jelenetet egy Apa a lányaival sétált a játszótérre. Egy vízparti sétányon haladtak, amelyet néha áruszállító járművek használnak. A lányai előtte haladtak és a nagy zajban és izgalomban nem vették észre a jobbról közeledő furgont. Hangosan szólt nekik, hogy álljanak meg, és ők ezt meg is tették.

Mint a jó gyerekek, ösztönösen balra néztek a jármű után, amiről tudták, hogy biztosan jön, de nem láttak semmilyen autót. Vicces lett volna, ha nem lett volna veszélyes. Mindketten annyira igyekeztek balra nézni, hogy észre sem vették a jobbról közeledő furgont.

Bocsánat a drámaiságért, de ezen a ponton mindkét lány életveszélyes választás elé került: vagy a látás, vagyis annak alapján, hogy ők nem látták az autót, vagy abban a hitben kellett cselekedniük, hogy amit az apjuk mondott nekik, igaz. Viszketett bennük a vágy, hogy a játszóteret minél előbb elérjék, de az apjukba vetett bizalmuk biztonságban és nyugalomban tartotta őket. De szerintem értitek, mire akarok kilyukadni. Engedelmeskedtek az apjuknak, mert bíztak benne. Látjátok a kapcsolatot? A valódi engedelmesség a bizalomból következik, ami a szereteten alapul.

**„Aki szeret engem, az engedelmeskedni fog a tanításomnak.”
(János 14:23)**

Ha A, akkor B. Ha szeretsz valakit, akkor bízol benne és hallgatsz arra, amit mond. Ezt mondja itt Jézus. Ez nyilvánvaló, nem igaz? Itt van a másik oldala:

**„Aki nem szeret engem, az nem fog engedelmeskedni a tanításomnak.”
(János 14:24)**

Ha nem szeretsz valakit, nem fogod meghallgatni, amit mond. Ez is nyilvánvaló, nem igaz?

Csak hogy nem nyilvánvaló, mert sokan szeretet helyett félelemből próbálnak engedelmeskedni Istennek. Miért a félelem? Mert azt mondták nekik, hogy engedelmeskedniük kell, kerülniük kell a bűnt és mindent meg kell tenniük, amit a Biblia mond, mert ha nem teszik, Isten el fogja őket utasítani. A gyomokkal együtt fogja őket félredobni, azt mondja nekik, hogy távozzanak a kecskékkal együtt, és a terméketlen ágakkal együtt megégeti őket. Ez félelmetes dolog.

Mindig jó ötlet elkerülni a bűnt, de ha azt hiszed, hogy Jézus azért halt meg, hogy jó cselekvővé tegyen téged, és hogy a rettegést használja arra, hogy kényszerítsen betartani a szabályait, akkor millió mérfölddel tévesztetted el a célt. A szeretetben nincs félelem. A lányok nem azért álltak meg az út szélén, mert félnek az apjuktól. Nektek sem kellene félnetek a szerető, Mennyei Édes Apátoktól.

„Ha megtartjátok parancsaimat, megmaradtok a szeretetemben, ahogy én is megtartottam Apum parancsait és megmaradtam az ő szeretetében.” (János 15:10)

Ez megint úgy néz ki, mintha Jézus feltételes szeretetet hirdetne. Csak hogy Ő nem ezt teszi. Olvassátok el az előző verset:

„Ahogyan az APU szeretett engem, úgy szerettelek én is titeket. Most pedig maradjatok meg az én szeretetemben.” (János 15:9)

Pár apostol azért imádkozik, hogy Isten szeretetének mértékét jobban megismerjük, átéljük, felfogjuk. Mert ameddig nem éljük meg az irántunk való szeretetét, addig nem tudjuk továbbadni. A világ azért ilyen, mert nem ismerték meg az emberek Isten irántuk való Apai szeretetét.

74.

Hogyan szereti az Apu a Fiút?

Feltétel nélkül. Mielőtt Jézus bármit is tett volna a szolgálatban, Isten azt mondta: „Ez az én szeretett Fiam” (Máté 3:17). „Látjátok, mennyire szeret engem az én Apám?” – mondja Jézus. „Én is így szeretlek téged.” Jézus az irántunk való feltétel nélküli szeretetét hirdeti. Ez egy jó hír. Ennek mosolyra kellene húznia a szádat és egy nagy nevetésben kitörni.

Krisztus szeretete sziklaszilárd alap, amelyre építhetsz. De nem lesz sziklaszilárd az életed, ha nem fogadod el. Ezért következik ez a buzdítás:

Maradjatok a szeretetemben. Maradj, lakj állandóan a szeretetemben. Mélyre ereszd gyökereidet és ne engedd, hogy bármi is eltávolítson szeretetemtől. Ne hagyj, hogy a bizonytalanok megpróbálják elrabolni tőled a szeretetemet. Nézz a keresztre – a szeretetem már megvan benned. Más szerelmek csalódást okoznak, de az én szeretetem soha nem hagy cserben. Az én szeretetem az egyetlen állandó, amely összetartja a világotokat. Sütkérezz benne, fürödj benne, ússz benne, maradj benne. (János 15:9, Pál apostol parafrázisa)

Isten szeretete kitöltetett a szívedbe a Szent Szellem által. Ez a legjobb, legáldásosabb hír a világegyetemben. Ez az a hír, amire egy szeretet nélküli világnak a legnagyobb szüksége van. Talán hallottad már, de ezt a jó hírt minden egyes nap hirdetned kell magadnak. Jézus szeret engem. Ő tényleg szeret engem.

Aztán, ha már biztos vagy a 9. versben, akkor továbbmehetsz és elolvashatod a 10. verset, amit én így magyarázok: „Ha annyira bízol bennem, hogy azt teszed, amit mondok, az annak a jele, hogy megmaradsz a szeretetemben”.

A kérdés nem az engedelmesség kontra engedetlenség. Hanem a bizalom kontra bizalmatlanság. Ha tudod, hogy mennyire szeret téged Apu, akkor természetes módon fogsz bízni benne és engedelmeskedni neki.

Mi történik, ha nem maradunk meg az Ő szeretetében?

Emlékezzünk vissza az Apa a lányaival esetre. Láttátok, hogy a lányai engedelmesen, mozdulatlanul és biztonságban álltak. Ez a 25 milliós kérdés: Mi tartja őket mozdulatlanul, amikor tovább akarnak szaladni? Csak egy dolog – az irántuk érzett apai szeretet.

Mivel a lányok tudják, hogy mennyire szereti őket apjuk, bíznak benne, hogy döntéseket hozzon helyettük. Az apa látta azokat a dolgokat, amiket ők nem látnak, például a szembejövő furgonokat. Ugyanez a helyzet a Menyei Apuval is. Ő annyira szeret téged, hogy rábízhatod az életedet.

De mi van, ha az egyik lánynak rossz napja van? Talán rosszul kelt ki az ágyból. Talán éhes és ingerlékeny. Mi van, ha már nem marad meg a szeretetben? Lehet, hogy elkezd gondolkodni: Miért kell engedelmeskednem? Nincs szükségem arra, hogy bárki megmondja, mit tegyek. Elszaladok a játszótérre.

Így hát kirohan a furgon elé. És az engedetlensége miatt meg is halhat. De nem a földi apja az, aki megöli.

Ez is nyilvánvaló, ugye? Akkor miért gondoljuk, hogy Isten megbüntet minket, ha engedetlenek vagyunk? Az élet nehéz furgonja ledönt minket, és miközben vérzőn fekszünk, azt mondjuk magunknak: „Isten megfenyített engem”. Csakhogy nem így van. Nem Ő adott neked rákot, nem Ő tett feleslegessé, vagy nem Ő okozta, hogy a házastársad lelépett a gyerekekkel. Isten mindenható, de ez nem teszi Őt felelőssé mindenért, ami veled történik.

Meg kell értened, hogy Apu szeret téged, amikor engedelmes vagy és szeret akkor is, amikor engedetlen. Az Ő szeretete soha nem változik. De mi változunk. Lehet, hogy az Ő szeretetének napsütéséből az önbizalom árnyékába tévedünk. Amikor ez megtörténik, veszélybe sodorjuk magunkat. Ostoba döntéseket hozunk, hazugságokra hallgatunk és learatjuk a gyümölcsseit.

Ha a lány nem engedelmeskedett volna az apjának, lehet, hogy laposra tapossa a furgon, de biztos nem rúgta volna ki az apja a családból. Isten sem fog kirúgni a családjából, ha engedetlenek vagyunk. Az Ő örökkévaló szeretete nagyobb, mint a te pillanatnyi tévedéseid.

Most kérdezheted tőlem: Azt mondod, hogy az én engedelmisségem nem számít?

Dehogynem számít. Az Istennek való engedelmisség megóv attól, hogy minél kevesebb kárt, sérülést szenvedj el. Jézus azt tanácsolja, hogy maradjunk meg az Ő szeretetében, mert ez az otthonunk. Az Ő szeretete a te erős tornyod és menedéked.

Nem azért engedelmeskedünk, hogy kiérdemeljük a szeretetét (ez már megvan) vagy a megbocsátását (Krisztusban már a miénk). Ugyanazért engedelmeskedünk mennyei Apunak, amiért a lányok is engedelmeskedtek a történetben: Mert tudjuk, hogy Ő JÓ, szeret minket és a legjobbat akarja nekünk.

75.

Miért esett el Ádám?

Ádám nem engedelmeskedett Istennek és elszenvedte a következményeket. Jézus adott nekünk egy második esélyt – ezúttal ne szúrjuk el. Isten teljes engedelmességet követel. Az ördög mindent megtesz, hogy engedetlenségre bírjon, mert tudja, hogy „Isten haragja az engedetlenekre száll”. Tehát tedd, amit mondanak neked és engedelmeskedj.

Ez volt a szokásos prédikáció az engedelmességről. Hallottad már korábban, úgy vélem. Lehet, hogy az én verzióm egy kicsit nehézkes és túlzó. Lehet, hogy az a verzió, amit hallottál, tapintatosabb volt és hangulatos zenével és oltárhívással érkezett. De ha a csattanó az volt, hogy „Engedelmeskedned kell Istennek, különben”, akkor amit hallottál, az tiszta törvény volt.

Remélem, megérted, hogy a „törvény” alatt nem feltétlenül a Tízparancsolatot értem. Törvény az, ami azt mondja, hogy meg kell tenned valamit, hogy Isten szeressen, megáldjon és elfogadjon. Engedelmes életmódot kell élnünk, ha az Úrnak tetszeni akarunk – ez törvény. Ha Jézust akarod követni, akkor engedelmeskedned kell az Ő szavának – ez is törvény.

Bármelyik törvényalapú üzeneten elgondolkodva, nem fogod megtalálni benne Isten szeretetét és kegyelmét. A törvényt hirdető prédikátornak kész válasza van. „Jézus azt mondta, hogy ha szeretsz engem, engedelmeskedni fogsz nekem. Istent szeretni azt jelenti, hogy engedelmeskedünk kell a parancsainak. Istent félni kell és engedelmeskedni kell neki”. Ez ijesztően hangzik. Ez úgy hangzik, mintha Isten szeretete az én tökéletes engedelmességetől függne és hogy őszinte legyek, nem vagyok mindig tökéletesen engedelmes. Ha nem engedelmeskedem, az azt jelenti, hogy Isten nem fogad el engem? Ez azt jelenti, hogy nem vagyok valóságosan megmentve?

Bingó!

A törvényprédikátorok, más szóval „börtönbe záró pásztorok” ott tartanak téged a székeken ülve, szorongva és készen arra, hogy megetessenek a halott cselekedetek listájával, amit meg kell tenned, hogy Istennek kedves legyél. Tüzes retorikát és apróra vágott szentírási szövegeket használnak, hogy az feltételekhez kötött ígéretet örületébe kergessen. Ezután mondhatod: – „Uram, mindent megteszek, amit a Biblia mond”.

Tudod, mi történik ezután? Nos, ha erős az akaratod és sikeres leszel, akkor téged fognak megkérni, hogy tegyél bizonyosságot, mint egy két lábon járó sikeres keresztény, és ekkor az egőd kap egy kiadós injekciót a vallásos büszkeségből. De ha a tested gyenge, akkor kudarcként marginalizálnak és bűntudat és kárhóztatás fog béklyózni, mert ezt hirdetik. Mindkét esetben veszítesz. Most kérdezheted tőlem:

„Ádám te az engedelmisség ellen vagy?” Nem vagyok. A hús-vér, „megtudom csinálni” kereszténység ellen vagyok. Ellenzek mindent, aminek önbizalomszaga van.

Ahhoz, hogy az engedelmisség kérdésének lényegéig eljussunk, vissza kell mennünk a kezdetekhez, vissza az Édenkertbe. A helyes válaszhoz fel kell tennünk a helyes kérdést, ami a következő: Miért esett el Ádám? Sok éven át az volt a válaszom erre a kérdésre: „Ádám nem engedelmeskedett Istennek.” Ez elég egyszerűnek tűnik, nem igaz? Isten azt mondta Ádámnak, hogy ne egyen; Ádám evett. A történet vége.

Csakhogy ez nem a történet vége. Még csak nem is a helyes történet. Ádám engedetlenségénél van egy mélyebb probléma, az engedetlenség csak megnyilvánuló tünet volt. A mélyben lappangó probléma az volt, hogy nem bízott Istenben. Azzal, hogy megette a tiltott gyümölcsöt, Ádám kijelentette, hogy Isten megbízhatatlan, hazug. Tetteivel azt mondta: „Istenem, én jobban tudom, mint te. Én magam is el tudom dönteni ezeket a dolgokat. Jobb nekem nélküled”. És így Ádám, tele istentelen bölcsességgel, lelépett a járdáról, egyenesen a halálnak nevezett furgon elé. Nagy hiba volt.

Hozzánk hasonlóan Ádám is a bizonytalanság világában élt. Hozzánk hasonlóan neki is voltak kérdései, amelyekre nem tudott válaszolni. Ilyen kérdések, mint ezek: „Miért tiltotta meg Isten, hogy erről a bizonyos fáról egyek?” és „Mi az a ‚halál’, amiről azt mondta, hogy ha eszem, akkor mi is lesz?”.

Ádám sötétben tapogatózott és ez volt a lényeg. Isten szándékosan tervezte így a dolgokat, mert azt akarta, hogy Ádám és Éva bízson benne. Azzal, hogy bevezette a bizonytalanságot a világukba, meghívta őket a tőle

való függés kapcsolatára. Ha bíztak volna benne, akkor a bőséges életet élvezhették volna. Ők azonban a saját útjukat választották és így learatták döntésük szörnyű következményeit.

Az élet egy kapcsolat, egy meghívás, hogy válaszoljunk a Mennyei Apukánk közeledésére, aki szeret minket és meg akarja osztani velünk az életét. Ahogy Ádámnak, úgy nekünk is. Gondoljatok bele. Az életben sokkal több van, mint amit felfogni vagy kezelni tudunk. Egyszerűen nem tudod hogyan alakulnak a dolgok. Nem tudhatod, hogy a ma hozott döntéseid holnap jónak bizonyulnak-e. A helyes irányt választottad-e? Egy év múlva is meglesz-e még a munkád? Mi lesz, ha a gazdaság hanyatlik, vagy az egészségi állapotod megromlik? Nem tudhatod.

Akárhogy is próbálkozunk, egyszerűen nem vagyunk arra teremtve, hogy megbirkózzunk mindazzal, amit az élet elénk hoz. Függségre vagyunk tervezve. Arra vagyunk teremtve, hogy bízzunk egy hűséges Apában, aki szeret minket.

Az élet nagy, mi pedig kicsik vagyunk. De a jó hír azt hirdeti, hogy Isten a legnagyobb és a legapróbb szükségleteinkig gondoskodik rólunk. Ő egy gondviselő Apa.

76.

Mi a hitetlenség két arca?

Az engedelmesség ugyanolyan biztosan követi a bizalmat, mint az engedetlenség a bizalmatlanságot. De hogyan néz ki a bizalmatlanság? A bizalmatlanságnak két aspektusa van: (1.) A bizalmatlanság az, amikor Ádám semmibe veszi Istent és azt mondja: „Én jobban tudom” és (2.) a bizalmatlanság az, amikor az izraeliták a Sínai-hegyen azt mondják: „Isten, mondd meg, mit tegyünk és mi megtesszük” (lásd 2Mózes 19:8).

Ne tévesszen meg az izraeliták azon vágya, hogy engedelmeskedjenek Istennek. Az indítékaik romlottak voltak és a szívük hitetlen volt. Ha bíztak volna Istenben, nem kértek volna szabályokat. Azt mondták volna: „Istenem, emlékezz meg az Ábrahám atyánkkal kötött szövetségedről és áldj meg minket”. Ehelyett lényegében azt mondták: „Isten, nem hiszünk az Ábrahámnak tett ígéreteidben. Mondd meg nekünk, hogyan áldhatjuk meg magunkat”. És Isten azt adta nekik, amit kértek: szabályokat az önmegáldásra.

Ma sokan vannak, akik kulcsokat keresnek és elveket, irányelveket és stratégiákat keresnek (lásd: pszichológia könyvek tucatjait) – bármit, csak magát Istent nem. Izraelita hozzáállással járnak templomba vagy olvassák a Bibliájukat: „Csak mondd meg, mit tegyek, és én megteszem”.

A Biblia szabályait vagy Jézus piros betűit bálványozva olyan hitről árulkodnak, amely inkább önmagukban, mint Apjukban hisz. Ez az önbi-zalom olyan gondolkodásmódban nyilvánul meg, amely azt mondja: „Biztonságban leszek, ha betartom a szabályokat, Isten megáld, ha betartom a szabályokat és Isten elégedett lesz velem, ha betartom a szabályokat”.

Mintha Jézus soha nem is jött volna el. Mintha még mindig a régi törvénytisztelő szövetség alatt állnánk. Akik így élnek, ugyanolyan hitetlenek, mint az izraeliták. Ők ugyanúgy elutasítják Istent, mint Ádám

tette. Hát nem értitek? Az élet nem a szabályokról szól, hanem a kapcsolatról.

Hogyan válik a szeretet engedelmességgé?

Képzeld el, hogy ez az esküvőd napja. Megtörtént a szertartás és már kezdtek ellazulni, amikor a lelkész átad nektek egy ajándékot, egy vastag könyvet, a Házassági szabályokat. „Olvassátok el”, mondja. „A boldog házasság titka benne van.” Érdeklődve nyitod ki a könyvet. Benne számos szabályt és iránymutatást fedezel fel: „Légy őszinte, légy kedves, mondj mindig igazat, figyelj jól, tartsd be az ígéreteidet, mondd azt, hogy 'kérlek' és 'köszönöm', bocsáss meg, ne kívánd a szomszédod feleségét” – és ilyesmik. Kezdetben azt gondolod: Ez aranyat ér! Sikeres házasságot akarok, ezért mindent meg fogok tenni, amit ez a könyv mond.

Tovább olvasod és rájössz, hogy több szabály van a házasságra vonatkozóan, mint amennyit el tudtál volna képzelni. Vannak szabályok a különleges napokra és a különböző évszakokra, szabályok arra vonatkozóan, hogy mit együnk és mit viseljünk, szabályok a tulajdonjogokra vonatkozóan, szabályok az intimitásra vonatkozóan, szabályok a családtervezésre vonatkozóan és még több száz más szabály. Fúú! Nem is tudtam, hogy a házasság ilyen kemény munka. De én áldott házasságot akarok, ezért betartom a szabályokat. Még a nászutunkra is magammal viszem ezt a könyvet.

De aztán az utolsó oldalra lapozol és egy meglepő, nagy betűkkel írt üzenetet találsz:

Ha szereted a házastársadat, hagyd figyelmen kívül ezt a könyvet. Nincs rá szükséged. Ha szereted a házastársadat, minden szabályt könnyedén be fogsz tartani.

Ez jó hír lehet. Micsoda megkönnyebbülés! Otthon hagyhatom a könyvet és élvezhetem a házastársamat. Mégis vannak, akik ezt nem fogják megtenni. Ők megtartják a könyvet, csak a biztonság kedvéért. De nincs semmiféle „csak a biztonság kedvéért”. Nincs olyan elképzelhető helyzet, amikor a szabályok helyettesíthetnék az igaz szerelmet. Értitek már? Ha szereted a házastársadat, nincs szükséged a könyvre és ha nem szereted a házastársadat, a világ összes szabálya sem fog segíteni.

Néhányan úgy kezelik a Bibliát, mintha az egy szabálykönyv lenne, hogy hogyan kell házsnak lenni Jézussal. Azt gondolják, hogy boldog házasságuk lesz, ha mindent megtesznek, amit a Biblia, vagy legalábbis Jézus mond. De a szeretet nem így működik. Ha szereted Jézust, akkor nincs

szükséged a szabályokra és ha nem szereted Jézust, a szabályok sem segítenek. A szeretet a szívből jön, nem egy könyvből.

És mégis, Isten segítsen meg minket, vágyunk a szabályokra és az utasításokra. Istenem, kell lennie valaminek, amit megtehetek. Isten tehát irgalmasságában és türelmében megadja nekünk minden parancsok csúcsát:

„Az én parancsom ez: Szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket.” (János 15:12)

Akarsz egy parancsot, amit be kell tartanod? Ez a te parancsod. Szükséged van arra, hogy tegyél valamit Jézusért? Akkor tedd azt, amit itt mond: „Szeressétek egymást”. De várj egy pillanatot. Olvasd el a parancs többi részét: „Szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket.”

Itt van a kegyelem. Jézus nem törvényt ad nekünk, amit be kell tartanunk. Nem is tart egy nagy botot a fejünk fölé és azt mondja: „Szeressétek egymást, hogy bebizonyítsátok, hogy engem szerettek”. Azt mondja, hogy a mások iránti szeretetünk mindig csak válasz lehet az Ő irántunk való szeretetére. Ő vezet, mi pedig követjük. Ő ad, mi kapunk és csak ezután adhatjuk azt, amit kaptunk.

Látjátok itt Jézus bölcsességét? Ha olyan ember vagy, aki vágyik a szabályokra, akkor ezt lehetetlen betartani. Ha nem tapasztaltad meg az Ő feltétel nélküli szeretetét, akkor nehezen fogsz tudni szeretni másokat. Ez pusztá fáradság lesz és újra és újra kudarcot fogsz vallani. Olvasd Jézus szavait törvényként és hamarosan nyilvánvalóvá válik a kegyelem iránti igényed. „Istenem, segíts meg engem! Nem tudom megtenni.”

Ott a pont, ha így gondolkodsz, menni fog.

Most a kegyelem tart ott téged, ahol kell – önmagad végére értél és készen állsz arra, hogy igyál szeretetének forrásából. Elkezdesz a parancsának második részére összpontosítani: ahogyan én szerettelek téged. Emlékszel a keresztre és az üres sírra és arra, hogy Jézus mi mindent tett érted. Szeretett téged, megbocsátott neked és magához édesgetett. Mindezt azelőtt tette, hogy te egy áldott dolgot tettél volna.

Hirtelen leesik a tantusz. A kegyelem kiugrik a szavaiból és medvebocsszerű öleléssel borul rád. Egy pillanat alatt minden megváltozik és te más emberré válsz. Egy megölelt emberré. Isten szeretett gyermekévé váltál.

Ahogy befogadod APU szeretetét, rájössz, hogy nem tudsz mindent magadban tartani. Meg kell osztanod másokkal, különben szétrobbansz.

„Krisztus szeretete kényszerít minket” – mondta Pál (2Korinthus 5:14). Energiát ad és motivál bennünket. Amikor megragad a nagy szeretet ereje, az erőt ad ahhoz, hogy pazarlóan szeress. Úgy találod, hogy Jézus parancsát könnyebb megtartani, mint megszegni. Ez nem azért van így, mert a kegyelem segít betartani a szabályokat – lehet, hogy nem is tudjuk, mik azok –, hanem azért, mert Krisztus él bennünk és amit Krisztus mond, azt Ő meg is teszi.

Zárszóként megosztanám azt a pár gondolatot és kérdést ami cikázott a fejemben a szeretettel és Évával kapcsolatban: Éva talán nem is szerette az Apját az édenben? Talán nem élte át, hogy Apja szereti?

„Ne szeressétek a világot, se azokat, a mik a világban vannak. Ha valaki a világot (gyümölcsöt) szereti, nincs meg abban az Apu szeretete. Mert mindaz, a mi a világban van, a test kívánsága, és a szemek kívánsága, és az élet kérdése nem az Aputól van, hanem a világból.”
(1.János 2.15.)

Azért evett a gyümölcsből Éva, mert nem volt meg benne az Apu szeretete? Azért szerette a világ kínálta gyümölcsöt, mert nem tudta, hogy Apja szereti? Válaszom az, hogy nem volt meg benne az Apu szeretete. És mi a te válaszod?

77.

Mi a megbocsáthatatlan bűn?

A tizenkilencedik századi dán filozófus, Søren Kierkegaard Isten által elátkozott ember volt. Vagy legalábbis így gondolta, mert apja elkövette a megbocsáthatatlan bűnt.

Gyermekként Michael Kierkegaard nagyon szegény gyerek volt, aki melankóliával küzdött. Egy gyenge pillanatában megátkozta Istent a nehézségei miatt és ezzel elkövette a megbocsáthatatlan bűnnek hitt bűnt. Ezután sikeres üzletember lett, fiatalon visszavonult és hosszú, teljes életet élt. De a hiba megtörtént. A szavak elhangzottak. Michael abban a tudatban nevelte fel gyermekeit, hogy Isten bosszút fog állni. Természetesen ez soha nem történt meg. Valójában a koppenhágai Kierkegaardok egészségesek voltak és jólétben éltek. De az apa félelmei formálták a fiút.

A szigorú vallási diétán nevelkedett Søren büntudattal küzdött és kétségbeesett könyveket írt olyan címekkel, mint A halálos betegség. Szorongásai tették őt az egyik legnagyobb egzisztencialista filozófussá, de nem volt boldog ember. Valójában Kierkegaard volt vitathatatlanul a legborúsabb dán Hamlet óta.

Gyakran hallok olyan emberektől, akik Kierkegaardhoz hasonlóan a megbocsáthatatlan bűn miatt aggódnak. Attól félnek, hogy olyasmit tettek, ami miatt nem tudnak megváltást és reményt találni.

Bizonyára a szorongás egyik legnagyobb forrása a bűn és a megbocsátás körüli zűrzavar. „Vajon Isten meg fog-e bocsátani nekem? Túl messzire mentem?” A szorongó elme számára rendkívül nyugtalanító a gondolat, hogy minden örökre elveszett.

Van megbocsáthatatlan bűn? És ha igen, mi az? Vigyük ezt a kérdést bármelyik bibliamagyarázó testvérhez és a végén egy olyan listát kapunk a bűnökről, mint az alábbi. A rossz hír az, hogy a teológusok szerint ezek

közül a bűnök közül egy vagy mindegyik megbocsáthatatlan. A jó hír az, hogy a teológusok néha tévednek. Lehet, hogy a listán szereplő bűnök közül egyet vagy mindet elkövetted, de nyugodt lehetsz, hogy egyik sem megbocsáthatatlan:

1. Olyan hozzáállás, amely a rosszat jónak, a jót pedig rossznak nevezi
2. A tisztelet hiánya
3. Makacs és taníthatatlan vagy
4. Nem szereted az Urat teljes szívedből, lelkedből és elmédből
5. Szándékosan vagy szokás szerint vétkezel
6. Meg nem vallott bűnök
7. Meg nem bánt bűn
8. Megbocsátás nélküliséget hordozol a szívedben
9. Az Úr nevének hiábavaló használata
10. Tiszteletlen gondolatok a Szent Szellemmel kapcsolatban

Van néhány rossz dolog ezen a listán, ami árthat neked. Például, ha megbocsátatlanságot táplálsz a szívedben. Van olyan helyzet az életben, amikor az nem segít, ha azt mondd egy fiatal anyának, akinek a férje lelépett a legjobb barátnőjével, hogy meg kell bocsátania neki, különben örök kárhozat vár rá. Ennyi erővel akár azt is kérhetnéd tőle, hogy járjon a vízen. A megbocsátást nem fenyegetéssel és figyelmeztetéssel kell tálnunk. Abban a reményben tehát, hogy néhány ember alkotta igát megtörhetünk, tekintünk át néhányat ezek közül az úgynevezett megbocsáthatatlan bűnök közül.

Melyek a megbocsátható bűnök?

Egyesek szerint a megbocsáthatatlan bűn a rossz hozzáállás vagy a tisztelet hiánya, vagy az, hogy valaki makacs és taníthatatlan. Ez badarság. Jézus nem azért szenvedett és halt meg, hogy beírasson minket egy illetan órára. Nem kapunk pontokat azért, mert gyorsan tanulunk és nem kapunk büntetést azért, mert ostobák vagyunk. A hozzáállás kétségtelenül fontos, mivel befolyásolja az életmódunkat, de a rossz hozzáállás éppúgy nem zárja ki a szentet, mint ahogy a jó hozzáállás sem engedi be a bűnöst.

Mások szerint a megbocsáthatatlan bűn az, ha nem szereted az Urat teljes szívedből, lelkedből és elmédből. Az, hogy a vasárnapi focit Jézus elé helyezzük. Ez a hit természetesen a vallási pontozás rendszeréhez vezet.

Ez a régi „tartozom – kontra törlesztettem” játék. De Isten nem azt számolja, hogy hány órát fordítasz a gyülekezetre, szemben azzal, hogy hány órát töltesz focizással, vagy bármi mással, amit szórakozás közben csinálsz. Isten találta ki a szórakozást.

A parancs, hogy szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, lelkedből és elmédből, a régi törvénytisztelő szövetség része. Jézus a „törvényben” a legnagyobb parancsolatként azonosította (lásd Máté 22:36-37). De mi nem a törvény, hanem a kegyelem alatt vagyunk. A törvény alatt szeretted, mert muszáj volt, de a kegyelem alatt azért szeretünk, mert Ő szeretett minket először. A törvényen alapuló szeretet alacsonyabb rendű és mesterkélte. De a kegyelmen alapuló szeretet igazi.

Mi a helyzet az akaratlagos bűnnel? Az akaratlagos bűn megbocsáthatatlan? Nos, ha Jézus nem tudja megbocsátani a szándékosan elkövetett bűnöket, akkor senki sem menekül meg. A bűn az bűn. Ha Isten nyilvánvalóan vezetne a bűnökről, ki állhatna meg (Zsoltárok 130:3)? A jó hír nem az, hogy Isten csak néhány bűnödöt bocsátotta meg – azokat, amelyeket véletlenül követtél el –, hanem minden bűnödöt megbocsátotta örökre.

Hallottam, hogy egyesek azt mondják, hogy a megbocsáthatatlan bűnök azok, amelyeket nem bánunk meg és nem is vallunk meg. Úgy tűnik, elfelejtik, hogy Jézus olyan embereknek is megbocsátott, akik nem bánták meg, nem vallották meg és még csak nem is kértek bocsánatot. Azt is elfelejtik, hogy Ő már jóval születésünk előtt megbocsátott nekünk. Ha azt gondolod, hogy „meg kell bánnom vagy meg kell vallanom, mielőtt Isten megbocsát nekem”, akkor halott cselekedetekben bízol. Árcédulát teszel a kegyelemre. Nem lehet megdolgozni a megbocsátásért. A megbocsátás ingyenes kegyelmi ajándék.

78.

Mi a helyzet a megbocsátatlansággal, amit a szívünkben hordozunk?

Nem azt mondta Jézus, hogy „Isten nem bocsát meg nekünk, ha mi nem bocsátunk meg másoknak”? Igen, de csak azért, hogy bebizonyítson valamit néhány törvénytisztelő zsidónak. Gondoljatok bele. Ha a megbocsátás hiánya bűn és Isten nem bocsát meg nekünk, ha azt hordozzuk, akkor Isten maga is vétkezik azzal, hogy megbocsátást nem alkalmaz velünk szemben. Akkor Ő egy bűnös Isten lenne, és ez nekünk rossz hír. De Jézus vére volt a fizetség a bűnbánatot nem tanúsító világ bűneiért. Isten megbocsátotta minden bűnünket, igen, ez a jó hír.

Mi van, ha hiába veszem fel az Úr nevét?

A gyülekezetben tanították, hogy Jézus nevének nem megfelelő módon való kimondása súlyos bűn. Olyasvalami volt, amit egyszerűen nem szabadott megtenni. Mi történne, ha mégis megtenném? Én soha nem tettem meg, mondhatnám, de ez nem igaz. Kimondtam és minden várakozással ellentétben nem csapott agyon a villám. Nem is vittek el börtönbe (igaz ott voltam) és nem köveztek meg, ahogy az a régi szövetségben történt (lásd 3Mózes 24:15-16).

Ha megátkoztad Istent, vagy hiába vetted az Úr nevét, légy hálás, hogy egy új és jobb szövetségben élsz. Hála Istennek Jézusért, aki azt mondta:

„Aki egy szót szól az Emberfia ellen, annak megbocsátanak...” (Máté 12:32)

Lehet, hogy megátkoztad Istent, de Ő megáldott téged. Lehet, hogy rosszat mondtál róla, de Ő életet mond feletted. Lehet, hogy ellenséggént viselkedtél, de a jó hír az, hogy Isten szereti az ellenségeit.

De mi a helyzet a vers további részével?

„... de aki a Szent Szellem ellen beszél, az nem lesz megbocsátva sem ebben a korban, sem az eljövendő korban.” (Máté 12:32)

Itt Jézus megnevezi azt az egy dolgot, ami nem bocsátható meg, nevezetesen a Szent Szellem ellen való beszéd.

Mi a helyzet a Szent Szellem szidalmazásával?

Rendszeresen hallom olyan emberektől, akik betegesen aggódnak, hogy elkövezték a megbocsáthatatlan bűnt. Vannak, akik azért félnek, mert rosszat mondtak Istenről. Egy ember azt mondta nekem, hogy Istent gonosz szellemnek nevezte. Azt sem tudja, miért mondta ezt. Akkor még nem ismerte Istent és most, hogy ismeri, nem mondana ilyeneket. Meggyóna és könnyek között megbánta, de fél. Kérte, hogy segítsék.

Mások azért aggódnak, mert kétségeik voltak Istennel kapcsolatban és attól félnek, hogy a kétségeik kizárják őket a mennyek országából. Egy másik férfi azt írta nekem, hogy keresztényként nevelkedett, de átélte a kételemek időszakát. Körülbelül egy évvel ezelőtt nézett egy videót, amelyen keresztények és ateisták vitakoztak. Egy rövid pillanatra azt gondolta, ennek semmi értelme, Isten biztosan nem létezik, majd azt mondta magában: Most lettem ateista. Rosszul kezdte érezni magát és azt mondta: Nem, én keresztény vagyok. Néhányszor oda-vissza ment ez a gondolat és szörnyen érezte magát. Nem tudom, miért mondta, amit mondott, de azóta is aggódik emiatt.

Ezek nem kis aggodalmak. Az az elme, amelyik nem talál nyugalmat Jézusban, hiperaktívvá válik és hajlamos az összeomlásra. Az egyik betegség, amiről újra és újra hallok, azok a kényszerbetegségek. A kényszerbetegség egy szorongásos rendellenesség, amelyet könnyen felzaklató gondolatok és ismétlődő viselkedések jellemeznek, amelyeket abban a reményben végeznek a „beteg”, hogy a szorongások elmúljanak. Keresztény kontextusban a megbocsáthatatlan bűn miatti szorongás könyörtelen vallásos tevékenységhez vezethet, ahogy ezt ez a történet is szemlélteti:

Az elmúlt években a megbocsáthatatlan bűn kérdésével küzdöttem. A legszörnyűbb gondolataim vannak a Szent Szellemmel kapcsolatban. Gyűlölöm ezeket a káromló és dühös gondolatokat és azt, hogy képtelen

vagyok megállítani őket. Gyakran a napjaim bűnvallással telnek e szörnyű gondolatok miatt. Minél több bűnt vallok meg, annál rosszabb leszek. Nemrég diagnosztizálták nálam a kényszerbetegséget.

Ezek szívszorító történetek és annyira szükségtelenek. Ezek a rossz teológia rossz gyümölcsei. Amikor azt mondják, hogy az örök életed attól függ, hogy képes vagy-e a helyes dolgokat mondani vagy a helyes dolgokat hinni és soha meg nem botlani, a katasztrófa elkerülhetetlen. Egyszerűen nem arra vagyunk teremtve, hogy ilyen súlyos terheket cipeljünk.

Mindannyian mondtunk már olyan dolgokat, amelyeket megbántunk és tettünk olyanokat, amelyeket bárcsak ne tettünk volna meg. Ilyen az élet. A vallás rossz híre azt mondja, hogy meg kell fizetned a rossz döntéseidért, de a kegyelem jó híre azt mondja, hogy Jézus képes arra, hogy minden dolgot, beleértve a zűrzavaraidat és hibáidat is, jóra fordítsa. Ő a mi NAGY Megváltónk. Ő veszi a megtört embereket és egészsé teszi őket. Ábrahám kételkedő volt; Isten a hitben atyává tette őt.

Ha rosszat mondtál a Szent Szellemről, az valószínűleg azt jelenti, hogy nem ismered Őt túl jól. Ami azokat a rossz gondolatokat illeti, amelyek néha eszedbe jutnak, ne tedd magadévá. Ahogy a mondás tartja, nem tudod megállítani a fejed felett repülő madarakat, de meg tudod akadályozni, hogy fészket építsenek a hajadban és onnan csipkedjék a szemedet és rád tojjanak. Krisztus elméje van benned, ezért küldd el azokat a rossz gondolatokat.

Ha aggódsz, hogy elkövetted a megbocsáthatatlan bűnt, ne ess pánikba. Nem léptél át valami olyan határt, ahonnan már nincs visszaút. Honnan tudhatom? Mert az aggodalom, hogy elkövetted a megbocsáthatatlan bűnt, biztos jele annak, hogy nem követted el.

79.

Mit jelent tehát az, hogy a Szent Szellem ellen beszélni?

„Bizony mondom nektek, az embereknek minden bűnük és minden rágalmuk megbocsátható, de aki a Szent Szellem ellen káromkodik, annak soha nem bocsátják meg ...”

(Márk 3:28-29)

Ha attól félsz, hogy valami megbocsáthatatlan dolgot tettél, Jézus azt mondta, hogy csak egy dolog van, ami nem bocsátható meg és ez a Szent Szellem elleni beszéd vagy káromlás. Mit jelent káromolni valakit? Régebben azt hittem, hogy az istenkáromlás az, aki az Úr nevét helytelenül emlegeti, de ez nem egészen így van. Káromolni azt jelenti, hogy valakit rágalmazni, vagy úgy beszélni valaki ellen, hogy az sérti vagy lejáratja a jó hírnevét. Itt van egy példa a Bibliából:

Miért nem azt mondjuk – ahogyan egyesek rágalmazóan (blaszfēmēō) állítják, hogy mi mondjuk –, hogy „tegyünk rosszat, hogy jót cselekedjünk”? Az ő elítélésük jogos! (Róma 3:8)

Amikor az emberek azzal vádolták Pált, hogy a kegyelmet a bűnre való feljogosításként prédikálja, azt mondta, hogy a megjegyzéseik rágalmak vagy káromlások. Más szóval, állításaik hamisak voltak és ártottak a hírnevének és az üzenetének.

A Szent Szellemet káromolni annyi, mint rágalmazni Őt. Azaz ellene és a szolgálata ellen beszélni. Nemet mondani, amikor Ő igent mond. Rossznak bélyegezni azt, amit Ő jónak nevez és megbecsülni azt, amit Ő utálatosnak tart.

Ahhoz, hogy megértsük, mit jelent hamisan beszélni a Szent Szellemről, fel kell fedeznünk, mi igaz róla és a szolgálatáról. Íme három dolog, amit a Szent Szellem tesz:

„Amikor eljön, meg fogja győzni a világot ... a bűnről, mert nem hisznek bennem.” (János 16:8-9)

Az első dolog, amit a Szent Szellem tesz, hogy igyekszik meggyőzni téged arról, hogy Jézus a bűn ellenszere. „A bűn tekintetében lásd Jézust”. Akár a bűnnel küzdesz, akár amiatt aggódsz, hogy valami megbocsáthatatlant követtél el, az orvosság ugyanaz. Jézus kereszten elvégzett valósága.

Mondhatod nekem: de Ádám, te nem tudod, hogy mit tettem. Ez igaz, de csak azt kell tudnod, hogy Jézus mit tett. Nem számít, mit tettél, vagy milyen rossz voltál, az Ő kereszthalála az egyszeri és végleges megoldás minden bűnödre. Őbenne teljes és tökéletes megbocsátásod van most és mindörökre.

Hiteltelenítjük Jézust és rágalmazzuk a Szent Szellemet azzal, hogy azt gondoljuk, cselekednünk kell ahhoz, hogy Isten megbocsásson nekünk. Lehet, hogy eddig így gondolkodtál és azt mondtad magadnak: meg kell térnem és meg kell vallanom a hibákat, hogy megbocsásson nekem. Ez egy rossz gondolkodás volt és most nézd meg a helyeset. Az Igazság az, hogy megbánod, vagyis (megváltoztatod hitetlen gondolkodásodat) és megvallod (egyetértesz Istennel, hogy Jézus mindent megtett), mert megbocsátást kaptál. A megbocsátás jó, de ennél többre van szükség. A megbocsátás kijuttat, de nem visz be. A mennyek országába való belépéshez olyan igazságosságra van szükséged, amely meghaladja a farizeusokét (Máté 5:20).

„Amikor eljön, meg fogja győzni a világot ... az igazságról, mert én elmegyek az én Apámhoz és ti nem láttok engem többé.” (János 16:8,10)

A második dolog, amit a Szent Szellem tesz, hogy igyekszik meggyőzni téged arról, hogy az igazságosság, amire szükséged van, Isten ingyenes ajándékaként érkezik (Róma 1:17).

Hiteltelenítjük Jézust és rágalmazzuk a Szent Szellemet azzal, hogy azt hisszük, mi magunk tehetjük magunkat igazgá és Istennek tetszővé. Ez a

farizeusok hitetlen vallása. Ha pozitívan akarsz reagálni a Szent Szellemre, akkor engedd meg neki, hogy meggyőzzön arról, hogy Krisztusban ugyanolyan igaz vagy, mint Ő. Érts vele egyet és hirdesd, mondd ki hangosan: „Én vagyok Isten igazsága Krisztus Jézusban!”.

„Amikor eljön, meg fogja győzni a világot ... az ítéletről, mert e világ uralkodója megítéltetett.” (János 16:8, 11)

80.

Mi a Szent Szellem káromlása?

A Szent Szellem szolgálatának harmadik aspektusa arra törekszik, hogy meggyőzzön benneteket arról, hogy e világ fejedelme elítéltetett. Nem ti vagytok elítélve, hanem a Sátán. Ha fogékony vagy a Szent Szellem meggyőzésére, akkor kijelentheted: „Most már nincs kárhóztatás számomra, mert Krisztus Jézusban vagyok!“. És még egy Jó hír: Ha Isten melletted van, ki lehet ellened? (Róma 8:1, 31).

Hiteltelenítjük Jézust és rágalmazzuk a Szent Szellemet azzal, hogy azt gondoljuk, hogy bűnősként ítélnék meg minket, vagy hogy Isten megbüntet minket a hibáinkért. Ez a kereszt elutasítása. Ez azt jelenti, hogy Jézus nem vette el a világ bűneit és a mi bűneinket nem távolította el olyan messzire, mint kelet a nyugattól. Ha Jézus nem támadt fel még a bűneitekben vagytok. De a jó hír, hogy Jézus feltámadt, igaz emberek vagyunk és nem vagyunk a bűneinkben.

Mi a Szent Szellem káromlása?

Az, hogy nem vagyunk hajlandóak elhinni azt, amit a Szent Szellem mond Jézusról. Ez Isten kegyelmének megvetése, amely alkalmassá tesz bennünket és Isten Fiának lábbal tiprása. Egyszóval ez hitetlenség. A Szent Szellem ellen szólunk, amikor azt mondjuk: „Jézus munkája befejezetlen marad és én továbbra is megbocsátatlan, igazságtalan vagyok és kárhózat alatt állok“.

Talán mondtál már valami ilyesmit. Talán tetted mindazt, amit az imént említettem. Vallásosan megvallottad a bűneidet, mert azt gondoltad, hogy Isten nem bocsát meg neked, ha nem teszed. Vagy talán keményen dolgoztál azon, hogy igazzá tedd magad, mert nem ismerted a kegyelemből

származó igazságosságot. Talán újra és újra a Szent Szellem ellen szóltál. Ez azt jelenti, hogy soha nem lesz örök életed? Ez azt jelenti, hogy örökké bűnös leszel?

Mi az örök bűn?

„De aki a Szent Szellem ellen káromkodik, annak soha nem bocsátanak meg; örök bünt követett el.” (Márk 3:29)

Bizonyos értelemben nincs olyan, hogy örök bűn. Minden bűn megbocsátott vagy el lett hordozva a kereszten. Azt sugallni, hogy Jézus egyetlen bűnt is kihagyott, ahogyan egyes fordítások teszik, azt jelenti, hogy a munkája nem volt tökéletes.

Jézus nem azt mondja, hogy a bűneid nem lesznek megbocsátva – azok már meg lettek bocsátva. Azt mondja, hogy soha nem fogod megtapasztalni a megbocsátását, ha ellenállsz a Szent Szellemnek. Soha nem fogsz kegyelemben járni, ha ellenállsz a kegyelem Szellemének.

Kétféleképpen állhatunk ellen a kegyelemnek: ha megkeményítjük a szívünket Istennel szemben és azt mondjuk: „Nincs szükségem rád”, vagy ha bízunk a vallásos szellemben, amely azt mondja: „Meg tudom csinálni magam is”. Mindkét hozzáállás végzetes.

Tudnod kell, hogy a Szent Szellem a legjobb barátod. Ő a leghatalmasabb lény a világegyetemben és minden nap arra törekszik, hogy Jézus felé irányítson. Amikor vétkezel, Ő megnyugtat, hogy megbocsátást nyertél. Amikor megbotlasz, azt fogja mondani neked, hogy Krisztusban ugyanolyan igaz vagy, mint Jézus maga. És amikor eljön rád a vádlás, emlékeztetni fog arra, hogy Apu érted van és semmi sem választhat el téged az Ő szeretetétől.

Mi a te részed ebben? Az, hogy a Szent Szellemmel megegyezően beszélsz és nem ellene. Az, hogy egyetértesz Istennel és nem tagadod meg Őt. Az, hogy hálát adsz Jézusnak és nem kiszorítod Őt. Ha Jézust „Úrnak” nevezed, akkor légy nyugodt, mert benne örökké biztonságban vagy és valóban megbocsátást nyertél!

81.

Ki az istenkáromló?

Egy férfi írt nekem a messengeren, mert úgy gondolta, hogy elkövette a megbocsáthatatlan bűnt. Azt mondta, hogy egyszer hallott valakit nyelveken beszélni és azt mondta: „Ez az ember démonoktól megszállott”. A férfi aggódott, mert úgy cselekedett, mint a farizeusok, akik az ördögnek tulajdonították a Szellem munkáját.

A farizeusok látták, hogy Jézus démonokat űz ki és azt mondták: „Az ördögök fejedelme által űzi ki az ördögöket” (Márk 3:22). Jézus válaszul figyelmeztette őket, hogy ne káromolják a Szent Szellemet. A farizeusok problémája azonban nem az volt, hogy összezavarodtak Jézus hatalmának forrásával kapcsolatban. A problémájuk az volt, hogy ellenálltak az evangéliumnak, amelyet Jézus a szemük előtt mutatott be.

Egy démonoktól megszállt vak és néma embert vittek az Úr elé. Jézus kiűzte a démont, így az ember beszélni és látni tudott. Amikor a farizeusok azt mondták: „Ez az ördög műve”, Jézus nem azt válaszolta: „Ti káromlók. Soha nem kaptok bocsánatot, amiért ezt mondjátok!” Azt mondta: „Megőrültetek? Ha a sátán kiűzné a sátánt, nem maradna sátán” (lásd Máté 12:26).

Láttam természetfeletti tevékenységet, amelyet egyes keresztények Istennek, mások pedig az ördögnek tulajdonítottak. Nem lehet mindkettőnek igaza. Mivel a kegyelem evangéliumát hirdetem, néhány keresztény az Úr szolgájának nevez, míg mások azt mondták, hogy a Sátán eszköze vagyok. Ismétlem, nem lehet mindkettőnek igaza. Az őszinte hívők időről időre látványosan tévednek azzal kapcsolatban, amit Isten tesz közöttük. Megismétlik a farizeusok hibáját. De ez nem jelenti azt, hogy megbocsáthatatlan bűnt követtek el. Ez csak azt jelenti, hogy össze vannak zavarodva.

Hogy néz ki egy káromló? A vallás úgy festi le az istenkáromló képét, mint aki harcias vagy mocskos szájú. De egy istenkáromló nézhet ki tisztességesnek is, mint egy farizeus. Az istenkáromlót nem az különbözteti meg, hogy zavarodott, mint Ádám anyák napján virágosztáskor. Hanem az, hogy Istent hazugnak nevezi.

„Ha hiszünk Isten Fiában, akkor elhittük, amit Isten mondott. De ha nem hisszük el, amit Isten mondott a Fiáról, az ugyanaz, mintha Istent hazugnak neveznénk.” (1 János 5:10)

Pál apostol saját bevallása szerint „egykor káromló és üldöző és erőszakos ember volt” (1Timóteus 1:13). Farizeusként Pál ellenállt a Szent szellemnek és nem volt hajlandó elhinni a Jézusról szóló bizonyágtételét. Azzal, hogy a Szent Szellem ellen beszélt, Pál megbocsáthatatlan bűnt követett el. Lényegében azt mondta, hogy „Isten hazug”. De Isten nem írta le őt. Addig árasztotta ki rá a kegyelmét, amíg egy nap Pál meg nem látta a fényt. Ez azt mutatja nekünk, hogy senki sincs a kegyelem hatókörén kívül, még az olyan erőszakos káromkodók sem, mint Pál.

Ez jó hír azoknak, mint Søren Kierkegaard, akik attól tartanak, hogy elkövették a megbocsáthatatlan bűnt. Ha aggódsz, vedd le a szemed magadról és a bűnödről és nézz Jézusra. Ne állj ellen a kegyelem Szellemének és engedd, hogy meggyőzzön arról, hogy Isten szeretete nagyobb minden bűnödnél – a be nem vallott bűneidnél, az akaratlagos bűneidnél, a megszokott bűneidnél –, még azoknál a bűnöknél is, amelyeket megbocsáthatatlannak hittél.

Bárcsak visszamehetnék a tizenkilencedik századi Koppenhágába, megkereshetném a komor dánt és elmondanám neki a jó hírt. „Søren, minden bűnöd megbocsáttatott. Isten semmit sem ró fel neked.” Az evangélium gyógyír a komorságra. Az evangélium az örömteli kijelentés, hogy Isten szereti a makacsokat és a tiszteletleneket. Még a káromlókat is szereti.

82.

Egyszer megmentve, mindig megmentve?

Szakállas vagyok, úgyhogy lehet, hogy ezt nehéz elhinni, de néha borotválkozom. A legtöbb férfi így tesz. Úgy tudom, hogy sok nő is rendszeresen borotválkozik. Lehet, hogy valamikor borotválkoztál, de ez nem jelenti azt, hogy most is sima az arcod. Meg kell dolgoznod azért, hogy szőrtelen maradj. Lehet, hogy a borotválkozásban való hitet vallood, de a hit rendszeres borotválkozás nélkül senkit sem tesz simává.

A borotválkozás trükkös dolog. Össze kell szedned magad, amikor borotválkozol. Félelemmel és reszketéssel kell a borotválkozást végig csinálnod, mert csak az az ember lesz sima arcú, aki a végsőkéig szilárdan kitart a borotválkozásba vetett hitében.

Mosolygok, miközben ezt írom. Miért? Mert úgy tűnik, hogy a borotválkozás és az örök megmentés között sok közös van. Mindkettőért keményen meg kell dolgozni. Legalábbis egyesek ezt gondolják.

Azoknak, akiknek fogalmuk sincs, hogy miről beszélek elmondom az igazságot „Ha egyszer megmentett Jézus Krisztus, akkor mindig megmentett maradsz.” Nem értem, miért akarja bárki is elutasítani ezt az igazságot. Nem akkor jön létre a megmentésed amikor te elfogadod. A megmentésed egy igaz, láthatatlan szellemi valóság, ami létrejött a te döntésed nélkül. Megmentettek és kész. Ennyire egyszerű. A hited nem hozza létre a megmentést. A hitedtől függetlenül létezik.

A Krisztusban való biztonságod nagy dolog. Ezt meg kell becsülni, nem pedig megvetni. Öt éve tudom, hogy biztonságban vagyok az én Apám szeretetében - Ő tart engem és soha nem fog elengedni. De sokan nincse-

nek biztonságban. Azt mondták neked, hogy csinálnod kell, folytatnod kell, ki kell tartani a végsőig, le kell győznöd, engedelmeskedned kell, el kell viselned és egyéb dolgokat kell tenned, hogy megmaradj az üdvösségben, örök életben a biztonságban. Természetesen ez elbizonytalanít. Kérdezheted magadtól: Mi van, ha nem azt teszem, amit Isten elvár tőlem? Mi van, ha megbotlom az utolsó akadályon? Mi lesz akkor?

Ha ez rád vonatkozik, akkor érdemes olvasni a következő írásokat, mert segíteni fognak. Megnézek néhány kulcsfontosságú szentírási részt az örök biztonságoddal kapcsolatban. Miután kicsomagoljuk ezeket a szentírásokat annak fényében, hogy ki Krisztus és mit tett értünk, nagyon áldott leszel. A háztetőkről fogod kiabálni és köszönetet mondani Jézusnak.

De mielőtt belevágnánk, szánjunk egy pillanatot arra, hogy kifényesítsük a szemüvegünket és ellenőrizzük, nincs-e repedés a lencséken.

Az utolsó Ádám, Jézus Krisztus eljött a földre megelevenítő Szellemmé. Ő volt a második ember, az Úr, aki a mennyből való. Jézus Krisztus a Messiás, az UTOLSÓ Ádám. NEM LESZ MÉG EGY MEGMENTŐ!!! NEM LESZ MÉG EGY MEGMENTÉS!!! Ő volt az utolsó, a végső, a legutolsó. Befejeződött a megmentés, lezárult, megtörtént. Elvégeztetett. Biztonságban vagy.

83.

Melyek a vakfoltjaid, amik bizonytalanná tesznek?

Az, hogy min keresztül nézel, meghatározza, hogy mit láatsz. Ha koszos, repedezett lencsén keresztül nézed a világot, minden homályosnak és torznak fog tűnni. Hasonlóképpen, ha torz képet alkotsz Istenről, akkor minden, amit olvasol, a torzításodon keresztül lesz megszűrve. Egy lépéssel továbbmegyek: ha bizonytalan vagy a Krisztusban elfoglalt helyeddel kapcsolatban, akkor a Biblia egyes részei úgy fognak tűnni, mintha alátámasztanák a bizonytalanságodról alkotott korábbi elképzeléseidet.

Értékelem, hogy ez két irányban is működik. Ha Apu szeretetének biztonságában vagy és elkezded Bibliát olvasni, akkor amit olvasol, úgy fog tűnni, hogy megerősíti a biztonságtudatodat az örök megmentésben. Hogyan döntsük el tehát, hogy melyik nézőpont a helyes? Az egyetlen mód, hogy az írott szót az Élő Igén keresztül szűrjük meg – azon, hogy ki Jézus, és mit tett.

Nem állítom, hogy én vagyok a végső tekintély a Szentírás értelmezésében. Mindannyiunknak vannak vakfoltjai és mindannyian tanulunk, úton vagyunk és nyitott ajtókon haladunk előre. De hadd javasoljam alázatosan, hogy ha bizonytalan vagy az örök biztonságoddal kapcsolatban, akkor a látásodat talán a következő vakfoltok egyike homályosítja el.

1. Vakfolt: A bizonytalanok nem látják Istent Édesapának.

Jézus azért jött, hogy kinyilatkoztassa Istent, a mi Apánkat és ez a kinyilatkoztatás teszi az új szövetséget újjá. És ez teszi a keresztényt kereszténnyé – megkaptuk a fiúság Szellemét. Isten gyermekei vagyunk. Örökbe

fogadtak bennünket és soha nem fognak elutasítani bennünket. De a bizonytalanok ezt nem látják. Isten legjobb esetben is csak egy távoli Atya, de apuka biztosan nem. Inkább olyan, mint egy bíró vagy munkaadó, aki a teljesítményünk alapján osztályoz minket.

A bizonytalanság az Apu szeretetének meg nem ismeréséből fakad. Bizalom hiányában fogod leélni az életed, ha nem ismered meg az Ő Apai szeretetét, amit irántad érez. Elárvultan, aggodalmakon keresztül fogod szűrni az igét. Túlélési ösztöneid megakadályoznak abban, hogy teljesen megbízz az Ő ígéreteiben.

Lehet, hogy eljutsz addig, hogy meg vagy mentve, de ahhoz nem, hogy megnyugodj. Az Isten Apai szeretetének megismerése bizalmat ébreszt és elengeded a kapaszkodókat és „sodortatod” magad a Szent Szellem biztonságában.

2. Vakfolt: A bizonytalanok nem értékelik teljesen a keresztet.

A bizonytalanok talán tudják, hogy Jézus meghalt értük, de nem tudják, hogy a halála véget vetett a régi szabályrendszereknek. Következésképpen az új szövetség ígéreteit a régi szövetség fenyegetéseként értelmezik.

Klasszikus példa erre Jézus parancsai, amelyeket a bizonytalanok úgy olvasnak, mint utasításokat, amelyeket be kell tartani, ha meg akarunk maradni. Más példák közé tartoznak a hitben való megmaradásra és a vég-sőkig való kitartásra való buzdítások. Amikor ezeket az örök biztonság elérésének feltételeiként olvassuk, egy vakfolt tárul fel, egy tudatosan nem ismert téma és nem észlelt terület.

3. Vakfolt. A bizonytalanok nem személyként látják az örök életet.

A bizonytalanok úgy kezelik az örök élet ajándékát, mintha az egy dobozban érkezne. Ha nem ragaszkodsz hozzá, elveszítheted. Akárcsak az autókulcsodat, az örök életet is elkeverheted, ha nem vigyázol.

Az isteni élet vagyis az örök élet, (dzoé) nem egy doboz; ez egy Személy. Ez Krisztus, aki benned él. „Krisztus a ti életetek” (Kolossé 3:4). Mindig jó, ha ragaszkodsz Jézushoz, de még ha nem is teszed, Ő akkor is ragaszkodik hozzád és a jó hír az, hogy soha örökké el nem veszel (János 10:28). Az pedig az örök élet, hogy megismerjük (Őt, Jézust) (János 17.3).

84.

Te kinek az ígéretein állsz?

Történt már veled, hogy megszegettél egy ígéretet, vagy nem tartottad be a szavadat? Valószínűleg igen. Most már tudod, miért aggódnak egyesek, hogy esetleg cserbenhagyják Istent. Elkötelezték magukat, hogy követik az Urat, de az életük mintája következetesen arról árulkodik, hogy képtelenek a teljesítésre. Vannak jó napjaik, amikor magabiztosan kijelentik: „Uram, teljes szívemből szolgállak téged”. De aztán vannak rossz napjaik, amikor úgy érzik, hogy kudarcot vallottak. „Uram, elszúrtam”. Egyik héten még fent vannak, a következőn már lent. Egyik vasárnap ígéreteket tesznek, a következőn bocsánatot kérnek, hogy megszegették azokat. Ez egy végtelen körforgás.

A probléma az, hogy az Istennek tett törékeny ígéreteiken állnak, miközben a sziklaszilárd Valóságon kellene állniuk, amelyeket nekünk tett. A Szentírásban kinyilatkoztatott örök „Ő megtette” helyett a saját „én akarom „megtenni”-re összpontosítanak.

Ha megkérdezzük tőlük, hogy meg vannak-e bizonyosodva az örök életük felől, az őszinte emberek azt felelik: „Nem tudom. Remélem, de nem vagyok benne biztos”. Bizonytalanságuk felfedi ember alkotta alapjaik ingatagságát.

A bizonytalanság hitgyilkos. Ha bizonytalan vagy abban, amit Isten mondott, hogyan leszel képes megállni az ígéreteiben? Ha nem rendezed a szívedben az örök biztonság e kérdését, mindig azon fogsz töprengeni, hogy vajon eleget tettél-e ahhoz, hogy jogosult legyél rá.

Az Isten ígéreteivel kapcsolatos bizonytalanság valójában hitetlenség. Ha bizonytalan vagy és kételkedsz, tudd, hogy azért írok, hogy megtérj (megváltoztasd hitetlen gondolkodásodat) és higgy a jó hírben. Azért írok, hogy bízzál Jézusban, hogy befejezte a megmentést.

Ha csak egyetlen ígéretet tudnék mutatni neked az Úrtól, amely garantálja az örök biztonságot, abba hagynád az aggodalmaskodást? Abba hagynád a zavaros aggodalmak hallgatását és helyette bízna a valóságban? Vajon egy „bankképes ígéret” a Hűségéstől megteszi neked? Nos, itt van egy:

„Ő is megőriz téged mindvégig, hogy feddhetetlen légy a mi Urunk Jézus Krisztus napján. Isten hűséges, aki elhívott téged az ő Fiával, Jézus Krisztussal, a mi Urunkkal való közösségbe.” (1Korinthus 1:8-9) Megőriz téged mindvégig, mert Isten hűséges.

Ez a szentírás az atombomba, amely eltörli a bizonytalanok kételyeit. Ha kétségekkel és bizonytalansággal küzdesz, akkor ezt az igeverset keretbe kell foglalnod. Emlékeztetni fog arra, hogy az örök élet nem a te hűségedről szól, hanem az övéről, mert „Isten hűséges”.

A test természete az, hogy ragaszkodik és törekszik és azt mondja: „Én akarom megcsinálni”, de a hit természete az, hogy megpihen és bíz a valóságban és azt mondja: „Ő csinálta meg”. Ez a reménységgel teli üzenet, amit Pál itt hirdet: „Az Ő hűségén múlik nem a mi erőlködésünkön „

Nézzük meg újra ezt a részt, ezúttal a Message Bibliában:

A Krisztusról szóló bizonyítékok egyértelműen beigazolódtak az életekben. Gondolatok csak bele – nincs szükségetek semmire, mindenetek megvan! ... És nem csak ez, hanem maga Isten is ott van mellettetek, hogy stabilan és a helyes úton tartson benneteket, amíg a dolgok Jézus által be nem fejeződnek. Isten, aki elindított téged ebben a szellemi kalandban, megosztja velünk Fiának életét, aki a mi Mesterünk, Jézus. Ő soha nem fog lemondani rólad. Soha ne felejtsd el ezt. (1Korinthus 1:6-9, MSG)

Lehet, hogy te lemondasz Istenről, de Ő soha nem mond le rólad és ez az, ami számít.

És ne felejtjük el azt sem, hogy Pál kinek írt. A korintusiakhoz szól, olyan emberekhez, akik valószínűleg nem kapnának díjat egy keresztyén díjátadón. A korinthusi gyülekezet botrányos volt, Pál mégis ránéz ezekre a színvonalatlan szentekre és Isten ujjlenyomatait látja rajtuk és bizakodva beszél a jövőjükéről. „A mi reménységünk irántatok szilárd” (2Korinthus 1:7).

Ki hívott el téged a Krisztussal való közösségbe? Isten. Ki fog megtartani benneteket mindvégig, hogy azon a napon feddhetetlenek legyetek? Isten. Ki a hűséges? Isten. Nem rólad van szó, hanem róla.

Itt egy másik ígéret, amire támaszkodhatsz:

85.

Garancia

„Most Isten az, aki mind minket, mind téged megállít Krisztusban. Felkent minket, ránk tette tulajdonosi pecsétjét és Szellemét a szívünkbe helyezte, mint letétet, amely garantálja azt, ami jönni fog.” (2Korinthus 1:21-22)

A garancia szó előleget vagy zálogot jelent, „adott előre, a többi biztosítékként”.

Tehát vagy Isten csak még több jót tervez neked, mégpedig garantáltan(!), vagy pedig hazudik.

Érted már ezt?

Mit mond Isten a jövőmről?

Azt mondtam, hogy egy ígéretnek elégnek kell lennie az Úrtól, és én kettőt adtam neked. Csak hogy egyszer és mindenkorra tisztázzuk a dolgokat, íme még hét ígéret a mennyei Atyádtól, amelyek közvetlenül az örök biztonságodról szólnak. Írd fel őket a szívedre, és vidd őket a bankba, mert aranyat érnek.

Ha egy keresztény elveszíti az üdvösségét, és ki lesz zárva az országból..

1. Istennek el kellene hagynia minket, holott azt mondta, hogy nem fog (Zsidók 13:5).
2. Istennek ki kellene taszítania minket, pedig azt mondta, hogy nem fog (János 6:37).
3. Istennek el kellene ítélnie minket, amikor azt mondta, hogy nem fog (Róma 8:1, 34).
4. Istennek vissza kellene vonnia a Lelkét, amikor azt mondta, hogy nem fogja (János 14:16-17).

5. Istennek emlékeznie kellene a bűneinkre, amikor azt mondta, hogy nem fog (Jeremiás 31:34, Zsidók 10:17).
6. Istennek el kellene felejtene, hogy a gyermekei vagyunk, amikor azt mondta, hogy nem fogja (Ézsaiás 49:15).
7. Istennek ki kellene törölnie a nevünket az élet könyvéből, amikor azt mondta, hogy nem fogja (Jelenések 3:5).

Hát nem jó hír ez? Gyerünk már! Ez a legjobb hír a világon! Tudom, hogy ezeket az ígéreteket nem hirdetik széles körben, pedig kellene. Isten ígéretei, amelyek Jézusban testesülnek meg, arra hivatottak, hogy biztos alapot adjanak az időnek (Ézsaiás 33:6).

„Pál, ezt nem egészen értem. Azt mondd, hogy nem kell válaszolnunk Jézusra?” Nem, mindenképpen válaszolnotok kell. De a válasz, amit Isten vár, a gyermeki hit, nem pedig egy életen át tartó hibátlan keresztényi teljesítmény. A hit egy pihenés. A hit azt jelenti, hogy azt mondjuk: „Nem bízom magamban; bízom Jézusban. Ő már mindent megtett”.

Mert bármennyi ígéretet is tett Isten, azok Krisztusban „igen”. (2Korintus 1:20)

Ha megpróbálsz teljesíteni az Istennek tett ígéreteidet, akkor szorongani fogsz és eredménytelen leszel. Ébren fogsz feküdni, és azon fogsz töprengeni, vajon eleget tettél-e ahhoz, hogy megfelelj. A bizonytalanságodra a gyógyír Jézus. Ő a hangsúlyos „Igen!” Isten minden ígéretére.

86.

Isten használ hibajavítót?

Isten ígéreteinek horgonyt kellene jelenteniük a lelked számára, de ha nem ismered Istent Apaként, vagy nem láttad a keresztfefejezett művét, a hitetlenséget nehéz lehet lerázni. A szorongók fejében ezek az ígérek valójában fenyegetésekké válhatnak. Gondoljunk csak erre a jézusi ígéretre:

Aki győz, fehér ruhába öltözik, és nem törölöm ki a nevét az élet könyvéből, hanem megvallom a nevét Atyám és az ő angyalai előtt. (Jelenések 3:5)

Néhány keresztény ezt olvasva aggódik, hogy Jézus éppen azt fogja tenni, amit megígért, hogy nem tesz. Attól félnek, hogy kitörli a nevüket a Bárány életkönyvéből. És miért tenné ezt? Mert elrontjuk és hibázunk. „Ha nem győzök az élet próbatételeiben, akkor ki leszek törölve. Ki leszek zárva az Isten országából.”

Miért olvassák ezt így? Mert a régi szövetség szerinti gondolkodásmódjuk azt mondja: „Biztonságban vagyok, amíg nem vétkezem”.

Az Úr így válaszolt Mózesnek: „Aki vétkezett ellenem, azt kitörölöm a könyvemből”. (2Mózes 32:33)

A régi szövetségben a teljesítményed nagyon sokat számított. Biztonságban voltál, ha jó voltál, de elvesztél, ha nem voltál jó.

Ez természetesen szorongóvá és bizonytalanná tette az embereket. Mi van, ha megbotlom? Mi van, ha elbukom? Isten kitöröl a könyvéből!

De mi már nem ebben a régi, büntudatos szövetségben élünk. Mi Isten kegyelmének új és jobb szövetsége alatt élünk. A kegyelem alatt a teljesítményed egy cseppet sem befolyásolja a megbecsülésedet. Jézus mindent megtett. Nem azért vagyunk áldottak, mert mi hűségesek vagyunk, hanem mert Ő hűséges.

Ha aggódsz amiatt, hogy a neved kitörlődik, akkor az új szövetség ígéretét a régi szövetség szemüvegén keresztül olvasod. Olvasd el újra Jézus szavait. „Soha nem törölöm ki a nevét”. A soha azt jelenti, hogy soha. Ezt

jó hírnek szánták. Arra hivatott, hogy békét és vigaszt adjon neked. Arra hivatott, hogy mosolyra fakasszon.

Ha azt kérdezed tőlem: De Ádám, ez az ígéret tele van feltételekkel. Csak azokra vonatkozik, akik győznek.” Hát nem érted? Az új szövetségben Jézus minden feltételt teljesítette helyetted. Benne már legyőzted a világot (János 16:33). Jézuson kívül nincs győzelem.

Lehet, hogy most azzal jössz: – Ádám, te ezt kiragadod a szövegkörnyezetből. Jézus épp most figyelmeztette a Szárdiszban élőket, hogy meg kell térniük, különben bajban lesznek.” Valójában Jézus két csoportot azonosít Szárdiszban. Volt egy csoport, amelyik halott maradt a bűneiben és volt egy másik csoport, amelyik fehérbe öltözött (lásd Jelenések 3:1-4). Jézus megkülönbözteti azokat, akik bíznak benne, azoktól, akik nem bíznak. Isten ígéretei nem azoknak szólnak, akik elutasítják őt. Azoknak szólnak, akik bíznak benne. Megkaptad már Isten kegyelmét, amely Jézus által jön? Akkor az ígéret neked szól. Ez ilyen egyszerű. Ha Jézus ajándékot ad, akkor ott biztosra veheted, hogy nincsen mellette virgács és korbács. Ha azt mondja, hogy bemegyünk, akkor tutira úgy van.

Míntha Jézus a mennyben ülne, egyik kezében tollal, a másikban egy üveg hibajavítóval. Ha megmenekülsz, a nevedet beírom, nem leszel kitörölve. Ha megbuksz a vizsgán, a nevedet kitörölöm. Ha újra Istennek szenteled az életed, a neved visszakerül. Istennek sok munkát adunk, töröl, javít, beír. Ez vicc.

Isten jobban ismer téged, mint te magadat. Amikor beírta a nevedet a könyvébe, tudott mindent, amit tettél és mindent, amit tenni fogsz. Semmi olyat nem tehetsz, ami meglepné Őt, semmi olyat, ami miatt csalódottan rázná a fejét és azt mondaná: „Hibát követtem el, amikor beírtam őt”. Isten nem követ el hibákat. Amikor felvett téged a könyvébe, az az örökkévalóságig szólt.

Az új szövetségben csak egy dolog van, amit Isten megígér, hogy kitöröl és ez nem a neved – hanem a bűneid:

„Én, én vagyok az, aki eltörölöm a ti vétkeiteket, a magam kedvéért, és nem emlékszik meg többé a ti bűneitekről.” (Ézsaiás 43:25)

Isten megígérte, hogy eltörli az összes bűnödöt és ezt már meg is tette. Ha bűneidet eltörölte, akkor a neved nem lesz kitörölve. Ez jó hír volt a szárdiszi szenteknek, és jó hír nekünk ma is.

87.

Mi a helyzet néhány trükkös szentírási részlettel?

„De Ádám, mi van azokkal az igékkel, amelyek azt mondják?”

Az elkövetkezendőkben rátérek néhány ilyen ígérésre, de hadd nyugtassalak meg most. Szükséged van arra, hogy kitarts? Van szükséged arra, hogy kitarts? Van-e szükséged arra, hogy legyőzz, engedelmeskedj, kerüld a bűnt, szent legyél és kitarts? Igen, mindannyiunknak vannak ilyen szükségleteink. De nézd meg ezt ...

„Az én Istenem kielégíti minden szükségedet az Ő dicsőségének gazdagsága szerint Krisztus Jézusban.” (Filippi 4:19)

„Meg vagyok győződve arról, hogy Istenem teljesen megelégteti minden szükségedet, mert láttam a dicsőség bőséges gazdagságát, amely a Felkent, Jézus Krisztus által nyilatkozott meg előttem.” (Passion fordítás)

„Az én Istenem is bőségesen, túlcordulásig betölti majd életedet összes területének minden zeg-zugát. A Krisztus Jézusban valóra vált álmának gazdagsága megmutatja az irántatok való nagylelkűségét.” (Tükör Biblia fordítás)

Hány szükségletedet fogja Isten kielégíteni? Mindet. Hány feltételt kell teljesíteni, hogy alkalmas legyek az Isten Királyságára? Egyet sem. A te részed az, hogy hit által elfogadod azt, amit Isten már biztosított Krisztus Jézusban. A te részed az, hogy azt mondd: „Köszönöm, Jézus!” és aztán hálás maradsz és bízol nyugodtan.

Bármi és minden, ami szükséges ahhoz, hogy biztonságban legyél a végsőkig, azt Ő fogja megtenni. Bízz benne. Aki „jó munkát kezdett bened, az véghez is viszi azt a beteljesedésig” (Filippi 1:6).

– Birtoklok egy belső bizonyosságot rólatok, meggyőződve abban, hogy aki a bennetek lévő jó munka kezdeményezője (l), ő az is egyszerre, aki azt teljességre viszi, ahogyan az Jézus Krisztusban tükröződik, aki a napfény. Ő az idő teljessége. (Kezdeményező, enarche (l), kezdetektől nyilvános fellépésre készülni. Lásd: Préd 3,15, „ami volt, az van most, és ami lesz, az már volt!”) (Tükör Biblia fordítás)

**– Nagy hittel imádkozom értetek, mert teljesen meg vagyok győződve arról, hogy az, aki elkezdte bennetek ezt a dicsőséges munkát (d), hűségesen folytatni fogja érlelődésük folyamatát (e) és befejezi azt, egészen a mi Urunk Jézus Krisztus (f) lelepleződéséig!“
(Passió fordítás Efézus 2.8)**

d 1:6 Vagy „jó [érdemes] munka”. Pál itt olyan nyelvezetet használ amely hasonlóan hangzik, mint az 1Mózes 1:2. Amikor Isten megteremtette az eget és a földet, kijelentette, hogy az „jó”. És most, hogy az új teremtés élete bennünk van, Isten ismét úgy látja, hogy a kegyelemben való növekedésünk valami jó dolog.

e 1:6 Vagy „gondoskodik arról, hogy hűségesek maradjatok”.

f 1:6 Szó szerint „Krisztus napja”. Ez az ő leleplezésének, megjelenésének napja.

(Egy másik ígélet.) Mert csak e csodálatos kegyelem által hittünk benne. Semmit sem tettünk, amivel kiérdemelhattuk volna ezt az üdvösséget, mert ez Isten kegyelmi ajándéka volt, amely Krisztushoz vezetett minket!

(Efézus 2. 7-10 Message fordítás) Most Isten ott tart minket, ahol akar, és van rá ideje, vagyis „ráér” ebben és a következő világban, hogy kegyelmet és jóságot árásson ránk Krisztus Jézusban. A megváltás mind az Ő ötlete, mind az Ő műve. Mi csak annyit teszünk, hogy eléggé bízunk benne, hogy hagyjuk, hogy megtegye. Ez Isten ajándéka az elejétől a végéig! Nem mi játsszuk a főszerepet. Ha mégis, akkor valószínűleg azzal dicsekednénk, hogy mi csináltuk az egészet! Nem, nem, mi sem teremtjük, sem megment-

jük magunkat. Isten végzi mind a teremtést, mind a megmentést. Ő teremt mindannyiunkat Krisztus Jézus által, hogy csatlakozzunk hozzá az általa végzett munkában, abban a jó munkában, amelyet számunkra készített elő, egy olyan munkában, amelyet jobb, ha végzünk.

Az üdvösséged nem a jó viselkedés jutalma. Ez egy kegyelmi dolog volt az elejétől a végéig. Neked nem volt benne részed. Még a hit ajándéka is egyszerűen az Ő hitét tükrözi. (Ismétlem, ahogy Pál az Ef 2:5-ben mondja: χαριτι εστε σεσωσμενοι chariti este sesoosmenoi.

„Kegyelemből vagytok, mivel a hit ajándéka által megmenekültetek az olyan hazugságokból, melyek így kezdődnek: „Én nem vagyok...” A kegyelem felfedi, hogy kik vagyunk, és Isten hite meggyőz minket erről. Nem mi találtuk fel a hitet. Ez eleve Isten hite volt. Hitből hitbe megy a dolog, mondja Pál a Róma 1:17-ben. Jézus egyszerre a hit forrása és végeredménye. Zsidók 12:2) (Tükör Biblia fordítás, Efézusi levél 2:8)

A megtartatás nem tőled származik, hanem Isten ajándéka (Efézus 2:8) és az ő ajándékai visszavonhatatlanok (Róma 11:29).

- Róma11:29 Mert Isten kegyelmi ajándéka és az emberiség eredeti identitásának meggyőzése visszavonhatatlan. (kaleo – vezetéknevhez, név szerint azonosításhoz.) (Tükör Biblia fordítás) (Még két ígéret!)

Kétségtelenül lesznek olyanok, akik azt mondják, hogy kiegyensúlyozatlan képet mutatok be, hogy kihagytam a fontos részeket a „megmaradni” és „kitartani mindvégig” ígéket.

Én azzal értek egyet és ez az én hitem és meggyőződésem, hogy Isten a Fia halála és feltámadása által azt kiáltja az emberiségnek: „Értetek vagyok és mindent megteszek, hogy visszahódítsalak benneteket magamhoz!”. Én hiszek neki. Nem bízom a neki tett ígéreteimben, hanem úgy döntök, hogy a nekünk tett ígéreteire támaszkodom. Arra bátorítalak benneteket, hogy ti is így tegyetek.

Te Szent vagy. Egy vagy az Úrral. Az Ő jövője a te jövőd is. Mivel Jézus nem fogja elveszíteni az örök életét és nem kerül a pokolra, ez veled sem történik meg. Lehet, hogy elalszol a munkában vagy az iskolában, de aki rád vigyáz, soha nem alszik (Zsoltárok 121:3-4). Légy magabiztos. Biztonságban vagy. Békében.

88.

Maratoni futóverseny-e a kereszténység?

A 135 mérföldes Badwater Ultramaraton a világ legkeményebb futó versenyeként ismert. A Death Valleyben futják 50 C° fokos nyári hőségben, és alig van árnyék. Az út annyira forró, hogy azok a futók, akik nem a felfestett fehér vonalakon futnak, a cipőjüket az aszfaltba olvadva találhatják, sőt még emelkedők is nehezíti a futást! A pálya három hegyvonulatot érint és összesen 4000 méter magásra emelkedik. Ez az összes állóképességi verseny közül a legnehezebb.

Az Újszövetség írója a kereszténységet egy versenyhez hasonlítja? Egy Ultramaratonhoz? Olyasmíhez, amit inkább el kell viselni, mint élvezni? És csak azok, akik a végsőig kitartanak, jogosultak az Isten országára? Azt gondolhatnánk, hogy igen, ha ilyen verseket olvasunk, mint ezek: „Sok megpróbáltatáson kell keresztülmennünk, hogy bejussunk Isten országába” (ApCsel 14:22). „Ha kitartunk, vele együtt uralkodni is fogunk”

De miféle verseny ez? Olyan-e a keresztény verseny, mint Timóteus 2:12 ? „Ha tűrünk, vele együtt fogunk uralkodni is: ha megtagadjuk, Ő is megtagad. Vagy: „Mert részeseivé lettünk Krisztusnak, ha ugyan az elkezdett bizalmat mindvégig erősen megtartjuk.” (Zsidók 3:14). „Légy hűséges mindhalálig, és én megadom neked az élet koronáját” (Jel 2,10).

Kell-e ezekből a szentírási szakaszokból kiindulnunk? Olvassatok erről a témáról és azt találjátok, hogy a kitartásról kétféle nézet létezik. Az első szerint az örök élet valóban a kitartástól függ. Ha nem viseled el a végsőig a dolgokat, örökre elveszel. A második azt mondja, hogy a végsőig való kitartás bizonyítja, hogy van örök életed, vagy ha nem bírtad ki, akkor eleve nem is volt örök életed. Mindkét nézettel problémáim vannak.

89.

Az örök megmentésed feltétele az, hogy kitartasz?

Az első nézet az a problémám, hogy ellentmond Isten számos ígéréteinek az örök megmentéssel kapcsolatban. Ez egy egyszerű választás: Isten vagy megtart minket a végsőkig (ahogyan megígérte), vagy nem. Vagy Isten tart minket Krisztusban szilárdan (ahogy mondta), vagy nem.

Íme a rossz hír: Ha az örök megmentés és az örök élet tőlünk függ, akkor nem az Ő kegyelme, hanem a mi kitartó teljesítményünk ment meg minket. És ha ez igaz lenne, akkor Isten hazug, Jézus kudarcot vallott és a Szent Szellem nem költözött belénk, mondhatnám állandóra.

A jó hír azonban azt hirdeti, hogy Jézus a te hited szerzője és tökéletessé tevője is. Jézus jó munkát végez és Ő Soha nem hagy befejezetlen munkát maga után. Bízhatasz benne, hogy befejezi a benned elkezdett jó munkát.

A végig kitartás csupán azt bizonyítja, hogy mindvégig megmentett voltál?

A problémám a második nézet, hogy a kitartás eredménye, hogy megmenekültél, de ez téves értelmezés. Mivel te soha nem fogod tudni, hogy a végéig kitartottál-e vagy sem, hogyan lehetsz biztos abban, hogy megmenekültél? Nem tudhatod. Ahelyett, hogy biztonságban állnál Isten ígéretein, bizonytalan leszel, ide-oda hánykolódva a tanítás minden szele által. Könnyű prédája leszel a halott vallás „biztosítási ügynökeinek”. Bizonytalanságod pedig arra fog készíteni, hogy félj a büntől és intoleráns és kritikus legyél mások hibáival szemben. Gondoljatok a következő beszélgetésre a gyűliben:

Szolgáló testvér: „Hallottad, hogy a Hillsong vezetője megbotlott és bűnt követett el? Isten ilyen nagyszerű embere is – ki gondolta volna?”

Farizeus testvér: „Hát ez csak azt bizonyítja, hogy A Hillsong vezetője végül is nem volt üdvözült. Hű, de át lettünk verve.”

Kemény szívű testvér: „Hát igen, ezen sem lepődöm meg. Mivel lehetetlen, hogy azokat, akik egyszer már megvilágosodtak, újra megtérjenek és nem fogok fáradozni vele, hogy imádkozzak érte, vagy felhívni, hogy bátorítsam. Őneki vége. Nem hiszem el, hogy ennyi időt pazaroltunk rá.”

Néhány keresztény annyira fél a bűntől a táborban, hogy amikor egy testvér vétkezik és nem hagyja el a tábor, akkor egyszerűen elköltöznak a táborból!

90.

Miért van olyan sok ígerész a Bibliában a kitartásról?

A kitartásról szóló szentírások nem azért vannak, hogy félelmet és bizonytalanságot keltsenek benned, hanem hogy arra ösztönözzenek, bízz abban, aki ezt mondta:

„Azért mondtam ezeket nektek, hogy bennem békességetek legyen. Ebben a világban bajban lesztek. De bátorságotok legyen! Én legyőztem a világot.” (János 16:33)

Első pillantásra Jézusnak ezek a szavai valóságos fejtörést okoznak.

Jézus azt mondja, hogy bajok lesznek, de Ő legyőzte a világot.

Hogyan lehet ez számomra jó hír? Én nem vagyok Jézus.

Jézus azt mondja: „Az élet egy nagy állóképességi verseny, de légy bátor, én már megnyertem”. Ismétlem, Uram, hogyan lehet ez jó hír? Valóban jó hír azoknak, akik Krisztusban vannak.

Nézd meg újra Jézus szavait: „Azért mondtam ezeket nektek, hogy bennem békességetek legyen”. A keresztény verseny egy maraton, de a Krisztusban lévők számára a verseny a célvonalon kezdődik. Sőt, a győztesek dobogóján kezdődik, mert amikor Krisztusba helyeztek, a versenyen a győztes pozícióját kaptad meg.

Jézus azt mondta: „Én legyőztem a világot”. Mit értett ez alatt? Azt jelentette, hogy az ördög nem tudta megkísérteni, a törvényt szeretők nem tudták elhallgattatni, Pilátus nem tudta hibáztatni, a halál nem tudta viszatartani és a sír nem tudta megtartani. Jézus a végső győztes. Ha csinál-

nék egy szótárt, a Győztes szó alatt két képet találnál, egyet Jézusról és egyet önmagadról.

Ismét megkérdezheted: „Ez mind nagyon szép Jézusra nézve. De mi a helyzet velem? Amikor Jézus arra szólít fel, hogy legyőztem a világot a győzelem alatt mit értett?” Itt a válaszod:

„Ti, drága gyermekeim, Istentől vagytok, és legyőztétek őket, mert az, aki bennetek van, nagyobb, mint az, aki a világban van.” (1János 4:4)

A győzelem nem arról szól, hogy átugord a karikákat és lenyűgözd Istent a teljesítményeddel. Hanem arról, hogy a benned Élő Győztestől függsz.

„Mert mindenki, aki Istentől született, legyőzi a világot. Ez az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk (az a valóság győzi le amit Jézus megnyert nekünk). Ki az, aki legyőzi a világot? Csak az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia.” (1János 5:4-5)

Te Istentől születél. Jézus az Isten Fia és te is Isten fia vagy. Isten benned van és Isten hite is benned van, ezért a Győzedelmes Jézus ÉL benned. Az Ő győzedelmes természete a te új természeted. Ez az, aki igazán vagy.

Sas vagy, vagy csirke vagy? Melyik?

Gondolj erre így. Ha a szüleid sasok voltak és az apád is sas volt, akkor nem tehetsz mást, mint hogy sas legyél. Lehet, hogy a világ azt mondhatja neked, hogy csirke vagy, és talán még csipogsz is, de te is mindig csak egy sas leszel, aki mindenkinél magasabbra emelkedik. Akinek nagy füle van, hallja meg!

Jézus Krisztus újjá tett téged. Ő új teremtéssé tett téged. Te egy Új ember vagy. Hatalmas, győzedelmes Szellemét adta neked és most már természetnél fogva győztes vagy. Lehet, hogy nem érzed magad győztesnek. Lehet, hogy csirkének érzed magad, aki minden nap csak körbe kapirgál és várja, hogy levágják. De ettől függetlenül győztes vagy. Ha úgy döntesz, hogy áldozatként, vesztesként viselkedsz, mint akit legyőztek, akkor a Krisztustól kapott természetteddel ellentétesen cselekszel. Nem a valódi identitásodban jársz.

Ahogy egy sas sem azért sas, mert sasként viselkedik, úgy te sem vagy győztes, mert néha győzol ebben-abbán. Ez hátulról előre felé van.

Azért viselkedsz úgy, mint egy győztes, mert Krisztusban győztes vagy. Ez egy tény.

Ahogy meg van írva:

„Miattad nézünk szembe a halállal egész nap; úgy tekintenek ránk, mint juhokra, akiket levágnak. De, mindezekben a dolgokban több vagyunk, mint győztesek, az által, aki szeretett minket.” (Róma 8:36-37)

Világi szemmel nézve talán nem úgy nézel ki, mint egy győztes. Lehet, hogy egy elhasznált, megviselt, lepukkant embernek tűnsz, akinek sok problémája van. Lehet, hogy az életed körülményei azt sugallják, hogy nem vagy győztes. Ne törődj ezekkel a hitetlen hangokkal. Ne hallgass rájuk. Nem ismerik az összes tényt. Egy földi valóságból beszélnek. Mi azonban Istentől származunk és Ő azt mondja, hogy több vagyunk, mint győztesek Krisztus által, aki szeretett minket. Higgyétek el, amit Apu mond rólatok.

A győztesek kitartanak. Természetükből fakad, hogy túléljék az ellenfeleket. Nagyobb az, aki benned van, mint az, aki ellened van. A győzelem elkerülhetetlen, mert Jézus győzött.

91.

Hogyan lehet elviselni az elviselhetetlent?

Időről időre nagy szükséged lesz a kitartásra. A jó hír az, hogy Isten megígérte, hogy ezt a szükségletet, minden más szükségleteddel együtt, az Ő dicsőségében való gazdagsága szerint, Krisztus Jézus által kielégíti (Filippi 4:19). Az én Istenem is bőségesen, túlcordulásig betölti majd életedet összes területének minden zeg-zugát. A Krisztus Jézusban valóra vált álmának gazdagsága megmutatja az irántatok való nagylelkűségét.

Lesznek olyan időszakok az életedben, amikor a kitartás és a türelem természetes tartalékai kimerülnek. Üresbe fogsz futni, nem lesz hajtás. A kötél végére érsz és túl leszel a megtöretésen.

A jó hír az, hogy Jézusnak végtelen kitartása van, amit megosztott veled. Mivel Ő már mindent elszenvedett. Az Ő szeretete mindent kibír, az Ő készletei soha nem fognak elfogyni. A te részed az, hogy elfogadod, amit Ő nyújtott.

De van egy probléma. Addig nem fogsz kapni, amíg egyedül próbálsz boldogulni. Ha azt hiszed, hogy önfegyelemmel a saját belsődből tudsz kitartást előhozni, akkor katasztrófára készíted fel magad. Az élet nagyobb nálad és nálam. A megpróbáltatások, amelyekkel szembe kell nézned, előbb-utóbb megtörnek, függetlenül attól, hogy milyen erős az elhatározásod. Minél hamarabb felhagysz azzal, hogy szívóssággal és elszántsággal próbálsz meg túlélni, annál hamarabb leszel képes megcsapolni Apu bőséges kegyelemkészletét.

El tudod képzelni, hogy milyen lehetett az, amikor a hívőket összerelték és a római cirkuszba vitték, hogy szembenézzenek az oroszlá-

nokkal? El tudod képzelni, hogy a fogdában várod, hogy rád kerüljön a sor, hogy széttépjenek és felfaljanak az állatok? Elmondhatom nektek, hogy természetesen minden erőmmel a falakon másztam volna, hogy megpróbáljak kijutni. Vagy talán magzatpózbba görnyedve, félelemtől vergődtem volna.

Mégis, amikor az első századi keresztényekről olvasol, megtudod, hogy néhányan valóban önként jelentkeztek a cirkuszbba. Mint Pál,

ők is megtiszteltetésnek tartották, hogy mártírhalált halhatnak az Úrért. Más szóval, amikor eljött a nyomás, megtalálták magukban Krisztus kitartásának tűzben edzett acélját és ez természetfeletti bátorságot adott nekik.

Ez ma is így van. Ismertem olyan kínai lelkipásztorokat, akik azt mondták, hogy börtönbe menni semmiség. Ha tudni akarsz valamit a kínai börtönökről, akkor tudd meg, hogy ez nem normális reakció. Nem természetes, hogy az ilyen dolgok nem zavarják az embert, és mégis így van. Azért viselik el az elviselhetetlent, mert Krisztus, a Győztes megerősíti őket.

„Tekintsétek tiszta örömmel, testvéreim és nővéreim, amikor sokféle megpróbáltatással szembesültök, mert tudjátok, hogy hitetek próbatétele kitartást eredményez. Kitartással fejeztétek be a munkát, hogy érettek és teljesekek legyetek, és semmiben se szenvedjétek hiányt.” (Jakab 1:2-4)

Krisztusban semmiben sem szenvedtek hiányt, de addig nem tudjátok, hogy semmiben sem szenvedtek hiányt, amíg az élet megpróbáltatásai meg nem próbálnak benneteket. Saját erődből el fogsz érni egy pontig, amikor azt mondd, nem bírom tovább, ekkor a gyengeségedben rájössz, hogy erős vagy, mert Jézus segítségére van a te erőtlenségedben. A lelked örömbbe és mosolyba fordul át, ebből tudhatod, hogy a Szent Szellem az, aki téged megerősít, mert ez az Ő ereje.

Nem örömteli dolog az üldöztetés. Az öröm akkor jön, amikor felfedezed, hogy az a hit, amelyet Isten beléd helyezett, többet ér az aranyból.

„Mindebben nagyon örülsz, bár most egy kis ideig talán mindenféle megpróbáltatásban szomorúságot kellett elszenvedned. Ezek azért jöttek, hogy a hitetek bebizonyított valóságai – amely nagyobb értékű, mint az arany, amely még akkor is elpusztul, ha tűzben finomítják – dicséretet, dicsőséget és tisztességet eredményezzen, amikor Jézus Krisztus megjelenik.” (1Péter 1:6-7)

Az élet próbatételei arra szolgálnak, hogy kiderüljön, egyáltalán nem vagyunk képesek előállítani a Jézusához hasonló hitet. A hit Isten ajándéka. Az élet megpróbáltatásainak az a célja, hogy bizonyítsa, hogy Isten hite felette áll a mi erőnkön.

92.

Mi a helyzet ezekkel a kitartásról szóló szentírási szakaszokkal?

„Sok nehézségen kell keresztülmennünk, hogy beléphessünk Isten országába.” (ApCsel 14:22)

Pál nem azt mondja, hogy nehézségek karikáin kell átugranunk ahhoz, hogy bejussunk az Isten országába – ez az aszkézis pogány tanítása, amelyet Pál kifejezetten elutasított (lásd Kolossé 2:20-23). Inkább azt parafrázálja, amit Jézus mondott arról, hogy ebben a világban gondjaink vannak. Azt mondja: „Mi, keresztények időről időre megpróbáltatásokon és nyomorúságokon megyünk keresztül”. És ezt neki tudnia kell. Mindössze öt verssel korábban Pált megkövezték és hagyták meghalni!

Itt van egy megbízható mondás:

„Ha vele együtt haltunk meg, vele együtt élünk is; ha elviseljük, vele együtt uralkodunk is. Ha mi megtagadjuk őt, ő is megtagad minket; ha mi hűtlenek vagyunk, ő hű marad, mert nem tagadhatja meg magát.” (2 Timóteus 2:11-13)

Jézus mindenkiért megkóstolta a halált. Meghalt az egész világért. Az Ő halála mindenkire hatással van, és sok mindent megadott nekünk megkérdezésünk nélkül, de mégis van személyes felelősség szerintem. Mégpedig a következő: a rendelkezésünkre álló lehetőségekkel élünk-e vagy elmulasztjuk.

A keresztény élet a halállal kezdődik. Ez teszi az evangéliumot egyedülállóvá. Minden ember alkotta vallás az önmegtagadást és az önmagunkat

való meghaladást hirdeti, de az evangélium egyszerűen kijelenti: „Megtáltál”. Mi pedig azért haltunk meg, hogy Krisztus éljen általunk. Ez az új élet csodája. „Már nem én élek, hanem Krisztus él bennem” (Galata 2:20).

„De várjatok” – mondja Pál. Van még más is. Van még egy egész más része is ennek a megbízható mondásnak. Nemcsak élünk, hanem kitartunk és uralkodunk is”. Ez az új élet, amelyet Krisztusban élünk, egy újfajta élet, amelyet természetfeletti kitartás és uralkodás jellemez mindenben.

Ha Pál azt mondta volna: „Dolgozzatok keményen és tűrjétek, és talán uralkodni fogtok”, abban nem lenne semmi különleges sem. Így működik a világ. Pál azt az életet írja le, amelyet azzal az Egyedülállóval, Jézussal egyesülve élünk, aki már győzött, mindent elviselt és most uralkodik.

– Ez az élet, ami Krisztusban van, egy maradandó és uralkodó élet. Olyan, mint semmi más a földön. – mondja Pál.

Látjátok? Pál egy háromrészes csattanót ad nekünk. Azt mondja: „Ugye tudjátok, hogy Krisztussal együtt haltatok meg?”. Igen, Pál, tudom. „És azt is tudod, hogy Krisztussal együtt fogsz élni?” Persze, Pál, az örökkévalóságban. „Nem, nem csak az örökkévalóságban, hanem itt és most. Itt fogsz megmaradni. Itt fogsz uralkodni az életben. Ez egy megbízható, jó hír, amely megérdemli, hogy teljes mértékben elfogadjátok”. Remélem, elfogadod. Ez igazán jó hír!

Sok keresztény várja a Krisztussal való jövőbeli életet, de nem uralkodnak az életben vele itt és most. Nem tudják, hogy képesek rá. Azt mondták nekik, hogy az élet egy nagy próba és talán, ha óvatosak, a végén koronát kapnak. Ezzel elérkeztünk a szakasz második részéhez: „Ha mi megtagadjuk őt, ő is megtagad minket.”

93.

Mi van, ha megtagadom Jézust?

Egy bizonytalan hívő mindig aggódik. Mi van, ha egy gyenge pillanatban megtagadom Jézust? Pál nem erről beszél.

Pál figyelmeztet, de nem szabad, hogy szavai elbizonytalanítsanak. Mi már ismerjük Őt és még jobban meg fogjuk ismerni. Mi emberiség, mind fentről születünk, nem születhetünk meg még egyszer. Ha megtagadnád Őt, ahogy Péter háromszor megtette, Jézus nem tagad meg téged, mert nem tagadhatja meg magát.

Krisztusban való részesedésre jutottunk, ha valóban mindvégig szilárdan kitartunk eredeti meggyőződésünk mellett. (Zsidókhoz írt levél 3:14)

Ezt az igeverset arra használták, hogy félelmet ültessenek a bizonytalanok elméjébe. „Isten indított el, de most már rajtad múlik, hogy befejezd, ne szúrd el”. Ez nem jó hír. Azt a testi gondolatot népszerűsíti, hogy a mennyet azok fogják benépesíteni, akik saját erőből meg tudták csinálni. Ez nem fog megtörténni. Csak az Ő Útja magasabb ÚT.

Ha a Zsidó 3 azt mondaná, hogy rajtunk múlik, hogy befejezzük, amit Isten elkezdett, akkor ez ellentmondana a Zsidó 12. fejezetével, amely azt mondja, hogy Jézus a mi hitünk szerzője és befejezője.

A Zsidókhoz írt levél szerzője nem olyan megmentést hirdet, amely a mi kitartásunktól függ. Azt mondja: „Krisztus részeseivé lettünk – ez megtörtént –, de nem fogjuk megtapasztalni az egyesülésünk előnyeit, hacsak nem tartjuk magunkat szilárdan ahhoz a bizalomhoz, amellyel induláskor rendelkezünk”. Nem fenyeget minket; arra bátorít, hogy úgy folytassuk, ahogy elkezdtük – hit által.

„Boldog az az ember, aki elviseli a kísértést; mert minekután megpróbáltatott, elnyeri az élet koronáját, amelyet az Úr azoknak ígért, akik szeretik őt.” (Jakab 1:12)

Íme a bizonytalan nézet: „Ha engedsz a kísértésnek és vétkezel, akkor elutasítanak és nem kapod meg az élet koronáját.” Ez nem jó hír.

Hogyan olvassuk Jakabot a kereszt szemszögéből? Egy jó kiindulópont, ha megkérdezzük: „Ki az az ember, aki elviselte a próbát?”. Ez Jézus. Az is, aki vele és benne van. Krisztuson kívül senki sem fog átmenni az ellenőrzésen azon a napon, ezért senki sem lesz elutasítva Krisztusban. Krisztusban megmérettünk és jóváhagytak bennünket.

Az élet próbatételei nem azért vannak, hogy teszteljék alkalmasságunkat az Isten országába való bejutásra, hanem azért, hogy megmutassák az Isten által nekünk adott hit valóságát. Ezért vagyunk áldottak, kipróbáltak és koronára méltók – nem azért, mert alkalmasak vagyunk, hanem mert Isten kegyelmes és az Ő ajándékai örökkévalóak, jók és tökéletesek.

„Légy hűséges mindhalálig, és én megadom neked az élet koronáját.” (Jelenések 2:10)

Itt van egy másik vers, amely úgy tűnik, hogy a hívő koronáját a hívő hűségéhez köti. A bizonytalan utalás az, hogy ha hűtlennek bizonyulsz, nem kapsz koronát. Valójában rosszabb, ha ismered a háttértörténetet. Jézus a szmirnai gyülekezethez beszél. Éppen most mondta nekik, hogy néhányukat bebörtönzik, megkínózzák és kivégzik. Ha bizonytalanok vagytok, akkor ennek tényleg össze kellene zavarnia a fejeteket. Talán azt gondolod, a mennybe jutni nehezebb, mint a Navy Seals-ba bekerülni. Csak a legerősebbek jutnak be. Nekem esélyem sincs akkor, mondhatod.

Remélem, mostanra már rájöttél, hogy Jézus semmi ilyesmit nem mond. Itt van az én parafrázisom a szmirnai szentekhez intézett szavaiból:

Néhányatokat üldözni fognak miattam, és néhányan meg is halnak közületek. Ne féljete, hanem szegezzétek szemeteket rám. Én mindezt már átéltem és legyőztem a világot. Bízatok bennem. Együtt fogunk átmenni ezen a megpróbáltatáson és meg fogtok lepődni, hogy az Istentől kapott hitetek milyen jól bírja a nyomást. Ez a próba csak rövid ideig tart és aztán szemtől szemben találkozunk. Alig várom, hogy lássalak, megöleljelek és átadjam neked a koronádat.

Jézus olyan csodálatos bátorító. Ő tudja, hogy csak úgy tudunk átjutni az élet próbáin, ha szilárdan rá szegezzük a tekintetünket.

Mi az, ami segít nekünk legyőzni a világot? Nem a keménységünk, nem az elszántságunk, vagy bármi, aminek köze van a testünkhöz. Hanem a Jézusban való bizalom. Az, hogy úgy nézünk szembe a megpróbáltatásokkal, hogy a szemünket arra az Egyre szegezzük, aki a viharokhoz beszél. Az, hogy az óriásokon túlra tekintünk és meglátjuk a Királyt, aki mindennek fölé magasodik. Azt jelenti, hogy Jézusra fogadunk, aki nagyobb a világnál.

94.

Mit jelent a hitben való megmaradás?

Ha a Bibliát ószövetségi gondolkodásmóddal olvassuk, akkor talán összezavarodhatunk azoktól a szentírási részeketől, amelyek arra buzdítanak, hogy „maradjunk meg a hitben” vagy „maradjunk meg Isten kegyelmében”. A régi törvényszövetsége alatt a hozzáállás jelentette az életet vagy a halált. Ha nem tartottad meg továbbra is a törvényt nap mint nap, akkor halálra voltál ítélve.

Nézd csak meg, mi történt Ákánnal. Kiszolgáltatta magát egy kis hadizsákmány miatt és kivégezték, mert megszegte Isten parancsát. Aztán ott volt Uzza, aki megpróbálta megfogni a frigyládát.

Ez a probléma azzal, ha a törvény alatt élünk. Ha a hét hat napján betartod a törvényt, de a hetedik napon megszeged, nem kapsz tapsot azért, mert többnyire jól csináltad. Még csak részleges elismerést sem kapsz, mert a törvény egy mindent vagy semmit rendszer. Egyszer megszegsz egy parancsot és máris törvénszegő vagy, bűnös vagy az egész törvény megszegésében. Élj a törvény szerint, és a mottód lehetne: „Folytasd, vagy átkozott leszel”.

Mert mindazok, akik a törvény cselekedeteire támaszkodnak, átok alatt vannak, amint meg van írva: „Átkozott mindenki, aki nem a szövetségből él, hanem az elesett testi erőfeszítéseit teszi továbbra is, ami a törvény könyvében meg van írva”. (Galata 3:10) A hit nyilvánvaló ellentéte a törvény, az átok ereje. Amint meg van írva „Mindenki, aki nem teljesíti a törvény aprólékos követelményeit, még a legkisebbet is, az el van ítélve” (kárhoztatva van).

A régi szövetségben az embereket az átoktól való félelem tartotta az egyenes úton. Ma sokan ugyanezzel a félelemmel élnek. Attól félnek, hogy ha nem imádkoznak tovább, nem böjtölnek tovább, nem adakoznak tovább és nem találkoznak együtt, akkor átkozottak lesznek. Vagy nem lesznek megáldva, ami nagyjából ugyanazt jelenti.

Ha ez rád vonatkozik, akkor itt a jó hír: Jézus azért halt meg, hogy megszabadítson minket a törvény átkától. Meghalt, hogy megszabadítson minket a szüntelen erőfeszítés és szabálykövetés taposómalmából.

Az Újszövetség alatt a régi szövetség folytatása átkozott életmódot eredményez. Jézuson kívül egyikünk sem képes hibátlan teljesítményre. Mindannyian elmaradunk az elvárt színvonaltól. Ez teszi a kegyelem evangéliumát olyan jó hírré. Krisztusban az Ő hibátlan teljesítményét írják jóvá nekünk. A próbáink sikerültek, mert mi mind benne vagyunk és jelesre vizsgáztunk. Krisztusban Fiak, Igazak, Szentek és Áldottak lettünk az örökkévalóságig.

A törvény átkával a hátunk mögött és Isten kegyelmével előttünk, most már ránézhetünk azokra az újszövetségi írásokra, amelyek a folytatásra buzdítanak bennünket.

95.

Hogyan folytassam a hitben?

**„Most azonban Krisztus fizikai testének halála által megbékélt veletek, hogy szentnek mutasson benneteket az Ő színe előtt, hibátlannak és vádtól mentesnek – ha megmaradtok a hitetekben, megalapozottan és szilárdan, és nem tágítotok az evangéliumban foglalt reménységtől.”
(Kolossé 1:22-23)**

Ez a szentírás régebben szálkát jelentett számomra. Nem tudtam, hogy mit kezdjek velem. Úgy tűnik, mintha azt mondaná, hogy a megmentésünk feltétele a hitben való megmaradás, és ha abbahagyod a megmaradást, akkor véged. Jézus el fog válni tőled.

Ez megrázó volt számomra. Hogy történhetett ez meg? Nem tudnám elképzelni, hogy valaha is elutasítanám Jézust, de ha mégis megtörténne, az elképzelhetetlen, nem tudnám elképzelni, hogy Ő elutasítana engem. Egyszerűen lehetetlennek tűnt. De itt van ez feketén-fehéren: „Ha megmaradsz a hitben.” Nyilvánvaló, hogy valami rossz fog történni, ha nem teszed, különben Pál nem említette volna.

Aztán egy nap megértettem. Kezdem látni, hogy Pál nem fenyegetőzik, hanem inkább arra buzdít, hogy maradjunk meg Krisztus szeretetének biztos helyén.

A hitben való megmaradás egyszerűen azt jelenti, hogy „bízunk továbbra is Jézusban”. Pál ezt néhány verssel később meg is magyarázza:

„Ahogy tehát Krisztus Jézust Úrnak fogadtátok el, úgy éljétek életeteket továbbra is Őbenne...” (Kolossé 2:6)

Hogyan fogadtátok őt? Hit által. Hogyan kell továbbra is benne élnetek? Hit által, „meggyökerezve és felépülve benne, megerősödve a hitben, ahogyan tanítottak benneteket, és hálával telve” (Kolossé 2:7). Ez hit az elsőtől az utolsóig.

A probléma az, hogy lehet, hogy hittel kezdjük, majd a hitetlenség felé sodródunk. A hála hozzáállását felcseréli a félelem és a bizonytalanság hozzáállása. Ez akkor történhet meg, ha ilyen összekevert üzeneteknek hiszünk:

„A bűnbánatodat a tetteiddel kell bizonyítanod, ezért szorgoskodj Jézusért”. „Minden fát, amelyik nem terem gyümölcsöt, kivágnak, ezért kezdj el teremni.” „Akik langyosak, azokat kiköpik, ezért forrósodj fel az Úrért”.

Most ahelyett, hogy bízna Jézusban, hogy befejezi, amit elkezdett, az aggóató hívő pánikolni kezd. Azt gondolja, nem akarom, hogy kiköpijenek, ezért jobb, ha teszek valamit.

Pontosan ez történt a kolossébeliekkel is. Az érdemtelen kegyelem magas helyéről az emberi erőfeszítés alacsony helyére zuhantak.

96.

Mi a hazugságok atyja?

Sok hívőnek van egy egészségtelen félelme a bűntől. Azt képzelik, hogy a bűn egy szörnyeteg, amely a gyülekezeten kívül leselkedik és arra törekszik, hogy felfalja az elvetemült keresztényeket. De nem a bűn az igazi szörnyeteg. Az igazi veszélyt a test szerint való járás jelenti. Az, hogy a természetes értelmünkre hagyatkozunk, ahelyett, hogy Jézusban bízunk. A test szerint való járás bizonyosan bűnhöz, torz gondolkodáshoz vezethet, mert minden, ami nem a hitből fakad, az bűn, az kerten kívüli gondolkodás. De lehet, hogy ez nem az a fajta bűn, amire az ifi csoportban figyelmeztettek.

A kolosséi keresztények nem voltak olyanok, akiket mi bűnösöknek neveznénk. Nem bolondoztak, mint a korinthusiak. Nem vezették részegen a szekerüket és nem töltöttek le pajzán képeket az internetről. Pál szerint mégis lefelé tartó spirálban voltak. Az a veszély fenyegette őket, hogy elveszítik a Krisztusban való szabadságukat. Ezért mondja ezt:

„Vigyázzatok, hogy senki ne ejtsen foglyul benneteket üres és csalóka filozófiával, amely inkább az emberi hagyományokra és e világ elemi szellemi erőire támaszkodik, mint Krisztusra.” (Kolossé 2:8)

Mi az üres és megtévesztő filozófia? Minden olyan üzenet, amely Krisztus helyett rád helyezi a hangsúlyt. Minden olyan dolog, ami azt mondja, hogy tenned kell valamit, hogy Isten megáldjon téged. Ha beveszel egy ilyen üzenetet, elveszíted a Krisztusban kapott szabadságodat. Csomóba fogod kötni magad, hogy megpróbáld megszerezni azt, amit már birtokolsz. Többé már nem a hitben, hanem a hitetlenségben fogod folytatni.

Semmi sem fogja gyorsabban megállítani a Jézusba vetett bizalmadat, mint az a hazugság, amely azt mondja: „Minden rajtad múlik”. Finoman

hangzik, de ez tényleg minden szavában a hazugság atyja. Egyenesen a kígyótól származik, aki azt mondta: „Ha ezt teszed, olyan leszel, mint Isten”. Ez az a hazugság, amely azt mondja: „Ha böjtölsz, imádkozol, adakozol, vagy száz más dolgot teszel és továbbra is teszed ezeket, akkor a trónra fogsz feljutni. Önmagad teremtette isten leszel.” Ez ördögi ostobaság.

Mi akadályozhat meg abban, hogy folytassam a hitben?

Pál azt mondja a kolosszeieknek: „Isten szentnek, szeplőtelennek és feddhetetlennek fog titeket bemutatni – ha megmaradtok a hitben”. Ez úgy hangzik, mintha feltételhez kötött lenne a megmentésünk, de nem az. Egyek vagyunk az Úrral, és amit Isten egybekötött, azt senki sem választhatja szét. Pál azt mondja: „Isten szemében már most is szent és tökéletes és igaz vagy, de ezt nem fogjátok látni, hacsak nem hisztek benne. Nem fogtok ebben az igazságban járni, csakis hit által”.

Megkérdezheted: „Hogyan hihetném, hogy szent vagyok, igaz vagyok, amikor az életem ilyen szentségtelen és rendetlen?”. Elhiheted, mert az életed Krisztusban van elrejtve és Ő szent, igaz és makulátlan. Szükséged van az igazságra és a szentségre – anélkül nem tudsz bejutni a jelenlétebe –, de a jó hír az, hogy Jézus kielégítette ezt a szükségedet. Az Ő egyetlen áldozata által szentté, igazgá és tökéletessé lettél örökre (Zsidók 10:10, 14. és Róma 4:25.)

Tudom, hogy ezt nehéz lenyelni, különösen, ha vallási keverék kosztton nevelkedtél. Ha a hűségről szóló, régi szövetségi elképzeléseket töltötték beléd, nehéz nem aggódni, különösen akkor, amikor megbotlasz. De Pál Kolosséhoz írt levele és különösen a 2. fejezet, ragyogó válasz a bizonytalan hívő félelmeire és aggodalmaira. Hadd mondjak néhány példát.

Az egyik jele annak, hogy nem a hitben jársz, az, hogy jobban tudatában vagy a hiányodnak, mint az Úr általi ellátottságodnak. Lehet, hogy azt gondolod: nem vagyok elég szent, nem vagyok elég igaz, vagy nem vagyok elég gyümölcsöző. Nézd meg, hogyan korigálja Pál ezt a téves felfogást:

„Mert Krisztusban az Istenség egész teljessége testi formában él, és Krisztusban ti is teljességre jutottatok.” (Kolossé 2:9-10)

2:9 Őbenne lakozik² emberi testben az istenség¹ egész teljessége. Ő bizonyítja, hogy az emberi élet Istenre szabott. (A theotes¹ szó istenség

nőnemű. Jézus emberi formában mutatja be, milyen az Atya, a Fiú és a Szellem. A katoikeō² szó azt jelenti, hogy lakni. Míg a kiterjedés nem tudja mérni vagy meghatározni Istent, addig az ő részletes hasonlatosságuk emberi bőrben jelenik meg. Lásd

Kol 1:19 Isten teljesen otthon van őbenne. Jézus megmutatja Isten boldog örömét, hogy emberként létezhet.)

2:10 Őbenne vagyunk teljesek. Jézus a mi teljességünket tükrözi, és megerősíti igazi identitásunkat. Ő az „Én vagyok” bennünk. (Isten belecso magolta a teljességet az „Én vagyok” tudatodban tükröződve. Az exousia¹ szót gyakran fordítják tekintélynek; az ek + eimi, „én vagyok” szóból ered. Azok a napok elmúltak, amikor az életünket a teljesítmény és az alacsonyabb rendű identitás törvénye uralta. Nem arról van szó, hogy ki voltam, vagy kivé törekszem válni. Azt ünnepe ljük, hogy én vagyok. Minden olyan tanítás, amely a teljesség helyett a hiány és a tökéletlenség érzését hagyja bennünk, elvonja a figyelmet az igazságtól. Jézus a szerzője és befejezője annak, hogy a hit képes bennünk a teljességet tükrözni és ünnepe lni.) (Tükör fordítás)

97.

Hogyan maradsz meg a hitben?

Azzal, hogy felismered, hogy Krisztusban nem szenvedsz hiányt semmi-
ben sem, ami jó. Krisztusban minden létező szellemi áldást megkaptál.
„Krisztusban teljességre jutottál.” A probléma nem a hiányoddal, hanem
a hitetlenségeddel van. Ha így imádkozol: „Istenem, kérlek, tégy engem
igazzá és szentté”, akkor már nem hitben vagy. Hangot adsz a hitetlenség-
nek és ellentmondasz az Ő igéjének, amely azt mondja, hogy benne teljes
vagy.

Ahelyett, hogy arra kérnéd Jézust, hogy tegye meg azt, amit már meg-
tett, miért nem köszönöd meg neki, hogy megtette? „Köszönöm, Jézus,
hogy benned olyan igaz és szent vagyok, mint te vagy és örökké kedves
vagyok Istennek!”

Egy másik jele annak, hogy nem folytatod hitben, az, hogy a hibáidra
összpontosítasz. Nem kell ahhoz hit, hogy felismerd a hiányosságaidat és
a hibáidat. Ahhoz viszont hit kell, hogy egyetérts Pállal, aki ezt mondta:

**„Benne ti is körülmetékedtetek a kéz nélkül való körülmetéléssel,
azáltal, hogy levetettétek a testet, a test bűneinek testét, a Krisztus kö-
rülmetélése által, eltemetve vele együtt a keresztségben, amelyben
vele együtt fel is támadtatok az Isten munkájába vetett hit által, aki feltá-
masztotta Őt a halálból.” (Kolossé 2:11-12)**

Krisztusban voltatok, amikor Ő meghalt, ami azt jelenti, hogy az Ő ha-
lála a ti igazi körülmetélésetek. Ez a valóság. Így a bűn hatalma az emberi
testetekben nem gyakorol fölöttetek hatalmat többé, megfosztották az ere-
jétől. Ugyanebben a párhuzamban [a halálában ővele közös körülmetélke-

désetek], a keresztségben most az ővele való együtt eltemetkezések és az ővele közös feltámadások a valóság. Krisztusba vagyunk belefoglalva, egyek vagyunk Ő vele.

Hogyan maradsz meg a hitben? Úgy, hogy halottnak tekinted magad a bűnnek és élőnek Krisztusnak. A feltámadó Istenbe vetett hit által új életre támadtál fel. Folytasd ezt a hitet. Továbbra is bízz benne és ne próbáld rehabilitálni azt a bűnös holttestet, aki valaha voltál.

Egy másik jele annak, hogy nem folytatod a hitben, az, hogy megpróbálsz mindkét irányban elköteleződni, amikor a törvény és a kegyelem kérdéséről van szó. Talán azt gondolod, hogy „kegyelemből mentettek meg, de a törvény megmutatja, hogyan éljek”. Nem, ez nem így van. A törvény nem a Szent Szellem. A törvény csak annyit tesz, hogy rámutat a hibáidra és elítél. Megmutatja, hogy mit csinálsz rosszul, de semmit sem tesz azért, hogy segítsen helyesen élni.

Amikor Pál azt mondja: „Szabadok vagytok a vádaktól – ha megmaradtok a hitben”, azt mondja: „A törvény elítélő szolgálata nem érintheti azokat, akik Jézusban bíznak”. Ha a lelkiismereted vádol és elítél, akkor nem a hitben jársz. Azt mondom: „Az én rosszaságom nagyobb, mint Isten jósága és túl vagyok az Ő kegyelmén”. Ez a hitetlenség. Az Ő kegyelme nagyobb minden bűnödnél.

Vigyázz, mert vannak hangok, amik minden alkalommal, amikor kinyitod a Bibliádat, súgják, hogy megint megszegted Isten parancsait. Akárhol olvasod, mindenhol kudarcot vallottál. Ismétlem, ne adj hangot a törvény elítélő szolgálatának. Lásd a keresztet, ahol Isten nemcsak megbocsátott nekünk, hanem „... eltörölte a követelmények kézírását, amely ellenünk volt. És eltüntette azt az útból, a keresztre szegezve.” (Kolossé 2:14)

A keresztre szegezett teste ott lógott az emberiség bűnösségének dokumentumaként; a mi halálunkat meghalva eltörölte a részletes, kézzel írott jegyzőkönyvet, amely ellenünk tanúskodott. Minden, a kudarc és a bűnösség érzésére emlékeztető folt a lelkiismeretünkön, teljesen eltöröltött. A büntudat, valamint minden bántó emlék olyan volt, mint a zsírfolt a lelkiismereten. „Ébredjete fel elmétekben, és térjete meg teljesen, hogy szembenézzetek megváltott ártatlanságotok tényével – bűneitek alaposan eltöröltettek”.

Vannak gondolatminták, amelyeket az emberi tapasztalat vésett be az elmébe, hogy állandóan kudarcot vallottunk abban, amit a törvény megkövetelt. Ez egy Személyes kézírás az alkalmatlanságunkról. Ezért a bu-

kott emberiség keze vallási gyűlölete és dühe miatt sújtott le Jézus testére, amikor véres testét a fára szegezte. Nem vették észre, hogy Jézus az egész emberi faj bűnbakjává vált, letörölve a régi elfogatóparancsot, és Krisztus keresztjére szögezték. Jézus volt az élő emberré lett vádirat.

Az a régi elfogatóparancs, amely nyomorult bűnösként megnevez és megszégyenít, már nincs érvényben. A kereszten Jézus nemcsak a bűneiddel, hanem a vádlóiddal is leszámolt. Őket lefegyverezte és legyőzte.

Folytathatnám a magyarázatot a Kolossé 2. fejezetének hátralévő részéből, de remélem, mostanra már érted a lényegét, ami a következő: A hitben való folytatás nem egy régimódi figyelmeztetés a bűn elkerülésére vagy a szabályok betartására. A hitben való folytatás azt jelenti, hogy továbbra is bízunk Jézusban. Azt jelenti, hogy megpihenünk benne és az Ő befejezett munkájában.

Most, hogy van némi elképzelésünk arról, hogy mit jelent a hitben való megmaradás, nézzünk meg néhány más szentírási részt, amelyek valami hasonlót mondanak.

98.

Mi a prédikáció lényege?

**„Amikor a gyülekezetet elbocsátották, a zsidók és a judaizmusra áttért hívők közül sokan követték Pált és Barnabást, akik beszélgettek velü és arra biztatták őket, hogy maradjanak meg Isten kegyelmében.”
(ApCsel 13:43)**

Ha valaha is felkérnek prédikálásra és ötletihányban szenvedsz, ezt a négy szóból álló gyöngyszemet alkalmazd Páltól és Barnabástól: Maradjatok meg Isten kegyelmében. Ez minden jó prédikáció lényege.

Olyan keményen dolgozol, hogy a kiégés szélén állsz? Folytatnod kell Isten kegyelmében. Aggódsz, hogy nem teszel eleget Jézusért? Folytasd Isten kegyelmében. Familiáris átkok, végidőkkel kapcsolatos aggodalmak vagy üres fecsegés vonja el a figyelmedet? Folytasd Isten kegyelmében. Pénzügyi nehézségekkel, betegséggel vagy démoni elnyomással kell szembenézned? Maradj meg Isten kegyelmében. Szeretnél valamit kezdeni az életeddel? Folytasd Isten kegyelmében.

Azt mondták nekem, hogy minden prédikációnak három pontból kell állnia, ezért itt az első pont: Kegyelem az elejétől a végéig. Semmi másra nincs szükségünk és semmi más nem segít. Itt a második pont: A kegyelem egyedül az Isten hite által jutott el hozzád, tehát az Isten kegyelmében való folytatás ugyanaz, mint a hitben való folytatás. Ő a hited kezdője és bevezetője, az Ő hite van benned. Ez ugyanaz az üzenet, amit Pál a kolosszeieknek, a galáciaiaknak és mindenki másnak is hirdetett. És itt a harmadik pont: Mivel a kegyelem egy másik szó Jézusra, az üzenet így hangzik: „Tartsátok szemeteket Jézusra szegezve”. Bármilyen legyen is a problémád, lásd Jézusban a megoldást.

A kegyelemben való megmaradás azt jelenti, hogy továbbra is Jézusban bízol. Ez azt jelenti, hogy nem tántorodsz el az evangéliumban foglalt reménytől. És folyamatosan hálás vagy mindazért, amit Isten tett és tesz az életedben.

Mi történik, ha nem folytatom Isten kegyelmében?

A régi szövetség alatt, ha nem folytattad, átkozott voltál. De mi a veszély az új szövetségben? A veszély az, hogy kieshetsz a kegyelemből és elveszítheted a Jézus Krisztusban kapott szabadságodat. Akár vissza is kerülhetsz a törvény elítélő hatása alá.

Az imént olvasott igeszakaszban Pál és Barnabás „zsidókhöz és a judaizmushoz megtérőkhöz” szólt (ApCsel 13:43). Olyan emberekhez szóltak, akik a törvény alatt nevelkedtek. Mi a legnagyobb kísértés, amellyel ezek az egykori törvénytisztelők szembesülnek? A veszély az, hogy azt teszik, amit a galaták tettek és visszatérnek a törvény régi útjaira. Ezért Pál buzdítása: „Maradjatok meg Isten kegyelmében. Ne térjete vissza oda, ahonnan jöttetek”.

Hirdették az evangéliumot abban a városban és sokan tanítványokká lettek. Ezután visszatértek Lystrába, Ikoniumba és Antióchiába, megerősítve a tanítványokat és bátorítva őket, hogy maradjanak hűek a hithez. (ApCsel 14:21-22)

Más város, ugyanaz az üzenet. A hithez hűségeseknek maradni azt jelenti, hogy megmaradunk Isten hitében és kegyelmében. Ez a szőlőtökében való megmaradás és a szemünket Jézusra szegezve tartani. Ismétlem, nem azért folytatjuk, mert félünk az átoktól. Azért maradunk hűek a hithez, mert ez az okos dolog, mert inkább szabadok vagyunk, mint megkötözöttek és mert jobb a kegyelem alatt járni, mint a kárhozat alatt.

99.

Mit jelent az elsodródás?

„Ezért a lehető legnagyobb figyelmet kell fordítanunk arra, amit hallotunk, hogy ne sodródjunk el. Mert mivel az angyalok által elmondott üzenet kötelező volt és minden megszegés és engedetlenség elnyerte méltó büntetését, hogyan menekülhetnénk meg, ha figyelmen kívül hagyánk egy ilyen nagy üdvösséget?” (Zsidókhöz írt levél 2:1-3)

Itt van egy másik vers, amelyet könnyű az ószövetségi szemüvegen keresztül olvasni. A törvény alatt reális veszélyt jelentett, hogy megbotlasz, egyszerűen azért, mert nem figyeltél oda. A zsidók rendkívüli erőfeszítéseket tettek annak érdekében, hogy ez ne történhessen meg. Szüntelenül beszélgettek a törvényről és nagy hangsúlyt fektettek arra, hogy megtanítsák azt a kisgyermeküknek. A parancsolatokat az ajtókereteikre és a kapukra írták. Néhányan a törvényt kis bőrdobozokban hordták homlokukon bőrszíjjal odaerősítve.

Szükségünk van-e hasonló lépésekre az új szövetségben? Fennáll-e a veszélye annak, hogy figyelmetlenségből kisodródunk Isten országából? Ha bizonytalanok vagytok APU szeretetében, akkor ezt gondolhatjátok.

Talán azt gondolod, hogy a keresztény életút olyan, mintha rossz irányban járnál azokon a mozgójárdákon, amelyeket a repülőtereken látsz? Attól félsz, hogy ha megállsz az előrehaladásban, akkor egyenesen visszacsúszol és kiesel Isten országából. Vagy talán azt gondolod, hogy a keresztény életmód olyan, mintha egy lefelé vezető mozgólépcsőn másznál folytonosan felfelé? Lehet, hogy úgy gondolkodsz, hogy ez egy állandó küzdelem és nem mersz megállni, nehogy azon kapd magad, hogy lefelé tartasz és kikerülsz az Isten országából. Milyen kimerítő módja ez az életnek.

A Zsidókhöz írt levél szerzője nem azt mondja, hogy cselekedetekkel és odafigyeléssel tartsuk meg a megmentettségünket. Ehelyett arra bátorítja héber hallgatóit, hogy figyeljenek az evangéliumra és higgyenek Jézusban.

Az „angyalok által mondott üzenet” a törvényre utal. A zsidók úgy hitték, hogy a törvényt angyalok adták át (Galata 3:19). Jézus nagyobb az angyaloknál. Azt mondja: Ha azok, akik figyelmen kívül hagyták az angyali üzenetet (a törvényt), megbűnhődtek, hogyan menekülhetnénk meg mi, ha figyelmen kívül hagyjuk a megmentésünket, amely ebben a nagyobb üzenetben (az evangéliumban) egy nagyobb közvetítő (Jézus) által kinyilatkoztatva van?.

A Zsidókhöz írt levél írója ezt mondja: Testvérek, ne legyetek olyanok, mint keményszívű őseink, akik hallották az evangéliumot, de nem hittek benne. Jézus nagyobb az angyaloknál és nagyobb Mózesnél, ezért bízatok benne helyettük.

Jézus mindenkit megmentett az örök elszakadástól. Ő a nagy Megváltó, aki kihalásztá az embereket a magányból, a bűnből és örök életet adott nekik „Figyeljete” - mondja a Zsidókhöz írt levél - „nehogy elsodródjatok”. Más szóval, ne hagyjátok ki Jézust. Ne hagyjátok ki a kegyelmet.

Ha te már átélted a megmentettséget, amit Jézus tett meg érted, akkor nincs szükséged arra, hogy Jézus újra megmentsen. Ha Jézus már megtartott téged, akkor nincs esélyed arra, hogy elsodródj mellette. Nem azért vagy biztonságban, mert figyelsz; azért vagy biztonságban, mert Ő figyel rád és senki sem ragadhat ki Jézus kezéből. (János 10:28-29). Még a saját döntéseid sem olyan erősek, hogy távol legyél Tőle. Soha el nem megy és soha el nem távozik tőled. Apu mindig veled van.

100.

Miért érzem magam bűnösnek és elítéltnek?

Bűnösnek érzed magad, ha elmulasztasz egy gyülekezeti alkalmat, vagy ha nem olvasod a Bibliát? Elítélve érzed magad, ha nem imádkozol, adakozol vagy böjtölsz eleget? Ha igen, akkor meg kell kérdezned magadtól, hogy miért. Mennyei Apunak nem az a dolga, hogy büntudatba taszítsa a gyermekeit. Akkor miért érzed magad bűnösnek? Mivel a Krisztus Jézusban vagy, nincs kárhoztatás, miért érzed magad elítélve?

Erre csak egy válasz lehet. Nem a kegyelemben élsz és nem az Isten hitéből élsz. Elhitted azt a hazugságot, hogy el vagy választva Jézustól. Elhitted, hogy Ő távol van tőled. De az igazság az, hogy egy vagy Ő veled és benned él. Továbbá: Jobban tudatában vagy a tökéletlenségeidnek, mint az Ő tökéletességének.

Mi a gyógyír a büntudatra és a kárhozatra? Nézz a keresztre, amely elváltatja a szövetségeket. Lásd Jézust, aki azért halt meg, hogy megszabadítson téged a törvény követeléseitől. Őbenne már átmentél a próbán. Örök csillagos ötotst kaptál az igazságosságra és a szentségre. Soha nem leszel igazabb és szentebb, mint abban a pillanatban, amikor egyé váltál az Úrral.

A hitben való megmaradás azt jelenti, hogy ragaszkodsz Jézushoz. Ez azt jelenti, hogy nem hagyod magad becsapni az üres vallásosságnak vagy a bízz magadban, megtudod csinálni gondolatoknak. Ez azt jelenti, hogy megalapozódunk és megállunk Krisztusban és megmaradunk az evangélium reménységében. Ezért adj hálát Istennek, aki megbékéltetett téged önmagával és szentnek fog bemutatni téged az Ő színe előtt, hibátlannak és vádtól mentesnek.

101.

Mi történik a tévelygő keresztényekkel?

Mi történik azokkal a keresztényekkel, akik eltévednek, vagy más Jézust, vagy más evangéliumot követnek? Erre a kérdésre nem nehéz válaszolni, mert a Bibliában megtörtént. Az eltévelyedés következményei jól dokumentáltak. Mégis érdemes feltenni a kérdést, mert sokan nem tudják a választ. Vagy inkább a rossz választ ismerik, ami a következő:

Mi történik, ha a keresztények eltévelyednek? Kizökkennek a kegyelemből, ami arra készíti a szerető Istent, hogy fegyelmezze őket, vagyis büntetésben részesülnek.

A kegyelemből való kiesés része igaz, de a megbüntetés egy nagy, kövér hazugság. Mennyei Apu fegyelmezése soha nem büntetés formájában történik – ez a régi szövetség gondolkodása –, és akiket Jézus meg talált, azokat Jézus nem veszítheti el.

Valaki egyszer azt mondta: „Ha elég nagy hazugságot mondasz és folyamatosan ismétleted, az emberek végül elhiszik”. Az ok, amiért a legtöbb keresztény azt hiszi, hogy elveszítheti az örök életet, ha eltévelyednek, az az, hogy újra és újra hallották ezt. De ez valójában nincs benne a Bibliában. Ez egy biblián kívüli kitaláció, amit azok papolnak, akik el akarnak terelni Krisztustól és az Ő tökéletes munkájáról. Ez egy hazugság, amely arra készíti, hogy bízz magadban és a kitartásodban, ahelyett, hogy Jézusra és az Ő szeretetének és kegyelmének rendíthetetlen alapjára támaszkodnál.

Sajnálom, ha ez keményen hangzik, de közel sem olyan kemény, mint ha azt mondanád a testvéreidnek, hogy a pokol tüze fenyegeti őket. És kö-

zel sem olyan durva, mint bűntudatot és kárhozzátást mondani azok felett, akiket Krisztus megigazított.

„Szóval, mi lesz velem, ha eltévedek és eltávolodva élem meg az Isteni kapcsolatot?” Nos, remélhetőleg nem fogsz eltévelyedni, de ha mégis, akkor sem veszíted el a megmentésedet és az örök életet. Ez egyszerűen nem lehetséges. Isten ajándékai megbánhatatlanok. De az eltévelyedésnek vagy a kegyelemből való kiesésnek földi következményei vannak, amint azt látni fogjuk. Mielőtt ezekkel foglalkoznánk, nézzük meg magát a cselekedetet.

102.

Hogyan esünk ki a kegyelemből?

Néha hallani arról, hogy valaki kegyelemből kiesik, ami azt jelenti, hogy bűnbe esett és kiesett a kegyelemből. Általában ezt híres keresztényekről mondják, akik valamilyen meggondolatlanság miatt elvesztették a szolgálataikat. De bár lehetséges kiesni az emberek kegyelméből, Isten kegyelméből nem lehet kiesni, ha bűnbe keveredsz.

Isten kegyelme érdemtelen. Ezért hívják kegyelemnek. Nem érdemelheted ki jó cselekedetekkel, mint ahogy rossz cselekedetekkel sem veszítheted el. Ahol a bűn bőséges, ott a kegyelem még inkább bőséges. Ha bűnbe esel, még több kegyelembe esel. Nem bátorítalak a bűnre. Azt mondom, hogy a kegyelem a bűnösöknek való. Jézus nem a tökéletesekért halt meg a tökéletes fogúakért és tökéletes hajúakért. Ő valódi emberekért halt meg, akik hibáznak. Ha Jézus szeretett téged, amikor halott voltál a bűneidben, akkor mindig szeretni fog. Ezen semmi sem változtathat. Semmi sem választhat el téged Isten szeretetétől. Hogyan esünk ki tehát a kegyelemből?

„Ti, akik a törvény által próbáltok megigazulni, elidegenedtetek Krisztustól; elestetek a kegyelemtől.” (Galata 5:4)

A törvény általi megigazultság semmiben nem hasonlít (semmi közös nincs bennük) a kegyelem általi megigazultsághoz; teljesen ellentétesek. Ahogy lehetetlen az bárki számára, hogy egyszerre egy időben két, egymással ellentétes irányba utazzon, ugyanúgy Krisztus is lényegtelenné válik bárki számára, aki továbbra is a törvény alapján keresi a megigazultságot. (Tükör Biblia)

A kegyelem magaslatáról akkor esünk le, amikor megpróbáljuk kiérdekelni azt, amit Isten ingyen adott nekünk. Ha azt hiszed, hogy meg kell

dolgoznod ahhoz, hogy Isten megáldjon téged, akkor Krisztust értéktelené teted. Ha arra törekszel, hogy magadat Istennek tetszővé és elfogadhatóvá tedd, akkor kiestél a kegyelemből.

Nagyon örülök, hogy a Galata levél benne van a Bibliában, mert sokat tanulhatunk mások hibáiból. A galaták elvesztették szabadságukat Krisztusban, mert hagyták magukat a törvény igájának rabszolgájává tenni. Az ő esetükben a körülmetélkedés volt a probléma, de számunkra ez bármi lehet, ami a kegyelemnek árat szab – egyházi szabályok, bűnvallás, lelki fegyelem, bármi más. Én nem vagyok ezen dolgok ellen. Azt mondom, hogy semmit sem tehetünk, amivel Krisztus tökéletes munkáját kiegészíthetnénk vagy javíthatnánk. Egyedül kegyelemből vagyunk, akik vagyunk.

A galatáknak más volt a felfogásuk. Néhány fickó jött és keveréket prédikált nekik és a galaták bevették ezt a csalit. De vajon ez azt jelenti, hogy a galaták most már nem voltak megmentve, kárhozatra és a pokolra voltak ítélve? Nem. A kegyelemből való kiesés nem jelenti azt, hogy kiestél a megmentésből.

Milyen következményei vannak a kegyelemből való kiesésnek?

Biblia azt mondja, hogy a galaták elidegenedtek Krisztustól. Más fordítások azt mondják, hogy elidegenedtek, elszakadtak és elvágódtak. Ezek komoly szavak, komoly következményekkel járnak, de nem jelentenek elítélést. Ki vágta el őket? Nem Krisztus volt az. Ki végezte az elválasztást? Nem Jézus. Mint mindig, Ő marad hűséges, aki biztonságban tart minket, miközben megígéri, hogy senki, még mi magunk sem, egy pillanatnyi ostobaságunkban, semmi nem ragadhat ki minket a kezéből.

Pál soha nem mondja a galatáknak: „Elveszítitek a megmentést, az üdvösséget.” Ehelyett azt mondja: „Kényeztetitek a testet” (Galata 5:13). Hús-vérré váltak, harapták és felfalták egymást ördögi vitákban. Nem az a veszély fenyegeti őket, hogy Isten elpusztítja őket, hanem az, hogy „egymás által pusztultok el” (Galata 5:15).

(Tükör Biblia, Galata 5:15) A törvénykező gondolkozásban a legjobb erőfeszítések is előbb vagy utóbb viszályban végződnek: visszavágás, tönkretenni, lerombolni egymást, a másikat, felfalni, elpusztítani egymást. (Ez nagyon durva! Nézd meg, hogyan pusztítja el a válás a szerelemben szőtt álmokat; volt üzleti partnerek harcolnak egymással a bíróságon; gondoldj csak bele, hogy válik értéktelenné az élet a bűn háború miatt!)

Vegyük el a kegyelmet minden közösségből és hamarosan veszekedések, viszálykodás, civakodás, manipuláció, irigység, gyűlölet és a test minden más cselekedete lesz, amelyeket Pál felsorol a Galata 5:19- 21-ben. De ezek közül egyik sem fog a pokolra juttatni.

Amikor Pál emlékezteti a galatákat, hogy „akik ilyeneket tesznek nem öröklik az Isten országát”, azt mondja: „Akik Krisztushoz tartoznak, ne viselkedjenek úgy, mint azok, akik nem”. Ha a keresztényeket minden alkalommal kirúgnák az Isten országából, amikor a test szerint járnak, a menny üres lenne.

(Tükör Biblia, Galata 5:19-21-ig) A test hatása nyilvánvaló: akárhol is a törvénykező, ítélkező hozzáállás uralkodik, a szexuális bűnök burjánznak! Bármi lehet: házasságtörés, tisztátalanság, erkölcstelenség és felháborító kicsapongás;

5:20 (A CSM – csináld magad – életmódot az önerő és az önzés hajtja. A törvénykező gondolkozásmód, a test, bizonyos fajta magatartást támogat, aminek nagyon jól látható tünetei vannak, mint a bálványimádás, amely magunkról való torz kép imádása, a gyűlölet, a kábítószer, az állandó konfliktus, a féltékeny gyanakvás, erőszakos dühkitörések, mindenki csak magáért van egy vérrre menő versenyző világban, egymáson taposás, hogy eljussunk a csúcsra, széthúzás, eretnokség, manipulálni az emberek gondolatait hamis tanításokkal. (A test nem a te „alacsonyabb rendű” természeted; ez a bukott ember gondolkodásmódja, ami próbálja puszta akaraterővel, függetlenül követni az életet, amire teremtettünk, amiről biznyságot tesz minden ember lelkiismerete.)

5:21 Felemészttve irigy önsajnálattal, gyilkossággal, részeg kábulatban, ittas kicsapongással, kéjelgéssel, veszekedésekkel és féltékenységgel, amit ez (a test, a bukott gondolkozás mód) indít be. Ahogy már korábban mondtam: azokban, akik ezt a fajta életmódot gyakorolják, semmi közös nincs bennük az Isten országával. (A Krisztusi élet tekintélye – az élet, szemben van ezzel, és le is győzi a test uralmát.)

103.

Hogyan néz ki egy tévelygő keresztény?

Néhányan azt mondanák, hogy a tévelygő egy olyan hívő, aki elutasította Istent, visszatért a világhoz és most részeges, terhes, be van tépve, mint egy sárkány és segélyből él. De ez a kép csak kitaláció. 15 éve vagyok a Gyülekezetben, és egyetlen olyan ember sem jut eszembe, aki ezt tette volna.

Persze, ismerek néhányat, akik fellázkodtak a teljesítményalapú vallás szentségtelen követelményei ellen. De ki ne tette volna? A vallási manipuláció elől való menekülés nem Jézustól való elkóborlást jelent.

Ha a Bibliából vesszük példáinkat, akkor az igazi eltévelyedők a törvényhez visszatérő galaták, a kolosszeiek és az ő drága szabályaik és az Úrért keményen dolgozó, szeretetlen efézusiak. Más szóval, azok a keresztények, akik test szerint járnak. Sokan őszinte, gondoskodó emberek. Azt akarják, amit te és én akarunk. De az, ahogyan ezt teszik, inkább a test csúfságát mutatja, mint Jézus szépségét.

A tévelygő keresztény minden olyan hívő, aki már nem a hit szerint jár. Lehet, hogy a bűn örömei után futnak, de az is lehet, hogy gyülekezeteket építenek, missziós szervezeteket vezetnek, vagy millióknak prédikálnak. Bármennyi jócselekedetet végezhetnek. De ha leválnak a kegyelemről, Jézustól, akkor eltévedtek az útról.

104.

Mi történik, ha eltévedsz és „eltávolodsz” Jézustól? I.

Ha elkóborolnál, mint egy eltévedt bárány, a jó hír az, hogy nem fognak kirúgni az Isten Országából, Királyságából. Mivel te Krisztussal egyesültél, nem kerülhetsz a pokolba.

Jézus a Jó Pásztor, aki ismeri a juhait. Ő nem fog elveszíteni téged. Nem is fog utánad jönni vesszővel, hogy eltörje a lábadat, mert Ő könyörületes és szelíden bánik az eltévelyedőkkel (Zsidók 5:1-2). Mindazonáltal a Biblia legalább tíz rossz dolgot megnevez, ami történhet veled, ha elkalandozol, elcsábulsz, megtévesztenek vagy félrevezetnek.

1. A szabályokon alapuló vallás rabszolgájává válhatsz (Kolossé 2:20). Nevezzük ezt „keresztény felelősségnek” vagy „kötelességnek” vagy „a magunk részéről való cselekvésnek”. Azt gondoljuk: Isten megtette a maga részét, most már rajtam múlik, hogy befejezzem, amit elkezdett.

Aggódunk az olcsó kegyelem miatt (ilyen nincs is) és egy kicsit besegítünk testből. A dolgokat gyorsítjuk a folyamatban. Azt mondjuk magunknak: „Többet kell imádkoznom, többet kell böjtölnöm, többet kell járnom gyűlibe. Bizonyoságot kell tennem két embernek ezen a héten. Jó kereszténynek kell lennem Jézusért”. Így gondolkodik a mi vallásos testünk, de ez nem tart sokáig, mert ...

2. Méltatlannak és alkalmatlannak fogod érezni magad. A Biblia azt mondja: „Ne hagyd, hogy bárki ... kizárjon téged”. Ez nem az örök megmentésre utal, hiszen senki sem diszkvalifikálhatja azokat, akiket Isten alkalmassá tett (Kolossé 1:12). Itt arról van szó, hogy a fintorgók, az ujjal mutogatók és az önjelölt bírák befolyása alá kerülünk.

A lényeg nem az, hogy kizárhatjuk magunkat, hanem amikor elvonatkoztatunk Krisztustól és az Ő tökéletes munkájától, akkor kezdjük magunkat kizárva érezni. Ha összehasonlítjuk magunkat másokkal, akik látszólag jobban teljesítenek, elkezdhetünk kételkedni az Úrban elfoglalt biztos helyünkben. Bár Krisztus méltóvá tesz minket, mi mégis méltatlannak érezzük magunkat. És amikor ez történik...

3. A lelkiismereted elítélhet és szabotálhatja a hitedet (1Timóteus 1:18-19) Mit jelent az, hogy hajótörést szenved a hited? Azt jelenti, hogy hagyod, hogy az elítélő lelkiismereted lyukat fúrjon a hited hajójába.

Az elítélés a hit gyilkosa. Az elítélés félnékké tesz Isten előtt, ami megnehezíti, hogy kegyelmének bőségéből részesülj. Ha Isten azt mondja, hogy szent és igaz vagy, akkor ez a valóság.

Néha találkozom olyan emberekkel, akik a bűneik megszállottjai. Önmaguk által felállított kárhozat alatt élnek és nehezen fogadják el a kegyelmet. A probléma nem az, hogy bűneik túl nagyok Jézus számára, hanem az, hogy az elítélő lelkiismeretük fogságban tartja őket. Ez azért probléma, mert ha nehezen fogadod el a kegyelmet, akkor...

4. Lemaradsz mindarról, amit Isten tartogat számodra (2János 1:8). Jézus azt mondta, hogy azok, akik mindent megtesznek az evangéliumért, ebben az életben százszor annyit kapnak vissza, mint amennyit feladtak (Márk 10:29-30). Élj úgy, hogy az ország jó hírét hirdesd és örök barátokban leszel gazdag - olyan emberekben, akiknek az életét megáldotta Jézus kinyilatkoztatása. De ha nem az Ő kegyelmének erejében jársz, nem fogsz semmi maradandó jelentőségű dolgot elérni. Ez akkor történhet meg, ha...

105.

Mi történik, ha eltévedsz és „eltávolodsz” Jézustól? II.

5. Időpazarló, életromboló vitákba bonyolódsz (1Timóteus 1:6).” A mítoszoktól és meséktől elbűvölt emberekről szóló figyelmeztetésében Pál nem azt mondta: „Némelyek a kárhozatra tértek el”. Azt mondta: „Némelyek félrefordultak az üres fecsegéshez”. Más szóval, olyan beszélgetésekre vesztegetik az idejüket, amelyek nem vezetnek sehová.

A viták iránti túlzott érdeklődés biztos jele annak, hogy valaki eltávolodott a vitamentes evangéliumtól (1Timóteus 1:4, 6:4). Jó dolog kérdéseket feltenni, de amikor az élet nagy kérdéseiről van szó, Jézus határozott válaszokat ad. Egy bizonyos ponton abba kell hagyni a kérdezősködést és el kell kezdeni hinni. Egy bizonyos ponton azt kell mondanod: „Oké, Jézus, csináljuk együtt az életet”. Ha csak beszélsz, akkor...

6. Bánatos életet fogsz élni (1Timóteus 6:6-10). „Az istenfélelem megelégedéssel nagy nyereség” – mondta Pál. Mégis sokan a gyülekezetben nem tudják, hogy istenfélők és ennek következtében nem elégedettek. Az elégedetlenség vándorlásra készíthet. Pál ismert olyan népeket, akik „elkőboroltak a hittől és sok bánattal szúrták át magukat”.

Szomorúság és a megbántás az, amit akkor kapsz, amikor futsz az olyan alsóbbrendű örömök után, mint a pénz és a hírnév. Csak Jézus elégíti meg lelked legmélyebb vágyait. Amíg nem nyugszol meg Jézusban...

7. Nem fogsz teremni (Lukács 8:14). Sok sikerre vonatkozó tanítás azon az elképzelésen alapul, hogy mindenből többet kell tenned ahhoz, hogy növekedj. Többet kell imádkoznod, többet kell adakoznod, többet kell szolgálnod és így tovább. A növekedés azonban természetes folyamat. Ha egyszer

elülteted az Ige magját a befogadó szív jó talajába, akkor már nem kell semmit sem tenned. A növekedés egyszerűen megtörténik (lásd Márk 4:27). Az egyetlen dolog, amit tehetsz, hogy akadályozod a folyamatot azzal, hogy megfojtod a magot e világ gondjaival vagy ellentétes tanításokkal.

Vágysz a jó tanításra? Vágysz a jó ételre? Akkor „növekedj a kegyelemben és a mi Urunk és Megváltónk, Jézus Krisztus ismeretében” (2Péter 3:18). Jézus a legjobb tanítás és egyedül Ő az élet kenyere. Minden más csak szemét kaja. Ha az élet kenyeren kívül bármi mással táplálkozol...

8. Egyre kevésbé fogsz hasonlítani Jézusra (2Timóteus 2:16-18). Nézd át ezt a listát és semmi olyat nem fogsz látni, ami az Urat jellemzi. Jézus a vallási igények rabszolgája volt? Nem. Jézus levetette a jómodort, amikor törvényszegéssel vádolták? Nem. Kedvezett-e Jézus az időrablóknak azzal, hogy belemerült az értelmetlen fecsegésbe? Nem. Minden Jézusról, az életről, a szabadságról és a következetességről beszél.

Pál azt mondta: „Akik istentelen fecsegésnek hódolnak, egyre istentelenebbek lesznek” (2Timóteus 2:16). Bizonyos értelemben az vagy, amiről beszélsz, mert amiről beszélsz, az felfedi a szívedet. Jézus azért beszélt az Apjáról, mert az Ő Apja az Ő kincse. És fordítva is igaz az Apu kincse Jézus. Ez jó hír, mert Jézusban vagyunk te is és én is, egyek vagyunk Ő vele, ezért Apu kincsei vagyunk mind. De ha ezt nem tudod...

9. Félni fogsz Isten büntetésétől (1János 4:17-18). Azok, akik biztonságban vannak mennyei Apu szeretetében, bizalommal nézhetnek az ítélet napja elé. Akik azonban bizonytalanok, azon fognak töprengeni: Vajon eleget tettem? Vajon talál-e Isten hibát bennem? Ezeket a kérdéseket teszik fel azok, akik eltévelyedtek a hittől és kiestek Isten kegyelmének biztos helyéről. Ha ez jellemzi a gondolataidat, akkor...

10. Szégyenkezni fogsz (de nem kárhoztatva), amikor Jézus eljön (1János 2:28). János nem azt mondja: „Maradj Krisztusban, különben elveszíted az örök életedet”. Azt mondja: „Maradjatok Krisztusban, hogy ne érezzétek magatokat gyümölcstelen balfácánnak, amikor visszajön”, vagy hasonló szavakkal. A Message Bible így fordítja János szavait:

„És most, gyerekek, maradjatok Krisztussal. Éljetek mélyen Krisztusban. Akkor készen állunk majd rá, amikor megjelenik, készen arra, hogy tárt karokkal fogadjuk Őt és nem lesz okunk vöröslő büntudatra vagy béna kifogásokra, amikor megérkezik.” (1 János 2:28, MSG)

Képzeld el, milyen „szégyenben” lesznek egyesek, amikor Krisztus megjelenik és minden hiábavaló próbálkozásuk, hogy lenyűgözzék Őt, elillan az Ő dicsőségének ragyogásában. Minden ember alkotta programunk, minden önerőnk – puff – egy villanás alatt eltűnik. Milyen „kínos” lenne füstszaggal a hajadban megérkezni a menyegzői lakomára (1Korintus 3:15).

106.

Miért?

Tíz dolgot soroltam fel, ami akkor történik, amikor „eltévedünk” Jézustól, de még nem tettük fel a kritikus kérdéseket, ami a következő:

Miért tévedünk el?

Miért evett Ádám a tiltott gyümölcsből?

Miért hagyta el otthonát a tékozló fiú?

Miért távolodik el bármelyikünk is Istentől?

Egyetlen egy oka van – szem előtt tévesztjük Apu irántunk érzett szeretetét.

Jézus azt mondta az efézusi keresztényeknek: „Elhagytátok a prótosz agapét, vagyis az elsődleges, legfontosabb szeretetet” (Jel 2:4).

Mi az elsődleges szeretet?

Ez nem a mi szeretetünk iránta; ez az Ő irántunk való szeretetének nyilvánkoztatása. Első szeretet időben és rangsorban. Ahogy János újra és újra elmondja, a szeretet Istenből ered:

A szeretet Istentől származik ... Ez a szeretet: nem az, hogy mi szeretjük Istent, hanem hogy Ő szeretett minket ... Mi azért szeretünk, mert Ő szeretett először minket. (1János 4:7,10,19)

Arra lettél teremtve, hogy Mennyei Apu szeretetéből élj és megismerd a világgal. Isten szeretete kitöltetett a szívedbe a Szent Szellem által. Te szeretve vagy és szeretni tudsz isteni szeretettel, mert Isten benned él. Ha elvonatkoztatasz a szeretet valódi forrásától, akkor a földön fogsz bolyongani azt keresve. Keresheted a szeretetet a vallásban vagy a világi örömeinken keresztül, de amíg nem éled át Isten Jézusban megnyilvánuló

szeretetét, addig nyughatatlan vándor leszel, egy kóborló, akinek pásztorra van szüksége.

Miért imádkozott Pál azért, hogy megismerjük Krisztus szeretetét, amely felülmúlja az ismeretet (Efézus 4:18-19)?

Mert fennáll a veszély, hogy nem ismeritek. Lehet, hogy elfelejtitek vagy elhagyjátok. Isten szeretete olyan számunkra, mint a levegő. Nem tudunk nélküle élni. Ha „kiesünk”, vagy elfeledkezünk az Ő szeretetének magaslatáról, minden bonyolulttá válik. Elménk bezavarosodik és eltávolodik a Krisztusban lévő egyszerűségtől. Elkezdünk gondolkodni: tudom, hogy Isten szeret engem, de ...

A „de” szó (a kételkedés) éket ver a lelkünkbe és megpróbál elválasztani Isten szeretetétől.

A következő dolog, amit ekkor tudunk, hogy a jó hír már nem is olyan jó. Korrigálásra szorul. Egyensúlyra van szükség. Azokat a szentírási részeket, amelyek egykor örömmel töltöttek el, most ellentétes, erőfeszítésre és fáradtságra felszólító szentírási részekké válnak. A keresztény élet, amelyről azt mondták neked, hogy kaland lesz, kemény munkának bizonyul, tehernek, az amúgy is kimerítő élet mellé.

107.

Hogyan találjuk meg a visszavezető utat?

Ha szem elől veszíted Isten szeretetét, jó eséllyel a fent felsorolt rossz dolgok többségét fogod megtapasztalni. Talán ez már megtörtént veled. Lehet, hogy mások elvárásainak rabja vagy, vagy büntudat és megbánás nyomorít meg. Ne ess kétségbe; ez nem a világ vége. Van visszaút.

Amikor az efézusiak eltávolodtak az első szeretetüktől, az első szeretetük megkereste őket. És amikor megtalálta őket, megmutatta nekik a hazafelé vezető utat, ami a következő:

Emlékezzetek a magasságra, ahonnan leestetek! Változtassátok meg a gondolataitokat és tegyétek azt, amit először tettetek. (Jelenések 2:5)

Emlékezzetek! Milyen egyszerű, mégis erőteljes orvosság azok számára, akik eltévelyedtek. Miért ment haza a tékozló? Emlékezett arra a magasságra, ahonnan leesett. Mi hoz vissza, ha testi cselekedetbe vagy holt cselekedetekbe tévedtél? A Mennyei Apu hatalmas szeretetére való emlékezés és a Szent Szellem élő kijelentése. Az Ő szeretete az igazi otthonod. Ez a, z ahová tartozol.

A Jelenések 2,5-ben Jézus azt mondja: „Térjtek meg”, de ez a régi szövetség szerinti módon, a bűntől való elfordulásként értelmezik sokan, sajnos tévesen. Az újszövetség inkább azt mondja: „Térj meg és tedd azt, amit először tettél”. Mit tettél, amikor először jöttél Krisztushoz? Emlékszel még rá? Valószínűleg nem sokat tettél azon kívül, hogy elfogadtad a szeretetét és kegyelmét. „Tedd azt” – mondja Jézus. „Hagyd abba ezt a többi dolgot”. Hagyd abba, hogy megpróbáld lenyűgözni engem a munkáddal és hagyd, hogy én nyűgözzelek le téged a szeretetemmel.”

Ez tényleg ilyen egyszerű.

Pihenj Isten szeretetében és soha nem fogsz rosszul járni; de ha elmulasztod a szeretetét, akkor mindenről lemaradsz. Ezért van az, hogy az Újszövetség első számú tanulsága és minden evangéliumi prédikátor által hirdetett első számú üzenet az, hogy maradj és pihenj meg Isten feléd áradó szeretetében. Jézus ezt így mondta:

Úgy szeretlek téged, ahogyan Apám szeretett engem. Éreztétek magotokat otthon szeretetemben. (János 15:9, MSG)

Mivel Isten szerető ölelése állandó pihenőhelyed, ezért lehetetlen lesz, hogy bárki félrevezessen téged. Ha megengeditek, hogy hatalmas Apánk szeretete magával ragadjon, senki sem lesz képes titeket elcsábítani belőle.

108.

Mik az örök jutalmak?

Van egy régi történet egy emberről, aki a vagyonát a mennybe akarta vinni. A lelkésze azt mondta: „Nem viheted magaddal”. De a férfi azt válaszolta: „Megpróbálom”. A halálhoz közeledve eladta mindenét, amije volt és vett két aranyrudat. „Temessetek el az arannyal együtt” – mondta. A terve bevált, és a mennyország kapuja előtt találta magát a drága aranyával. Felemelve a két rudat, ezt kérdezi Szent Pétertől: „Ezt is bevihetem?”. De Szent Péter értetlenül áll és visszakérdez „Hoztál járdaköveket?!”

A vicc működik, mert a mennyei gazdagsággal kapcsolatos zavarodottságunkra játszik rá. Tudjuk, hogy vannak mennyei jutalmak, mert Jézus azt mondja, de mik azok? Egyesek szerint Isten kincseket, palotákat, sőt még városokat is kioszt azoknak, akik hűségesnek bizonyultak. „Jobb, ha van valami jutalom a kemény munkámért – legalább egy aranycsillag –, különben minek dolgozom?”. Mások azt mondják, hogy egyáltalán nincs jutalom. „Minden egyedül kegyelemből jut el hozzánk, tehát nem lehet jutalom az erőfeszítésért.”

Nekem mindkét nézettel problémáim vannak. Az aranycsillagot osztogató Istennel az a problémám, hogy szolgálai mentalitást hirdet, amikor mi fiúk vagyunk. Azzal az elképzeléssel pedig, hogy nincsenek jutalmak, az a problémám, hogy ellentmond annak, amit Jézus mondott:

„Gyűjtsetek magatoknak kincseket a mennyben, ahol sem moly, sem rozsdá nem pusztít, és ahol a tolvajok nem törnek be és nem lopnak.” (Máté 6:20).

Pál is valami hasonlót mondott:

„Aki ültet és aki öntöz, azok egyek, egy a céljuk, de mindketten a maguk munkája szerint kapják meg jutalmukat.” (1Korinthus 3:8)

Munkája szerint megjutalmazva? Hogyan illeszkedik ez a kegyelem gazdaságába? A görögben a jutalom szó fizetést vagy bért jelent. Isten úgy fog fizetni nekünk, mint egy munkásnak? Hogyan működik ez?

Az örök jutalom vagy mennyei kincsek kérdése tele van kérdőjelekkel. Ez egy olyan téma, amellyel egyesek visszaéltek. Például: Gyűjtsd a kincset azzal, hogy adakozol a szolgálatomra. A kegyelemmel gondolkodó emberek különösen allergiásaknak tűnnek a jutalmak megszerzéséről való beszédre és ez érthető. A kegyelem és a jutalmak egyszerűen nem illenek össze. És mégis, itt van Jézus (Mr. Kegyelem) és Pál (a kegyelem apostola), akik azt mondják, hogy igen.

Biztosan rosszul értelmezed ezt.

109.

Jutalom

Nem tudjátok, hogy Krisztusban mindennek örökösei vagyunk?

Mi szükségünk van arra, hogy jutalmat kapjunk?

Igaz, hogy Jézus a mi jutalmunk és mi lehetne ennél nagyobb jutalom?

„Hit nélkül senki sem lehet Istennek tetsző, mert aki Istenhez jön, annak hinnie kell abban, hogy Isten létezik és megjutalmazza azokat, akik keresik őt.” (Zsidókhöz írt levél 11:6.)

Mi más a kereső jutalma, mint hogy megtalálja azt, amit keres? Ha Istent keresed, meg fogod találni és Ő lesz a NAGY jutalmad (lásd 1Mózes 15:1). Bármilyenek is legyenek a mennyei kincsek, azok semmiségek Jézushoz képest, aki a jutalma azoknak, akik keresik Őt. Ezért tévednek azok, akik a „kúriákért” gürcölnek. Ha Jézus az otthonod, mi szükséged van kastélyokra?

Ez nem az a hely, ahol a Krisztusban való örökségünkről beszélek. Erről csak annyit kell tudni, hogy jó! Még ha a legújabb keresztény, vagy a tizenegyedik órában dolgozó is vagy, ugyanolyan gazdag áldásban lesz részed, mint a legidősebb, leghűségesebb szentnek. Az örökkévalóság nem lesz megosztva, mert mindannyian egyek vagyunk Krisztusban.

De megkülönböztethetjük jutalmunkat a mennyei kincsektől, amelyekről Jézus azt mondta, hogy felhalmozhatók és attól a jutalomtól, amelyekről Pál azt mondja, hogy a munkánk szerint kapjuk. Megkockáztatva, hogy most „kegyelemgyilkosnak” tűnök, hadd mondjam azt, hogy minden hívőnek dicsőséges öröksége van Krisztusban, de néhányan örök jutalmat is kapnak. Van egy különbség. Az örökségünk egyedül kegyelemből jut hozzánk, míg az örök jutalmakért meg lehet dolgozni és felhalmozni. De az örök jutalmak nem biztos, hogy olyanok, mint amilyennek gondolod.

110.

Ha vannak mennyei jutalmak, melyek azok?

Egyesek azt mondják, hogy az anyagi javak. „Nem viheted magaddal, de előreküldheted.” Tehát a régi vicc az aranyrudakról egyáltalán nem vicc. Mégis, ha lenne pénzünk az örökkévalóságban, mire költenénk? Lesznek-e mozik, éttermek és minigolf? És mi történik, ha kifogy a pénzünk úgy egymillió év után? Ha senki sem dolgozik vagy játszik a mennyei tőzsdén, akkor egy idő után mindenki szegényként végezi?!

Ezek buta kérdések, mert ez egy buta forгатókönyv. Mégis ezt szokták prédikálni. Arról szoktak beszélni, hogy a lusta keresztények táborhelynek használják a mennyei gyepet. Sokan úgy gondolkodnak, „én egy kastélyt kapok (olyan keményen dolgoztam), ők pedig sátrakat”.

Mások azt mondják, hogy a mennyei jutalom a hatalmi pozíciókat jelenti. Ha jól teljesítesz idelent, akkor kapsz egy várost vagy tartományt odafele. Gondolom, ez rendben van, ha polgármester vagy miniszter vagy, de ha nem, akkor nem nagy a jutalom. És mi történik, ha nincs elég város? Jézus azt fogja mondani, hogy „kifogytunk a kormányzásra alkalmas helyekből, ezért játszótéri felügyelőt csinálunk belőled”? Jó szórakozást ehhez az örökkévalóságig.

A probléma nagy része az, hogy földi gondolkodásmóddal próbáljuk elképzelni a mennyei jutalmakat és ez egyszerűen nem fog működni. Amit itt nagyra értékelünk, az nem biztos, hogy egy hegynyi értéket jelent ott, nem ér annyit. Ezt az Apu szemszögéből kell látnunk.

Mik az örökkévaló jutalmak? Mi a mi mennyei kincsünk?

A válasz talán meglepő, de ez emberekről szól.

„A gyermekek örökség az Úrtól, az utódok jutalom tőle.” (Zsoltárok127:3).

Ez a zsoltár nem csak a biológiai gyermekekről beszél. Istennek nagyobb tervei vannak veled és ezek szellemi gyermekeket foglalnak magukban. Rengeteg gyermekkel. Tucatnyi. Százak. Ezrek. Milliók. Ne korlátozzátok Istent. Ahogyan Ábrahám is elhívást kapott, hogy sok nemzet atyja legyen, úgy te is az vagy.

Jézus azt mondta, hogy akik Őt követik, azok emberhalászok lesznek. Mi a halászok jutalma? Halak, vagy ebben az esetben emberek. Mi a jutalma annak, aki elveti és megöntözi a jó magot? Az emberek aratása.

Mi az a kincs, ami soha nem kopik el és nem lehet ellopni? Az emberek.

Egy embernek Isten adott egy megértést amikor feleségét kérdezte, hogy: „Akarunk-e még egy gyermeket?”. A gyermekvállalás a legnagyobb döntés, amit egy házaspár meghozhat. Meg kell kérdezni: „Van-e hely az életünkben még egy embernek? Megengedhetjük-e magunknak egy gyermek felnevelésének költségeit?” Tudjátok, hogy Istent nem zavarják ezek a kérdések? Neki rengeteg helye van és könnyen megengedheti magának. Az Apa a szívében érezte, hogy Isten azt mondja: „Több gyereket akarok! Mindig több gyereket akarok!” Az Ő szíve szétrobban a szeretettől, amely kifejezésre vágyik. Ahogyan egy festőnek festeni kell és egy írónak írnia kell, úgy egy apának is apának kell lennie. Ez az, amit Ő csinál.

Nem tudom, hány „gyermeket” vagyok képes apává tenni, de Isten sokkal nagyobb Apa nálam. Neki nincsenek határai. Az Ő szíve azt kiáltja: „Kincset adok a gyermekekben. Minél több, annál jobb!” Máté evangéliumának 5. fejezetében Jézus úgy mutatja be Istent, mint a mi mennyei Apánkat. Máté evangéliumának 6. fejezetében Jézus azt mondja, hogy Ő olyan Apa, aki megjutalmaz minket. Mi az Apa jutalma? A gyermekek.

Jézus arra buzdít minket, hogy gyűjtsünk kincseket a mennyben. Bár Isten a mi kincsünk, nem azt mondja, hogy „gyűjtsünk több Istent”. Hogyan tennénk ezt? Azt mondja: „Legyetek termékenyek és sokasodjatok, hogy amikor ez a molyrágta, pénzsóvár világ elmúlik, legyenek kincseitek a mennyben. Bevallom, ez egy megdöbbentő szellemi kinyilatkoztatás.

Sokunk egy átlagos méretű családban nőtt fel és azt tervezik, hogy nekik is lesz egy átlagos méretű családjuk. De jusson eszedbe, hogy Isten nem egy átlagos Apa átlagos álmokkal. Az Ő vágya az, hogy a világ legnagyobb családját hozza össze. Ez nyilvánvaló, ha egyszer meglátod, ezt te is vedd észre. Ha valaki ezt látta, az Pál apostol volt.

111.

Mi volt Pál jutalma?

Pál azt mondja, hogy a munkánkért jutalmat kapunk. Melyik az a „munka”, ami több gyermeket, unokát és dédunokát eredményez? A szülés és a fájdalmai. Ahogy a természetben, úgy a lélekben is. Mi lehet a legnagyobb „munka”, mint az Úrral együtt dolgozni az új élet megteremtésén? Elmondod valakinek a jó hírt, a fények kigyulladnak, mosoly ül ki az arcára és rájössz, hogy a Szent Szellem és te együtt valami különlegeset tettek. Egy pillanattal ezelőtt ez az ember nem nagyon tisztelte Jézust, most pedig az ő élete ragyog. Éppen most jött arra rá, hogy Isten fia és Istent „Abba, Apunak” szólítja. Ez valóban egy csoda.

Isten Apai szíve olyan intenzitással dobogott Pálban, hogy kényszerítve érezte magát az evangélium hirdetésére. Nem palotákért vagy pénzért tette, hanem emberekért.

„Bár szabad vagyok és senkihez sem tartozom, mégis mindenki rabszolgájává tettem magam, hogy minél többeket megnyerjek.”
(1Korinthus 9:19)

Pálnak mély vágya volt, hogy lelki utódokat neveljen. Az evangélium által a korinthusiaknak apja, a thesszalonikaiaknak pedig anyja lett. Az olyan embereket, mint Timóteus és Onézimosz, fiainak nevezte az Úrban. És amikor látta, hogy azok, akiket felnevelt...Krisztusban szilárdan állnak azt mondta: „Most már tényleg élünk”.

Látni, ahogy az embereket a kegyelem megrázza, a legnagyobb izgalom a földön. Láttam embereket meggyógyulni, családokat helyreállni és függőségeket megtörni. Éppen tegnap írt rám több ember, akiknek az elkészült könyvet osztogattam és azt mondták, radikálisan megváltoztatták

a kegyelmi írások a gondolkodásukat és az életüket. Micsoda izgalom ez nekem!

Magán az Úron kívül nincs nagyobb jutalom, mint a Szent Szellemmel együtt dolgozni azon, hogy Krisztus élete másokban megjelenjen. Pál megértette ezt és dicsekedett is vele:

„Mert mi a mi reménységünk, örömünk, vagy a korona, amelyben dicsekedni fogunk a mi Urunk Jézus jelenlétében, amikor eljön? Nem ti vagytok azok? Valóban, ti vagytok a mi dicsőségünk és örömünk.”
(1Thesszalónika 2:19-20)

Talán hallottad már azt a mondást, hogy Isten a tárcájában tart rólad egy fényképet. Nos, Pál is tartott fényképeket a thesszalónikaiakról az övében. Ők voltak a gyermekei az Úrban és ő gyönyörködött bennük, ahogyan Isten gyönyörködik benned. Ők voltak az ő koronája, öröme és örök jutalma.

Amikor Salamon azt mondta, hogy a gyermekek az Úr jutalma, akkor egy ószövetségi törvényt idézett (lásd 5Mózes 28:4). Ha a gyermekek jutalom a törvény halált okozó szolgálata alatt, mennyivel inkább várhatunk utódokat az életet adó kegyelem alatt? A törvényben nincs élet, de a kegyelem termékeny. A kegyelem természete, hogy jó gyümölcsöt terem.

112.

Kik az örök barátok?

A legfurcsább példabeszéd, amit Jézus valaha is mondott, egy emberről szólt, aki megcsalja a főnökét, majd megdicsérik érte (lásd Lukács 16:1-8). A ravasz „menedzser” példázata is rejtélyes. Mit akar Jézus mondani nekünk? Azt, hogy nem baj, ha meghamisítjuk a könyvelést vagy meghamisítjuk a számokat és gazdasági bűncselekményeket követünk el? Nem, Jézus nem a becstelenségre buzdít. Azt mondja nekünk, hogyan tervezzük a jövőre nézve:

„És én azt mondom nektek, szereztek magatoknak barátokat a hamis mammon által, hogy amikor meghaltok, befogadjanak benneteket az örök hazába.” (Lukács 16:9)

A példabeszéd csattanója az, hogy „szereztek barátokat” – valódi barátokat, akiket az örökkévalóságig élvezhettek. Az „amikor meghalunk”, a földi életre utal. Ebben az életben lehetőségünk van arra, hogy olyan barátokat szerezzünk, akik a következőben befogadnak, szívesen látnak minket. Hogyan tehetjük ezt meg? Úgy, hogy befektetjük magunkat az emberekbe, szeretetet mutatunk és kegyelmet adunk.

A probléma az, hogy gyakran túlságosan elfoglaltak vagyunk magunkkal és minden mással. Az életünk annyira tele van megbízásokkal, vizsgákkal, számlákkal, határidőkkel és találkozókkal, hogy nincs időnk az emberekre. A kapcsolatok az sms-üzenetekre és a Facebookon megjelenő „like”-okra redukálódtak. Ezekben a rohanó napokban nagyobb szükségünk van Jézus szavaira, mint valaha. „Legyetek ravaszak, mint a menedzser és használjátok fel ennek a világnak az erőforrásait, hogy olyan hozamot érjete el, amely a következő világban is kitart.”

A történetben az okos menedzser körbejárja a környéket és elengedte mások adósságát. Ezt tesszük mi is, amikor elmondjuk az embereknek a jó hírt. Bejelentjük a jubileumi évet és minden adósság elengedését. „Isten semmit sem tart számon rajtatok. Ő érted van és Ő megszabadított a bűntudattól és a szégyentől.” Az a boldog feladatunk, hogy a szabadságot, a tartozásmentes gondolkodást ismertessük meg az adósságtudatban élő világgal.

Aki a kis dologban is megbízható, az a nagy dologban is megbízható (Lukács 16:10)

A „kis dolog” az igazságtalan mammon; a barátok, akiket szerzünk, a „nagy dolgok”. Ennek a kornak a gazdagsága nem tart sokáig. A moly, a rozsdá és a tolvajok megrontják. De a Krisztusban lévő barátok örökké tartanak. A barátságok az egyetlen dolog, amit magaddal vihetsz.

Hajlamosak vagyunk olyan barátokat választani, akik úgy néznek ki, mint mi, úgy viselkednek, mint mi és úgy gondolkodnak, mint mi. Jézus azonban olyan emberekkel kötött barátságot, akik egyáltalán nem hasonlítottak rá, majd felhatalmazta őket, hogy olyanokká váljanak, mint Ő. Kegyelmet mutatott egy Zákeus nevű piti tolvajnak és ebből az emberből nagyvonalú adakozó lett. Fényt vetett egy Saul nevű sötét lélekre és ebből az emberből égő fáklya lett. Jézus a barátaikért élt és halt meg. Még az ellenségeiből is barátokat szerzett.

Barátokat szerezni nem mindig könnyű, de Jézus megmutatja, hogyan kell csinálni. Ő időt szakított az emberekre. Elment az ünnepeikre és az esküvőikre és általában véve részt vett az életükben. Jézus azt mondta, hogy a barátkozás egyik jó módja a lakoma:

„Amikor lakomát adsz, hívd meg a szegényeket, a nyomorékokat, a bénákat, a vakokat és áldott leszel. Bár ők nem tudják meghálálni neked, de az igazak feltámadásakor meg fogod kapni a visszafizetését.”
(Lukács 14:13-14)

Ebben a világban az emberek azért rendeznek partikat, hogy szocializálódjanak és kapcsolatokat építsenek. Meghívják másokat abban a reményben, hogy cserébe kapnak valamit. Jézus azonban azt mondta, hogy azért is rendezhetünk partikat, hogy örök barátokat szerezzünk, ha meghívjuk azokat, akik nem tudják viszonzni.

Hogyan fizetnek nekünk az igazak feltámadásakor? Barátokon keresztül. Látjátok? Azok a rászorulók nem lesznek örökké rászorulók. Egy nap

majd ragyogni fognak a dicsőségben és meg fogják köszönni, hogy megosztottad velük az életedet.

Nincs szükséged szószékre ahhoz, hogy hirdesd a kegyelem evangéliumát. Csak egy asztalra van szükséged, lehetőleg étellel és egy kis borra, vagy gyümölcslére, ha úgy tetszik. Gondolj arra, hogy Jézus milyen gyakran evett együtt az emberekkel. Valószínűleg gyakrabban ült le és evett, mint ahányszor állt és prédikált. Jézus így szerzett barátokat.

113.

Mitől különlegesek a szegények?

Most, hogy látjuk, a legjobb jutalom az emberek – a barátok, akiket szerzünk és a gyerekek, akiket felnevelünk –, kezdjük megérteni, miért csinált Jézus akkora felhajtást a szegények körül. „Adjatok a szegényeknek, hívjátok meg a szegényeket, segítsétek a szegényeket”. Nem arról van szó, hogy Isten jobban szereti a szegényeket, mint a gazdagokat, hanem arról, hogy a szegények jobb befektetést jelentenek. Ők a legalacsonyabban lógó gyümölcsök.

Ha az evangéliumról van szó, a szegényeknek előnyük van a gazdagokkal szemben. Őket nem zsibbasztották el e világ hamis és mulandó kényelmei. Szükségleteik tudatában készen állnak arra, hogy találkozzanak azokkal, akik azt ígéri, hogy Krisztus Jézusban minden szükségletünket kielégíti. Az Úr bőségének asztalánál már nincsen hiány.

Emlékeztek a gazdag ifjúra, aki megkérdezte Jézustól, mit tegyen, hogy örök életet örököljön? Jézus megkérdezte tőle, hogy ismeri-e a parancsolatokat, mire a férfi azt mondta, hogy gyermekkorától megtartotta azokat. Erre Jézus ránézett, szerette őt és ezt mondta:

„Egy dolog hiányzik belőled. Menj, add el mindenedet, amid van, és add a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben. Aztán gyere, kövess engem.” (Márk 10:21)

Itt egy kettős csapás van. Először is, a fiatalember azt hiszi, hogy jó törvénytisztelő, de Jézus tudja, hogy nem az. Bálványimádó, aki a bizonytalan gazdagságban bíz. Másodszor, az örökkévalóságra tervez, de rossz úton halad. Önmagába és az önigazolójó teljesítményébe fektet be.

Jézus szereti ezt a fickót. Nem akarja, hogy lemaradjon a kegyelemről.

Ezért először törvényt ad neki, hogy felismerje, hogy szüksége van a kegyelemre, majd elmondja neki, hogyan szerezzen örök barátságot. „Adj a szegényeknek. Rendezz partikat az elnyomottaknak és a kitaszítottaknak.” Jézus nem csak a mennybe akarja juttatni. Az örök életre akarja felkészíteni, ahol sok barátja lesz. Fektesse mindenkibe, de csak az éhezők lesznek hálásak.

A szegényeknek való adakozás nem tesz téged igazzá, de segíthet abban, hogy örök barátokat szerezz. Ez nem csak a gazdag ifjú uralkodóknak jó tanács, hiszen Jézus ugyanezt mondta a tanítványainak is:

„Adjátok el a vagyonotokat és adjátok a szegényeknek. Biztosítsatok magatoknak olyan erszényt, amely nem kopik el, olyan kincset a mennyben, amely soha nem vész el, ahol tolvaj nem közelít és moly nem pusztít.” (Lukács 12:33)

Jézus nem a szegénységben való életre hív minket. Gyakorlati tanácsokat ad nekünk, hogyan gyűjtsük össze az egyetlen kincset, ami megmarad. Semmi rossz nincs abban, ha szép házunk és autónk van. De ha csak egy csomó molyrágta, rozsdás játékod van, amit fel tudsz mutatni az életedből, akkor nem fektettél be bölcsen. Rosszul fektettél be és megelégedtél egy üres élettal, amikor lehetett volna egy barátokkal és gyerekekkel teli életed.

Egyesek azt hiszik, hogy a szegényeknek adakozással „mennyei bonusz pontokat” szerezhetünk. Ha ez így lenne, akkor miért tette ezt Jézus (János 13:29)? Jézusnak nem kellett Isten kegyeit keresnie. Jézus azért nyújtott segítséget a szegényeknek, mert ez volt az okos dolog. Azért tette, mert a rászoruló reagálnak a kegyelemre. Jézus mindenkinek hirdette az evangéliumot, de kiemelten hirdette az örömhírt a szegényeknek (lásd Máté 11:5).

114.

Mi köze van ehhez a pénznek?

Miért buzdít minket Jézus az adásra? Mondhatnánk, hogy azért, mert az ajándék ajtót nyit az adakozónak (Példabeszédek 18:16). De az igazi oka, hogy törődjünk másokkal. A szívünk az emberekért van és ahol a szíved ott lesz a kincsed. Ha szereted az embereket, akkor befektetsz beléjük, de nem azért, mert muszáj, hanem mert szereted őket. Nem azért segítünk a szegényeknek, hogy megvásároljuk az evangélium hirdetésének lehetőségeit. Ez manipuláció, senkit se tévesszünk meg. Mi ezt szeretetből tegyük, semmi másért.

„Ha mindenemet a szegényeknek adom, amim van, de szeretetem nincs, semmit sem nyerek”. (1Korinthus 13:3)

Ne tegyél tehát traktátusokat a vacsoraasztalra és ne támadd meg a vendégeidet prédikációval. Csak szeresd őket. Költs rájuk pénzt. Add nekik a lehető legjobb ételt és tegyél virágot az asztalra. Képzeld el, hogy Jézus jön vacsorára, és ennek megfelelően készülj fel.

És most kérdezheted tőlem: „De Ádám, hogyan fogják a vendégeink meghallani az evangéliumot, ha mi nem mondjuk el nekik?” Bíznod kell Istenben. Ne próbáld meg a dolgokat megtörtétté tenni. Csak kövesd a Szent Szellemet és menj az árral. Lehet, hogy lesz lehetőséged Jézusról beszélni vagy betegeket gyógyítani, de az is lehet, hogy nem. De ne legyen más célod, mint a szeretet, anélkül, hogy elvárnád, hogy cserébe kapj valamit. A feltétel nélküli szeretet ritka „jószág” ebben a világban. Hangosabban beszél, mint bármilyen prédikáció és rámutat a jó Isten kegyelmére.

Jézus hirdette az evangéliumot és adott a szegényeknek. Pál ugyanezt tette. Jézushoz hasonlóan ő is megértette a szegények jelentőségét és lelkesen adakozott nekik:

„Csak annyit kérek, hogy továbbra is emlékezzünk meg a szegényekről, éppen azt, amit én mindvégig lelkesen tettem.” (Galata 2:10)

Pál nem vallási kötelességből vagy a törvénytudatosok kedvéért adott a szegényeknek. Azért tette, mert szerette az embereket és minél többeket akart megnyerni. Megértette, hogy a kegyelem ott jut a legmesszebbre, ahol a legnagyobb szükség van rá. Tudta, hogy Jézus különösen a betegekért és a bűnösökért jött és hogy a királysága érzékelhető legyen.

A „könyv” elején azt kérdeztem: „Ki az apukád?”. Itt a végén illik megkérdezni, hogy „Kik a gyermekeid?”. Egyik kérdés követi a másikat. Minél jobban megismered Apu szívét, annál inkább szeretnél magad is apa vagy anya lenni. Így működik a szeretet. Befogadjuk, megváltozunk általa, majd továbbadjuk.

Talán az életed története a meddőség és a gyümölcstelenség története volt. Talán megpróbáltad hirdetni az evangéliumot és kevés siker lett belőle. Javasolhatom, hogy hagyj abba a próbálkozást és kezdj el megpihenni Apu szeretetében!!! Nincs itt semmiféle nyomás. A helyed az Isten országában, Királyságában olyan biztos, mint Jézusé és benne már mindennek az örököse vagy. Semmit sem kell bizonyítanod. Itt nem arról van szó, hogy dolgozol, hanem arról, hogy a kegyelmet munkára fogod. Hogyan teszed ezt meg? Nem tudom megmondani neked. Ami nekem működik, az neked nem fog működni. De a Szent Szellem nem szűkölködik ötletekben. Maradj Jézusra összpontosítva és Ő el fog vezetni egy rád szabott kegyelmi kalandra.

Talán arra gondolsz: „El kell kezdenem partikat rendezni. Szereznem kell néhány örökkévaló barátot”. De ha nincs meg benned a vendéglátás tehetsége, akkor pocsék házigazda leszel és így lehet, hogy soha nem leszel házigazda.

Isten a szegényekért csinál bankettet. Lehet, hogy valami teljesen eredetit csinálsz, ami még senkinek sem jutott eszébe. Ne korlátozd Aput Ő teremtett téged, Ő ismer téged és van néhány ötlete arra vonatkozóan, hogy hogyan csinálhatnád ezt. Kérd meg, hogy mutassa meg neked. És aztán kapaszkodj meg, mert garantálom, hogy Isten ötletei nagyobbak és jobbak, mint bármi, amivel egyedül elő tudnál állni.

A kegyelem evangéliuma jó hír a meddő embereknek, mert megszabadít minket a termelési kényszertől és képessé tesz minket arra, amit egyedül soha nem tudtunk volna megtenni. A kegyelem bőségesen gyümölcsözővé tesz minket.

Az ember alkotta vallás azt mondja, hogy teljesítened kell és meg kell valósítanod magad, de a kegyelem egyszerűen azt mondja: „Bízz Jézusban és engedd, hogy kifejezze az életét rajtad keresztül”. A vallás sírásra készítet és a terméketlen csalódottság az eredménye, de a kegyelem élet, ének és öröm!